

Ганна Леончук

Олекса Стефанович

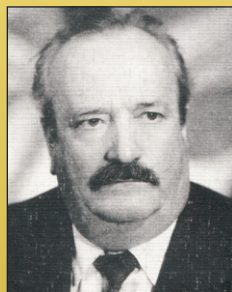
Василь Павлюк

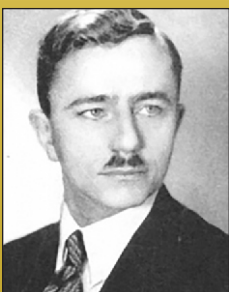
Ростислав
Журумський

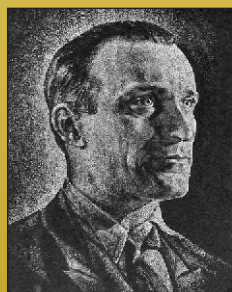
Ярослав Калюх

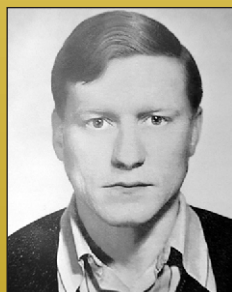
Іван Шишко

Авенір Коломиєць

Ігор Лозов'юк

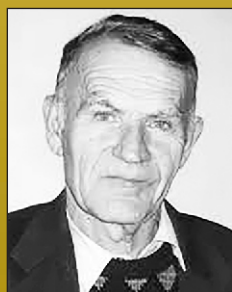
Микола Шакура

Борис Тен

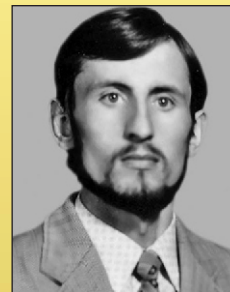

Євдокія Хоружа

Леонід Куліш-Зіньків

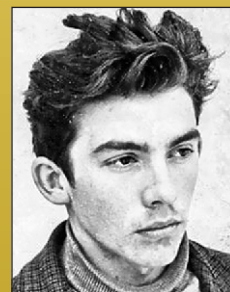
Премії Рівненщини за досягнення у сфері літератури, культури і мистецтва

Михайло Дубов

Валер'ян Поліщук

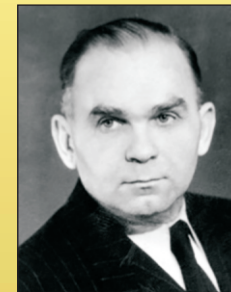
Грицько Чубай

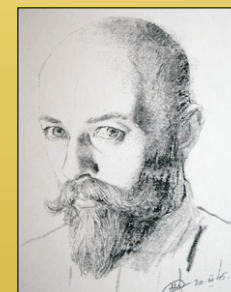
Георгій Косміаді

Герман Жуковський

Улас Самчук

Ніл Хасевич

Петро Красюк

Микола Сивіцький

Премії
Рівненщини
за досягнення
у сфері
літератури,
культури
і мистецтва

Серія «Славетні земляки»

**Премії Рівненщини
за досягнення у сфері літератури,
культури і мистецтва**

Біобібліографічний покажчик

**Рівне
Видавець О. Зень
2019**

УДК 016:929:[82:06.05(477.81)]

П – 718

Премії Рівненщини за досягнення у сфері літератури, культури і мистецтва : біобібліогр. покажч. / уклад.: Л. М. Малишева, Т. В. Матушевська, В. П. Гуріна ; наук. ред.: О. Л. Промська ; ред.: З. М. Тирак ; відп. за вип.: В. П. Ярощук. – Рівне : О. Зень, 2019. – 282 с. – (Серія «Славетні земляки»).

ISBN 978-617-601-309-9

Біобібліографічний покажчик акумулює відомості про 26 обласних, міських, районних премій Рівненщини у сфері літератури, культури і мистецтва, заснованих у незалежній Україні (за виключенням літературної премії ім. Валер'яна Поліщука (1982 р.) та літературно-мистецької премії ім. Бориса Тена (1987 р.), про лауреатів та їхні твори або діяльність, за які відбулося нагородження. По кожній із премій подана інформація від початку їх заснування і до 2018 р. включно.

Вміщено відомості про премію та особу, чиє ім'я вона носить, положення про премію, перелік лауреатів премії, біографічну та бібліографічну інформацію про кожного лауреата.

Видання адресоване працівникам культурно-мистецьких і бібліотечних закладів, літературознавцям, науковцям і краєзнавцям, педагогам, студентській та учнівській молоді, всім, хто цікавиться культурним і суспільним життям краю.

Укладачі:

Л. М. Малишева, завідувачка відділу формування бібліографічного ресурсу, БД та обслуговування користувачів Рівненської обласної універсальної наукової бібліотеки

Т. В. Матушевська, головний бібліотекар відділу формування бібліографічного ресурсу, БД та обслуговування користувачів Рівненської обласної універсальної наукової бібліотеки

В. П. Гуріна, провідний бібліотекар відділу формування бібліографічного ресурсу, БД та обслуговування користувачів Рівненської обласної універсальної наукової бібліотеки

Науковий редактор:

О. Л. Промська, заступник директора з наукової роботи та автоматизації Рівненської обласної універсальної наукової бібліотеки, кандидат історичних наук

Редактор:

З. М. Тирак, завідувачка відділу редакційно-видавничої роботи Рівненської обласної універсальної наукової бібліотеки

Відповідальна за випуск:

В. П. Ярощук, директор Рівненської обласної універсальної наукової бібліотеки, кандидат історичних наук, заслужений працівник культури України

ISBN 978-617-601-309-9 © Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека 2019

ВІД УКЛАДАЧІВ

Літературні, культурно-мистецькі премії – один із видів визнання і заохочення письменників, краєзнавців, етнографів, художників, народних умільців і, загалом, творчих людей за окремі книги, перекладацьку діяльність, мистецькі твори, за творчу та активну громадську діяльність. Вони сприяють активізації культурного процесу в Україні, розвитку національного образотворчого мистецтва, збереженню та популяризації етнокультурної спадщини та регіональних особливостей українського народу, підтримці талановитих творчих особистостей (як відомих, так і ще не надто відомих), а також підвищенню інтересу широкого загалу до літератури, мистецтва, народної творчості.

За роки незалежності на Рівненщині виникла низка різноспрямованих премій, кожна з яких по-своєму впливає на культурну ситуацію в Україні. Вони носять імена найвідоміших українських письменників, художників, музикантів, народних умільців, які зробили вагомий внесок у розвиток культури краю. Їх засновниками є державні та муніципальні організації, об'єднання професійних літераторів, музикантів, приватні особи.

Даний біобібліографічний показник акумулює відомості про відомі та знані премії Рівненщини у сфері літератури, культури і мистецтва, засновані в незалежній Україні (за виключенням літературної премії ім. Валер'яна Поліщука (1982 р.) та літературно-мистецької премії ім. Бориса Тена (1987 р.), про їхніх лауреатів, рід діяльності, за яку відбулося нагородження. По кожній із премій подана інформація від початку їх заснування і до 2018 р.

При підготовці показника були використані ресурси Рівненської обласної універсальної наукової бібліотеки та ресурси Інтернет. До видання включені бібліографічні описи книг, брошур, статей із збірників та періодичних видань українською та російською мовами.

Матеріали показника систематизовано за основними розділами:

- Рівненські обласні премії;
- Рівненські міські премії;
- Районні премії Рівненської області.

У першому розділі зібрана інформація про обласні премії, яких налічується одинадцять:

- Літературна премія імені Михайла Дубова (2011);
- Мистецька премія імені Германа Жуковського (2000);
- Регіональна краєзнавча премія «За відродження Волині» (1991);
- Премія імені Ганни Леончук за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини (2006);
- Літературна премія імені Валер'яна Поліщука (1982);
- Премія імені Ігоря Свєшнікова в галузі охорони культурної спадщини краю (2006);
- Літературна премія імені Світочів (2003);

- Літературна премія імені Олекси Стефановича (2012);
- Літературно-мистецька премія імені Бориса Тена (1987–1997);
- Премія в галузі образотворчого мистецтва імені Ніла Хасевича (2016);
- Просвітянська премія імені Григорія Чубая (1991).

У другому розділі подана інформація про міські премії (3):

- Мистецька премія імені Георгія Косміаді (2013);
- Премія імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва (2014);
- Премія імені Уласа Самчука в галузі літератури (2013).

У третьому розділі районні премії (12) розміщені за алфавітом назв районів:

Гощанські районні премії

- Літературно-мистецька премія імені Володимира Гуменюка (2011);
- Літературна премія імені Ростислава Журомського (2011);
- Літературно-мистецька премія імені Ярослава Калюха (2012);
- Літературно-мистецька премія імені Миколи Шакури (2015);
- Краєзнавча премія імені Івана Шишка (2004).

Дубенські районні премії

- Міжнародна літературно-мистецька премія імені Авеніра Коломийця (1998);
- Краєзнавча премія імені Ігоря Лозов'юка (2017);
- Премія в галузі публіцистики імені Миколи Сивіцького (2017).

Дубровицькі районні премії

- Літературна премія імені Петра Красюка (2011);
- Літературна премія «Поліська надія» (2013).

Зарічненські районні премії

- Премія за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини імені Євдокії Хоружої (2005–2008).

Сарненські районні премії

- Премія імені Леоніда Куліша-Зінківца в галузі дитячої літератури (2009).

У межах розділів назви премій розташовані за алфавітом прізвищ осіб, яким вони присвячені. Подана коротка інформація про премію та особу, чие ім'я вона носить, положення про премію; перелік лауреатів премії

розміщений у хронологічному порядку. Укладачі не ставили за мету зібрати максимум інформації про лауреатів премій та їхню діяльність, а зосередились на творах (чи діяльності), за які присуджена премія. У виданні вміщена інформація про автора-лауреата (біографічна довідка), короткий бібліографічний список, який систематизований за алфавітом авторів та назв творів.

Бібліографічні описи здійснено згідно діючих державних стандартів: ДСТУ 7.1.2006 «Бібліографічний запис. Загальні вимоги та правила складання», ДСТУ 3582:2013 «Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила». Бібліографічні описи документів у посібнику частково проанотовані. Анотації мають довідковий та уточнюючий характер.

Видання не містить допоміжних покажчиків. У змісті подана вся інформація про премії та лауреатів в алфавітному порядку, що спрощує пошук для користувачів.

Видання адресоване працівникам культурно-мистецьких і бібліотечних закладів, літературознавцям, науковцям і краєзнавцям, педагогам, студентській та учнівській молоді.

Укладачі висловлюють щиру подяку краєзнавцям, письменникам Б. Й. Столярчуку та М. І. Пшеничному за надані консультації та матеріали. Окрема подяка бібліотечним фахівцям районних та сільських бібліотек області за допомогу у зборі інформації про місцеві премії.

Лідія Малишева,
*завідувачка відділу формування бібліографічного ресурсу,
БД та обслуговування користувачів*

ВИНАГОРОДА ЗА ПРАЦЮ

За визначні успіхи, за трудову діяльність, за заслуги у певній галузі, зокрема у мистецтві, літературі, виконавській майстерності, композиторській діяльності, музично-громадському житті, за організацію фестивалів, конкурсів, музичних свят присуджується премія (винагорода).

Людина стає лауреатом премії. У давніх греків і римлян – це переможець у змаганнях музикантів, ораторів чи гімнастів, якого вшановували лавровим вінком, що означав перемогу.

У наш час премія вручається за вагомий внесок у розвиток культури і мистецтва, який збагачує історичну пам'ять народу, його національну свідомість і самобутність, що спрямовано на державотворення і демократизацію українського суспільства; є визначною подією в культурному та літературно-мистецькому житті регіону.

Задля заохочення талановитих представників творчої інтелігенції, вшанування пам'яті видатних митців нашого краю, відзначення вагомого внеску в українську культуру, призначають престижну творчу відзнаку.

Керівництво нашого краю виявляє турботу про мистецтво, підтримує талановитих митців, які у своїх творах виражають незалежність нашої держави.

Рівненщина пишається своїми митцями, які зробили внесок у розвиток культури краю і стали відомі своїми мистецькими досягненнями в Україні та за її межами.

Свідченням цьому є це довідкове видання, до якого увійшли відомості про престижні премії нашої області, які носять імена відомих діячів культури, літератури, чия творчість пов'язана з нашим краєм, які в буремні роки своєю творчістю виборювали і відстоювали свою батьківщину. Серед них – поет Валер'ян Поліщук, драматург Авенір Коломиєць, художник Георгій Косміаді, археолог Ігор Свешніков, перекладач Борис Тен, письменник Улас Самчук, композитор Герман Жуковський та інші імена, якими пишається незалежна Україна.

Сьогодні талановита молодь нашого краю плідно працює у різних галузях культури і мистецтва. Їхня творчість, зокрема їхні твори: романи, повісті, поезії, музичні твори, живописні та графічні полотна, образотворче мистецтво, надруковані у різних видавництвах Рівного та України, представлені у галереях і музеях, на сценах у концертних залах, будинках культури, заслуговують на присудження премій.

Чільне місце у цій справі – підтримці талановитих земляків – займає Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека на чолі з її директором Валентиною Ярощук. Бібліотека разом із громадською організацією «Рівненське обласне відділення Української бібліотечної асоціації» ініціювали проведення щорічного обласного конкурсу «Краща книга Рівненщини», який у 2020 році буде відзначати свій 10-річний ювілей.

До започаткування обласних, районних, міських премій долучилися творчі спілки, різні районні організації, ініціативні групи.

На сьогоднішній день на Рівненщині започатковано і вручається 26 (міжнародних, обласних, міських, районних). Серед них – літературні, літературно-мистецькі, мистецькі, просвітницькі, за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини, у галузі народного мистецтва, дитячої літератури. Ці премії свідчать про високий рівень культури і мистецтва краю, про збереження нашої неоціненної культури, літератури, музики, традиційного народного мистецтва.

Нехай множиться сім'я достойних лауреатів цих престижних премій, що носять імена тих творців, які своєю працею оспівали Рівненщину в своїх творах.

Б. Й. Столярчук,
завідувач кафедри музичного фольклору
Інституту мистецтв РДГУ, професор,
заслужений діяч мистецтв України

РІВНЕНСЬКІ ОБЛАСНІ ПРЕМІЇ

ЛІТЕРАТУРНА ПРЕМІЯ ІМЕНІ МИХАЙЛА ДУБОВА

Премія заснована у 2011 р. Рівненською обласною організацією Національної спілки письменників України за ініціативи письменника Анатолія Криловця з метою підтримки творчої молоді і для увічнення пам'яті поета Михайла Дубова. Премія присуджується за найкращий літературний дебют – книжку минулого чи поточного року, або перші три книжки, якщо сумарний інтервал їх виходу у світ не більший, ніж 5 років, в номінаціях «Поезія», «Проза», «Літературна критика і літературознавство».

Дубов Михайло Андрійович (1958–1991) – український поет, уродженець с. Красносілля Володимирецького району на Рівненщині. Закінчив українське відділення філологічного факультету Рівненського педагогічного інституту. Викладав українську мову та літературу в Зеленівській восьмирічній школі Володимирецького району. З 1990 року працював кореспондентом газети «Рівне», очолював обласне літературне об'єднання.

Окремими виданнями вийшли поетичні книги: «Сонячний годинник» (1991), «Вербниця» (1991), «Довіра» (1998). Михайло Дубов помертньо прийнятий до Спілки письменників України. Через 20 років після смерті письменника заснована премія його імені.

ПОЛОЖЕННЯ

про обласну літературну премію імені Михайла Дубова

Щорічна обласна літературна премія імені Михайла Дубова заснована у 2011 році Рівненською обласною організацією Національної спілки письменників України з метою підтримки творчої молоді. Премія присуджується за кращий літературний дебют, або за першу книгу в номінаціях «Поезія», «Проза», «Літературна критика і літературознавство», а також за високохудожні твори для дітей та молоді.

До участі в конкурсі на здобуття премії імені Михайла Дубова допускаються молоді талановиті літератори, незалежно від членства в Національній спілці письменників України, віку та місця проживання. Премія може присуджуватись помертньо, якщо померлий кандидат у лауреати висувався ще за життя. На конкурс приймаються твори, написані лише державною мовою. Вручення премій відбувається щорічно, 21 листопада. Переможці нагороджуються грошовою премією та дипломом лауреата.

Матеріали на претендентів щодо здобуття премії мають містити:

1. Обґрунтоване подання осередку громадського об'єднання, підприємства, установи, організації, закладу тощо, завірена відповідною печаткою та підписом керівника.

2. Окрему заявку з основними відомостями про претендента: прізвище, ім'я, по батькові; вік, місце праці або навчання; домашня адреса; контактний телефон тощо.

3. Особиста книжка (книжки) претендента або збірник чи журнал з публікацією. Претенденти в номінації «Літературна критика і літературознавство» надають публікації або відбитки статей з власними творами чи працями. Матеріали, надіслані до Комітету, не рецензуються і не повертаються.

4. Реєстрація претендентів завершується щороку 14 жовтня на підставі пропозицій, надісланих або поданих до Комітету з присудження премії імені Михайла Дубова за адресою: вул. С. Петлюри, 1, м. Рівне, Рівненська обласна організація Національної спілки письменників України.

Література

Всеукраїнська літературна премія імені Михайла Дубова // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довід., контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 186–187.

Булан О. Сяйте в ім'я людини. Штрихи до портрета Михайла Дубова / О. Булан // Володимирецький вісник. – 2014. – 20 листоп. – С. 6, 7.

Вербниця : поезії М. Дубова; спогади про поета / ред. Я. І. Жданюк. – Володимирець : [б.в.], 1994. – 24 с. – (Бібліотечка Володимирецького вісника) (Література рідного краю).

Городний О. Той, що схилявся перед Словом : район урочисто відзначив 55-річчя Михайла Дубова / О. Городний // Володимирецький вісник. – 2013. – 5 груд. – С. 7.

Конопелько В. Михайлові Дубову виповнилося б 50 / В. Конопелько // Вільне слово [Рівне]. – 2008. – 2 груд. – С. 7.

Криловець А. Хай Вам буде на пам'ять світло! : Михайлу Дубову – 40 / А. Криловець // Погорина : літ.-мист. альм. / Рівнен. обл. орг. спілки письменників України. – Рівне : Азалія, 1999. – Вип. 3. – С. 36–37.

Мартинюк В. Жив для людей / В. Мартинюк // Володимирецький вісник. – 2013. – 21 листоп. – С. 6.

Ювілею земляка присвячено // Володимирецький вісник. – 2018. – 22 листоп. – С. 3.

Лауреати обласної літературної премії імені Михайла Дубова

2011

Номінація «Поезія»

Люліч Валентина Анатоліївна (1983 р. н.)

(за книгу поезій «Світ у долонях»)

Українська поетеса, прозаїк, перекладач, бард, член Національної спілки письменників України (2013), народилася в Росії. З 1989 р. проживає у Рівному. Закінчила Національну юридичну академію України ім. Ярослава Мудрого (м. Харків, 2005). Працює в органах прокуратури Рівненської області.

Автор книжок поезій «Світ у долонях» (2012), «Яблуневе сонце» (2012), літературного детективу «Печериці в законі» (2013), збірки лекцій «Право мати право», виданого в рамках лекторію «Красиве і корисне» (2016), збірки поезій «ЗАparoleHI» (2016), збірки перекладів «World of Words» (2018). Лауреат багатьох літературних премій і конкурсів.

Література

Люліч В. А. Світ у долонях : поезії / В. А. Люліч. – Костопіль : Роса, 2011. – 72 с.

Береза Ю. Перші лауреати премії імені Михайла Дубова / Ю. Береза // Вісті Рівненщини. – 2011. – 2 груд. – С. 14.

Люліч В. Валентина Люліч: «Творчість у роботі дозволяє бути не тільки прокурором, а й залишатися жінкою» / В. Люліч ; розмов. Ю. Голик // Рівне-Ракурс. – 2012. – 27 груд. – С. 12.

Мельник І. Книги з присмаком печериць / І. Мельник, В. Присяжнюк // Рівненська правда. – 2014. – 2 січ. – С. 18.

Сидорук С. Старший прокурор Валентина Люліч презентувала нову збірку віршів / С. Сидорук // Теле-ракурс. – 2012. – 26 листоп. – 2 груд. – С. 1.

Кир'янчук Ігор Богданович (1990 р. н.)

(за поетичну збірку
«Сягаючи в безмірну далечінь»)

Поет, прозаїк, журналіст, уродженець Львівщини. Закінчив Рівненський державний гуманітарний університет (філологічний факультет). Позаштатний кореспондент рівненського обласного тижневика «Волинь». Член Національної спілки журналістів України. Проживає в Рівному.

Автор дебютної поетичної збірки «Сягаючи в безмірну далечінь» (2010) із надзвичайною виразністю та наполегливістю плекає жанр афоризму, справедливо ставлячи його на один рівень із поезією в царині власної творчості.

Література

Кир'янчук І. Б. Сягаючи в безмірну далечінь / І. Б. Кир'янчук. – Рівне : Волин. береги, 2010. – 68 с.

Береза Ю. Перші лауреати премії імені Михайла Дубова / Ю. Береза // Вісті Рівненщини. – 2011. – 2 груд. – С. 14.

Бондючна Ю. На ріллі часу / Ю. Бондючна // Погорина : літ.-краєзнав. журн. Рівненщини / гол. ред. Є. Цимбалюк. – Рівне : ДМ, 2012. – № 20/21. – С. 245–248.

Рецензія на книгу І. Кир'янчука «Сягаючи в безмірну далечінь».

Кир'янчук І. «Я сім разів творив і сім разів творився» / І. Кир'янчук // Погорина : літ.-краєзнав. журнал Рівненщини / голов. ред. Є. Цимбалюк. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2010. – № 14/15. – С. 232–235.

2012

Номінація «Проза»

Лавренюк Марія Петрівна (1976 р. н.)

(за книгу «Печериці для мудрої господині»)

Українська письменниця, публіцист, журналіст, уродженка Тернопільщини. Член Національної спілки письменників України, член Національної спілки журналістів України.

Закінчила Технологічний університет Поділля (м. Хмельницький) за спеціальністю інженер-конструктор виробів зі шкіри. З 2000 р. працювала в управлінні праці та соціального захисту населення Шумської районної державної адміністрації на різних посадах. У 2007 р. здобула ступінь магістра державної служби. Працює державним адміністратором у центрі надання адміністративних послуг Козівської районної державної адміністрації.

Друкувалась у газетах «День», «Літературна Україна», журналі «Погорина», літературно-мистецькому альманасі «Курінь», на сайті «А4-UA». Лауреат Міжнародної премії імені Уласа Самчука (2018).

Література

Лавренюк М. Печериці для мудрої господині / П. Лавренюк. – Тернопіль : Богдан, 2012. – 72 с.

Патрикей С. Послідовники поета : стали відомі імена нових лауреатів літературної премії імені Михайла Дубова / С. Патрикей // Сім днів [Рівне]. – 2012. – 6 груд. – С. 13.

Бондючна Ю. Героями книги стали... печериці / Ю. Бондючна // Сім днів [Рівне]. – 2013. – 25 лип. – С. 15.

Одерако Ірина Володимирівна (1982 р. н.)
(за книгу «Там, де перетинаються грані»)

Письменниця, уродженка села Грабів Рівненського району Рівненської області, вихованка народного літературного об'єднання «Поетарх». Закінчила Рівненську середню школу № 26, Рівненський автотранспортний технікум (Міжнародні перевезення на автотранспорті) та Міжгалузовий інститут управління (Менеджмент). Працює бухгалтером у ТзОВ «КАМаз-Транс-Сервіс».

Член обласної організації Національної спілки письменників України (2013), Молодіжної Літературної платформи Національної спілки письменників України, переможець щорічного обласного конкурсу «Краща книга Рівненщини» 2012 року у номінації «Кращий літературний дебют» та фестивалю «Золоте гроно – 2013», лауреат літературної премії ім. Уласа Самчука. Є автором книг «Там, де перетинаються грані», «Від світанку і до вічності», «Дорогою».

Література

Одерако І. Там де перетинаються грані : оповідання, новели, етюди / І. Одерако. – Рівне : Азалія, 2010. – 112 с.

Ірина Одерако. Прозаїк // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 129.

Бундючна Ю. Ниточка, що єднає зі всесвітом / Ю. Бундючна // Погорина : літ.-мист. альм. / гол. ред. Є. Цимбалюк. – Рівне : Дятлик М. С., 2011. – № 18/19. – С. 336.

Рецензія на книгу І. Одерако «Там, де перетинаються грані».

Номінація «Поезія»
Баковецька Ірина Володимирівна (1985 р. н.)
(за книгу поезії «Римовані весни»)

Український прозаїк, поетеса, журналістка, краєзнавець, композиторка, громадська діячка, етно-рок виконавиця, уродженка смт Соснове Березнівського району. Закінчила Національний університет «Острозька академія», спеціальність «Філософія. Релігієзнавство» та здобула

кваліфікацію магістра релігієзнавства, викладача філософських та релігієзнавчих дисциплін (2008); Рівненський державний гуманітарний університет, напрям підготовки «Музичне мистецтво» (2011); Приватний вищий навчальний заклад «Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім. академіка С. Дем'янчука», спеціальність – «Журналістика» (2014). Згодом здобула спеціальність «Хорове диригування» в Інституті мистецтв РДГУ та магістра журналістики в МЕРУ.

Член Національної спілки журналістів України та Національної спілки письменників України. Є головою Рівненської обласної організації Національної спілки письменників України, директором «Письменницької робітні «Оповідач». Працювала головним редактором телерадіокомпанії «Березне» (Рівненська область).

Засновниця власного поетичного стилю етно-вірша. Ініціатор та організатор багатьох літературно-мистецьких проєктів. Лауреат літературної премії імені Валер'яна Поліщука (2014).

Друкувалася у рівненському альманасі «Погорина», всеукраїнських газетах «Літературна Україна», «Українська літературна газета», місцевій пресі.

Література

Баковецька І. В. Римовані весни : поезія / І. В. Баковецька. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2012. – 88 с.

Боровець Б. Друга книга поетеси / Б. Боровець // Надслучан. вісник [Березне]. – 2012. – 17 лип. – С. 4.

Бондючна Ю. Перстом до правди / Ю. Бондючна // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 6 листоп. – С. 8.

Рецензія на книгу.

Боровець Б. Перед творчою спільнотою / Б. Боровець // Надслучан. вісник [Березне]. – 2012. – 23 жовт. – С. 7.

Про презентацію збірки поезій «Римовані весни» в РОУНБ.

Демедюк Наталія Володимирівна (1982 р. н.) (за поетичну збірку «Ескізи буднів»)

Педагог, журналіст, поетеса, уродженка Рівного. Закінчила Рівненську середню школу № 27, Рівненську дитячу художню школу, філологічний факультет Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. С. Дем'янчука. Журналіст, автор і ведуча теле- і радіопрограм (Рівне). Член спілки журналістів України. Член Національної спілки письменників

України (2018). Друкувалася в місцевих газетах «Сім днів», «Вільне слово», «Провінційка», інтернет-виданні «Крейда» та інших часописах.

Лауреат всеукраїнського літературного конкурсу «Витоки», лауреат літературного конкурсу «Перло багатоцінне», лауреат літературного конкурсу «Вітер змін». Учасник альманахів «Витоки» (Острозька академія), «Вітер змін» (Рівне), «Наше коло» (Рівне). Автор першої поетичної збірки «Ескізи буднів» (2009).

Література

Демедюк. Н. В. Ескізи буднів : зб. поезій / Н. В. Демедюк. – Рівне : О. Зень, 2009. – 68 с.

Демедюк Н. Наталія Демедюк: «Поезія – не хобі, а внутрішній стан» / Н. Демедюк ; спілкувалася В. Гриб // Сім днів [Рівне]. – 2006. – 15 верес. – С. 16.

Конопелько В. «Ескізи буднів» Наталії Демедюк : рецензія / В. Конопелько // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 8 верес. – С. 7.

Клець К. «Ескізи буднів» / К. Клець // Сім днів [Рівне]. – 2009. – 30 жовт. – С. 16.

Презентація першої віршованої збірки «Ескізи буднів».

2013

Номінація «Поезія»

Шпилевська Анна Георгіївна (1990 р. н.)

(за книгу «Симфонія хаосу»)

Молода українська письменниця, етномузиколог, солістка етно-гурту «Трояка ружа», уродженка м. Рівне. Закінчила Рівненську середню школу-ліцей № 2, Рівненське музичне училище (2009), Львівську Національну музичну академію ім. М. Лисенка за спеціальністю «Етномузикознавство» (2014). Працювала у Львівській державній хоровій школі «Дударик» як викладач музично-теоретичних дисциплін, а також у Львівській філармонії, де займала посаду музичного журналіста. Згодом поїхала до Польщі.

Друкувалася у рівненському журналі «Мистецькі грані», альманасі «Погорина», «Наше коло», місцевій періодиці, львівському журналі «Колежанка». Дебютна книга «Симфонія хаосу» (2013) вийшла за кошти гранту голови Рівненської облдержадміністрації та голови обласної ради. Книга містить повість, вірші, оповідання-замальовки, міні-есеї. Книга перемогла у конкурсі «Найкраща книга Рівненщини» за 2014 р. у категорії «Літературний дебют».

Лауреат премії «Золотий апельсин» Палацу дітей та молоді м. Рівне (2014).

Література

Шпилевська А. Симфонія хаосу / А. Шпилевська. – Рівне ; Острог, 2013. – 154 с.

Гранти – обдарований молоді // Вісті Рівненщини. – 2013. – 26 квіт. – С. 2.

Дем'янчук О. Пошанівок книзі / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2014. – 25 квіт. – С. 16.

Голубєв В. Тепле світло «Поетарху» / В. Голубєв // Рівнен. газета. – 2012. – 23 лют. – С. 14.

Трубілко Микола Леонтійович (1958 р. н.)

(за збірку віршів «Географія на дотик»)

Український поет, уродженець Сарненського району. Закінчив Сарненську середню школу, Львівське технічне училище. Працював у Харкові, пізніше переїхав у селище Рокитне Рівненської області. Працює водієм. Вірші – його хобі.

Друкуватися почав з 1998 року у Рокитнівській районній газеті, у збірнику «Барви рідного краю» (Азалия, 2006).

Перша збірка віршів «Географія на дотик» вийшла у 2012 р. у Рівному.

Література

Трубілко М. Л. Географія на дотик : зб. віршів / М. Л. Трубілко. – Рівне : ДМ, 2012. – 66 с.

Бардаков Є. Географія на дотик / Є. Бардаков // Погорина : літ.-краєзнав. альм. Рівненщини / ред. та упоряд. Є. Цимбалюк. – Рівне : Овід, 2016. – С. 254–255.

Рецензія на книгу.

Маркович М. Свято вічномолодого поета / М. Маркович // Літературна Україна. – 2013. – 5 груд. – С. 15.

2014

Номінація «Проза»

Савчук Володимир Андрійович (1993 р. н.)

(за книгу «Навколо»)

Український прозаїк, уродженець Рівного. Закінчив Рівненську середню школу № 4 (2010), Національний університет «Острозька

Академія» (факультет романо-германських мов). З 2007 р. – член літературного об'єднання «Поетарх» Рівненського міського Палацу дітей та молоді. Публікувався в газетах «Сім днів», «Зелені шати», літературних альманахах «Погорина», «Наше коло».

Член Національної спілки письменників України (2014), учасник наради молодих літераторів в Ірпені (2013).

Перша книга прози молодого автора «Навколо» (2013) вийшла в Острозі і стала одним з переможців премії.

Література

Савчук В. Навколо / В. Савчук. – Острог : Свинарчук Р. В., 2013. – 106 с.

Поліщук Є. Анатолій Криловець: «Я не знаю, яким, ким і де б я був, якби не поезія...» / Є. Поліщук // Замкова гора [Острог]. – 2015. – 21 берез. – С. 7.

Згадуються лауреати премії 2014 року.

Рибенко Л. Проза дотична до поезії / Л. Рибенко // Савчук В. Навколо / В. Савчук. – Острог, 2013. – С. 3–5.

Адамчук Н. Дебют Володимира Савчука / Н. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2015. – 12 берез. – С. 16.

Студент Національного університету «Острозька академія» Володимир Савчук отримав літературну премію імені Дубова.

Мала проза майбутнього мовознавця // Вісті Рівненщини. – 2012. – 9 берез. – С. 13.

Номінація «Поезія»

Прохорчук Ольга Петрівна (1988 р. н.)

(за поетичну збірку «Привези мені сонця»)

Поетеса, уродженка Нетішина Хмельницької області. У 2005 р. закінчила Нетішинську загальноосвітню школу № 2. Навчалась на факультеті романо-германських мов Національного університету «Острозька академія».

Вірші публікувалися в літературному журналі «Дніпро» (2012, 2013), літературно-музичному альманасі «Нетішинських талантів дивоцвіт» (2007) та альманасі «Світло задзеркалля» (2008).

Член Національної спілки письменників України (2014). Учасниця XX та XXI Форуму видавців у Львові, IV Міжнародного фестивалю «Книжковий арсенал», 10-го Sevama Fest'у, Країни мрій. Організатор поетичних акцій «Вільний куб» (2013) та «Поезія на районі» (2014) у Києві.

Лауреат Всеукраїнської літературної премії імені Василя Симоненка (2014). Дипломант Всеукраїнського конкурсу урбаністичної поезії «УРБА-Перехрестя – 2013», дипломант Міжнародної слов'янської премії (2016).

Автор дебютної поетичної збірки «Привези мені сонця» (2014).

Література

Прохорчук О. П. Привези мені сонця : поет. зб. / О. П. Прохорчук. – Брустурів : Дискурс, 2014. – 116 с.

Поліщук Є. Анатолій Криловець: «Я не знаю, яким, ким і де б я був, якби не поезія...» / Є. Поліщук // Замкова гора [Острог]. – 2015. – 21 берез. – С. 7.

Згадуються лауреати премії 2014 року.

Криловець Володимир (2006 р. н.)

(за поетичну збірку «Зеленіє шпориш біля хати»)

Уродженець Нетішина Хмельницької області. Навчається у Вельбівненській середній школі Острозького району. Вірші друкувалися у часописах «Малятко», «Пізнайко», альманасі «Погорина».

Автор поетичних збірок «Волошкове поле» (2013), «Зеленіє шпориш біля хати» (2014), «Я метелик» (2015).

Література

Криловець В. А. Зеленіє шпориш біля хати : поезії / В. А. Криловець. – Луцьк : Твердиня, 2014. – 116 с.

«Горя той повік не знає, хто хороших друзів має» // Життя і слово [Острог]. – 2015. – 7 лют. – С. 6.

Коротка довідка про юного поета.

Поліщук Є. Анатолій Криловець: «Я не знаю, яким, ким і де б я був, якби не поезія...» / Є. Поліщук // Замкова гора [Острог]. – 2015. – 21 берез. – С. 7.

Про лауреата премії В. Криловця.

2015

Медведєва Олена Анатоліївна (1972 р. н.)

(за високохудожні твори для дітей та молоді)

Письменниця, журналістка, юрист, засновниця арт-видавництва «Креативна книга». Народилася у Рівному. Закінчила факультет журналістики Львівського національного університету ім. І.Франка. Член Національної спілки письменників України, член Національної спілки журналістів України. Працює літературним редактором у міжнародному благодійному фонді «Клуб Майбутнє». Є ініціатором та фундатором створення авторського видавництва книг ручної роботи «Креативна книга». Їй належить ідея щодо започаткування мистецького книготворення, індивідуального виготовлення нестандартних, недрукованих книг, автор унікальних вишитих шрифтів.

Вишила «Кобзар», номінований на здобуття Національної премії України ім. Тараса Шевченка в галузі декоративно-прикладного мистецтва (2013 р.). Лауреат Рівненської міської премії імені Уласа Самчука в галузі літератури.

Автор книг «По цей бік неба. Листи улюбленій доньці» (2009), «Золоте курча. Казки» (2011), «По цей бік неба. Листи улюбленій доньці. Частина друга» (2014), «Рівненський буквар» (2016), «Кольорові равлики» (2017). Премію отримала за високохудожні твори для дітей та молоді.

Література

Медведєва О. А. Рівненський буквар : краєзнавство для дітей і дорослих / О. А. Медведєва. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – 148 с.

Медведєва О. А. Кольорові равлики : [для дітей дошк. та мол. шк. віку] / О. А. Медведєва ; іл. В. Гордієнко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2017. – 32 с.

Доленко С. Книги-іграшки від Медведєвих / С. Доленко // Вісті Рівненщини. – 2016. – 2 верес. – С. 10.

Непомняща А. «Кольорові равлики» від Олени Медведєвої / А. Непомняща // Львонокомбінат [Рівне]. – 2017. – 13 жовт. – С. 13.

Непомняща А. «Рівненський буквар» – книга, що вчитиме любити / А. Непомняща // Львонокомбінат [Рівне]. – 2017. – 24 лют. – С. 14.

Олена Медведєва. Прозаїк, народна майстриня // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 124.

Семчишина О. Виставка креативних книг / О. Семчишина // Вільне слово [Рівне]. – 2019. – 21 берез. – С. 16.

Номінація «Поезія»

Гнатюк Галина Олександрівна (1977 р. н.)
(за поетичну збірку «Янголине мовчання»)

Поетеса, уродженка Радивилова Рівненської області. Закінчила Львівський державний університет ім. І. Я. Франка (філологічний факультет). Працює вчителем української і польської мов у Радивилівській школі-ліцеї № 2 ім. П. Г. Стрижака. Писати вірші почала з 9 років. Член Національної спілки письменників України (2016), переможець літературного конкурсу ім. Григорія і Ганни Панченків (2015), учасниця літературної зустрічі «Веб-єднання 2013» у м. Львові. Автор поетичних книг «Вітер юності» (1994) та «Янголине мовчання» (2015).

Література

Гнатюк Г. О. Янголине мовчання : зб. вибр. поезій / Г. О. Гнатюк. – Рівне : О. Зень, 2016. – 76 с.

Відзначили премією нашу землячку // Сурми Радзивілів. – 2016. – 10 черв. – С. 6.

Гнатюк Г. Хоч на краплинку змінити світ / Г. Гнатюк ; спілкувався В. Ящук // Прапор перемоги [Радивілів]. – 2018. – 23 берез. – С. 7.

21 березня Всесвітній день поезії. Радивилівщина також пишається своїми відомими поетами // Радивілів Post. – 2018. – 15 берез. – С. 8.

Наша поетеса поповнила лави Національної спілки письменників України // Сурми Радзивілів. – 2016. – 22 квіт. – С. 6.

Поповнення НСПУ // Літературна Україна. – 2016. – 21 квіт. – С. 3.

Сорока П. Жбан, розкручений назад / П. Сорока // Слово Просвіти [Рівне]. – 2016. – № 6. – С. 10–11.

Цимбалюк Є. Галині Гнатюк бентежить душу батьківська земля / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2015. – 12 берез. – С. 11.

Катеринич Петро Вікторович (1993 р. н.)

(за високохудожні твори для дітей та обнадійливий літературний старт)

Поет, прозаїк, уродженець с. Любиковичі Сарненського району Рівненської області. Закінчив Київський Національний університет ім. Т. Г. Шевченка (Інститут Журналістики).

Перший вірш написав у 8 років. Друкувався в районних, обласних і всеукраїнських часописах. Знає декілька мов. Займається журналістською, перекладацькою, творчою діяльністю.

Стипендіат Кабінету Міністрів України за особливі досягнення у вивченні української мови, лауреат Премії Кабінету Міністрів за визначні досягнення молоді в розбудові України. Переможець численних Всеукраїнських та Міжнародних творчих конкурсів, обласних проектів.

Член Національної спілки журналістів України (2009), член обласної організації Національної спілки письменників України (2011). Його твори друкувались у 13 різноманітних альманахах. Автор ряду книг: «Ранок» (2007), «Черевички» (2008), «У країні Білих Дзвіночків» (2009), «Квакослухання» (2010).

Література

Катеринич П. Черевички : вірші: кн.-розмальовка / П. Катеринич. – Рівне : Азалія, 2008. – 28 с.

Катеринич П. В. У Країні Білих Дзвіночків : повість-казка / П. В. Катеринич. – Рівне : Азалія, 2009. – 88 с.

Катеринич П. В. Квакослухання : повість-казка / П. В. Катеринич. – Рівне : Азалія, 2010. – 92 с.

Балабко О. Дебют Петра Катеринича / О. Балабко // Молодь України. – 2010. – 25 черв. – С. 4.

Наймолодший лауреат премії Кабміну – наш автор // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 1 лип. – С. 12.

Свищевська Н. Петро Катеринич : «Мета в житті – працювати, творити, боротися й перемагати» / Н. Свищевська // Сарнен. новини. – 2018. – 21 черв. – С. 1, 5.

Середа П. Нова зірка в сузір'ї літераторів / П. Середа // Сарнен. новини. – 2008. – 14 жовт. – С. 4.

Тимцунік З. У Петра Катеринича – квакослухання / З. Тимцунік // Сарнен. новини. – 2011. – 11 січ. – С. 1.

Тубіна С. Любиковицький самородок / С. Тубіна // Вісті Рівненщини. – 2008. – 19 груд. – С. 12.

Фавронюк Д. Ще тільки ранок / Д. Фавронюк // Вільне слово [Рівне]. – 2007. – 18 жовт. – С. 12.

2016

Номінація «Поезія»

Комісарова Олександра Сергіївна (1996 р. н.)

(за книги віршів «МатеріЯ»)

Поетеса, уродженка Рівного. Закінчила Рівненський державний гуманітарний університет – факультет музичного мистецтва. Член Рівненської обласної організації Національної спілки письменників України (2015). Учасниця Міжнародного Молодіжного форуму в Києві (2015) та фестивалю «Літо. Рівне. Музика» (2015). Перша книга віршів «МатеріЯ» вийшла у 2015 р.

Література

Комісарова О. МатеріЯ / О. Комісарова. – Рівне, 2015. – 65 с.

Комісарова О. Потяг, що курсує венами залізничних сполучень... : [вірш] / О. Комісарова // Літературна Україна. – 2015. – 30 лип. – С. 12.

Олександра Комісарова // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 102.

Луцкова Світлана Сергіївна (1971 р. н.)

(за книгу віршів «Ex Libris квітня»)

Поетеса, уродженка с. Майків Гощанського району. Закінчила Крем'янецьке педагогічне училище та Рівненський державний гуманітарний університет. Працювала в прес-центрі Національного університету «Острозька академія», кореспондентом львівської газети «Експрес». Належить до спілки журналістів України та літературного об'єднання «Радосинь» (м. Київ). З 2000 р. проживає в Італії, але друкується в Україні.

Перша збірка поезій «Дивне коло» вийшла у 1999 р. У 2015 р. вийшла книга віршів «Ex Libris квітня».

Література

Луцкова С. Ex Libris квітня / С. Луцкова. – Тернопіль, 2016. – 104 с.

Луцкова С. Літо впадає в Лету : [поезія] / С. Луцкова // Дзвін. – 2016. – № 9/10. – С. 140–148.

Міститься коротка біографічна довідка.

Квітневий екслібрис у поезії Світлани Луцкової // Замкова гора [Острог]. – 2017. – 29 лип. – С. 5.

Ундір О. Вони продовжують письменницьку славу древнього Острога / О. Ундір // Замкова гора [Острог]. – 2018. – 10 лют. – С. 3.

Рівненську обласну організацію Національної спілки письменників України поповнили літератори з Острога, серед яких поетеса Світлана Луцкова.

Сладковська Тетяна Анатоліївна (Тата Рівна) (1982 р. н.)

(за збірку поезії «Каламут»)

Поетеса (псевдонім Тата Рівна), народилася в Києві, проживає у Рівному. Закінчила Київський Національний університет ім. Т. Г. Шевченка (історичний факультет), Європейську академію доброго урядування в

Берліні (Німеччина), магістратуру Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України.

Друкується з 1999 р. у періодичних виданнях і збірниках, українських та міжнародних літературних журналах. Учасник багатьох літературних заходів, акцій, читань, фестивалів. Була ініціатором створення молодіжного літературного об'єднання «Ртуть» (2000–2002), яке діяло при Рівненській обласній організації Національної спілки письменників України. З 2016 р. – керівник Молодіжної літературної платформи Рівненської обласної організації Національної спілки письменників України.

Автор книг поезій «Світ покотився» (2008), «Каламут» (2016). Її вірші перекладені російською, азербайджанською, польською, англійською, німецькою мовами.

Література

Тата Рівна (Сладковська Т.). Каламут : поезії / Т. Сладковська (Тата Рівна). – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – 64 с.

Непомняща А. «Денники літературних бурштинокопачів» : книга, імпреза, протест / А. Непомняща // Льонокомбінат [Рівне]. – 2017. – 3 берез. – С. 9.

«...Очі мої про зорі, очі мої про місяць...». Під такою назвою видалася добірка Західної наради молодих літераторів, проведеної НСПУ // Літературна Україна. – 2016. – 1 груд. – С. 10

Дем'янова Ірина Володимирівна (1955 р. н.)

(за плідну багатолітню працю з молодими авторами та за книги для дітей «Комаріки-дзюбрики» і «Все навколо – веселкове»)

Українська письменниця, поетеса, красзнавець, уродженка Тернопільської області. Закінчила радіотехнічне училище в м. Рига (1982). Працювала на підприємствах міст Тернополя та Риги. З 2003 р. працювала редактором видавництва, кореспондентом, завідувачем відділу районної газети «Подільське слово». Керівник та науковий редактор фундаментального видання «Тернопільського енциклопедичного словника», що вийшов у 4-х томах у 2004–2008 рр. Упорядник книжкових серій «Українські письменники дітям» та «Всі празники в гості». Редактор численних поетичних збірок (з 1999 р.). З 2009 р. перебуває на творчій роботі. Організувала та очолювала упродовж 2000–2002 рр. літературно-мистецьку студію «Восьма нота» при Тернопільській обласній бібліотеці для дітей. У творчому доробку письменниці 10 збірок поезій і прози для дорослих, 10 книг для дітей.

Член Національної спілки журналістів України (2001), Національної спілки письменників України (2005).

Література

Дем'янова І. Комарики-дзюбрики / І. Дем'янова. – Тернопіль : Богдан, 2011. – 168 с.

Дем'янова І. Все навколо – веселкове : від потішки до загадки / І. Дем'янова. – Тернопіль : Богдан, 2014. – 84 с.

Дем'янова Ірина Володимирівна // Тернопільський енциклопедичний словник : у 4 т. / редкол.: Г. Яворський та ін. – Тернопіль : Збруч, 2010. – Т. 4 : А–Я (додатковий). – С. 192.

Зустріч студентів та викладачів ФОА з відомою письменницею Іриною Дем'яною [Електронний ресурс] // Тернопільський національний економічний університет : сайт. – Режим доступу: <http://www.tneu.edu.ua/news/11615-zustrich-studentiv-ta-vykladachiv-foa-z-vidomoiu-pysmennnyceiu-irynoiu-demianovoiu.html> (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

Маркович М. Міжобласний дубль Ірини Дем'янової [Електронний ресурс] / М. Маркович // Красиве і корисне : сайт. – Режим доступу: <https://kraskor.in.ua/kkwh/2016/12/19/mizhoblasnyj-dubl-iryny-dem-yanovoyi/> (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

2017

Номінація «Проза»

Циганчук Ксенія Анатоліївна (1986 р. н.)

(за роман «Коли приходить темрява»)

Сучасна українська письменниця, народилася і проживає у Рівному.

Навчалась у Рівненському державному гуманітарному університеті. За фахом – викладач англійської та німецької мов. Друкувалася у рівненських періодичних видання. Її перу належить книжка «Дощ крізь сльози», що побачила світ у видавництві «Азалія». Стала лауреатом конкурсу «Коронація слова», володарем спеціальної премії Андрія Кокотюхи «Золотий пістоль» за роман «Коли приходить темрява» (2016) та премії імені Дубова (2017).

Література

Циганчук К. А. Коли приходить темрява : роман / К. А. Циганчук. – Харків : Клуб Сімейного дозвілля, 2016. – 256 с.

Детективний роман місцевої письменниці // Зелені шати [Костопіль]. – 2017. – 27 січ. – С. 4.

Непомняща А. Зв'язок поколінь через слово : у Рівному нагородили лауреатів літературної премії імені Михайла Дубова / А. Непомняща // Льонокомбінат [Рівне]. – 2017. – 1 груд. – С. 9.

Рівнянка отримала премію за найкращий гостросюжетний детектив // Рівне Експрес. – 2016. – 23 черв. – С. 4.

Снісаренко С. У Рівному цього року два короновані письменники! / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2016. – 30 черв. – С. 14.

Номінація «Поезія»

Матвійчук Юрій Леонідович (1990 р. н.)

(за книгу віршів «NameleON»)

Молодий поет та письменник, родом з Острога. Закінчив Острозьку середню школу (2007), Рівненський державний гуманітарний університет (художньо-педагогічний факультет). Має ґрунтовну музичну та художню освіту. Проживає та працює в м. Острог. З 2007 р. – член народного літературного об'єднання «Поетарх» Рівненського міського Палацу дітей та молоді.

Пише вірші ще з шкільних років. Член Національної спілки письменників України, входить до рівненської «Літературної молодіжної платформи». В 2013 р. вийшла його перша збірка віршів «О..бій..ми».

У книзі «NameleON», за яку отримав премію, відчувається дихання сучасної поезії постмодерністської доби.

Література

Матвійчук Ю. NameleON : поезії / Ю. Матвійчук. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2017. – 71 с.

Непомняща А. Зв'язок поколінь через слово : у Рівному нагородили лауреатів літ. премії імені Михайла Дубова / А. Непомняща // Льонокомбінат [Рівне]. – 2017. – 1 груд. – С. 9.

Тимошук К. Поезія стала сенсом всього життя / К. Тимошук // Життя і слово [Острог]. – 2018. – 27 жовт. – С. 8.

Ундір О. Вони продовжують письменницьку славу древнього Острога / О. Ундір // Замкова гора [Острог]. – 2018. – 10 лют. – С. 3.

Ундір О. Слово молодих про Україну / О. Ундір // Замкова гора [Острог]. – 2018. – 31 берез. – С. 10.

Криловець Наталія Володимирівна (1985 р. н.)
(за літературну критику та упорядкування україно-канадського альманаху «Крила»)

Рівненська письменниця, народилася в селі Угольці Гощанського району на Рівненщині. Закінчила гуманітарний факультет Національного університету «Острозька академія». Кандидат філологічних наук (2013). Викладач кафедри журналістики Національного університету «Острозька академія».

Член Національної спілки письменників України (2015). Друкувалася в літературно-художньому журналі «Погорина» (м. Рівне), збірниках «Amicitia», «Musica» (м. Канів, вид-во «Склянка часу» «Zeitglas») та інших виданнях. Авторка книг прози «Бездня» (2008), «На крилах життя» (2009), «Наука» (2010) та монографії «Філософська поезія Ліни Костенко».

Книжка бувальщин і легенд «Бездня» 2010 р. відзначена журі конкурсу україністики Фонду Воляників-Швабінських при Фундації Українського вільного університету в Нью-Йорку.

Література

Криловець Н. В. На крилах життя / Н. В. Криловець. – Рівне : Волин. обереги, 2009. – 170 с.

Криловець Н. В. Наука : казка : книжка-розмальовка / Н. В. Криловець. – Рівне : Азалія, 2010. – 16 с.

Непомняща А. Зв'язок поколінь через слово : у Рівному нагородили лауреатів літ. премії імені Михайла Дубова / А. Непомняща // Льонокомбінат. – 2017. – 1 груд. – С. 9.

Полковський В. А творчість проростає з любої / В. Полковський // Погорина : літ.-краєзнав. журн. Рівненщини. – Рівне, 2009. – Вип. 8/9. – С. 352.

Рец. на книгу «Бездня: бувальщини й легенди» (2008).

Форманчук О. Її творчість проростає крізь любов / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 13 лют. – С. 11.

2018

Номінація «Поезія»

Голуб Іванна Григорівна (1980 р. н.)
(за збірку віршів «Я вишиваю власними сльозами»)

Рівненська письменниця, уродженка с. Квасилів Рівненського району. Закінчила Квасилівську школу-ліцей (1997), Національний університет «Острозька Академія». Має дві вищі освіти (юриста, психолога). Мешкає в с. Корнин Рівненського району. Працювала викладачем права та

юрисконсультантом у Рівненському коледжі технологій та дизайну. Згодом – дванадцять років на різних посадах у Головному територіальному управлінні юстиції у Рівненській області.

Вірші писати почала в дитинстві. Перший вірш було надруковано в газеті «Вісті Рівненщини» у 1996 р., а перша дебютна збірка віршів «Я вишиваю власними сльозами» вийшла у 2018 р.

Література

Голуб І. Г. Я вишиваю власними сльозами : поезії / І. Г. Голуб. – Рівне : Оповідач, 2018. – 84 с.

Голуб І. Я вишиваю власними сльозами... / І. Голуб ; розмов. А. Лимич // Слово і час [Рівне]. – 2018. – 10 трав. – С. 4.

Громик І. Цікаві зустрічі з письменницею / І. Громик // Слово і час [Рівне]. – 2019. – 11 квіт. – С. 4.

Лимич А. Стрімкий політ в літературу / А. Лимич // Слово і час [Рівне]. – 2019. – 14 лют. – С. 5.

Мельникова В. «Я вишиваю власними сльозами» – твір, удостоєний літературної премії імені Михайла Дубова [Електронний ресурс] / В. Мельникова // RvNews.rv.ua : [сайт]. – Режим доступу: <https://rvnews.rv.ua/post/view/1543008642-ya-vishivayu-vlasnimi-slozami-tvir-udostoeniy-literaturnoi-premii-imeni-mihayla-dubova> (дата звернення 22.02.2019). – Назва з екрана.

МИСТЕЦЬКА ПРЕМІЯ ІМЕНІ ГЕРМАНА ЖУКОВСЬКОГО

Мистецька премія імені Германа Жуковського заснована за ініціативи Богдана Йосиповича Столярчука для вшанування пам'яті відомого українського композитора, народного артиста України, уродженця міста Радивилова Рівненської області Германа Леонтійовича Жуковського. Засновником премії є Рівненське обласне відділення Національної всеукраїнської музичної спілки, обласна організація Народно-демократичної партії «Нова Україна». Премія присуджується за значний внесок у розвиток музичного мистецтва, плідну мистецьку діяльність щорічно, починаючи з 2000 р. до дня народження Л. Г. Жуковського – 13 листопада в номінаціях:

- виконавська майстерність;
- композиторська діяльність;
- активна участь у музично-громадському житті;
- організація фестивалів, конкурсів, музичних свят.

Лауреатами премії можуть бути професійні та аматорські художні колективи, їх керівники, окремі представники народного і професійного мистецтва Рівненщини, а також митці України та української діаспори, творчі шляхи яких пов'язані з Рівненщиною.

Жуковський Герман Леонтіївич (1913–1976) – український композитор, педагог, уродженець Рівненщини. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1958). Народний артист УРСР (1973). У 1937 р. закінчив Київську консерваторію з класу фортепіано під керівництвом К. Н. Михайлова, у 1941 р. – з класу композиції під керівництвом Л. Н. Ревуцького. Учасник Великої вітчизняної війни. Автор опер, балетів, симфонічних та камерних творів, кантат, хорів, музики до кінофільмів та численних пісень.

Література

Зайванівський М. Життєпис композитора Жуковського / М. Зайванівський // Вісті Рівненщини. – 2004. – 23 лип. – С. 3.

Столярчук Б. Й. Герман Жуковський: композитор, піаніст, диригент, педагог / Б. Й. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2008. – 192 с. – (Приватна колекція А. І. Дацкова).

Столярчук Б. Герман Жуковський – наш видатний земляк, піаніст, композитор і диригент / Б. Столярчук. – Рівне : [б. в.], 2004. – 30 с.

Цимбалюк Є. У композитора конфіскували Сталінську премію, але не зуміли «конфіскувати» талант до музики / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 14 листоп. – С. 12.

ПОЛОЖЕННЯ

про обласну мистецьку премію імені Г. Жуковського

І. Загальні положення

1. Обласна мистецька премія імені Германа Жуковського (далі – Премія) присвоюється щороку для вшанування пам'яті відомого українського композитора, лауреата Державної премії СРСР (1950), заслуженого діяча мистецтва УРСР (1958), народного артиста УРСР (1973), уродженця міста Радивилова Рівненської області Германа Жуковського.

2. Премія присвоюється за значний внесок у розвиток національного музичного мистецтва, плідну творчу діяльність до дня народження Германа Жуковського.

3. Щороку присвоюється одна Премія.

4. Лауреатами Премії можуть бути професійні та аматорські творчі колективи, їх керівники, окремі представники народного та професійного мистецтва.

5. Премія присвоюється колективам, митцям України та української діаспори, творча діяльність яких пов'язана з Рівненщиною.

II. Порядок висунення претендентів на здобуття Премії

1. Претенденти на здобуття Премії висувуються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування культурно-

мистецькими, науковими та навчальними закладами, громадськими організаціями, творчими спілками, які до 31 жовтня подають управлінню культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації такі документи:

лист – подання, в якому зазначаються: загальна оцінка творчості, характеристика культурно-просвітницької діяльності та мотивація висунення на здобуття Премії;

інформаційна довідка про творчу діяльність колективу, життя і творчість особи (осіб), висунутої на здобуття Премії, в довільній формі;

копія довідки про присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків (з урахуванням положень статті 63 Податкового кодексу України);

копія паспорта громадянина України або паспорта громадянина України з безконтактним електронним носієм з додатками.

2. Відомості про претендентів надаються відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

3. Днем висунення претендента на здобуття Премії вважається день реєстрації документів в управлінні культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації, зазначених у пункті 1 цього розділу.

III. Основні критерії оцінки та визначення переможців

1. Основними критеріями оцінки претендентів на здобуття Премії є:

соціальна значущість музичного твору;

оригінальність музичного твору;

креативний творчий задум.

2. Переможець визначається комітетом із присвоєння обласної мистецької премії імені Германа Жуковського (далі – Комітет) після розгляду матеріалів, поданих на здобуття Премії.

3. Склад Комітету щодо присвоєння Премії затверджується розпорядженням голови Рівненської обласної державної адміністрації і діє на громадських засадах. Основною формою роботи Комітету є засідання. Засідання Комітету веде його голова або, за дорученням голови Комітету, його заступник. Засідання Комітету є правомочним, якщо на ньому присутні не менше як дві третини його складу.

Рішення Комітету ухвалюється таємним голосуванням більшістю голосів присутніх на засіданні. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови Комітету. Секретар Комітету участі в голосуванні не бере.

Засідання Комітету відбувається щороку протягом першої декади листопада місяця.

4. Організаційне забезпечення роботи Комітету, у тому числі приймання та підготовка документів, зазначених у пункті 1 розділу II Положення, здійснює секретар Комітету.

По завершенню голосування секретар Комітету готує протокол засідання Комітету, який підписує голова та секретар Комітету. За відсутності голови Комітету протокол підписує його заступник.

IV. Нагородження та фінансове забезпечення

1. Фінансування витрат, пов'язаних з виплатою Премії, здійснюється за рахунок асигнувань на галузь «Культура і мистецтва», що передбачаються в обласному бюджеті на відповідний рік.

2. Особа (колектив), якій присвоюється Премія, отримує звання лауреата обласної мистецької премії імені Германа Жуковського, їй вручається диплом та грошова винагорода у розмірі 10 тисяч гривень. Оподаткування здійснюється у порядку, визначеному чинним законодавством.

3. Якщо Премія присвоєна декільком особам (колективам), то кожен лауреат отримує диплом, а грошова винагорода ділиться між нагородженими або керівниками колективів порівну.

4. Під час вручення Премії організовується презентація творчого доробку та діяльність лауреата (лауреатів).

Лауреати обласної мистецької премії імені Германа Жуковського

Столярчук Б. Й. Лауреати мистецької премії імені Германа Жуковського / Б. Й. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2013. – 80 с. – (Велика Волинь. Історія. Культура. Постаті).

2000

Фесай Петро Михайлович (1930 – 2019)

Композитор, педагог, уродженець Полтавської області. Закінчив Житомирське музичне училище ім. В. С. Косенка (1955), Київську консерваторію ім. П. І. Чайковського (1965). З 1965 р. працював директором Рівненського музичного училища, з 1985 р. – викладачем училища.

У 1970–1980 рр. – керівник чоловічої хорової капели с. Крилів Корецького району, аматорського хору Рівненської міської лікарні. З 1983 р. – керівник народного хору ветеранів війни і праці «Патріот» при Рівненському обласному відділенні Національної музичної спілки України. Заслужений працівник культури України (1999), голова асоціації хорового товариства ім. Миколи Леонтовича обласного відділення Національної Всеукраїнської музичної спілки.

Автор понад 70 пісень, хорових творів, обробок українських народних пісень, які увійшли у збірники «Пісні рідного краю» (1983), «Музичні

вечори», «Кличе Україна» (1983). Автор збірника вокально-хорових творів «Я твій син, Україно» (2003).

Література

Фесай П. Я твій син, Україно [Ноти] : збірка вокально-хорових творів / П. Фесай. – Рівне : Рівнен. друк., 2003. – 48 с.

Гавронський В. Співає хор ветеранів «Патріот» : розповідь про творчий колектив та його керівника / В. Гавронський, Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2018. – 72 с.

Корейчук Микола Павлович (1947 р. н.)

Композитор, педагог, виконавець, баяніст, уродженець м. Костопіль Рівненської області. Закінчив Острозьку дитячу музичну школу (1964), Рівненське музичне училище (1968), музичний факультет Рівненського педагогічного інституту (1972). З 1972 р. – викладач, завідувач кафедри гри на музичних інструментах, з 1982 р. – доцент, з 2003 р. – професор кафедри гри на музичних інструментах, декан музично-педагогічного факультету, заступник директора Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету.

Організатор і керівник народного інструментального ансамблю «Медіатор» Рівненського державного педагогічного інституту. Лауреат багатьох конкурсів та фестивалів Харкова, Києва, Луцька, Чернівців, Мінська (Білорусь).

Автор понад 120 оригінальних творів, які публікувались у збірниках та альманахах. Автор музики до вистави «Чарівний глечик», «Морський вовк». Автор і упорядник пісенних збірок «Кличе Україна» (1993), «Заспівай мені» (1995), «Грає інструментальний ансамбль» (1997) та ін. Редактор-упорядник збірників «Край над Горинню» (2009), «Співають діти» (2010), «Михайло Каганов» (2011).

Література

Замкова О. Музика маестро – прекрасна та захоплююча / О. Замкова // Вісті Рівненщини. – 2017. – 9 черв. – С. 9.

Столярчук Б. Покликала пісня / Б. Столярчук // З дзвінкого джерела. – Рівне, 1991. – С. 37–39.

Столярчук Б. Шлях до визнання / Б. Столярчук // Вільне слово [Рівне]. – 2017. – 15 черв. – С. 6.

Торчик Віктор Григорович (1948 р. н.)

Композитор, диригент, педагог, записувач фольклору, уродженець селища Степань Сарненського району Рівненської області. Закінчив

Степанську середню школу (1966), Житомирське музичне училище (1973), Київський інститут культури (1977). З 1977 р. працював директором Степанської дитячої музичної школи, з 1986 р. – завідувач відділу культури Степанської райдержадміністрації. Член обласної асоціації композиторів Національної Всеукраїнської музичної спілки. Записує і популяризує обряди Рівненського Полісся (відзняв і зафіксував 36 місцевих обрядів). Автор збірки «Коровайні мотиви Сарненщини». Автор збірників «З Поліської криниці» (1995), праці «Шість весільних обрядів» (2004), нотованої авторської збірки «Краса і мудрість і любов» (2006). У 2009 р. випущено студійний авторський професійний CD-альбом «Сніг останньої любові».

Автор понад 400 пісень на слова місцевих авторів.

Переможець загальноміського рейтингу «Гордість міста» у номінації «Кращий письменник, поет, композитор» (2007).

Література

Кардаш В. Мелодії душі маестро Торчика / В. Кардаш // Сарнен. новини. – 2010. – 2 листоп. – С. 6.

Катеринич П. Пісні Торчика приваблюють щирістю / П. Катеринич // Літопис Заходу [Рівне]. – 2012. – 30 серп. – С. 16.

Кузьмич М. Дітище Фенглера в надійних руках / М. Кузьмич // Сарнен. новини. – 2016. – 8 листоп. – С. 1, 4.

Свищевська Н. А життя як пісня / Н. Свищевська // Слово Просвіти [Рівне]. – 2018. – 7–13 черв. – С. 14 ; Сарнен. новини. – 2018. – 26 квіт. – С. 3.

Тимцунік З. Професійний компакт-диск Віктора Торчика / З. Тимцунік // Сарнен. новини. – 2009. – 8 груд. – С. 1.

Я з тобою, пісне : біобібліогр. нарис. – Сарни : [б. в.], 2004. – 10 с.

Андрухов Анатолій Петрович (1939–2010)

Композитор, педагог, уродженець с. Перемилівка Млинівського району Рівненської області. Закінчив Дубенську дитячу музичну школу (1959), Рівненське музичне училище (1963), музично-педагогічний факультет Рівненського педагогічного інституту (1974). В 1963–1988 рр. працював викладачем, заступником директора, директором Млинівської дитячої музичної школи. Засновник Млинівського аматорського оркестру народних інструментів. З 1985 р. – заступник директора з навчально-виховної роботи Рівненського музичного училища, керівник ансамблю народної музики «Древляни».

Його твори друкувались у збірниках «Музичні вечори», «Райдуга», «Пісні рідного краю», «Кличе Україна». Автор книг «Моя родина – Україна» (1994), «Від Ікви до Горині» (1996), «Кує зозуля» (1997), «П'ять

інструментальних ансамблів» (2002), «Я пісням дарую крила» (2002), «Музика і ти» (2004), «Співають діти» (2011).

Література

Гаєнко В. Пісням дарує крила : рецензія / В. Гаєнко // Вільне слово [Рівне]. – 2005. – 29 берез. – С. 5.

Рец. на кн.: Андрухов А. Музика і ти : збірка вокально-хорових творів.

Дацков А. Слово про пісню Анатолія Андрухова / А. Дацков // Погорина : літ.-мист. альм. – Рівне : Азалія, 1998. – Вип. 2. – С. 82–84.

Відгук на збірник вокально-хорових творів А. Андрухова «Кує зозуля».

Мазаний В. Людина, яка мала серце-оркестр : Анатолію Андрухову присвячую / В. Мазаний // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 18 берез. – С. 13.

Сербін Г. Анатолій Андрухов : творчий портрет / Г. Сербін. – Рівне : Рівнен. друк., 2005. – 95 с.

«Контрасти»

Інструментальне тріо Рівненської обласної філармонії створене у 1994 р. Лауреат джазового фестивалю (Рівне, 1999). Учасники:

Михайло Іванович Іванів (1951 р.н.) (скрипка), заслужений артист України (2000), уродженець Тернополя. Закінчив Тернопільську музичну школу (1965), Тернопільське музичне училище (1871), Львівську консерваторію ім. М. Лисенка (1976). З 1976 р. – концертмейстер камерного оркестру Рівненської обласної філармонії.

Анатолій Сергійович Бортнік (1949 р.н.) (скрипка), заслужений артист України (2000), уродженець Рівного. Закінчив Рівненську дитячу музичну школу (1964), Рівненське музичне училище (1968), Львівську консерваторію ім. М. Лисенка (1972). З 1975 р. – завідувач відділу струнно-смічкових інструментів Рівненського музичного училища, в подальшому – директор училища. В 1978–1995 рр. – керівник ансамблю скрипалів Рівненського музичного училища.

Роман Степанович Вернюк (1969 р.н.) (орган, клавесин, фортепіано), музикант, уродженець Рівного. Закінчив Рівненську дитячу музичну школу № 1 (1977), Рівненське музичне училище (1984), Львівську консерваторію ім. М. Лисенка (1988). З 1990 р. – викладач Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету, з 1995 р. – соліст, концертмейстер Рівненської обласної філармонії.

Література

Бортнік А. Це моє місто..., а це в ньому я / А. Бортнік ; розмовляв С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2012. – 12 квіт. – С. 20.

Іванів М. Михайло Іванів: «Мрію зіграти концерт з онуком» / М. Іванів // Рівне вечірнє. – 2006. – 25 трав. – С. 18.

Іванів М. Михайло Іванів: «Не терплю фальші ні в музиці, ні в житті» / М. Іванів ; розмовляла С. Федас // Рівне вечірнє. – 2011. – 12 трав. – С. 19.

2001

Трофимчук Олександр Павлович (1944 р. н.)

Співак, педагог, уродженець с. Михалківці Острозького району Рівненської області. Закінчив Дубенське культосвітнє училище (1963), Київську державну консерваторію ім. П. І. Чайковського (1971). З 1971 р. працює у Київському національному академічному театрі оперети, пізніше – доцент Національного університету культури і мистецтв. Створив понад 70 ролей сучасного та класичного репертуару. Володар гран-прі міжнародного вокального фестивалю «Квітнева весна» (м. Пхеньян, Північна Корея), нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2004).

Знімався у музичних фільмах, записував платівки, гастролював з концертами у Канаді, Німеччині, Греції, США, Кореї.

Література

Мельничук С. Композитора з Рівного відзначено в Нью-Йорку [дипломом лауреата II Міжнародного конкурсу композиторів ім. В. Золотарьова] / С. Мельничук // Вісті Рівненщини. – 2008. – 12 груд. – С. 16.

«Воскресіння»

Камерний хор Свято-Воскресенського кафедрального собору (м. Рівне) створений у 1991 р. Засновником, диригентом, директором та художнім керівником хору є уродженець Квасилова Рівненського району Рівненської області **Олександр Леонідович Тарасенко (1967 р. н.)** – заслужений діяч мистецтв України, доцент Рівненського державного гуманітарного університету (2006), директор Рівненської обласної філармонії (2011–2012).

До творчого складу хору увійшли найкращі співаки міста – викладачі та студенти мистецьких навчальних закладів, актори театру, професійні співаки. Хор систематично бере участь у богослужіннях, супроводжуючи відправи Його Високопреосвященства, Архієпископа Рівненського і Острозького. Окрім своєї суто літургійної діяльності хор дуже швидко стає помітним явищем на мистецькому видноколі міста і краю, а згодом гастролюючи в столиці та багатьох інших містах України, знаходить там багато своїх шанувальників. Хор «Воскресіння» – лауреат шести Міжнародних, двох Всеукраїнських конкурсів та учасник багатьох фестивалів в Україні та за кордоном.

Література

Воскресіння. Хорова родина / упоряд. О. Тарасенко. – Рівне : О. Зень, 2011. – 360 с.

Воскресіння у [Рівненській обласній] бібліотеці // Рівне вечірнє. – 2012. – 26 квіт. – С. 15.

У Рівненській державній обласній бібліотеці відбулася презентація книги керівника хору «Воскресіння» Олександра Тарасенка «Хорова родина».

Давидюк П. Маестро прихистила столиця / П. Давидюк // Вісті Рівненщини. – 2013. – 1 лют. – С. 12.

Тарасенко О. Концепцію музичного просвітництва втілює Рівненська філармонія / О. Тарасенко ; спілкувався В. Мазаний // Вільне слово [Рівне]. – 2011. – 4 жовт. – С. 5.

Архієрейський хор «Воскресіння» [Електронний ресурс] // «Наша парафія» : Парафія святого Архистратига Михаїла, Київ, Пирогів : сайт. – Режим доступу: <https://parafia.org.ua/choir/arhijerejskyj-hor-voskresinnya/> (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

«Срібна терція»

Народне вокально-інструментальне тріо Рівненського міського будинку культури створене у 1995 р. Основу репертуару складають українські народні пісні, твори Й.-С. Баха, В. Монті, К. Сен-Санса, а також пісні народів світу. «Срібна терція» брала участь у міжнародних фольклорних фестивалях Італії, Росії, Молдови, Польщі. Учасники колективу:

Забута Борис Ілліч (1947 р. н.) – художній керівник, заслужений працівник культури України (1990) (баян). Закінчив Рівненське музичне училище (1966), Рівненський інститут культури (1982). Член обласної асоціації композиторів Національної Всеукраїнської музичної спілки України. Лауреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів, учасник фестивалів у Болгарії, Німеччині, Югославії, Угорщині, Португалії, Канаді, Тучеччині.

Бенедюк Тетяна Анатоліївна (1961 р. н.) (бандура). Закінчила Рівненське музичне училище (1983), Львівську державну консерваторію ім. Л. К. Лисенка (1988). З 1988 р. – викладач бандури у Рівненській дитячій музичній школі № 1. У складі тріо побувала з концертами у Польщі, Чехії, Кампучії, Болгарії, Німеччині.

Дьомушкіна (Косих) Людмила Олександрівна (1978 р. н.) (скрипка). Закінчила Рівненське музичне училище (1997), музично-педагогічний факультет Рівненського державного гуманітарного університету (2002), магістратуру цього вузу (2003). Учасниця міжнародних фестивалів.

Література

Дацков А. Цим і живу... : мистецький портрет Бориса Забути / А. Дацков. – Рівне : ПП ДМ, 2007. – 204 с.

Ефект Паганіні / підготував А. Матвіїв // Рівне вечірнє. – 2010. – 2 груд. – С. 16.

Про ювілейний концерт рівненського вокально-інструментального ансамблю «Срібна терція» з нагоди 15-річчя колективу.

Забута Б. Ансамбль «Срібна терція» співає тільки наживо / Б. Забута ; спілкувався С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2015. – 11 черв. – С. 16.

Калько С. Срібне тріо – бандура, скрипка та баян / С. Калько // Сім днів [Рівне]. – 2005. – 23 верес. – С. 16.

«П'ятнашка» «Срібної терції» / підготував А. Матвіїв // Рівне вечірнє. – 2010. – 25 листоп. – С. 16.

2003

Мельничук Святослав Филімонович (1944 р. н.)

Режисер, педагог, диригент, громадський діяч, уродженець с. Яловичі Млинівського району Рівненської області. Закінчив Луцьке музичне училище (1965), Львівську державну консерваторію ім. М. Лисенка (1970). Працював викладачем у Луцькому педагогічному інституті ім. Лесі Українки, Львівському музичному училищі. З 1973 р. – директор та художній керівник Рівненської філармонії. З 1999 р. – доцент, з 2007 р. – професор, з 2009 р. – завідувач кафедри народних інструментів Інституту мистецтв РДГУ.

Автор навчальних посібників, автор сценаріїв, головний режисер творчих звітів майстрів мистецтв Рівненщини. Кавалер орденів «Знак пошани» (1986), та «За заслуги III ступеня» (1999), переможець рейтингу в номінації «Кращий режисер» (2006).

Література

Мельничук С. Ф. Фестивалі Рівненщини як фактор розвитку професійного і самодіяльного мистецтва: з історії проведення / С. Ф. Мельничук // Актуальні питання культурології : альм. наук. т-ва «Афіна» каф. культурології : у 2 т. Т. 2 / гол. ред. В. Г. Виткалов. – Рівне : РДГУ, 2010. – Вип. 10. – С. 193–197.

Млин Є. Мельничук [Святослав, професор кафедри народних інструментів Інституту мистецтв РДГУ], вчить грати на цимбалах / Є. Млин // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 3 берез. – С. 4.

Степанов О. «Світ цимбалів незрівнянний» / О. Степанов // Вісті Рівненщини. – 2007. – 23 берез. – С. 14.

Столярчук Богдан Йосипович (1947 р. н.)

Музикант, мистецтвознавець, письменник, педагог, краєзнавець, уродженець с. Дмитрівка Гощанського району Рівненської області. Закінчив Рівненське музичне училище (1970), Київський інститут культури (1976), Одеську державну консерваторію ім. А. В. Нежданової (1986). Працював артистом оркестру Рівненського музично-драматичного театру та обласної філармонії, викладачем Рівненської дитячої музичної школи № 1 ім. М. В. Лисенка. Професор кафедри музичного мистецтва Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету, керівник інструментального ансамблю традиційної народної музики «Хутірські музики».

Член Національної всеукраїнської музичної спілки, Національної спілки журналістів, Всеукраїнської спілки краєзнавців, Національної спілки художників, Національної спілки театральних діячів, Всеукраїнської творчої спілки «Літературний форум». Лауреат багатьох літературно-мистецьких премій та творчих відзнак. Указом Президента України від 28.06.2017 р. йому присвоєно звання «Заслужений діяч мистецтв України». Автор або укладач понад 150 книг та посібників.

Література

Перенчук Т. Богдан Столярчук – музикознавець, поет, краєзнавець / Т. Перенчук // Гощанське Погориння: давнина і сучасність : наук. зб. матеріалів наук.-краєзнав. конф., присвяч. 850-річчю Гощі, 14–15 червн. 2002 р. – Рівне : Перспектива, 2002. – С. 119–122.

Публікації Богдана Столярчука : бібліогр. покажч. Вип. 2. – Рівне : [б. в.], 2002. – 16 с.

Столярчук Б. Три найважливіші речі Богдана Столярчука: нетрадиційне інтерв'ю з митцем / Б. Столярчук // Рівне-Ракурс. – 2007. – 1 берез. – С. 5.

Причастя словом : до 70-річного ювілею від дня народж. Б. Й. Столярчука : біобібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка ; уклад. Н. М. Кожан ; ред. З. М. Тирак ; відп. за вип. В. П. Ярощук. – 2-ге вид., зі змін. й допов. – Рівне : О. Зень, 2017. – 128 с. – (Дослідники Рівненського краю).

2004

«Сурма»

Молодіжний духовий оркестр заснований в 1955 р. у Рівненському музичному училищі. У 1992 р. оркестр отримав назву «Сурма». За роки свого існування професійний оркестр має в своєму репертуарі понад 500

творів, виступав у багатьох зарубіжних країнах, брав участь у багатьох фестивалях (Франція, Австрія, Італія, Греція). У 1978 р. оркестр Рівненського музичного училища став єдиним учнівським духовим оркестром, який випустив власний альбом (платівку) «Грає духовий оркестр Рівненського музичного училища».

З 1971 р. керівник, диригент оркестру «Сурма» – **Андрій Миколайович Кібіта (1942 р. н.)** – заслужений працівник культури України (1982), член Всесвітньої асоціації диригентів при ЮНЕСКО (1993), викладач Рівненського музичного училища.

Література

Бабич М. М. Молодіжний духовий оркестр «Сурма» – високопрофесійна виконавська школа духового мистецтва Рівненщини / М. М. Бабич, І. Б. Бабич // Історія становлення та перспективи розвитку духової музики в контексті національної культури України : зб. матеріалів IV-ої Всеукр. наук.-практ. конф.: 40-річчю каф. дух. та удар. інструм. РДГУ присвяч. / Рівнен. держ. гуманіт. ун-т ; упоряд. С. Д. Цюлюпа. – Рівне : Волин. обереги, 2012. – Вип. 4. – С. 78–85.

2005

Гощук Федір Васильович (1955 р. н.)

Композитор, диригент, уродженець Закарпатської області. Закінчив Ужгородське музичне училище (1978), Рівненський державний інститут культури (1986). Художній керівник та диригент самодіяльного хору Березнівського районного будинку культури. Хор «Богуш» є учасником і лауреатом фестивалів народної пісенної творчості.

Література

Віхи творчості Федора Гощука [композитора, керівника хору Березнів. РБК] // Вісті Рівненщини. – 2005. – 9 груд. – С. 4.

Курята Н. Не міліють джерела натхнення : [про самодіял. композитора, керівника аматор. хору Березнів. РБК Ф. Гощука] / Н. Курята // Вісті Рівненщини. – 2005. – 9 груд. – С. 4.

Павленко Р. Ювілейна книга березнівського митця [худож. кер. і диригента нар. хору «Богуш» район. будинку культури, засл. працівника культури України Ф. В. Гощука «В госточки прийшли співаночки»] / Р. Павленко // Надслучан. вісник [Березне]. – 2005. – 24 серп. – С. 2.

Рачок П. На радість сусідам : [про нар. самодіял. колектив Березнів. район. будинку культури, яким керує засл. працівник культури України Ф. Гощук] / П. Рачок // Вісті Рівненщини. – 2003. – 24 жовт. – С. 3.

Рачок П. Свято пісенного розмаю : [про творчий вечір засл. працівника культури, керівника і дириг. Березнів. нар. аматор. хору «Богущ» Ф. Гощука] / П. Рачок // Надслучан. вісник [Березне]. – 2005. – 3 груд. – С. 3.

2006

Фарина Марія Петрівна (1961 р. н.)

Співачка, педагог, уродженка Львівської області. Закінчила Львівське культосвітнє училище (1981), Львівську державну консерваторію ім. М. В. Лисенка (1987). З 1989 р. – викладач, з 2003 р. – доцент, професор кафедри естрадної музики Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету. Заслужена артистка України (1997), занесена до «Золотої книги України» (2000), народна артистка України (2011). Член Національної всеукраїнської музичної спілки (1996). Учасник та лауреат багатьох всеукраїнських та міжнародних музичних конкурсів та фестивалів.

Література

Каневська Г. Її спів ніжніший від лілеї / Г. Каневська. – Рівне : Вертекс, 2001. – 44 с. – (Приватна колекція А. І. Дацкова).

Матвіїв А. Фарина відтепер «народна» / А. Матвіїв // Рівне вечірнє. – 2011. – 25 серп. – С. 13.

Музичний коктейль «Фарина» // Ого [Рівне]. – 2012. – 7 берез. – С. 7.

Прокопович Т. Наталя-Марія Фарина: миттєвості долі : до 25-річчя твор. діяльності співачки / Т. Прокопович. – Рівне : Паршикова, 2011. – 60 с. – (Приватна колекція Б. Й. Столярчука).

Фарина Н.-М. П. Вокальні орієнтири співака [ноти] : хрестоматія для сопрано / Н.-М. П. Фарина. – Рівне : РДГУ, 2003. – 100 с.

2007

Чорнобай Юрій Миколайович (1952 р. н.)

Педагог-скрипаль, уродженець м. Кременець Тернопільської області. Закінчив Тернопільське музичне училище (1967), Львівську державну консерваторію ім. М. В. Лисенка (1976). З 1976 р. працює в Рівному (філармонія, музичне училище, педінститут, інститут культури). З 1976 р. – концертмейстер камерного оркестру Рівненської філармонії. У 1983 р. в якості диригента стажувався у Москві. Нині викладач, керівник камерного оркестру Рівненського музичного училища.

Література

Столярчук Б. Й. Чорнобай Юрій Миколайович [– викладач, керівник камерного оркестру Рівненського музичного училища] / Столярчук Б. Й. //

Столярчук Б. Й. Лауреати мистецької премії імені Германа Жуковського, уродженця Радивилова Рівненської області] / Б. Й. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2013. – С. 36–37.

2008

Топоровська Галина Миколаївна (1963 р. н.)

Бандуристка, педагог, співачка, уродженка м. Здолбунів Рівненської області. Закінчила Рівненське музичне училище (1983), Київську державну музичну консерваторію ім. П. І. Чайковського (1988). З 1988 р. викладач бандури у Рівненському музичному училищі, з 1992 р. – за сумісництвом викладач Рівненського державного гуманітарного університету. У 1999–2003 рр. – солістка Рівненської обласної філармонії. Член Національної спілки кобзарів України (1994), голова Рівненського обласного відділення Національної спілки кобзарів України (2005). Заслужена артистка України (2002). Учасник і лауреат багатьох всеукраїнських конкурсів і фестивалів. Учасник з'їздів кобзарів і бандуристів України.

Література

Дубова Г. Струни бандури – як струни душі / Г. Дубова // Сім днів [Рівне]. – 2004. – 14 трав. – С. 12.

Про життєвий і творчий шлях заслуженої артистки України, бандуристки, педагога, композитора, дипломанта та лауреата конкурсів Г. Топоровської розповідає в своїй книзі Г. Сербін «Галина Топоровська. Творчий портрет».

Кидрук І. Ніжна струна : [про заслужену артистку України, бандуристку Г. Топоровську] / І. Кидрук // Вісті Рівненщини. – 2004. – 28 січ. – С. 3.

Прокопович Т. Президентська премія за професійну майстерність / Т. Прокопович // Мистецькі грані [Рівне]. – 2010. – Берез. – С. 5.

У 2009 році присуджена президентська премія заслуженій артистці України, бандуристці, старшому викладачу Рівненського музичного училища Галині Топоровській.

Сербін Г. П. Галина Топоровська : творчий портрет / Г. П. Сербін. – Рівне : Волин. обереги, 2003. – 87 с.

2009

«Древляни»

Ансамбль народної музики Рівненського музичного училища та обласного відділення Музичного товариства УРСР створений у 1980 р. як творчий колектив, в якому поєдналися сучасна музика і традиції народного виконання. Керівниками ансамблю були: Ярослав Зуляк (1980–1985), Анатолій Андрухов (1985–2010), Ігор Федоров – з 2010 р. В основу репертуару «Древлян» лягли фольклорні композиції, українська народна

інструментальна музика та пісенна творчість, а також твори сучасних композиторів, які ґрунтуються на фольклорному матеріалі, мелодіях інших країн. Колектив використовує народний музичний інструментарій (скрипка, сопілка, цимбали, бугай), також інструменти, які рідко зустрічаються в народному побуті – ліра, гудок, сурма, козобас, волинка, клепач, рубель.

Колектив був учасником республіканських і міжнародних фестивалів.

Література

Давидюк П. Звучання мелодій неповторне: у виконанні оркестру «Древляни» / П. Давидюк // За відродження [Рівне]. – 2016. – 30 верес. – С. 7.

Столярчук Б. «Древляни» / Б. Столярчук // Твори : в 5 т / Б. Й. Столярчук. – Рівне, 2019. – Т. 2 : [Художня публіцистика]. – С. 214–215.

Яроцька Ю. Творча та концертна діяльність ансамблю народної музики «Древляни» / Ю. Яроцька // Слово молодим дослідникам : зб. матеріалів і тез міжвузів. наук.-теорет. конф. 28–29 листоп. 1996 р. – Рівне : РДІК, 1996. – С. 87–88.

2010

Гончарова Марія Прохорівна (1944 р. н.)

Педагог, заслужений працівник культури України (1989), член асоціації хорового товариства ім. М. Леонтовича Рівненського обласного відділення Національної Всеукраїнської музичної спілки, уродженка с. Постійне Костопільського району Рівненської області. Закінчила філологічний факультет (з додатковою музичною освітою) Рівненського державного педагогічного інституту (1965). Працювала вчителем в школі у Володимирецькому районі, м. Рівне. У 1976 р. очолила камерний хор «Рівненські дзвіночки», створений при Рівненському міському палаці піонерів та школярів у 1968 р. З 1993 р. хор працював в музичній школі № 2 під новою назвою «Ave Maria», а з 2008 р. – у Рівненському міському Палаці дітей та молоді. Основу репертуару хору складають вітчизняна і світова класика, обробки пісень, духовна музика. За багато років зразковий камерний хор був учасником і лауреатом багатьох міжнародних конкурсів хорових колективів (Італія, Польща, Франція, Чехія, Греція, Болгарія).

Література

Ave-Maria від Марії // Рівненська газета. – 2004. – 9 черв. – С. 4.

Гончарова М. Історія хору продовжується / М. Гончарова ; розмовляла В. Погонська // Сім днів [Рівне]. – 2009. – 16 жовт. – С. 6.

Іванчук В. Молодість та завзятість помножена на досвід. хору «Аве Марія» – 50 років! / В. Іванчук // Без секретів [Рівне]. – 2019. – № 86/трав./ – С. 3.

Пісні допомагають передавати почуття // Без секретів [Рівне]. – 2015. – № 74/верес./ – С. 2.

2011

Швидків Микола Львович (1970 р. н.)

Співак (баритон), педагог, заслужений артист України (2009), уродженець Тернопільської області. Закінчив Чортківське педагогічне училище (1990), музично-педагогічний факультет Рівненського державного педагогічного інституту (1995), Львівську державну консерваторію ім. М. Лисенка (2000). З 1999 р. – соліст Рівненської обласної філармонії, з 2009 р. – старший викладач Кременецького обласного гуманітарно-педагогічного інституту імені Т. Шевченка.

Учасник і лауреат багатьох міжнародних конкурсів співаків, мистецьких проектів. Гастролує з концертами у Польщі, Німеччині, Ірландії, Словаччині, Чехії.

Література

Микола Львович Швидків // Столярчук Б. Й. Лауреати мистецької премії імені Германа Жуковського / Б. Й. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2013. – С. 44–45.

2012

Бохонко Віра Миколаївна (1959 р. н.)

Педагог-скрипаль, уродженка с. Крупець Радивилівського району Рівненської області. Закінчила Радивилівську школу мистецтв (1974), Рівненське музичне училище (1978), Рівненський державний педагогічний інститут (1985). Працювала викладачем (1979), директором (2006–2011) Радивилівської дитячої школи мистецтв. Стала ініціатором проведення конкурсу імені композитора Г. Жуковського (2008) у Радивилівській школі мистецтв. Багато років була керівником дитячого ансамблю скрипалів, учасником інструментального ансамблю викладачів школи, народного аматорського академічного хору районного будинку культури. Неодноразово нагороджувалась грамотами Радивилівської районної ради, Рівненської облдержадміністрації.

Література

Андріюк Н. За заснування міжобласного конкурсу української музики в Радивиліві вручили премію [ім. Германа Жуковського викладачу

Радивилівської школи мистецтв В. Бохонко] / Н. Андріюк // Радивилів POST. – 2013. – 8 лют. – С. 3.

Клюй С. Ще й мистецької премії володарка / С. Клюй // Прапор перемоги [Радивилів]. – 2013. – 18 січ. – С. 2.

Тарасюк Н. Присуджено мистецьку премію [ім. Германа Жуковського завідувачці відділу струнно-смичкових інструментів, викладачу скрипки Радивилівської дитячої музичної школи Вірі Бохонко] / Н. Тарасюк // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 1 січ. – С. 3.

2013

Криворученко Ірина Петрівна (1966 р. н.)

Співачка (мецо-сопрано), заслужений артист України (2015), уродженка Волинської області. Закінчила Луцьке державне музичне училище, музично-педагогічний факультет Рівненського державного педагогічного інституту (1994), Одеську державну консерваторію ім. А. В. Нежданової. Працювала в Одеському муніципальному театрі вокальної та хорової музики. З 2003 р. працює у Рівненській обласній філармонії. Тут вона створила багато музичних програм, концертів, проектів. Виступає в багатьох філармоніях, концертах, тематичних програмах. За багаторічну трудову діяльність та вагомий внесок у розвиток української національної культури нагороджена Почесною грамотою Рівненської обласної ради, премією ім. Г. Жуковського.

Література

Ірина Петрівна Криворученко // Столярчук Б. Й. Лауреати мистецької премії імені Германа Жуковського / Б. Й. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2013. – С. 50–51.

Депутат Рівнеради потрапив в Указ Президента // Сім днів [Рівне]. – 2015. – 10 верес. – С. 3.

Про присвоєння звання «Заслужений артист України» солістці-вокалістці Рівненської філармонії Ірині Криворученко.

2014

Івченко Галина Андріївна (1962 р. н.)

Хоровий диригент, педагог, уродженка Львівської області. Закінчила Львівське музично-педагогічне училище ім. Ф. Колесси, Рівненський державний педагогічний інститут (1985), аспірантуру при Рівненському державному гуманітарному університеті (2000). З 2005 р. – керівник камерного хору «ЛУКАШ» міського будинку культури м. Рівне, керівник хорової капели Рівненського державного гуманітарного університету, засновник і головний диригент камерного хору «Покрова». Обидва хори є

учасниками і лауреатами багатьох всеукраїнських і міжнародних конкурсів і фестивалів духовної та хорової музики.

Література

Камерний хор Покрова [буклет]. – Рівне : [б. в.], 2009. – 6 с.

«Покрова» / розмову записав Б. Столярчук // Погорина : літ.-мист. альманах. – Рівне : Азалія, 1994. – С. 65–66.

Столярчук Б. Й. Камерний хор «Покрова» / Б. Столярчук // Твори : в 5 т / Б. Й. Столярчук. – Рівне, 2019. – Т. 2 : [Художня публіцистика]. – С. 192–194.

2015

Сітовський Леонід Петрович (1952 р. н.)

Педагог, керівник хору, заслужений працівник культури України (2010), уродженець Волинської області. Закінчив Луцьке культурно-освітнє училище (1970), Рівненський факультет Київського державного інституту культури (1974). Працював на посадах завідувача культури у Дубровицькому та Рівненському районах. З 1990 р. – викладач на кафедрі пісенно-хорової практики і постановки голосу Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету. Засновник і керівник студентського хору української пісні «Перевесло» Рівненського державного гуманітарного університету. Хор є учасником і лауреатом багатьох всеукраїнських і міжнародних конкурсів і фестивалів. У 2017 р. хор відзначений Почесною Грамотою Національної музичної спілки. З 2006 р. Л. Сітовський є художнім керівником народного аматорського хору «Чорнобрівці» Гощанського районного об'єднання дозвілля і культури.

Нагороджений Почесними грамотами Гощанської районної державної адміністрації та районної ради, Рівненської обласної ради та Рівненської облдержадміністрації. Переможець рейтингу популярності «Гордість району» у номінації «Кращий керівник колективу».

Література

Адамчук Н. Зоряний шлях Леоніда Сітовського / Н. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 6 верес. – С. 12.

2016

Ковальчук Віктор Павлович (1958 р. н.)

Фольклорист, збирач та дослідник традиційної культури краю, керівник Етнокультурного центру Рівненського міського Палацу дітей та молоді, голова асоціації діячів фольклору Рівненського обласного відділення

Національної музичної спілки, уродженець с. Нетреба Володимирецького району Рівненської області. Закінчив відділ народних інструментів Рівненського державного музичного училища (1977), музично-педагогічний факультет Рівненського державного педагогічного інституту (1987). З 1980 р. працює в міському Палаці дітей та молоді художнім керівником Етнокультурного центру ПДМ. Колективи центру «Весняночка», «Веснянка» та «Сільська музика» (керівник В. Ковальчук) є учасниками концертів, масових заходів, фольклорних свят, а також учасниками і лауреатами багатьох міжнародних фольклорних фестивалів (Львів, Польща, Литва, Росія, Сербія, Румунія).

Є автором проекту, організатором та директором Міжнародного молодіжного фестивалю традиційної народної культури «Древлянські джерела» (м. Рівне, 1998–2010), автор проекту і директор фестивалю «Лірницька Покрова в Рівному» (2014–2017).

Веде активну пошукову та експедиційну роботу з фіксації етнокультурної спадщини в потерпілих унаслідок аварії на ЧАЕС районах Рівненської області. Автор 15 книг та низки публікацій з питань традиційної культури краю, упорядник і редактор наукового видання «Етнокультурна спадщина Рівненського Полісся» (2000–2006), презентаційного видання «Етнокультура Рівненського Полісся» (2009).

Лауреат обласних мистецьких премій.

Література

Віктор Ковальчук: «Співати можуть всі» // Сім днів [Рівне]. – 2018. – 7 черв. – С. 4.

Про гурт «Веснянка».

Дацков А. Батько «Веснянки» / А. Дацков // Сім днів [Рівне]. – 2008. – 6 черв. – С. 14.

Дацков А. Півжиття з «Веснянкою» / А. Дацков // Вільне слово [Рівне]. – 2008. – 10 черв. – С. 5.

Доленко С. Перший на Рівненщині лауреат премії імені Гнатюка [фольклорист, етнограф, заслужений працівник культури України В. Ковальчук] / С. Доленко // Рівне Час. – 2007. – 19 лип. – С. 6.

Ковальчук В. Негаснуча зоря Віктора Ковальчука / В. Ковальчук ; спілкувалася Г. Тетєнєва // Володимирецький вісник. – 2017. – 4 трав. – С. 20.

Ковальчук О. Колекція народного вбрання, зібрана Віктором Ковальчуком для фольклорного гурту «Веснянка» / О. Ковальчук // Етнокультурна спадщина Рівненського Полісся : матеріали комплексних наук. експедицій Рівнен. фольклорно-етнографічного товариства. Вип. 1 / упоряд. В. Ковальчук. – Рівне : Волин. обереги, 2001. – С. 53–66.

Міська премія імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва : інформ. дайджест. Вип. 2 / Рівнен. ЦБС, Центр. міськ. б-ка ім.

В. Г. Короленка ; уклад. Л. Гришук. – Рівне : [б. в.], 2015. – 11 с. – (Лауреати найвищих відзнак Рівного).

Про В. П. Ковальчука.

Цимбалюк Є. Премія імені Василя Павлюка – в керівника етнокультурного центру / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2015. – 3 верес. – С. 16.

2017

Цюлюпа Степан Данилович (1959 р. н.)

Диригент, концертний виконавець, кандидат педагогічних наук, доцент, відмінник освіти України, викладач класу труби, завідувач кафедри духових та ударних інструментів Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету, уродженець Івано-Франківської області. Закінчив Львівське училище культури (1977), Рівненський державний інститут культури (1983), Київський національний університет культури і мистецтв (захистив дисертацію, 2004).

З 2004 р. – завідувач кафедри духових та ударних інструментів факультету музичного мистецтва Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету. З 2008–2011 рр. – професор кафедри духових та ударних інструментів Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету.

Творча діяльність здійснювалась у складі тріо та квінтету мідних духових інструментів кафедри, в творчих звітах кафедри та програмах симфонічного оркестру Рівненської філармонії і Рівненського обласного академічного українського музично-драматичного театру. За період творчої діяльності реалізував багато наукових, навчально-методичних та мистецьких проєктів. Мистецькі програми реалізовувались на Всеукраїнських і Міжнародних конкурсах і фестивалях у Болгарії, Італії, Словенії, Білорусії, Росії, Македонії, Польщі та на теренах України. Автор навчальних посібників, довідкових видань, хрестоматій, методичних рекомендацій та наукових публікацій з питань виховної роботи серед студентської молоді та історії духового інструментально-оркестрового музичного мистецтва.

Література

Цюлюпа С. Виконавство на трубі в культурно-мистецькому житті Рівненщини / С. Цюлюпа, В. Барабаш // Нова пед. думка. – 2019. – № 2. – С. 171–174.

Цюлюпа С. Свято музики / С. Цюлюпа // Вісті Рівненщини. – 2006. – 3 лют. – С. 18.

Цюлюпа С. Шанувальникам духової музики – професіоналам та аматорам / С. Цюлюпа ; розмовляла Л. Кітова // Волинь [Рівне]. – 2007. – 2 лют. – С. 12.

2018

Швидків Галина Романівна (1970 р. н.)

Українська співачка, науковець і громадський діяч, заслужений працівник культури України, уродженка Львівської області. Закінчила Рівненське державне музичне училище (1990), музично-педагогічний факультет Рівненського державного педагогічного інституту (1994). З 1994 – працювала старшим викладачем кафедри пісенно-хорової практики та постановки голосу музично-педагогічного факультету Рівненського державного гуманітарного університету, пізніше – доцент цієї кафедри.

Голова асоціації діячів вокальної музики Рівненського обласного відділення Національної всеукраїнської музичної спілки.

Займається сольною виконавською діяльністю як співачка (сопрано). Гастролювала в Україні та за межами краю. У її репертуарі твори світової вокальної класики, серед яких Й. С. Баха, Г. Ф. Генделя, К. В. Глюка, Дж. Перголезі, В. А. Моцарта, Дж. Верді, М. Римського-Корсакова, Ф. Шуберта, К. Дебюссі, Й. Штрауса, Г. Майбороди.

Література

Два митці Рівненщини стали лауреатами обласних премій // Рівне-Ракурс. – 2018. – 8 листоп. – С. 3.

Доленко С. «Кобза» зібрала особистостей / С. Доленко // Вісті Рівненщини. – 2016. – 4 берез. – С. 8.

Панасюк Т. Визначили лауреатів / Т. Панасюк // Голос України. – 2018. – 8 листоп. – С. 6.

Снісаренко С. Весняний раут рівненських митців / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2017. – 2 берез. – С. 16.

Снісаренко С. Мистецтво ростило зиму теплими емоціями / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2016. – 3 берез. – С. 18.

Шахрай О. Із пісні черпає наснагу / О. Шахрай // Вісті Рівненщини. – 2005. – 25 листоп. – С. 4.

РЕГІОНАЛЬНА КРАЄЗНАВЧА ПРЕМІЯ «ЗА ВІДРОДЖЕННЯ ВОЛИНІ»

Регіональна краєзнавча премія «За відродження Волині» була заснована у 1991 р. правлінням Рівненського обласного краєзнавчого товариства Всеукраїнської спілки краєзнавців та обласного відділення Українського фонду культури. Премія присуджується краєзнавцям Рівненської,

Волинської, Житомирської та ін. областей за дослідження минулого історичної Волині, за активну участь у краєзнавчому русі, в організації та проведенні науково-теоретичних і практично-краєзнавчих конференцій, за публікації з історії регіону.

Література

Лауреати регіональної краєзнавчої премії «За відродження Волині» : до 25-річчя від дня заснування премії : наук.-допом. біобібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка, Рівнен. обл. орг. Нац. спілки краєзн. України ; уклад.: Н. М. Кожан, І. А. Козюхно ; наук. ред.: О. Л. Промська ; ред.: З. М. Тирак ; консультанти: А. А. Жив'юк, А. М. Українець, Б. Й. Столярчук ; відп. за вип.: В. П. Ярощук. – Рівне : Волин. обереги, 2017. – 164 с. – (Серія «Дослідники Рівненського краю»).

Лауреати регіональної краєзнавчої премії «За відродження Волині»

1991

Пінчук Микола Кирилович (1936–2004)

1992

Андрухов Петро Зотович (1924–1996)

1995

Пашук Іван Григорович (1938–2013)
Федоришин Микола Васильович (1958 р. н.)
Ящук Володимир Іванович (1951 р. н.)

1996

Столярчук Богдан Йосипович (1947 р. н.)

1997

Тишкевич Раїса Костянтинівна (1946 р. н.)

1998

Бухало Гурій Васильович (1932–2008)
Силюк Анатолій Михайлович (1958 р. н.) (м. Луцьк)
Костриця Микола Юхимович (1942–2014) (м. Житомир)

1999

Басараба Василь Наумович (1948 р. н.)
Ковальський Микола Павлович (1929–2006)

2000

Дем'янчук Григорій Семенович (1936–2001)

2001

Яноші Василь Михайлович (1940–2012)

2004

Карп'юк Анатолій Микитович (1932 р. н.)

2007

Савчук Петро Оксентійович (1935 р. н.)

2008

Кравчук Спиридон Гнатович (1938 р. н.)

ПРЕМІЯ ІМЕНІ ГАННИ ЛЕОНЧУК ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ОХОРОНУ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

У 2006 р. засновано обласну премію імені Ганни Леончук за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини. Премія присуджується щороку фольклористам, етнографам та народним умільцям, які популяризують етнокультурну спадщину Рівненщини.

Ганна Йосипівна Леончук (1917–1979) – українська народна майстриня художнього ткацтва, уродженка Володимирецького району. Перша на Рівненщині отримала почесне звання «Заслужений майстер народної творчості УРСР» (1966). Більше тридцяти років віддала ткацтву. Розробила серію геометричних орнаментів, виготовляла килими, покривала, весільні рушники, серветки, стилізований за поліськими мотивами одяг. Відродила технологію старовинної «серпанкової тканини». Її розробки використовувалися на Дарницькому шовковому комбінаті та на Рівненському льонокомбінаті. Результати плідної праці Ганна Леончук експонувала під час різномасштабних виставок: районних (1954), обласних (1959, 1963, 1964, 1972), республіканських (1970, 1972), всесоюзних (1967, 1969), персональних (1966, 1968, 1973, 1974). Художні твори майстрині Ганни Леончук, її покривала, знаходяться на постійному експонуванні у відділі етнографії Рівненського обласного краєзнавчого музею.

ПОЛОЖЕННЯ

про обласну премію імені Ганни Леончук за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини

1. Обласна премія імені Ганни Леончук за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини (далі – Премія) присуджується щороку фольклористам, етнографам, дослідникам, науковцям, збирачам-ентузіастам, фольклорним колективам, окремим виконавцям народних пісень і музики (вокалістам, інструменталістам), народним умільцям (далі –

претенденти), які своєю діяльністю сприяють виявленню, фіксації, збереженню та популяризації етнокультурної спадщини та регіональних особливостей українського народу.

2. Премія присуджується до дня народження Ганни Леончук – першого заслуженого майстра народної творчості України на Рівненщині.

Творчий доробок претендентів (фотокартки, друкована продукція, виставки, концертні програми) має мати позитивні рецензії у засобах масової інформації.

3. Претенденти на здобуття Премії висуваються до управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації закладами культури, освіти і науки, культурно-мистецькими, творчими спілками, громадськими організаціями до 01 жовтня.

4. На здобуття Премії подаються такі документи:

клопотання щодо присудження Премії;

матеріали, що засвідчують творчий доробок претендента (фотокартки, друкована продукція, виставки, концертні програми);

ксерокопії публікацій у засобах масової інформації;

характеристика претендента на здобуття Премії та його фотокартка;

копія довідки про присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків (з урахуванням положень статті 63 Податкового кодексу України);

копія паспорта громадянина України або паспорта громадянина України з безконтактним електронним носієм з додатками.

Використання та обробка персональних даних здійснюються відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

5. Днем висунення претендента на здобуття Премії вважається день реєстрації в управлінні культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації документів, зазначених у пункті 4 цього Положення.

6. Для розгляду документів, зазначених у пункті 4 цього Положення, визначення та нагородження претендентів утворюється комітет із присудження обласної премії імені Ганни Леончук за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини (далі – комітет) у складі 10 осіб, у тому числі відповідального секретаря, який бере участь у засіданнях комітету без права голосу. Склад комітету щодо присвоєння Премії затверджується розпорядженням голови Рівненської обласної державної адміністрації і діє на громадських засадах.

Основною формою роботи комітету є засідання. Засідання комітету веде голова, або за його дорученням, заступник голови комітету. Засідання комітету є правомочним, якщо на ньому присутні не менш як дві третини його складу.

Рішення комітету про присудження премії приймається відкритим голосуванням простою більшістю голосів присутніх членів комітету. Якщо при голосуванні результати розподілилися порівну, то голос головуєчого на

засіданні є вирішальним. Засідання комітету відбувається щороку в першій декаді жовтня.

7. Організаційне забезпечення роботи комітету, у тому числі приймання та підготовку документів, зазначених у пункті 4 цього Положення, здійснює відповідальний секретар комітету.

По завершенню голосування секретар комітету готує протокол засідання комітету, який підписує голова та секретар комітету. За відсутності голови комітету протокол підписує його заступник.

8. Повторно Премія може присуджуватись не раніше ніж через п'ять років після попереднього присудження.

9. Особам, яким присуджується Премія, присвоюється звання лауреатів обласної премії імені Ганни Леончук за охорону та збереження нематеріальної культурної спадщини, вручається диплом та грошова винагорода у розмірі 10 тисяч гривень. Оподаткування здійснюється у порядку, визначеному законодавством.

10. Якщо Премія присуджена кільком особам, кожен лауреат отримує диплом, а грошова винагорода ділиться між ними порівну; якщо творчому колективу – колектив отримує диплом та грошову винагороду.

11. Під час вручення Премії організовується презентація творчого доробку та діяльності лауреатів.

Література

Леончук Ганна Йосипівна // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енциклопедичний довідник / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 180.

Леончук Ганна Йосипівна // Декоративно-прикладне мистецтво Рівненщини : (колектив. моногр.) / упоряд. і наук. ред. Виткалов В. Г. – Рівне : ПП ДМ, 2010. – С. 213.

Хутка Є. Слід на землі і в серці / Є. Хутка // Володимирецький вісник. – 2004. – 14 лют. – С. 1.

Шевчук С. Творчість Ганни Леончук / С. Шевчук // Зміна [Рівне]. – 1988. – 8 берез. – С. 2–3.

Шевчук С. І. Щедрий талант / С. І. Шевчук // Народна творчість та етнографія. – 1975. – № 1. – С. 100–101.

Лауреати Рівненської обласної премії імені Ганни Леончук за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини

2006

Кот Уляна Петрівна (1936 р. н.)

Майстриня художнього ткацтва, співачка, заслужений майстер народної творчості України (1981), уродженка с. Крупове Дубровицького району. Працювала у колгоспі (1951–1979), майстринею художнього ткацтва

Рівненського комбінату народних промислів (1979–1985). У рідному селі організувала фольклорно-етнографічний ансамбль «Берегиня» (керівник 1985–1991), дитячу фольклорно-етнографічну студію «Серпанок» (1991–1996).

Майстриня невтомно працювала, щоб зберегти скарбницю національної культури ткацтва – поліський серпанок. Створює ткані рушники, настільники, серветки, народне вбрання. Її роботи знаходяться в музеях міст Києва, Львова, Рівного, а також Білорусі, Польщі, Чехії, Словаччини, Канади, США.

Із 1972 р. – учасниця районних, обласних, республіканських, всесоюзних, всеукраїнських виставок декоративно-ужиткового мистецтва, свят, фестивалів. Персональні виставки відбулися в Києві, Рівному, Львові, Дубровиці.

Нагороджувалась почесними грамотами Міністерства культури, Рівненської обласної державної адміністрації, Рівненської обласної ради, управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації та відділу культури і туризму Дубровицької райдержадміністрації.

Література

Дем'янчук О. Уляна Кот: «Пісня та ткацтво – то мої дві не розлучниці» / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2006. – 10 листоп. – С. 11.

Дубровиччина: історія і сьогодення : наук.-допом. бібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універсал. наук. б-ка ; уклад. : Л. М. Малишева, Т. В. Матушевська ; наук. ред. О. Л. Промська, ред. З. М. Тирак. – Рівне : Волин. обереги, 2017. – С. 139–141.

Про У. Кот.

Костюк Л. Уляна Петрівна Кот: талант, який не має меж / Л. Костюк // Костюк Л. К. Традиції поліського серпанку : іст.-краєзнав. нарис / Л. К. Костюк, У. А. Букайло. – Рівне : Дятлик М. С., 2015. – С. 86–96.

Позняк Н. Хор Верьовки проміняла на поліські серпанки / Н. Позняк // Рівнен. правда. – 2015. – 30 лип. – С. 12.

Тишкевич Р. К. Традиційні промисли та ремесла Рівненського Полісся / Р. К. Тишкевич // Волинь незабутня : тези IV регіон. наук.-практ. конф. «Краєзнавчі дослідження з історії Волині. Нові підходи, форми і методи». – Рівне, 1993. – С. 44–46.

Тишкевич Р. Ткацтво Волинського Полісся / Р. Тишкевич // Успадкування та популяризація історико-культурного надбання Волинського Полісся : матеріали наук.-практ. конф. / упоряд. Л. Сніжко. – Рівне : Волин. обереги, 2016. – С. 24–32.

Уляна Кот – майстриня, берегиня традиційної української культури / ред.-уклад. Б. Й. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2017. – 192 с.

2007

Рябунець Оріся Іванівна (1952 р. н.)

Вишивальниця, народний майстер декоративно-ужиткового мистецтва (1983), уродженка Івано-Франківщини. Закінчила Луцьке культурно-освітнє училище (1970). З 1974 року живе в Рівному. Працює в Рівненській державній дитячій художній школі ім. А. І. Мартиненка.

Художньою вишивкою почала займатися у 1970 році. Досконало оволоділа численними техніками (близько 90). Найбільш уживані – занизування, хрестик, вирізування, виколювання, лічильна гладь, мережки та ін. Майстриня працює над збереженням традиційної художньої вишивки, удосконаленням виконавської майстерності, утвердженні свого власного почерку.

З 1974 року – учасник міських, обласних, республіканських, всесоюзних, всеукраїнських, міжнародних виставок декоративно-ужиткового мистецтва, свят, фестивалів. Персональні виставки відбулися в м. Рівне, Києві, Варшаві (Польща). Роботи майстрині знаходяться в музеях Києва та Рівне, а також в приватних колекціях Канади, Австралії, Польщі, Німеччини, Франції.

Заслужений майстер народної творчості України (2007), член Спілки майстрів народного мистецтва України.

Нагороджувалась почесними грамотами Рівненської обласної державної адміністрації, управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації, управління культури і туризму Рівненського міськвиконкому.

Література

Виткалов С. Заслужений майстер народної творчості України Оріся Рябунець / С. Виткалов // Народна творчість та етнографія. – 2011. – № 6. – С. 67–70.

Виткалов С. В. Заслужений майстер народної творчості України Оріся Іванівна Рябунець (м. Рівне) / С. В. Виткалов // Виткалов С. В. Рівненщина: культурно-мистецький потенціал в парадигмах сучасності : монографія / С. В. Виткалов. – Рівне : ДМ, 2012. – С. 351–353.

Виткалов С. Народні мистецькі традиції в естетичному синтезі сучасності: художня ойкумена насаги Орісі Рябунець / С. Виткалов // Виткалов С. В. Культурно-мистецька Україна в регіональних вимірах: митці, художні колективи та організатори культурно життя : монографія / С. В. Виткалов. – Рівне : Дятлик М. С., 2014. – С. 121–128.

Гриб В. Творчий коктейль різьбярства й вишивки / В. Гриб // Сім днів [Рівне]. – 2007. – 9 лют. – С. 14.

Про виставку майстра декоративно-ужиткового мистецтва у Рівненській обласній бібліотеці.

2008

Баранова Ольга Михайлівна (1952 р. н.)

Майстер з художньої обробки дерева, каменю (бурштину), заслужений майстер народної творчості України. Народилася в Пензенській області (Росія). Закінчила Амбрамцевське художньо-промислове училище, відділення «Художня обробка дерева, каменю». З 1978 р. – художник з обробки дерева Рівненського обласного художньо-оформлювального комбінату, з 1998 р. – ДП «Рівнебурштин». Вона перша в Україні придумала і почала виготовляти картини з бурштину.

Творчість художниці відома не лише на Рівненщині, а й за її межами. Вона посідає чільне місце серед когорти митців-різьбярів України. У доробку майстрині дерев'яні паркові скульптури, різноманітні панно в районних будинках культури, сільських клубах, кафе, дитячих будинках, декоративні панно, тарелі.

Із 1990 р. – учасниця міських, обласних, всеукраїнських, міжнародних виставок декоративно-ужиткового мистецтва, свят, фестивалів. Учасниця творчих звітів майстрів мистецтв та художніх колективів Рівненщини. Персональні виставки відбувались у 1992–1997, 2002, 2007 рр. в містах Рівне, Острог, Луцьк. Художні зразки творів зберігаються в музеях міст Рівне, Київ, Львів та приватних колекціях.

Нагороджувалась почесними грамотами управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації.

Література

Баранова О. Божою рукою творить картини / О. Баранова; розмов. Т. Закордонець // Рівнен. газета. – 2012. – 27 верес. – С. 1, 3.

Інтерв'ю з рівненською майстринею з художньої обробки каменю та дерева.

Баранова О. Своім життям бурштин зобов'язаний рівненській мисткині / О. Баранова ; розмов. Л. Романюк // Рівне-Ракурс. – 2012. – 28 черв. – С. 13.

Інтерв'ю з рівненською майстринею.

Корнійчук О. Дороги світла / О. Корнійчук // Вільне слово [Рівне]. – 2007. – 4 жовт. – С. 11.

Про персональну виставку у Рівненській державній обласній бібліотеці.

Настіна В. Світ Ольги Баранової / В. Настіна // Вільне слово [Рівне]. – 1999. – 11 черв. – С. 3.

Сташук О. Поема в дереві. Традиції і новаторство різьбяр Ольги Баранової / О. Сташук // Полісsezнавство: наукові фольклорно-етнологічні та мистецтвознавчі студії. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 155–165.

2009

Андрощук Віктор Сергійович (1966 р. н.)

Майстер з виготовлення чорнодимної кераміки, гончар, уродженець м. Березне Рівненської області. Вправно володіє втраченими техніками гончарування. Створив власну майстерню з виготовлення чорнолощеної кераміки. В його доробку – глечики, макітри, миски, горщики, вази декоровані традиційними орнаментами. Веде творчу та пошукову роботу з вивчення осередків гончарства поліського краю.

З 1998 року – учасник районних, обласних, всеукраїнських, міжнародних виставок декоративно-ужиткового мистецтва, свят, фестивалів. Роботи майстра знаходяться в Канаді, Австралії, Польщі, Німеччині, Франції та міст Києва, Львова, Рівного та Березно.

Нагороджений грамотами управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації, відділу культури і туризму Березнівської районної державної адміністрації.

Література

Данилюк М. Вчив ліпити горшки самого... Богдана Хмельницького / М. Данилюк // Провінційна газета плюс [Рівне]. – 2005. – 1 верес. – С. 6.

Дацюк Л. Любов до глини – на все життя / Л. Дацюк // Провінційна газета [Рівне]. – 2005. – 23 черв. – С. 6.

Рачок П. Бог дав талант і в руки глину, щоб він із неї творив красу / П. Рачок // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 2 берез. – С. 4.

Юркова О. Три місяці жив по-спартанськи, щоб стати гончарем / О. Юркова // Вільне слово [Рівне]. – 2007. – 28 черв. – С. 14.

2010

Огородник Микола Сергійович (1963 р. н.)

Майстер сучасного декоративно-ужиткового мистецтва (художнього плетіння з рослинних матеріалів), уродженець с. Копитків Здолбунівського району. Проживає в с. Дермань (хутір Плугаки) Здолбунівського району. Закінчив Житомирський державний сільськогосподарський інститут (1990). Учасник бойових дій в Афганістані.

Досконало володіє різноманітними техніками соломоплетіння. Розробив і успішно реалізує творчі проекти для молоді «Візьми просту соломинку» та «Уже недалеко червоне яєчко» з мистецтва соломоплетіння та писанкарства. Проводить велику пошукову роботу з вивчення осередків народних ремесел краю.

Засновник туристично-музейного комплексу Ремісничий хутір «Плугаки» (2006), створеного за сприяння фонду ім. Стефана Баторія та фундації ім. князів-благодійників Острозьких.

З 1990 року – учасник міських, обласних, всеукраїнських, міжнародних виставок декоративно-ужиткового мистецтва, свят, фестивалів. Персональні виставки відбулися в містах Рівне, Києві, Луцьку, Здолбунові. Роботи майстра знаходяться у різних країнах: Канаді, Австралії, Польщі, Німеччині, Франції.

Нагороджений грамотами управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації та Рівненської обласної ради, відділу культури і туризму Здолбунівської районної державної адміністрації.

Література

Бендюк О. Дивовижний хутір Плугаки / О. Бендюк // Сіті Рівне. – 2012. – 2 лют. – С. 16.

Про ремісничий хутір Плугаки Миколи Огородника, як музей української давнини.

Білоус О. Культуру треба сповідувати ... / О. Білоус // Вільне слово [Рівне]. – 2006. – 6 квіт. – С. 7.

Про майстра народного мистецтва України.

Васюк Л. «Плугаки» – ремісничий хутір в Дермані / Л. Васюк // Нове життя [Здолбунів]. – 2006. – 6 жовт. – С. 6.

Про презентацію ремісничого хутору «Плугаки» як туристично-музейного комплексу, засновником якого є майстер народного мистецтва М. С. Огородник, із Дерманя Здолбунівського району.

Дем'янчук О. Скупані сонцем, або Витвори рук майстра, що випромінюють тепло / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2005. – 14 січ. – С. 2.

Таран Л. Хутірське життя / Л. Таран // Культура і життя. – 2009. – 27 листоп. – С. 3.

Про майстра соломолетіння з хутора Плугаки.

2011

Рабчевська Ніна Михайлівна (1947 р. н.)

Майстриня художнього ткацтва, заслужений майстер народної творчості України, уродженка с. Крупове Дубровицького району Рівненської області. Закінчила Дубенське культурно-освітнє училище (1969). Працює директором Крупівського сільського будинку культури.

З 1974 р. – постійний учасник районних, обласних, республіканських, всесоюзних, всеукраїнських, міжнародних виставок декоративно-ужиткового мистецтва, свят, фестивалів. В доробку майстрині ткані – рушники, серветки, народне вбрання. Зберігає традиції поліського ткацтва. За її участі у 1992 р. були створені сценічні костюми для учасників народного аматорського фольклорно-етнографічного ансамблю «Берегиня» Крупівського сільського будинку культури, що базуються на поліських серпанкових традиціях. Ткані вироби знаходяться в музеях міст Рівного, Києва Львова.

Персональні виставки відбулися в м. Рівне та м. Дубровиці.

Нагороджувалась почесними грамотами Міністерства культури України, Рівненської обласної державної адміністрації, Рівненської обласної ради, управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації та відділу культури і туризму Дубровицької райдержадміністрації.

Література

Букайло У. Душа скарби прадавні береже / У. Букайло // Дубровицький вісник. – 2011. – 14 січ. – С. 11.

Костюк Л. Ніна Михайлівна Рабчевська: душа скарби прадавні береже / Л. Костюк, У. Букайло // Костюк Л. К. Традиції поліського серпанку : іст.-краєзнав. нарис / Л. К. Костюк, У. А. Букайло. – Рівне : Дятлик М. С., 2015. – С. 97–106.

Рабчевська Н. Сорочки з Крупового – у французькому музеї / Н. Рабчевська // Рівнен. правда. – 2015. – 4 черв. – С. 12.

Рабчевська Н. У поліських селах діти вже не знають, що таке льон / Н. Рабчевська ; розмовляла А. Садовник // Рівне вечірнє. – 2011. – 15 верес. – С. 27.

Інтерв'ю з Ніною Рабчевською, яка у селі Крупове Дубровицького району заснувала музей ткацтва «Серпанкове розмаїття».

Тубіна С. Серпанкове диво / С. Тубіна // Вісті Рівненщини. – 2003. – 17 груд. – С. 2.

Про розвиток народного мистецтва в с. Крупове Дубровицького району: Ткацтво. Фольклорно-етнографічні ансамблі «Берегиня», «Серпанок».

2012

Бондарчук Микола Петрович (1960 р. н.)

Різьбяр, скульптор, майстер сучасного декоративно-прикладного мистецтва (художня обробка дерева), уродженець с. Стовпець Дубенського району. Закінчив Луцький педагогічний інститут, довгий час працював майстром виробничого навчання Дубенського професійного училища № 27.

Створив багато авторських робіт у різних видах різьби по дереву. В доробку майстра – декоративні тарелі, сільнички, кухонне начиння, декоративні рамки для дзеркал, дерев'яна скульптура тощо. Автор багатьох проектів оформлення промислових, культових і житлових інтер'єрів.

Досліджує проблеми та історію різьблення по дереву на Волині.

З 1983 р. – учасник районних, обласних, республіканських, всеукраїнських виставок декоративно-ужиткового мистецтва, свят, фестивалів. Персональні виставки відбулися в м. Рівне, Дубно.

Нагороджувався почесними грамотами управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації та відділу культури і туризму Дубенської районної державної адміністрації.

Література

Бондарчук Микола Петрович // Декоративно-прикладне мистецтво Рівненщини : (колектив. моногр.) / упоряд. і наук. ред. Виткалов В. Г. – Рівне : ПП ДМ, 2010. – С. 180–181.

Бондарчук М. «В душі кожного українця живе митець...» / М. Бондарчук ; спілкувалася А. Нестеренко // Замок [Дубно]. – 2011. – 21 лип. – С. 6.

Шевчук Л. Різцем і пензлем / Л. Шевчук // Скриня [Дубно]. – 2011. – 21 лип. – С. 3.

Про виставку різьблених робіт майстра декоративно-прикладного мистецтва у Державному історико-культурному заповіднику м. Дубна.

Бондарчук витесує фігури // Замок [Дубно]. – 2014. – 26 черв. – С. 3.

Дубенський різьбяр на зрізаних деревах відтворює історичні постаті в місцевому сквері.

Бондарчук М. П. Різьба по дереву [буклет] : [виставка] / М. П. Бондарчук. – Дубно : [б. в.], 2000. – 12 с.

Міститься інформаційна довідка про автора.

Дем'янчук О. Рівненщина багата талантами / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2012. – 7 груд. – С. 16.

Про присвоєння премії імені Г. Леончук.

Кириллова Л. «И швец, и жнец, и на дуде игрец...» / Л. Кириллова // VIP [Рівне]. – 2007. – 18 трав. – С. 6–7.

Медведєва О. Обличчя дерев / О. Медведєва, І. Федорчук // Вільне слово [Рівне]. – 2015. – 30 лип. – С. 12.

Скібіцька О. У дубенському замку «заговорило дерево» / О. Скібіцька // Рівне вечірнє. – 2011. – 4 серп. – С. 13.

Про виставку дерев'яних скульптур дубенського майстра.

2013

Онищук Петро Федорович (1938 р. н.)

Майстер сучасного декоративно-прикладного мистецтва, майстер художньої обробки дерева, різьбяр, уродженець м. Корець Рівненської області. Закінчив Корецьку середню школу (1955), Рівненське технічне училище № 4 (1957). За фахом – учитель образотворчого мистецтва, креслення, обробки дерева і металу. З 1959 р. працював вчителем виробничого навчання у СШ № 2, та за сумісництвом, вчителем малювання у СШ № 1. Там же і почав працювати з деревом. В 90-х роках працював

художником-оформлювачем Корецького цукрового заводу. Нині на заслуженому відпочинку.

Захопився різьбою по дереву. В доробку майстра – ложки, тарілки, сільнички, оздоблені різьбою меблі і двері. З 1997 р. учасник районних, обласних та всеукраїнських виставок декоративно-ужиткового мистецтва, свят, фестивалів. Образи та сюжети до своїх робіт автор черпає з усної народної творчості та української міфології. Один із двадцяти чоловік у Рівненській області отримав звання «Майстер сучасного декоративно-прикладного мистецтва». Є членом обласної організації Національної спілки художників України. У 2005 р. отримав сертифікат «Кращий різьбяр». Вироби майстра неодноразово виставлялися в місті Рівне та майже у всіх районах області. Був учасником звітів Рівненщини у рамках фестивалю мистецтв у Києві. Нагороджувався почесними грамотами управління культури і туризму Рівненської облдержадміністрації та відділу культури і туризму Корецької райдержадміністрації. Стипендіат голови Рівненської облдержадміністрації та голови Рівненської обласної ради.

Роботи майстра знаходяться в приватних колекціях Чехії, Австралії, Нью-Йорка, Вашингтона.

Література

Гриб В. Творчий коктейль різьбярства й вишивки / В. Гриб // Сім днів [Рівне]. – 2007. – 9 лют. – С. 14.

Про експозицію майстрів декоративно-ужиткового мистецтва (серед яких П. Онищук), що відкрилася в Рівненській обласній бібліотеці.

Ліфун О. Боги стали дерев'яними : корецький майстер творить образи з української міфології та відновлює поліське різьбярство / О. Ліфун // Літопис Заходу [Рівне]. – 2009. – 5 лют. – С. 13.

Ліфун О. Боги стали дерев'яними / О. Ліфун // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 26 лип. – С. 11.

Цимбалюк Є. Різьбяр дав Велесу сопілку, аби той ожив / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 2 лип. – С. 16.

Про різьбяр-самоучку з Корця, який створює на дерев'яному «полотні» лише міфологічні образи.

2014

Гіроль Ніна Миколаївна (1957 р. н.)

Майстер художньої вишивки, педагог, уродженка м. Рівне. Закінчила Рівненський державний інститут інженерів водного господарства. Працює вчителем трудового навчання та керівником гуртка «Вишиванка» Рівненської загальноосвітньої школи І–ІІІ ступенів № 11.

Володіє багатьма видами техніки вишивки, досліджує орнаментику і символіку стародавньої вишивки. Багато працює над вивченням і

збереженням народних традицій поліської вишивки. Роботи знаходяться у музеях міст Рівного, Києва, приватних збірках Канади, Італії, Польщі, Німеччині, США.

Учасниця багатьох всеукраїнських виставок, мистецьких акцій.

Персональні виставки відбулися в м. Рівне.

Нагороджувалася почесними грамотами Рівненської обласної державної адміністрації, Рівненської обласної ради, управління культури і туризму Рівненського міськвиконкому.

Література

Гіроль Ніна Миколаївна // Декоративно-прикладне мистецтво Рівненщини : (колектив. моногр.) / упоряд. і наук. ред. Виткалов В. Г. – Рівне : ПП ДМ, 2010. – С. 209–210.

Дем'янчук О. У символах вся душа України / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2007. – 5 жовт. – С. 4.

Корнійчук О. Дороги світла / О. Корнійчук // Вільне слово [Рівне]. – 2007. – 4 жовт. – С. 11.

Про персональні виставки Н. Гіроль.

2015

Дребот Наталія Володимирівна (1974 р. н.)

Художник декоративно-ужиткового мистецтва, працює у галузі графіки, займається писанкарством, витинанками з 2005 р. Народилася в м. Рівне. 1985–1989 рр. – навчалася у Рівненській художній школі, з 1993 р. – у Вижницькому коледжі прикладного мистецтва ім. Ю. Шкрібляка за спеціальністю «Вишивка», у 2003 р. закінчила художньо-педагогічний факультет Рівненського державного гуманітарного університету за кваліфікацією «Художник, майстер декоративно-прикладного мистецтва, викладач». З 1997 р. працює викладачем Рівненської державної дитячої художньої школи.

Майстриня багато і плідно працює над вивченням і збереженням народних традицій волинської писанки та удосконаленням майстерності. Володіє багатьма видами технік розпису, займається писанкарством. У доробку майстрині створено більше тисячі авторських робіт, які знаходяться в музеях України, зокрема, у Рівненському обласному краєзнавчому музеї, приватних колекціях Європи та Америки. Свої знання і майстерність передає дітям, проводить майстер-класи по виконанню традиційної писанки.

Учасниця багатьох міжнародних, всеукраїнських, обласних, міських виставок, мистецьких фестивалів. Стипендіат міського голови Рівного 2008 р., стипендіат голови Рівненської обласної державної адміністрації 2012 р., «Жінка року 2011», «Гордість міста 2012».

Література

Адамчук Н. Майстер-клас Наталії Дребот / Н. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 17 квіт. – С. 4.

Адамчук Н. Писанка від Надії Дребот / Н. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2015. – 16 квіт. – С. 7.

Про персональну виставку «Великодня писанка» у Рівненській обласній універсальній науковій бібліотеці.

Виткалов С. Уособлення Великодня, або майстри декоративно-ужиткового мистецтва Рівненщини / С. Виткалов // Мистецькі грані [Рівне]. – 2012. – № 4. – С. 4–5.

Дем'янчук О. Мережане диво на папері / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2016. – 5 лют. – С. 9.

Дребот Н. Відтворює створенні та створює власні / Н. Дребот ; розмов. Н. Адамчук // Літопис Заходу [Рівне]. – 2014. – 17 квіт. – С. 16

Дребот Н. Кожен орнамент ніби інформаційне послання / Н. Дребот ; розмов. Н. Адамчук // Голос України. – 2015. – 11 квіт. – С. 10.

Дребот Н. На диво-писанці виростила дерево життя / Н. Дребот ; розмов. О. Мельничук // Рівнен. газета. – 2012. – 12 квіт. – С. 1.

Юркова О. Потішили писанками та рушниками / О. Юркова // Голос України. – 2015. – 9 квіт. – С. 6.

Про персональну виставку «Великодня писанка» у Рівненській обласній універсальній науковій бібліотеці.

2016

Гринбокий Леонід Петрович (1962 р. н.)

Скульптор, майстер народного мистецтва, художник-кераміст, майстер сучасної кераміки, уродженець м. Рівне. Навчався у Рівненській художній школі (1973–1977). Закінчив Львівський державний інститут декоративно-прикладного мистецтва (кафедра «Кераміки») (1982–1988). Працював на Ташкентському творчому комбінаті прикладного мистецтва. Брав участь в оздобленні палацу президента Узбекистану. З 1989 р. – майстер, учасник численних міських, обласних, міжнародних виставок декоративно-ужиткового мистецтва, свят, фестивалів. З 1996 р. – викладач скульптури та рисунка в Рівненській художній школі. З 1998 р. – викладач фахових дисциплін кафедри образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва Рівненського державного гуманітарного університету.

У творчому доробку Леоніда Гринбокого – керамічні писанки, декоративні композиції, тарелі, скульптура малих форм. Найпривабливішими предметами, що виходять з-під його рук, є музичні писанки – розписані керамічні яйця, які видають із нутра мелодії, величиною від кількох сантиметрів до метра.

Скульптор вже більше 20 років працює в Рівному, де він став відомий завдяки своїм бурштиновим янголам та співочим писанкам. Його роботи відомі далеко за межами Рівненської області і України: в Росії, Білорусі, Узбекистані, Польщі, Італії, Канаді та Ізраїлі. Він переможець конкурсу Гордість Рівного у номінації «Прихована краса» (2017).

Література

Виткалов С. Леонід Гринбокий у контексті розвитку синкретичних видів мистецтва / С. Виткалов // Виткалов С. В. Культурно-мистецька Україна в регіональних вимірах: митці, художні колективи та організатори культурно-мистецького життя краю : монографія / С. В. Виткалов. – Рівне : Дятлик М. С., 2014. – С. 101–108.

Гомоль В. Задзеленчали писаночки : рівнен. худ. Леонід Гринбокий виготовив з глини писанки, які мелодійно дзвенять / В. Гомоль // Голос України. – 2010. – 12 черв. – С. 7.

Зарічнюк В. Майстра сучасної кераміки з Рівненщини відзначать премією / В. Зарічнюк // Льонокомбінат [Рівне]. – 2016. – 4 листоп. – С. 13.

Майстри декоративно-ужиткового мистецтва Рівненщини: Леонід Петрович Гринбокий // Рівненщина: культурно-мистецький потенціал в парадигмах сучасності : монографія / С. В. Виткалов. – Рівне : ПП ДМ, 2012. – С. 384–388.

Непомняща А. Писанки Леоніда Гринбокого : з душею, що дзвенить / А. Непомняща, В. Зарічнюк // Льонокомбінат [Рівне]. – 2017. – 21 квіт. – С. 8, 9.

Цимбалюк Є. Нагорода за керамічні диво-писанки / Є. Цимбалюк // Голос України. – 2016. – 18 листоп. – С. 10.

Цимбалюк Є. П'ять тисяч – за керамічні диво-яйця / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2016. – 10 листоп. – С. 16.

Цимбалюк Є. Рівнянин випікає найбільші в Україні яйця / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 6 лип. – С. 5.

2017

Приймачук Катерина Аркадіївна (1957 р. н.)

Фольклорист, етнограф, уродженка Волині. Основний напрям її діяльності – збереження та популяризація декоративно-ужиткового мистецтва. Закінчила Дубенське культосвітнє училище (1978), Рівненський державний інститут культури (1987). З 1978 по 1982 рр. – учасниця народного аматорського ансамблю пісні і танцю Рівненського льонокомбінату. З 1978 р. працювала методистом, пізніше завідувачем відділу фольклору та етнографії Рівненського обласного центру народної творчості.

За більш як 30 років роботи в центрі народної творчості співпрацювала з багатьма талановитими, відомими в Україні та за її межами майстрами народного мистецтва: вишивальницями, ткалями, різьбярами, гончарами, майстрами соломо- та лозоплетіння.

Брала участь в організації та проведенні районних, міських, обласних, всеукраїнських, міжнародних виставках декоративно-ужиткового мистецтва. З творчої ініціативи, підтримуючи почин Міністерства культури України, запровадила в області мистецьку акцію «Мистецтво одного села» (2005). Щорічно по три села з районів області представляють своє мистецтво у виставковій залі обласного краєзнавчого музею. Понад 500 майстрів традиційного мистецтва області мали можливість взяти у ньому участь.

Підготувала і здійснила художнє оформлення виставок образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва чотирьох Творчих звітів майстрів мистецтв і художніх колективів Рівненської області в м. Києві у Національному Палаці «Україна» (1999, 2001, 2003, 2009 рр.), які отримали високу оцінку та визнання науковців, краєзнавців. Розробила Положення обласних фестивалів та народних свят. Нові творчі ідеї щорічно втілювала у підготовці і проведенні щорічних обласних виставок декоративно-прикладного мистецтва: «Весняні барви», «Великодня писанка», «Народне вбрання, рушник Рівненщини. Минуле і сьогодення», та цілого ряду персональних виставок.

За багаторічну сумлінну працю, вагомий внесок у розвиток української національної культури була нагороджена медаллю ВЦСПС «За досягнення в самодіяльному мистецтві», подякою Прем'єр-міністра України, Почесною відзнакою Міністерства культури і мистецтв України, подякою Державного управління справами, відзнакою Президента України – ювілейною медаллю «20 років незалежності України», грамотами: республіканського центру культурних досліджень, Рівненської обласної державної адміністрації, Рівненської обласної ради, управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації, Рівненської міської ради та виконавчого комітету, Рівненської обласної організації профспілки працівників культури, національної туристичної організації, Державної служби туризму і курортів, дипломом Національного комплексу «Експоцентр України».

Лауреат міської премії в галузі народного мистецтва ім. В. Павлюка (2018).

Література

Давидюк П. Багатогранність культури в мистецтві одного села // За відродження [Рівне]. – 2012. – № 48. – С. 2.

Приймачук Катерина Аркадіївна // Столярчук Б. Й. Митці Рівненщини : енциклопед. довід. – 2-ге вид., допов. і перероб. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 270.

Приймачук К. Рівненський обласний центр народної творчості в структурі декоративно-прикладного мистецтва / К. Приймачук // Декоративно-прикладне мистецтво Рівненщини : (колектив. моногр.) / упоряд. і наук. ред. Виткалов В. Г. – Рівне : ПП ДМ, 2010. – С. 173–215.

Катерина Приймачук [Електронний ресурс] : [відеосюжет про виставку вишитих рушників] / NV : [сайт]. – Режим доступу: <http://newsvideo.su/video/6361187> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Про виставку в Рівненській обласній бібліотеці (2017).

2018

Народний аматорський фольклорний ансамбль «Перевесло»

Колектив «Перевесло» заснований в 1986 р. при клубі с. Малеве Демидівського району під керівництвом Базилюк Ганни Євгенівни. З 2005–2013 рр. керівник Харчук Надія Леонтіївна. З 2014 р. колективом керує Бутовська Валентина Данилівна.

У 2006 р. за високу майстерність та популяризацію народної пісні, фольклору, звичаїв та традицій ансамблю присвоїли почесне звання «народний аматорський» колектив.

Народний фольклорний ансамбль «Перевесло» нараховує 9 учасників – це педагоги, культпрацівники, жителі села, які багато працюють над збиранням місцевого самобутнього фольклору, записують колишні обряди, звичаї, пісні у старожилів села. В їхньому репертуарі до 100 українських народних пісень, відтворено обрядові дійства «Обжинки», «Колодія», «Українські вечорниці», «Свято Юрія», «Свято врожаю», «Випічка короваю» та «Водіння куста». Особливістю колективу є те, що кожен з учасників володіє грою на унікальному українському народному інструменті (бубон, деркач, рубель, румба, маракаси, трикутник).

Самобутній, яскравий колектив відомий не тільки в рідному селі, але й за його межами, є постійним учасником культурно-масових заходів: районних та обласних свят, фестивалів, оглядів-конкурсів, творчих звітів.

За вагомий внесок у розвиток української культури, високі творчі здобутки, примноження творчих традицій рідного краю народний ансамбль неодноразово нагороджувався грамотами, дипломами, подяками.

Література

Бутовська В. Чоботи для Перевесла / В. Бутовська // Оберіг. – 2012. – 17 трав. – С. 2.

Мулько Л. Малівське «Перевесло» отримало обласну премію / Л. Мулько // Вісник Демидівщини. – 2018. – 23 листоп. – С. 1.

Цимбалюк Є. Перепустка в «Перевесло» – вишиванка з бабусиної скрині / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 24 верес. – С. 7.

Народний фольклорний колектив «Перевесло» [Електронний ресурс] : [відео] // Youtube : [сайт]. – Режим доступу: https://www.youtube.com/watch?v=6_Ds-koddr0 (дата звернення: 23.05.2019).
– Назва з екрана.

ЛІТЕРАТУРНА ПРЕМІЯ ІМЕНІ ВАЛЕР'ЯНА ПОЛІЩУКА

Літературна премія заснована у 1982 р. на честь репресованого українського поета, класика української літератури, уродженця Рівненщини. Її мета – сприяння розвитку літературної творчості краю. Відзначаються кращі україномовні літературні твори рівненських авторів і ті, чия творчість безпосередньо пов'язана з Рівненщиною.

Поліщук Валер'ян Львович (1897–1937) – один з найвідоміших представників української поезії 20-х рр. ХХ ст. покоління «розстріляного відродження», уродженець с. Більче Демидівського району на Рівненщині. Навчався у школах сіл Малеве та Мирогоща, гімназіях у Луцьку та Катеринославі, Інституті цивільних інженерів у Петрограді, Кам'янець-Подільському університеті. Заснував у Києві літературно-мистецьку групу «Гроно», був одним із організаторів «Федерації пролетарських письменників», членом спілки пролетарських письменників «Гарт», організатором і провідником літературної групи «Авангард». Протягом п'ятнадцяти років літературної діяльності видав понад сорок книг. У 1934 р. був заарештований і засуджений до десяти років позбавлення волі як активний член української націоналістичної організації. У 1937 р. – розстріляний в урочищі Сандармох. Реабілітований померттю.

Його ім'ям названо вулиці в Рівному, Млинові, Дубні, обласну літературну премію, меморіальні дошки встановлено в Малеві, Млинові, Мирогощі. Твори його неодноразово перевидавалися в Києві, Львові, Рівному.

ПОЛОЖЕННЯ

про обласну літературну премію імені Валер'яна Поліщука

Обласна літературна премія імені Валер'яна Поліщука заснована у 1982 році Президією правління Рівненської обласної організації Добровільного товариства любителів книги УРСР та обласним літературним об'єднанням з метою сприяння розвитку літературної творчості на Рівненщині. (Пізніше перейшла у підпорядкування Рівненської письменницької організації).

1. Премією імені В. Поліщука щорічно відзначаються кращі україномовні літературні твори рівненських авторів та тих, чия творчість безпосередньо пов'язана з Рівненщиною.

2. Претендентів на Премію висувають літературні організації, студії, гуртки, колективи закладів культури та освіти, звертаючись письмово до Рівненської організації Національної спілки письменників України (м. Рівне, вул. Симона Петлюри, 1) не пізніше 15 травня.

3. Лауреата (тільки одного з претендентів) визначає журі.

4. Лауреатові вручається диплом, медаль та грошова винагорода.

5. Премія повторно не присуджується.

Література

Положення про літературну премію імені Валер'яна Поліщука // Погорина : літ.-мист. альм. – Рівне, 2003. – Вип. 5. – С. 91.

Премія імені Валер'яна Поліщука : [положення про літ. премію ім. В. Поліщука, перелік лауреатів премії 1983–2006 рр.] // Письменники Рівненщини – лауреати обласних премій : критико-бібліогр. есе / Рівнен. обл. б-ка для юнацтва. – Рівне : [б. в.], 2007. – С. 15–16.

Лауреати обласної літературної премії імені В. Поліщука

1983

Красюк Петро Харитонович (1924–2008)
(за збірку байок та гуморесок «Обережний півень»)

1984

Шморгун Євген Іванович (1940 р. н.)
(за високоідейні, патріотичні твори, популяризацію художньої книги)

1985

Бабій Степан Олександрович (1940 р. н.)

1986

Баталов Валерій Гаязович (1946–2011)

1987

Тимчак Микола Михайлович (1956 р. н.)
(за збірку поезій «Співаниця»)

1988

Дем'янчук Григорій Семенович (1946–2001)
(за високохудожні, ідейні та публіцистичні твори)

Суходуб Зиновій Порфирівич (Львів) (1951 р. н.)
(за дослідження та популяризацію творчості В. Поліщука)

1989

Велесик Петро Якович (1944 р. н.)
(за збірку «Вербова колиска»)

1990

Жулинський Микола Григорович (1940 р. н.)

(за популярні критичні твори і великий внесок
у справу реабілітації українських письменників)

1991

Солоневський Ростислав Тимофійович (1930–2016)

(за художні твори, які завоювали популярність у читачів, популяризацію
літератури та активну громадську діяльність)

1997

Цимбалюк Євген Павлович (1962–2018)

(за збірку «Лаври і терни»)

2003

Пшенична Любов Антонівна (1955 р. н.)

(за збірку поезій «Босоніж по материнці»)

2005

Басараба Василь Наумович (1948 р. н.)

(за книгу «Калинова кров»)

2006

Климентовська Вікторія Михайлівна (1961 р. н.)

(за збірку поезій «Каріатида»)

2007

Лимич (Войнарович) Анна Андріївна (1954 р. н.)

(за поетичні збірки «Світло для тебе», «Осіння кава», «Воскресіння»)

Поліщук Мар'ян (м.Чернігів)

2008

Береза Микола Павлович (1953 р. н.)

(за книги «Громиця» та «Очі калинові»)

2009

Диб'як Неоніла Ананіївна (1954 р. н.)

(за збірку поезій «Зозулі мого саду»)

2010

Пшеничний Микола Іванович (1954 р. н.)

(за поетичну збірку «Душа»)

2011

Слободенюк Ростислав Михайлович (1956 р. н.)

(за книгу «Полотно»)

2012

Бондючна Юлія Іванівна (1984 р. н.)

(за збірку поезій «Спадок»)

Детальніше див.

Письменники-лауреати літературної премії імені Валер'яна Поліщука : до 30-річчя від дня заснування премії : біобібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка ; уклад. В. В. Максимчук, Н. А. Юшкова, наук. ред. О. Л. Промська. – Рівне : ДМ, 2013. – 164 с. – (Славетні земляки).

2013

Криловець Анатолій Олександрович (1961–2017)

(за книгу «Поезії взаємне почуття»)

Поет, літературознавець, кандидат філологічних наук, уродженець с. Городище Корецького району Рівненської області. Закінчив Рівненський державний педагогічний інститут – філологічний факультет (1983), Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова (аспірантура (1994), докторантура (2001)). Працював вчителем української мови і літератури у Крилівській сільській школі Острозького району, пізніше – викладав у Рівненському державному педагогічному інституті. З 1994 р. працював в Національному університеті «Острозька академія», де став ініціатором відкриття спеціальностей: «Українська мова та література» (2003) і «Літературна творчість» (2004).

Член Національної спілки письменників України (1995). Ініціатор заснування літературної премії імені Михайла Дубова (2011).

Автор багатьох поетичних збірок та літературознавчих праць. Твори перекладалися тувинською, італійською та російською мовами.

Лауреат Всеукраїнської літературної премії «Благовіст» «Моя вселенська тимчасовість» (2008), премії імені Василя Юхимовича за збірку лірики «Квітка щастя» (2015).

Література

Криловець А. О. Поезії взаємне почуття : вірші / А. О. Криловець. – Луцьк : Твердиня, 2012. – 84 с.

Анатолій Криловець // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліографічні довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 110–111.

Бондючна Ю. На ріллі часу / Ю. Бондючна // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини – Рівне : ДМ, 2012. – № 20/21. – С. 245–248.

Рецензія на книгу.

Климентовська В. На орбіті : рецензія / В. Климентовська // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини. – Рівне : ДМ, 2012. – № 20/21. – С. 261–263.

Рецензія на книгу «Поезії взаємне почуття».

Поліщук Є. Анатолій Криловець: «Я не знаю, яким, ким і де б я був, якби не поезія...» / Є. Поліщук // Замкова гора [Острог]. – 2015. – 21 берез. – С. 7.

Поліщук Є. За «Квітку щастя» втретє став лауреатом / Є. Поліщук // Замкова гора [Острог]. – 2015. – 23 жовт. – С. 8.

Поліщук Я. Крізь терни провінційності : (спроба огляду поетичних збірок Рівненщини 1993-го року) / Я. Поліщук // Погорина : літ.-мист. альманах. – Рівне : Азалія, 1994. – С. 51–55.

Про поетичну творчість лауреата.

Станкевич Т. Анатолій Криловець відзначив подвійний ювілей творчим вечором / Т. Станкевич // Волинь [Рівне]. – 2011. – 25 лют. – С. 3.

2014

Мейта Світлана Миколаївна (1967 р. н.)

(за збірку віршів «Пора дощів»)

Поетеса, кандидат філософських наук, уродженка м. Здолбунів. Закінчила Рівненський державний педагогічний інститут (1989). Працює у Національному університеті водного господарства та природокористування, від 2014 р. – доцент кафедри українознавства.

Член Національної спілки письменників України (1999). Пише українською та російською мовами. Автор ряду поетичних збірок та багатьох наукових публікацій. Дебютувала поетичною збіркою «Приречене зілля» (1996). Друкувалась в альманахах «Гранослов-97», «Alma-Mater», «Погорина», «Струни серця», у часописах «Дзвін», «Сучасність», російськомовній «Провінція».

Література

Мейта С. М. Пора дощів : кн. віршів / С. М. Мейта. – Рівне : ДМ, 2012. – 160 с.

Бондючна Ю. Крапля напою / Ю. Бондючна // Зелені шати [Костопіль]. – 2013. – 30 серп. – С. 4.

Рецензія на книгу.

Климентовська В. Тому, що жива : рецензія / В. Климентовська // Дзвін [Львів]. – 2015. – № 2/3. – С. 150–151.

Про книгу «Пора дощів».

Струцюк Й. Острови любові Світлани Мейти / Й. Струцюк // Погорина літ.-краєзнав. журн. Рівненщини. – 2006. – № 1. – С. 130–132.

Цимбаюк Є. Вручили премію імені розстріляного поета / Є. Цимбаюк // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 14 жовт. – С. 2.

Кричевський Павло Зіновійович (1961 р. н.)

Поет, перекладач, журналіст, філолог і педагог, уродженець Сумської області. Закінчив факультет іноземних мов Сумського державного педагогічного інституту ім. А. С. Макаренка, факультет журналістики Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. З 1993 р. проживає у Росії. Працює на посаді керівника приватного навчального центру по вивченню іноземних мов. Член Національної спілки письменників України. Автор чотирьох книг віршів і перекладів.

Твори публікувались в журналах і газетах: «45-я паралель», «Новый континент», «Современная поэзия», «Российский колокол». Багато віршів автора перекладені українською мовою.

Лауреат багатьох літературних (російських, міжнародних) премій.

Література

Криловець А. О. Птаху судились крила / А. О. Криловець. Бабочкин рай : поезія / П. Кричевський ; пер. с рус. А. Крыловца ; А. О. Криловець ; пер. з укр. П. З. Кричевського. – Луцьк : Твердиня, 2014. – 58+58 с.

Поліщук Є. «Кри+Кри»: творчий тандем народжений поезією / Є. Поліщук // Замкова гора [Острог]. – 2015. – 11 квіт. – С. 3.

Про А. Криловця і П. Кричевського.

Яручник Ю. Українець і росіянин презентували спільну поетичну збірку / Ю. Яручник // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 17 квіт. – С. 2.

Про презентацію збірки поезій Анатолія Криловця і Павла Кричевського. Вірші українського і російського поетів об'єднані в одне видання «Птаху судились крила» / «Бабочкин рай»: А. Криловець переклав твори П. Кричевського українською, Кричевський вірші Криловця – російською.

2015

Баковецька Ірина Володимирівна (1985 р. н.)

(за книгу віршів «Із ребра хаосу»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені М. Дубова 2012 р.

Література

Баковецька І. Із ребра Хаосу / І. Баковецька. – [Б. м. в], 2015. – 27 с.

Череп-Пероганич Т. Тепло душі та щирість поезії Ірини Баковецької / Т. Череп-Пероганич // Вісті Рівненщини. – 2014. – 21 листоп. – С. 16.

Череп-Переганич Т. Привезла до столиці тепло душі та щирість поезії / Т. Череп-Переганич // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 27 листоп. – С. 5.

Люліч Валентина Анатоліївна (1983 р. н.)
(за кулінарний детектив «Печериці в законі»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені М. Дубова 2011 р.

Література

Люліч В. Печериці в законі : [кулінар. детектив] / В. Люліч. – Рівне : Дятлик М. С., 2013. – 48 с.

2016

Дворницька Ніна Миколаївна (1954 р. н.)
(за книгу поезій «Вибране»)

Народилася в Магаданській області в родині репресованих українців. За фахом інженер з озеленення міст і населених пунктів. Працювала на різних посадах в тресті зеленого господарства м. Рівного. Займалася підприємницькою діяльністю.

Вірші пише з дитинства. Друкуватися почала з 1996 р. у місцевих періодичних виданнях. Автор декількох збірок поезій. Член Національної спілки письменників України (2012).

Література

Дворницька Н. М. Вибране : поезії / Н. М. Дворницька. – Рівне : Лапсюк В. А., 2013. – 120 с.

Бондючна Ю. Воскрешаючи будні / Ю. Бондючна // Зелені шати [Костопіль]. – 2012. – 28 груд. – С. 4.

Гаврилюк Н. «І зойк, і крик, і болісне мовчання...» / Н. Гаврилюк // Льонокомбінат [Рівне]. – 2013. – 25 січ. – С. 10.

Душа у слові // Зелені шати [Костопіль]. – 2016. – 26 лют. – С. 4.

Про презентацію нової книги «Вибране», яку видано за сприяння Рівненської міської ради.

Овдійчук Л. «Словом змалювати стан душі...» / Л. Овдійчук // Дворницька Н. М. Промінь осяяння : поезії / Н. М. Дворницька. – Костопіль : Роса, 2012. – С. 3–6.

Про автора.

Рівне літературне : альманах / упоряд. В. Мазаний. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2018. – 112 с.

Про автора збірки.

Тарасюк Н. Поетеса тримала звіт / Н. Тарасюк // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 31 січ. – С. 16 ; Вісті Рівненщини. – 2013. – 1 лют. – С. 16.

Цимбалюк Є. Промінь осяяння Ніни Дворницької / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 18 лют. – С. 5.

Мельник Ірина Сергіївна (1987 р. н.)

(за книгу віршів «Вікна. Книга перша»)

Поетеса, уродженка м. Рівне. Закінчила філологічний факультет Рівненського державного гуманітарного університету. Працювала методистом Центру дистанційного навчання Національного університету водного господарства та природокористування, керівником гуртка у Рівненському палаці дітей та молоді, тепер – викладачем Рівненського автотранспортного коледжу Національного університету водного господарства та природокористування.

Член Національної спілки письменників України (2012), член Національної спілки журналістів України, учасник народного літературного об'єднання Поетарх Рівненського міського Палацу дітей та молоді. Публікувалась у місцевих періодичних виданнях та збірниках, у всеукраїнських виданнях «Літературна Україна», «Дніпро», «Дзвін», в білоруському журналі «Маладость». Автор поетичних збірок. У 2012 р. отримала грант Президента України.

Література

Мельник І. С. Вікна : поезії. Кн. 1 / І. С. Мельник. – Львів : Джебза, 2016. – 104 с.

Бондючна Ю. Із вікнами в грудях / Ю. Бондючна // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 16 лип. – С. 4.

Горбукова Т. Тепле світло Поетарху / Т. Горбукова; розмовляв В. Голубєв // Рівнен. газета. – 2012. – 23 лют. – С. 14.

Дівчина-весна / спілкувалася В. Волошина // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 7 берез. – С. 14.

Мельник І. Напевне, «Бог погладив по голівці»... / І. Мельник ; спілкувалася В. Волошина // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 8 берез. – С. 7.

П'янкова Т. Премія Ордену Карпатських Лицарів : її вручили в лицарській залі Мукачівського замку «Паланок» / Т. П'янкова // Літературна Україна. – 2017. – 31 серп. – С. 3.

За книгу «Вікна».

Смик Ніна Василівна (1947 р. н.)
(за книгу оповідань «Недоспівана мелодія»)

Українська письменниця, прозаїк, уродженка смт Рокитне Рівненської області. Закінчила Дядківський індустріальний технікум Брянської області (Росія). Працювала на Світловодському та Рокитнівському склозаводах, старшим менеджером Малого науково-виробничого підприємства «П.К.Р.К.» у Києві. З 2007 р. займається письменницькою діяльністю. Проживає в м. Світловодськ Кіровоградської області. Член Національної спілки письменників України (2014), член Національної спілки журналістів України (2010). Автор багатьох прозових творів.

Література

Смик Н. Недоспівана мелодія / Н. Смик. – Рівне : Волин. обереги, 2016. – 244 с.

Бабінець А. Герої – це мої рідні люди / А. Бабінець // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 20 листоп. – С. 12.

Волошина А. Пам'ять серця / А. Волошина // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 23 трав. – С. 4.

Гуз М. Славетна землячка – Ніна Смик / М. Гуз. – Рокитне, 2013. – 11 с.

Єрмейчук В. Я живу Поліссям : бібліогр. огляд творчості Ніни Смик / В. Єрмейчук. – Рокитне, 2013. – 16 с. – (Літературне краєзнавство).

Кириловець В. Я живу Поліссям! / В. Кириловець // Новини Рокитнівщини. – 2013. – 23 трав. – С. 1, 2.

Про відкриття музейної експозиції у публічно-шкільній бібліотеці с. Залав'я Рокитнівського району «Славна землячка – Ніна Смик за участю самої письменниці.

2017

Степанюк Михайло Іванович (1942 р. н.)
(за книгу «Твори»)

Український поет, гуморист, уродженець с. Жильжа Костопільського району Рівненської області. Закінчив Рівненське музичне училище, Мирогощанський радгосп-технікум, юридичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка. Працював завідувачем клубу, водієм, робітником, бригадиром з формування цегли Бронницького цегельного заводу. З 1967–1990 рр. – голова виконкому Зорянської сільської ради. З 1991 р. – директор ЗАТ «Консюмерс-Скло-Зоря», секретар правління фонду-клубу «БлагоДійна корова», депутат Рівненської районної ради багатьох скликань. Член Національної спілки письменників України (2005). Переможець Всеукраїнського фестивалю гумору та сатири – «Лауреат

Нобельської премії» (2011). Автор численних поетичних збірок, віршів для дітей.

Література

Степанюк М. І. Твори / М. І. Степанюк. – Рівне : Лапсюк В. А., 2016. – 572 с.

Грабівський письменник Михайло Степанюк удостоєний літературної премії імені Валеріана Поліщука // Клеванський тракт. – 2017. – 24 жовт. – С. 1.

Михайло Степанюк презентував свою книгу «Твори» // Клеванський тракт. – 2016. – 23 верес. – С. 5.

Нагорна І. Вшанували пам'ять Валер'яна Поліщука / І. Нагорна, Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2017. – 5 жовт. – С. 4.

Презентація книги Михайла Степанюка // Рівне-Ракурс. – 2016. – 8 верес. – С. 3.

Рівне літературне : альманах / упоряд. В. Мазаний. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2018. – 112 с.

Творчий доробок – у новій книзі // Зелені шати [Костопіль]. – 2016. – 30 верес. – С. 4.

Ющук Б. Творчий підсумок / Б. Ющук // Вільне слово [Рівне]. – 2016. – 22 верес. – С. 12.

Гольонко Лідія Микитівна (1958 р. н.)

(за книги «Легенда про поліський бурштин», «Сім нот любові і печалі»)

Поетеса, бард, уродженка с. Велике Вербче на Рівненщині. Закінчила Дубенське культосвітнє училище та Український інститут інженерів водного господарства. Працювала директором Будинку культури в с. Немовичи Сарненського району Рівненської області. Нині працює бухгалтером приватної фірми в м. Рівне. Була учасницею фестивалю сучасної пісні «Червона рута», трьох фестивалів авторської пісні та співаної поезії «Оберіг». Член Рівненського літературного об'єднання. Член Національної спілки письменників України з 2015 р. Автор чотирьох поетичних збірок.

Література

Гольонко Л. Легенда про поліський бурштин : [поема] / Л. Гольонко. – Рівне : О. Зень, 2015. – 36 с.

Гольонко Л. Сім нот любові і печалі : поезія / Л. Гольонко. – Рівне : Волин. береги, 2015. – 96 с.

Кирильчук М. «Блажен, хто може горіти» / М. Кирильчук // Вісті Рівненщини. – 2017. – 6 жовт. – С. 16.

Кирильчук М. «Легенда про поліський бурштин» / М. Кирильчук // Вісті Рівненщини. – 2016. – 18 берез. – С. 16.

Васильчук В. Вербченський соловейко / В. Васильчук // Сарнен. новини. – 2016. – 14 черв. – С. 3.

Про презентацію двох нових збірок Лідії Гольонко.

2018

Лящук Василь Кіндратович (1948 р. н.) (за переклад книги «Сонети» В. Шекспіра)

Український поет, перекладач, уродженець м. Почаїв Тернопільської області. Член Національної спілки письменників України (2012) та Національної спілки журналістів України. Закінчив Старопочаївську восьмирічну школу, середню школу-інтернат для незрячих дітей у Львові, філологічний факультет Рівненського державного педагогічного інституту (1970), де займався у літературній студії (керівник М. Кузьменко). Живе в м. Рівному. Працював на журналістській та викладацькій роботі. Друкувався на сторінках українських періодичних видань. Автор багатьох поетичних збірок.

Перекладає англійською, німецькою, польською, білоруською та російською мовами. У 2013 р. видав книгу «Сонети» Вільяма Шекспіра, які перекладав впродовж півстоліття свого життя.

Література

Шекспір В. Сонети / В. Шекспір ; пер. укр. В. Лящук. – Рівне : Волин. обереги, 2013. – 200 с.

Бичковська О. На крилах кольорових снів : сліпий перекладач і письменник із Рівного [Василь Лящук] за 10 років переклав українською мовою 154 шекспірівські сонети / О. Бичковська // Пенсійний кур'єр [Рівне]. – 2014. – 18–24 лип. – С. 13.

Глодя К. Шекспір у Рівному / К. Глодя // Голос України. – 2013. – 17 жовт. – С. 20.

Незрячий художник слова // Слово вчителю. – 2019. – № 2. – С. 58–59.

Снісаренко С. Рівнянин переклав українською сонети Шекспіра / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2013. – 21 листоп. – С. 9.

Ушарук В. Незримий майстер, наче херувим : В. Лящук – перекладач сонетів В. Шекспіра / В. Ушарук. – Вид. 2-ге. – Дубно : МП, 2019. – 12 с.

Шклярук В. Сонети Шекспіра переклав рівнянин, котрий живе «тьмі наперекір» / В. Шклярук // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 21 листоп. – С. 13.

Про презентацію книги «Вільям Шекспір. Сонети. Переклад українською мовою Василя Лящука» у Рівненській обласній науковій бібліотеці.

Ярмолюк Н. Гармонія розуму й почуттів / Н. Ярмолюк // Надслучан. вісник [Березне]. – 2014. – 4 листоп. – С. 5.

Сладковська Тетяна Анатоліївна (Тата Рівна) (1982 р. н.)
(за книгу «СоціoParty»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені М. Дубова 2016 р.

Література

Тата Рівна СоціoParty : поезії / Т. Сладковська (Тата Рівна). – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2018. – 80 с.

Двоє рівнян отримали літературну премію імені Валер'яна Поліщука [Електронний ресурс] : [фоторепортаж] // RvNews.rv.ua : [сайт]. – Режим доступу: <https://rvnews.rv.ua/post/view/1538923265-dvoe-rivnyan-otrimali-literaturnu-premiyu-imeni-valer-yana-polischuka-foto> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

**ПРЕМІЯ ІМЕНІ ІГОРЯ СВЄШНІКОВА
В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ КРАЮ**

Премія імені відомого вченого, доктора історичних наук, дослідника Поля Берестецької битви, уродженця Дубенщини Ігоря Свєшнікова започаткована 2006 р. з метою відзначення кращих спеціалістів в галузі охорони та збереження пам'яток історії, культури та архітектури. Присуджується до дня пам'яток історії та культури щорічно відповідно до рішення обласної ради. Її присвоюють кращому фахівцеві охоронно-культурної спадщини Рівненщини. Переможцю вручається диплом та грошова винагорода.

Свєшніков Ігор Кирилович (1915–1995) – український історик, археолог, дослідник Берестецької битви 1651 року, доктор історичних наук (1972). Його життя та творчий дослідницький доробок тісно пов'язані з історією нашого краю. Народився він 19 жовтня 1915 року в Києві, дитячі роки провів у с. Хотин Радивилівського району, юнацькі – у Дубно, де навчався у гімназії. Світове визнання Ігор Кирилович здобув унаслідок досліджень, які він протягом більш ніж 20 років проводив на полі Берестецької битви 1651 р. у с. Острів Радивилівського району. Сенсаційні знахідки стали основою музею, який відомий зараз як Національний історико-меморіальний заповідник «Поле Берестецької битви 1651 року», а також окремої меморіальної зали в Рівненському обласному краєзнавчому музеї.

ПОЛОЖЕННЯ

про обласну премію імені Ігоря Свешнікова у галузі охорони культурної спадщини краю

Обласна премія імені Ігоря Свешнікова у галузі охорони культурної спадщини краю присуджується з метою стимулювання розвитку цієї галузі та підготовки кадрів, відзначення кращих спеціалістів в галузі охорони та збереження пам'яток історії, культури та архітектури, за високий професіоналізм, плідну творчу роботу і культурно-просвітницьку діяльність.

Щорічно, починаючи з 2006 року, присуджується одна премія до дня пам'яток історії та культури у розмірі п'яти тисяч гривень за значний внесок у розвиток галузі охоронно-культурної спадщини, плідну культурологічну діяльність.

Повторно премія може бути присвоєна лауреату за наявністю нових визначних досягнень, але не раніше, як через три роки після попереднього присвоєння.

Премія присвоюється кращому фахівцю охоронно-культурної спадщини Рівненщини.

Висування кандидатур на здобуття премії здійснюється на зборах трудових колективів установ, наукових та навчальних закладів культури.

На здобуття премії щорічно, до 5 квітня, подаються:

- клопотання про призначення премії;
- коротка характеристика та оцінка внеску у розвиток охоронно-культурної спадщини краю та мотивація;
- висунення на здобуття премії;
- висновки спеціалістів;
- дані про діяльність в цій сфері особи, висуненої на здобуття премії.

Для розгляду визначення та нагородження лауреата розпорядженням голови обласної ради створюється комітет із присудження обласної премії імені Ігоря Свешнікова у галузі охорони культурної спадщини краю (далі – комітет). Склад комітету формується з представників обласної ради, управління культури, державних історико-культурних заповідників, членів постійної комісії обласної ради з питань гуманітарної політики.

Комітет відповідно до покладених на нього завдань розглядає документи та визначає лауреата обласної премії імені Ігоря Свешнікова в галузі охорони культурної спадщини краю.

Засідання комітету є правомочним, якщо на ньому присутні не менше як дві третини його складу.

Рішення комітету про присудження премії приймається відкритим голосуванням простою більшістю голосів присутніх членів комітету.

У разі, якщо при голосуванні результати розподілилися порівну, то голос голови комітету є ухвальним.

Особі, якій присуджується премія, вручається диплом, нагрудний знак та грошова премія. Оподаткування та спеціальні платежі із цієї суми здійснюються в порядку, визначеному законодавством.

Виплата премії здійснюється відповідно до розпорядження голови обласної ради на підставі рішення комітету.

Диплом вручається в урочистій обстановці головою комітету або за дорученням голови комітету його заступником.

Література

Вчений Божою милістю : зб. матеріалів круглого столу, присвяч. 100-річчю від дня народж. видат. укр. археолога, історика, краєзнавця і музеєзнавця, д-ра іст. наук І. К. Свешнікова, 19 жовт. 2015 р. / Маріупол. держ. ун-т ; відп. за вип. Г. І. Батичко ; уклад. : Ю. М. Нікольченко, С. Є. Орехова, Ю. В. Рябуха. – Маріуполь : МДУ, 2015. – 56 с.

Ігор Свешніков – археолог, історик, краєзнавець : наук.-допом. біобібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка ; уклад. Л. М. Малишева ; наук. ред. О. Л. Промська ; відп. за вип. В. П. Ярошук. – Рівне : Волин. обереги, 2015. – 128 с. – (Дослідники Рівненського краю).

Васильєва І. Переможці премії імені Ігоря Свешнікова у галузі охорони культурної спадщини краю / І. Васильєва // Наукові записки : зб. наук. пр. / Рівнен. обл. краєзнав. музей. – Рівне : Дятлик М., 2015. – Вип. 13, ч. 1 : Матеріали наук. конф., присвяч. 100-річчю від дня народж. Ігоря Кириловича Свешнікова. – С. 84–88.

Молчан С. Наукова премія чекає на номінанта / С. Молчан // Рівнен. газета. – 2005. – 14 груд. – С. 3.

Про заснування премії імені І. Свешнікова (розглядалось на 29 сесії Рівненської обласної ради).

Премія імені Ігоря Свешнікова // Вільне слово [Рівне]. – 2006. – 17 січ. – С. 2.

Положення про премію імені Ігоря Свешнікова у галузі охорони культурної спадщини краю // Вісті Рівненщини. – 2006. – 31 берез. – С. 2.

Про внесення змін до Положення про премію імені І. Свешнікова в галузі охорони культурної спадщини краю : рішення Рівненської обласної ради (четверте скликання) від 24 берез. 2006 р. № 796 // Вісті Рівненщини. – 2006. – 31 берез. – С. 2.

*Лауреати премії імені Ігоря Свєшнікова
у галузі охорони культурної спадщини краю*

2006

Лотоцький Павло Якович (1930–2012)

Музеолог, краєзнавець, ветеран музейної справи, заслужений працівник культури, уродженець с. Пляшева Радивилівського району. Навчався в середній школі села Демидівка, з 1958 р. працював вчителем фізичного виховання та праці, згодом вчителем історії Пляшівської семирічної школи. В школі організував краєзнавчий гурток і невеликий музейний куточок, головною темою якого стала історія рідного села та історія Берестецької битви.

У 1965 р. організував та очолив громадський музей на «Козацьких могилах», з 1966 р. – призначений першим завідувачем і молодшим науковим працівником філіалу Рівненського краєзнавчого музею «Козацькі могили». За роки його роботи створено експозиції музею, вирішені питання реставрації пам'яток архітектури та живопису. У 1991 р. комплекс пам'яток історії та культури поля Берестецької битви 1651 р. було оголошено державним історико-меморіальним заповідником, директором якого став П. Я. Лотоцький. Працюючи на посаді, завжди щиро вболівав за долю заповідника, дбав про перспективи його розвитку. За плідну працю П. Я. Лотоцький був відзначений урядовими нагородами, нагрудними знаками та медалями. У 1995 р. Указом Президента України було присвоєно звання заслуженого працівника культури України.

Література

Вшановують хранителя Козацьких могил // Радивилів POST. – 2015. – 20 листоп. – С. 7.

Лотоцька М. А. Справа всього життя / М. А. Лотоцька // Національний пантеон «Козацькі могили» : зб. тез історико-краєзнав. конф., присвяч. 40-річчю створення музею «Козацькі могили». – 2007. – С. 25–26.

Мушировський В. Хранитель слави козацької / В. Мушировський // Наукові записки / гол. ред. О. С. Булига ; відп. за вип. О. С. Романчук. – Луцьк : Волин. старожитності, 2011. – Вип. 9, ч. 2 : [Історія Волинського краю]. – С. 183–189.

Тубіна С. Першим лауреатом премії імені Ігоря Свєшнікова став Павло Лотоцький / С. Тубіна // Вісті Рівненщини. – 2006. – 5 трав. – С. 4.

Цимбалюк Є. Будівничому музею на «Козацьких могилах» – вісімдесят років / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 9 груд. – С. 13.

Юркова О. Перший лауреат / О. Юркова // Вільне слово [Рівне]. – 2006. – 11 трав. – С. 3.

2007

Бухало Гурій Васильович (1932–2008)

Історик, краєзнавець, громадський діяч, уродженець села Дермань Здолбунівського району. Закінчив середню школу у м. Здолбунів, Рівненський педагогічний інститут. Вчителював в Зарічненському районі Рівненської області, працював секретарем районної газети «Червона зоря», завідувачем відділу Рівненської районної газети «Радянське село».

З 1963 р. працював у Рівненському обласному краєзнавчому музеї: спочатку старшим науковим співробітником, згодом – завідувачем відділу історії, з 2005 р. – провідним науковим співробітником.

У 1980 р. захистив кандидатську дисертацію «Визвольна війна українського народу 1648–1654 рр. у сучасній польській історіографії» в Інституті історії Академії наук України. З 1995 р. – викладач Рівненської духовної семінарії УПЦ КП. З 2002 р. – професор кафедри українознавства Рівненського інституту слов'янознавства Київського славістичного університету.

Автор більше ніж 700 наукових публікацій та окремих наукових видань краєзнавчого характеру, зокрема присвячених Берестецькій битві. Протягом 1970–1972 рр. працював у складі науково-редакційної групи обласної редколегії над написанням тому «Рівненська область. Історія міст і сіл Української РСР». За його активної участі було побудовано експозиції музею-заповідника «Козацькі могили» та літературно-меморіального музею М. Островського в с. Вілія Острозького району, Сарненського історико-етнографічного, Березнівського, Володимирецького, Млинівського, Костопільського краєзнавчих музеїв, а також інших музеїв на громадських засадах.

У 2002 р. нагороджений медаллю «Будівничий України» Всеукраїнського товариства «Просвіта», у 2007 р. – орденом «За заслуги» III ступеня. Почесний громадянин Рівного з 2009 р.

Література

Булига О. Гурій Бухало – визначний дослідник рівненського краю / О. Булига // Наукові записки : до 80-річчя з дня народж. Г. Бухала / Рівнен. обл. краєзнав. музей ; гол. ред. О. С. Булига. – Рівне : Волин. старожитності, 2012. – Вип. 10. – С. 7–10.

Історіограф Волинської землі : до 70-річчя від дня народж. Г. В. Бухала. : біобібліогр. покажч. / уклад. Н. Кожан; наук. ред. В. Ярошук; ред. Л. Сахнюк. – Рівне : Волин. обереги, 2002. – 88 с. – (Дослідники Рівненського краю).

Мушировський В. Гурій Бухало – науковець, дослідник, ветеран Рівненського краєзнавчого музею / В. Мушировський // Наукові записки :

155 років від дня народж. В. Короленка / Рівнен. обл. краєзнав. музей. – Рівне : О. Зень, 2008. – Вип. 6. – С. 152–156.

Ничипорук І. Гурій Бухало отримав премію ім. Свєшнікова / І. Ничипорук // Рівнен. газета. – 2007. – 30 квіт. – С. 3.

Тубіна С. Премія імені Ігоря Свєшнікова – Гурію Бухалу / С. Тубіна // Вісті Рівненщини. – 2007. – 27 квіт. – С. 3.

Федорошин М. Один із тих, хто повертав рівнянам їхню славетну історію / М. Федорошин // Наукові записки : до 80-річчя з дня народж. Г. Бухала / Рівнен. обл. краєзнав. музей ; гол. ред. О. С. Булига. – Рівне : Волин. старожитності, 2012. – Вип. 10. – С. 29–30.

Ярощук В. П. Вчений і бібліотека – плідна співдружність / В. П. Ярощук // Там само. – С. 37–39.

2008

Смолін Петро Петрович (1951 р. н.)

Директор державного історико-культурного заповідника м. Дубно з 1993 р., пізніше – завідувач відділу охорони пам'яток. Закінчив Київську вищу школу МВС за спеціальністю – юрист.

Під його керівництвом створено матеріально-технічну базу заповідника, а саме: відкрито реставраційні майстерні творів живопису, автогосподарство, кузню, склади, столярний, різьбярський, бляхарський цехи.

З метою відродження, реставрації та музеєфікації замку князів Острозьких з 1999 року, за ініціативи П. Смоліна, був створений Благодійний фонд, за рахунок внесків якого були проведені значні ремонтно-реставраційні роботи на пам'ятках історико-культурної спадщини, що входять до складу заповідника. За його участі створена постійно діюча експозиція у Надбрамному корпусі Дубенського замку. За його підтримки досліджувались унікальні пам'ятки часів Київської Русі – городище Листвин, кriptи монастиря бернардинців, острів Дубовець.

За вагомий особистий внесок у збереження історико-культурної спадщини у 2003 р. отримав почесну відзнаку Міністерства культури і мистецтв України, у 2004 р. відзначений Подякою Кабінету Міністрів України, у 2005 р. – Почесною Грамотою Верховної Ради України за особливі заслуги перед українським народом. У 2006 р. Указом Президента України присвоєно почесне звання «Заслужений працівник культури України».

Література

Васильєва І. Переможці премії імені Ігоря Свєшнікова у галузі охорони культурної спадщини краю / І. Васильєва // Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею : матеріали наук. конф. присвяч. 100-річчю

від дня народж. І. К. Свєшнікова. – Рівне : Дятлик М. С., 2015. – Вип. 13, ч. 1. – С. 84–88.

Смолін П. П. День народження у Вас / Спілкувалася Л. Шевчук / П. П. Смолін // Вісник Дубенщини. – 2006. – 18 трав. – С. 1.

Розмова з директором державного історико-краєзнавчого заповідника міста Дубна П. П. Смоліним, якому виповнилось 55 років.

2009

Пономарьова Тетяна Олександрівна (1948 р. н.)

Історик, викладач, завідувачка сектору давньої історії Рівненського обласного краєзнавчого музею, уродженка Росії. Закінчила історичний факультет Саратовського державного університету. З 1972 р. працює у Рівненському обласному краєзнавчому музеї завідуючою відділу історії дорадянського періоду, з 2005 р. – завідувачка сектором історії давнього часу. З 1993 р. – викладач-сумісник, доцент кафедри культурології Рівненського державного гуманітарного університету.

Теми наукових досліджень: життя і творчість письменника В. Короленка; Берестецька битва 1651 р.; Рівненщина в давні часи історії.

Учасник археологічних експедицій з дослідження міста Херсоненс (Севастополь), давньоруських городищ міст Дорогобуж (Гощанський район), Муравиця (Млинівський район), пам'яток трипільської культури Черкаської області, давньоруського Києва, поля Берестецької битви 1651 р. «Козацькі могили» (с. Плешева, Радивилівський район).

Надавала практичну допомогу у роботі із створення експозицій районних краєзнавчих музеїв у містах Млинів, Корець, Березне, Сарни, музею-заповідника «Поле Берестецької битви», культурно-археологічного центру «Пересопниця».

Нагороджена медаллю «За трудовое отличие» (1986), Грамотою й почесним знаком «За активна культурна дейсност» (Відін, Болгарія), Почесною грамотою обласної ради (2005).

Література

Даниленко Р. Присуджено премію імені Ігоря Свєшнікова за 2008 рік [Тетяні Пономарьовій, завідувачці сектором давньої історії Рівненського обласного краєзнавчого музею] / Р. Даниленко // Рівне Час. – 2009. – 16 квіт. – С. 6.

Мушировський В. Дослідник, музеєзнавець, експозиційник : (до ювілею Пономарьової Т. О. – завідувачки сектору давньої історії Рівнен. обл. краєзнавчого музею) / В. Мушировський // Наукові записки / Рівнен. обл. краєзнав. музей. – Рівне, 2013. – Вип. 11. – С.114–117.

Премія імені Ігоря Свєшнікова // Вісті Рівненщини. – 2009. – 16 квіт. – С. 12.

2010

Бикова Тетяна Вадимівна (1951 р. н.)

Історик, завідувача відділом історичних досліджень ТзОВ ДЦ «Рівне – Суренж», уродженка м. Броди Львівської області. Закінчила Московський державний педагогічний інститут за спеціальністю «Історія». З 1983 по 2006 рр. працювала науковим співробітником, згодом завідувачою відділу охорони культурної спадщини Рівненського обласного краєзнавчого музею. Займалася науково-дослідницькою роботою. Організувала ряд експедицій та взяла участь у 40-ка археологічних розвідках та розкопках області. Під її керівництвом була підготовлена Перша редакція Зводу пам'яток області, розроблений перелік пам'яток археології області (затверджений Рівненською обласною радою 1995 р.), запроваджена програма переінвентаризації пам'яток області, яка дозволила перевірити сучасний стан пам'яток історико-культурної спадщини та виявити нові об'єкти. У 2001 р. спільно з науковцями Польщі брала участь у роботі міжнародної експедиції по пошуку міліарних пам'яток. З 2007 р. дослідницьку роботу продовжує як співробітник ТзОВ Волинського центру історичних і геофізичних доводжень «Рівне-Суренж».

Література

Васильєва І. Переможці премії імені Ігоря Свешнікова у галузі охорони культурної спадщини краю / І. Васильєва // Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею : матеріали наук. конф. присвяч. 100-річчю від дня народж. І. К. Свешнікова. – Рівне : Дятлик М. С., 2015. – Вип. 13, ч. 1. – С. 84–88.

Гуменна Л. Премія імені Ігоря Свешнікова знайшла свого нового лауреата / Л. Гуменна // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 29 квіт. – С. 12.

Премія імені Ігоря Свешнікова за 2009 рік присуджена Тетяні Биковій // Рівне Час. – 2010. – 29 квіт. – С. 7.

Сологуб Б. Бикова одержала премію Свешнікова / Б. Сологуб // Рівне вечірнє. – 2010. – 27 квіт. – С. 1.

2011

Вакулка Анатолій Феодосійович (1957 р. н.)

Історик, краєзнавець, директор Костопільського районного краєзнавчого музею, уродженець Костопільського району. Закінчив Луцький державний педагогічний інститут ім. Лесі Українки. З 1992 р. працює директором Костопільського районного краєзнавчого музею. Автор багатьох музейних експонатів та виставок, книги «Ніл Хасевич – художник-борець» (2005). Член Рівненської обласної організації Національної спілки краєзнавців України. Має Почесну відзнаку Міністерства культури і туризму за вклад у розвиток музейної справи на Костопільщині.

Теми наукових досліджень: життя і творчість художника-графіка Н. А. Хасевича, діяльність УПА на Костопільщині, окупаційний режим на Костопільщині в роки Другої Світової війни, зниклі села з карти району.

Література

Анатолій Вакулка – лауреат премії імені Ігоря Свєшнікова // Віче Костопільщини. – 2011. – 23 квіт. – С. 3.

Стельмашук С. Анатолій Вакулка – лауреат паремії імені Ігоря Свєшнікова / С. Стельмашук // Вісті Рівненщини. – 2011. – 15 квіт. – С. 4.

Цецик П. Штрих у відтворення історичної правди / П. Цецик // Слово і час [Рівне]. – 2006. – 4 серп. – С. 7.

2012

Прищепя Богдан Анатолійович (1957 р. н.)

Історик, археолог, кандидат історичних наук, уродженець Полтавської області. Закінчив Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка (історичний факультет). З 1979 по 1997 рр. працював в Рівненському обласному краєзнавчому музеї, де пройшов шлях від наукового співробітника до завідувача відділу історії. З 2003 р. займає посаду директора Рівненської філії державного підприємства науково-дослідного центру «Охоронна археологічна служба України» Інституту археології НАН України, з 2012 р. – на посаді заступника директора з наукової роботи. Під його керівництвом проводилися рятівні археологічні розкопки в Острозі, Дубні, Рівному, на полі Берестецької битви. Член Польового комітету Інституту археології НАН України. У 1998 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Дорогобуж на Горині у X–XIII ст.».

Керував археологічними експедиціями під час розкопок літописних городищ Дорогобужа, Муравиці, Острога, Дубна, Степаня, Пересопниці, Корця, Рівного, проводив паспортизацію пам'яток археології та історії Рівненської області.

Багато років викладає курс археології та спеціальні історичні дисципліни у Рівненському державному гуманітарному університеті.

Член спілки археологів України. З 1993 р. член Всеукраїнського краєзнавчого товариства, де бере активну участь у роботі науково-краєзнавчих конференцій, які проводять Житомирське науково-краєзнавче товариство дослідників Волині та інші обласні краєзнавчі осередки, які діють на теренах історичної Волині. У 2016 р. Указом Президента України нагороджений ювілейною медаллю «25 років незалежності України».

Література

Прищепу Б. Богдан Прищепу та його знахідки / Б. Прищепу // Полісся-інформ. – 2009. – 31 лип. – С. 10.

Савчук П. У пошуках скарбів на Рівненщині (про наукову діяльність Б. А. Прищепи) / П. Савчук // Наукові записки. – Луцьк : Волин. старожитності, 2011. – Вип. 9, ч. 2 : [Історія Волинського краю]. – С. 262–265.

Цимбалюк Є. Археолог «докопався» до премії / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 24 квіт. – С. 8.

2013

Позіховський Олександр Леонтійович (1958 р. н.)

Історик, археолог, уродженець с. Хорів Острозького району. Закінчив історичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка (1980). З 1980 р. працює у Державному історико-культурному заповіднику м. Острога на посадах завідуючого відділом давньої історії, завідуючого Музеєм книги та друкарства, з 1996 р. – завідуючим відділом нумізматики.

За багаторічну роботу у заповіднику скомплектував одну з його базових колекцій – нумізматики, яка нараховує тепер близько 15 тисяч експонатів. За його ініціативи було започатковано нові колекції – відомчих нагород та відзнак, грошових сурогатів, монет та банкнот різних країн світу. Ним було налагоджено співпрацю із Національним банком України, у результаті чого заповідник має одну з двох повних збірок монет та паперових грошей незалежної України у державі. На основі цих зібрань у 1997 р. в складі заповідника була відкрита постійна нумізматична виставка «Спомини, закарбовані в металі».

Упродовж 1988–1996 рр. ним було значно поповнено колекцію стародруків та рукописів XVI–XVIII століть. Тоді ж колекція заповідника поповнилася другим примірником Острозької Біблії.

Науковець активно займається вивченням археологічної спадщини Великої Волині як шляхом проведення самостійних археологічних експедицій, під час яких він є їх незмінним організатором та керівником, так і в якості учасника, які очолюють дослідники із Києва, Луцька, Рівного. У 2012 р. він працював у міжнародній археологічній експедиції, яка досліджувала унікальне поселення трипільської культури у Новомалині, Інституту археології Жешувського університету.

Результати своїх досліджень публікує у наукових статтях та наукових звітах, які подаються до Інституту археології НАН України.

Література

Доброжанська О. Експозиція поповниться новими знахідками / О. Доброжанська // Рівнен. регіон. – 2013. – 13 лип. – С. 2.

Манько М. На порозі відродження Острога / М. Манько // Замкова гора [Острог]. – 2015. – 12 верес. – С. 6.

Мочерняк І. Олександр Позіховський – лауреат обласної премії [ім. Ігоря Свєшнікова] / І. Мочерняк // Замкова гора [Острог]. – 2013. – 13 квіт. – С. 4.

Сеньків Р. Вручення премії ім. І. Свєшнікова / Р. Сеньків // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 9 квіт. – С. 2.

2014

Луц Віктор Данилович (1955 р. н.)

Мистецтвознавець, історик, завідувач художнього відділу Рівненського обласного краєзнавчого музею, уродженець Івано-Франківська. Закінчив Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка за спеціальністю «Історія» (1983). З 1980 р. – у складі експедицій зі збирання та дослідження пам'яток сакрального мистецтва у Рівненській і Волинській областях. З 1981 р. – науковий співробітник Рівненського обласного краєзнавчого музею, де 1996 р. відкрив художній відділ та експозицію волинського іконопису 13–18 ст., у 2001 р. підготував експозицію портрета 16–19 ст. Під його керівництвом побудовані експозиції волинського іконопису 17–19 ст. та станкового малярства, скульптури Томаша-Оскара Сосновського.

Вивчає історію давнього українського мистецтва, художню культуру Волині, зокрема волинський іконопис; дослідження та атрибуцію творів мистецтва; консервацію та реставрацію мистецьких пам'яток. Розробив дизайн і художнє оформлення понад 20 книг, наукових збірників.

Викладає культурологічні та мистецтвознавчі дисципліни у вищих навчальних закладах Рівного.

Література

Васильєва І. Переможці премії імені Ігоря Свєшнікова у галузі охорони культурної спадщини краю / І. Васильєва // Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею : матеріали наук. конф. присвяч. 100-річчю від дня народж. І. К. Свєшнікова. – Рівне : Дятлик М. С., 2015. – Вип. 13, ч. 1. – С. 84–88.

Луц В. Художня колекція Рівненського обласного краєзнавчого музею / В. Луц // Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею : зб. наук. праць / Рівнен. обл. краєзнав. музей. – Рівне : Дятлик М. С., 2014. – Вип. 12, ч. 2. – С. 47–56.

Цимбалюк Є. Літопис 176-річниці гімназії закарбували на папері / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2015. – 7 трав. – С. 13.

У Рівненському обласному краєзнавчому музеї відбулася презентація книги про 176-річну долю рівненської гімназії, яку написали краєзнавці-історики, працівники обласного краєзнавчого музею Віктор Луц та Ольга Морозова.

2015

Войтюк Олексій Петрович (1985 р. н.)

Археолог, історик, старший науковий співробітник відділу охорони культурної спадщини Рівненського обласного краєзнавчого музею, художник-реставратор Культурно-археологічного центру «Пересопниця», уродженець Радивилівського району.

Закінчив Рівненський інститут слов'янознавства Київського славістичного університету за спеціальністю «Історія» (2007). З 2009 р. працював у Рівненському обласному краєзнавчому музеї. Теми наукових досліджень: замки Волині XV – першої половини XVII ст.: військовий, економічний та суспільний аспекти.

За роки роботи у сфері охорони культурної спадщини він був учасником багатьох охоронних археологічних розкопок на території Рівненської області (Рівного, Острога, Корця, Дубна, Пересопниці). Зокрема 2013–2018 рр. отримав Відкриті листи на проведення археологічних розвідок та розкопок на пам'ятках різних періодів на Рівненщині. Показовою стала рятівна археологічна експедиція у криптах костелу Благовіщення Пресвятої Діви Марії римсько-католицької церкви Луцької дієцезії у смт Клевань Рівненського району проведена у 2017 р. У 2018 р. один із співавторів виставки «Кахлі Волині XV–XVIII ст.». Виступив співавтором наукових звітів про археологічні роботи на території Рівненської області за 2007–2014 рр. та співавтором публікацій у збірнику «Археологічні дослідження в Україні» за 2010–2014 рр. Постійно бере участь у роботі наукових конференцій, які проводяться на території України. Є автором 19 наукових праць, присвячених археологічній і реставраційній тематиці, 51 публікації в галузі охорони культурної спадщини.

У 2011 і 2012 рр. пройшов стажування у Національному науково-дослідному реставраційному центрі України за напрямком реставрація творів з металу, і у 2014 р. отримав третю кваліфікаційну категорію за спеціальністю «художник-реставратор творів з металу».

Ним проведено реставрацію 950-ти експонатів основного та допоміжного наукового фонду Рівненського обласного краєзнавчого музею та археологічного центру «Пересопниця».

Література

Васильєва І. Переможці премії імені Ігоря Свешнікова у галузі охорони культурної спадщини краю / І. Васильєва // Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею : матеріали наук. конф. присвяч. 100-річчю від дня народж. І. К. Свешнікова. – Рівне : Дятлик М. С., 2015. – Вип. 13, ч. 1. – С. 84–88.

Визначено лауреата премії імені Ігоря Свешнікова // Вісті Рівненщини. – 2015. – 17 квіт. – С. 6.

Визначили лауреата премії // Голос України. – 2015. – 10 квіт. – С. 7.

2016

Кічатий Леонід Святославович (1971 р. н.)

Директор Державного історично-культурного заповідника м. Дубно, уродженець м. Кременець Тернопільської області. Закінчив Волинський державний університет ім. Лесі Українки (історичний факультет) (1997), Міжрегіональну академію управління персоналом (2000). З 1998 по 2010 рр. працював в міській раді м. Кременець. З 2011 р. – директор Державного історично-культурного заповідника міста Дубно. З 2009 р. є членом Тернопільського обласного відділення Міжнародного Центру впровадження Програм ЮНЕСКО, завдяки чому музей налагодив міжнародні зв'язки із представниками охорони культурної спадщини Європи. Зокрема, підписано угоди про співпрацю в галузі музейної справи, культури, освіти, обміну досвідом із замковим комплексом міста Гнів (Польща), комплексом пам'яті про події Другої світової війни (Чехія), замковим комплексом в міста Тракай (Литва). Згідно угоди про співпрацю з Національним науково-дослідним реставраційним центром України, було проведено реставрацію та консервацію предметів сакрального мистецтва XVIII–XIX ст. із фондової колекції заповідника.

Під його керівництвом здійснено вагомий обсяг робіт в галузі охорони, збереження, реставрації та популяризації пам'яток історії, культури та архітектури, а також у сфері культурно-просвітницької, дослідницької, виставкової та туристичної діяльності.

Література

Кічатий Л. Леонід Кічатий: «Замок – це перлина Дубна, але перлині потрібна гарна оправа» : інтерв'ю / Л. Кічатий // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2013. – 30 трав. – С. 8.

Кічатий Л. Чи відродить новий директор краєзнавчий музей? : Леонід Кічатий – директор Дубенського історико-культурного заповідника / Л. Кічатий ; спілкувався О. Гаврилевич // Замок [Дубно]. – 2011. – 9 черв. – С. 5.

Цимбалюк Є. Премія імені Ігоря Свешнікова дісталася директоріві найбільш відвідуваного на Рівненщині заповідника / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2016. – 14 квіт. – С. 3.

2017

Тимощук Катерина Андріївна (1976 р. н.)

Краєзнавець, пошуковець, директор Млинівського районного краєзнавчого музею, голова громадської організації «Скарбниця духовності».

З 1994 р. працює у Млинівському краєзнавчому музеї, понад десять років – директором. У 2005 р. виграла грант на проведення етнографічної експедиції по селах району. В 2013 р. – учасниця обласного проекту «Створення бази відпочинку та облаштування на її території пляжу для організації дозвілля міського та сільського населення», а у 2015 р. брала участь в написанні проекту міжнародного польсько-американського гранту з реконструкції пам'яток культурної спадщини.

Література

Вручили премію імені Ігоря Свешнікова [директору комунального закладу «Млинівський районний краєзнавчий музей» Катерині Тимощук на відкритті туристичного сезону Рівненщини у місті Острог] // Замок [Дубно]. – 2017. – 27 квіт. – С. 5.

Премію імені Ігоря Свешнікова отримає Катерина Тимощук // Вільне слово [Рівне]. – 2017. – 20 квіт. – С. 7.

Премію імені Ігоря Свешнікова отримає Катерина Тимощук // Вісті Рівненщини. – 2017. – 14 квіт. – С. 5.

Премію імені Ігоря Свешнікова отримала Катерина Тимощук // Гомін [Млинів]. – 2017. – 27 квіт. – С. 1.

2018

Трохлюк Наталія Олександрівна (1971 р. н.)

Краєзнавець, пошуковець, збирач і популяризатор етнокультурної спадщини, директор Березнівського районного краєзнавчого музею.

Працює в районному краєзнавчому музеї на посаді директора з 1994 р. Активно займається вивченням етнокультурної спадщини Великої Волині шляхом проведення самостійної пошукової роботи та бере участь в експедиціях, які організовують дослідники з Києва, Львова, Рівного. Займалася проведенням етнографічних експедицій по селах району, що сприяло поповненню фондової колекції Березнівського краєзнавчого музею унікальними експонатами. Ініціювала видання трьох збірників «Літопис Березнівщини. Наукові записки Березнівського краєзнавчого музею» (2011,

2015, 2017 рр.) як серії книг «Велика Волинь. Історія, культура, постаті». Співавтор туристичного путівника «Шляхами штетлів. Мандрівки забутим континентом» виданого за кошти Євросоюзу в 2017 р. в м. Люблін (Польща).

Краєзнавчі дослідження Н. Трохлюк з історії Березнівщини були представлені на міжнародній конференції у Рівному, Львові, публікуються на сторінках місцевої преси.

Література

Вручили цьогорічну премію імені Свешнікова // Надслучан. вісник [Березне]. – 2018. – 23 серп. – С. 6.

Вручили цьогорічну премію імені Свешнікова // Рівне-Ракурс. – 2018. – 16 серп. – С. 2.

Коли мовчать архіви – говорить земля : пам'яті Ігоря Свешнікова // Льонокомбінат [Рівне]. – 2018. – 17 серп. – С. 12.

Про доктора історичних наук, дослідника Поля Берестецької Битви Ігоря Свешнікова, премію імені якого вручили директору Березнівського районного краєзнавчого музею Наталії Трохлюк.

Премію Свешнікова вручено березнівчанці // Вісті Рівненщини. – 2018. – 17 серп. – С. 9.

Премію Ігоря Свешнікова отримає Наталія Трохлюк // Рівне-Ракурс. – 2018. – 19 квіт. – С. 3.

Рачок П. Вишивана доля України / П. Рачок // Надслучан. вісник [Березне]. – 2017. – 1 верес. – С. 3.

Юркова О. Лауреатом премії імені Свешнікова стала директор Березнівського музею / О. Юркова // Голос України. – 2018. – 17 серп. – С. 2.

Ярмолюк Н. Краєзнавець-стипендіат / Н. Ярмолюк // Надслучан. вісник [Березне]. – 2018. – 3 квіт. – С. 3.

Директор Березнівського районного краєзнавчого музею Наталія Трохлюк стала стипендіатом голови облдержадміністрації.

ЛІТЕРАТУРНА ПРЕМІЯ ІМЕНІ СВІТОЧІВ

Обласна літературна премія імені Світочів створена у 2003 р. і присуджується Рівненською обласною державною адміністрацією місцевим авторам за творчу та культурно-просвітницьку діяльність. Головною метою премії є сприяння творчій діяльності літераторів області, активізації культурної та громадської роботи обласної організації Національної спілки письменників України, відзначення провідних творчих працівників, увічнення пам'яті видатних діячів культури Рівненської області.

Премія призначається щорічно до обласного літературно-мистецького свята «Дерманський світильник», яке проводиться у другу неділю вересня в с. Дермань Здолбунівського району Рівненської області.

«Дерманський світильник». На культурній карті України є чудове село Дермань Здолбунівського району, де зникають бар'єри століть і епох, і наочною стає спадкоємність поколінь та животворча сила слова. До історії волинської книжності Дермань вперше увійшов на межі 16-го та 17-го століть, коли у місцевому монастирі запрацювала друкарня, створена коштом князя Василя-Костянтина Острозького. Очолював її Іван Федорович (Федоров), а редактором був Даміан Наливайко. У наступні десятиліття в тому ж монастирі ігуменував Мелетій Смотрицький – знаний письменник полеміст, видатний педагог. 2001 р. з ініціативи знаного поета Рівненщини Степана Бабія, за підтримки Рівненської обласної та Здолбунівської районної держадміністрації на честь вшанування видатних письменників, уродженців с. Дермань Уласа Самчука та Бориса Тена в селі пройшли літературно-мистецькі урочини «Дерманський світильник». Свято стало щорічним. З 2018 р. свято проводиться у новому форматі.

ПОЛОЖЕННЯ

про обласну літературну премію імені Світочів

1. Обласна літературна премія імені Світочів (далі – Премія) присвоюється за плідну творчу і культурно-просвітницьку діяльність щорічно у вересні (до обласного літературно-мистецького свята «Дерманський світильник»).

2. Щороку присвоюється лише одна Премія.

3. Повторно премія може бути присвоєна літератору за наявності нових визначних досягнень, але не раніше ніж через п'ять років після попереднього присвоєння.

4. Пропозиції щодо претендентів на здобуття Премії подаються в управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації до організаційного комітету з присвоєння обласної літературної премії імені Світочів (далі – Комітет) місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями, творчими спілками, редакціями газет та журналів разом із листом, підписаним керівником організації, яка їх висунула.

У листі зазначаються: автор (автори), назва твору, час і місце його видання, загальна оцінка твору, характеристика творчості та культурно-просвітницької діяльності автора та мотивація висунення на здобуття Премії.

До листа додається інформація про життєву і творчу діяльність особи (осіб), висунутої на здобуття Премії, в довільній формі, відгуки преси.

5. Днем висунення претендента на здобуття Премії вважається день реєстрації в управлінні культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації документів, зазначених у пункті 4 цього Положення.

6. Склад Комітету затверджується розпорядженням голови Рівненської обласної державної адміністрації. Основною формою роботи Комітету є засідання. Засідання Комітету є правомочним, якщо на ньому присутні не менш ніж 2/3 його складу. Засідання Комітету веде його голова або за дорученням голови Комітету його заступник.

Рішення Комітету про присудження Премії ухвалюється таємним голосуванням більшістю голосів присутніх на засіданні.

7. Особа, якій присвоюється Премія, отримує звання лауреата обласної літературної премії імені Світочів, їй вручаються диплом та грошова винагорода у розмірі 2,5 тис. гривень.

У разі, коли Премія присуджується декільком особам, кожен лауреат отримує диплом, а грошова винагорода ділиться між ними порівну.

8. Використання та обробка персональних даних здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

Література

Дідич З. Сяйво Дерманського світильника / З. Дідич // Надслучан. вісник [Березне]. – 2018. – 12 черв. – С. 6.

Доленко С. «Дерманський світильник» відбувся у новому форматі / С. Доленко // Вільне слово [Рівне]. – 2018. – 7 черв. – С. 13.

Положення про обласну літературну премію імені Світочів // Погорина : літ.-мист. альманах. – Рівне : Азалія, 2003. – Вип. 5. – С. 93.

Самчук І. Не тільки митці, а й науковці зібрав оновлений «Дерманський світильник» / І. Самчук // Нове життя [Здолбунів]. – 2018. – 8 черв. – С. 1, 2.

Лауреати обласної літературної премії імені Світочів

2004

Мазаний Віктор Степанович (1955 р. н.)

(за повість «Погляд сльози»)

Український письменник, прозаїк та журналіст, уродженець села Городець Володимирецького району, Рівненської області. Член Національної спілки письменників України (2003), член Національної спілки журналістів України, заслужений журналіст України (2010).

Закінчив Львівський університет (1977), Міжнародний центр місцевої журналістики (м. Сіде-Репідс, шт. Айова, США, 1995). Працював у рівненській газеті «Зміна» (1977–1981), власкором газети «Молодь України» (1981–1985) та Українського національного інформаційного агентства у Рівненській області (1985–2014). Від 2014 р. – доцент кафедри теорії і практики журналістської творчості Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука (Рівне).

Почесний громадянин села Городець. Автор проєктів літературно-мистецьких свят «Городецький автограф» (2001) і «Городець у вишиванці», засновник Поліського літературного музею у с. Городець (2005). Відповідальний редактор енциклопедії «Уславлені постаті України» у Рівненській області. Лауреат літературної премії ім. А. Коломийця (2011). Переможець обласного конкурсу «Краща книга Рівненщини» у номінації

«Краще прозове видання» (2016), рейтингу м. Рівне «Гордість міста» у номінації «Кращий письменник» (2005). Автор багатьох художніх і художньо-документальних творів, співавтор колективних збірників публіцистики.

Література

Мазаний В. Погляд сльози : повість / В. Мазаний. – Рівне : Літератор, 2003. – 96 с.

Віктор Мазаний // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 121–123.

Вручено премію Світочів // Вісті Рівненщини. – 2004. – 29 верес. – С. 1.

Гаєнко В. «Погляд сльози» у «Дзвоні» / В. Гаєнко // Вільне слово [Рівне]. – 2004. – 11 лют. – С. 2.

Дудко З. Обласну літературну премію імені Світочів присуджено Віктору Мазаному за повість «Погляд сльози» / З. Дудко // Панорама [Рівне]. – 2004. – 17 верес. – С. 3.

Кузьмук І. За нами ніщо й нікого... / І. Кузьмук // Вільне слово [Рівне]. – 2004. – 10 верес. – С. 11 ; Вісті Рівненщини. – 2004. – 29 верес. – С. 3.

Рецензія на книгу.

Лауреат Віктор Мазаний // Вісті Рівненщини. – 2004. – 1 верес. – С. 3.

2005

Праск Святослав Богданович (1941 р. н.) (за роман-трилогію «Здобути або не забути»)

Український поет і прозаїк, уродженець села Кургани Березнівського району. Закінчив Березнівську середню школу, з 1960 р. навчався на географічному факультеті Львівського державного університету ім. Франка. Учителював у Костополі, працював у редакції районної газети, у райвідділі освіти, головним спеціалістом відділу національного відродження в апараті райдержадміністрації. Організатор і перший голова районного осередку Товариства української мови ім. Тараса Шевченка «Просвіта».

Перші поезії опублікував у 50-их роках ХХ ст. Друкувався в районній та обласній пресі, в журналах «Україна», «Дзвін», окремими виданнями вийшли поетичні збірки «Незамолений гріх» (1991), «Купава» (1992), «Піднебесний птах» (2000), романи «Межа» (2000), «Здобути або не бути» (2003), «Живиця» (2004), «Столочене жито» (2005), «Коріння і пагіння...» (2009), Господньої молитви таїна» (2009), «Батьківські криниці» (2014).

Література

Праск С. Здобути або не бути : іст. роман-трилогія / С. Праск. – Рівне : Азалія, 2003. – 688 с.

Басараба В. Світло слова і духу / В. Басараба // Вільне слово [Рівне]. – 2005. – 15 верес. – С. 3.

Пошанування світочів нашої духовності на літературно-мистецькому святі «Дерманський світильник».

Воловець Л. Праск : (витяг із літ.-критич. нарису) / Л. Воловець // Погорина : літ.-краєзнав. журнал Рівненщини. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2010. – № 14/15. – С. 403–410.

Воловець Л. Ідея і чин : рецензія / Л. Воловець // Вісті Рівненщини. – 2004. – 17 груд. – С. 3 ; Вічеве слово [Костопіль]. – 2005. – 22 січ. – С. 4.

Рецензія на книгу «Здобути або не бути».

Доленко С. Перший роман про Шухевича / С. Доленко // Нова Волинь. – 2004. – 19 лют. – С. 7.

Рецензія на книгу «Здобути або не бути».

Зайванівський М. На тлі історичної боротьби / М. Зайванівський // Вісті Рівненщини. – 2005. – 9 верес. – С. 1.

Про рішення ради обласної організації Національної спілки письменників України обласну премію ім. Світочів присудити С. Праску за роман «Здобути або не бути».

Святослав Праск // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 132–133.

2006

Шморгун Євген Іванович (1940 р. н.)

(за історичний роман «Сніги непочаті»)

Письменник, видавець, краєзнавець, громадський діяч, уродженець с. Новожуків Рівненської області. Закінчив Дубенське медичне училище, Рівненський педагогічний інститут. Працював журналістом, керівником Рівненського обласного літоб'єднання. З 1966 р. працював у газетах «Зміна», «Червоний прапор», «Ленінським шляхом» (Березне), відповідальним секретарем Рівненської обласної організації Національної спілки письменників України (1989–2000). Редактор видавництва «Азалія», один із засновників літературно-краєзнавчого журналу «Погорина» (випускає Рівненська письменницька організація), голова редакційно-видавничої групи з випуску серії книг «Реабілітовані історією». Літературну діяльність розпочав на початку 70-х рр. XX ст.

Заслужений журналіст України, лауреат літературних і просвітянських премій, автор багатьох художніх творів та творів для дітей та юнацтва.

Література

Шморгун Є. Сніги непочаті : іст. роман / Є. Шморгун. – Рівне : Азалія, 2005. – 344 с.

Шморгун Є. Євген Шморгун: «Писалося довго й легко, бо ж – рідне...» / Є. Шморгун ; розмовляв М. Береза // Вісті Рівненщини. – 2006. – 27 січ. – С. 14.

Шморгун Є. Радість зі сльозами на очах / Є. Шморгун ; розмовляла Л. Кітова // Волинь [Рівне]. – 2005. – 18 берез. – С. 13.

Шморгун Є. «Сніги непочаті» Євгена Шморгуна / Є. Шморгун ; розмовляв Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2005. – 14 квіт. – С. 6.

Розповідь письменника про роботу над романом.

Боровець Б. Поліссям народжене слово : літ. портрети / Б. Боровець. – Рівне : Волин. обереги, 2012. – 194 с.

Кидрук І. В історії не повинно бути «білих плям» / І. Кидрук // Вісті Рівненщини. – 2005. – 1 черв. – С. 3.

Про презентацію роману «Сніги непочаті» у Рівненській обласній бібліотеці.

Крालюк П. Крізь факти – до суті / П. Крालюк // Вісті Рівненщини. – 2005. – 24 черв. – С. 3 ; Погорина : літ.-краєзнав. журн. Рівненщини. – Рівне : Овід, 2006. – С. 134–135.

Рецензія на книгу.

Рибенко Л. Перейти сніги непочаті / Л. Рибенко // Волинь [Рівне]. – 2006. – 24 лют. – С. 17.

Роман про Федора Острозького [«Сніги непочаті» Є. Шморгуна] // Рівне Час. – 2005. – 3 берез. – С. 6.

В усі віки найважча ноша – Слово : до 70-річчя від дня народж. Є. І. Шморгуна : біобібліогр. покажч. / уклад. Л. А. Костильова, З. Б. Мартинюк наук. ред., відп. за вип. В. П. Ярощук. – Рівне : Волин. обереги, 2010 – 52 с. – (Славетні земляки).

Шморгун Євген Іванович // Письменники – лауреати літературної премії імені Валер'яна Поліщука : до 30-річчя від дня заснування премії : біобібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка ; уклад. В. В. Максимчук, Н. А. Юшкова, наук. ред. О. Л. Промська ; ред.: З. М. Тирик, Л. Г. Сахнюк ; відп. за вип.: В. П. Ярощук. – Рівне : ДМ, 2013. – С. 153–158. – (Славетні земляки).

2007

Гуля Сергій Іларіонович (1940 р. н.)
(за збірку прози «Комусь живому»)

Український прозаїк, уродженець Хмельницької області. Навчався у Харківському політехнічному інституті, працював на виробничому об'єднанні «Азот» (м. Рівне). З 1982 р. проживає у Рівному.

Член Національної спілки письменників України (2002), Переможець конкурсу «Гордість міста» у номінації «Кращий письменник Рівного» (2008). Публікувався у місцевій пресі, журналі «Дзвін», газеті «Літературна Україна». Автор багатьох прозових творів та творів для дітей.

Премії Світочів удостоєний за збірку прози «Комусь живому» (2007) – повість та оповідання для дітей молодшого шкільного віку.

Література

Гуля С. Комусь живому : повість. Оповідання / С. Гуля. – Рівне : Овід, 2007. – 180 с.

Берега Ю. З любов'ю до рідного слова / Ю. Берега // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 17 серп. – С. 6.

Дем'янчук О. Лауреатів побільшало / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2007. – 14 верес. – С. 2.

Сергій Гуля // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 82.

2008

Крालюк Петро Михайлович (1958 р. н.)

(за твір «Діоптра або Дзеркало, в якому бачимо не лише себе,
а й інших, подорожуючи в часі та просторі»)

Український філософ, письменник, публіцист, уродженець Волині. Доктор філософських наук, заслужений діяч науки і техніки України, професор, проректор з навчально-наукової роботи Національного університету «Острозька академія». Навчався в Луцькому педагогічному інституті ім. Лесі Українки, в аспірантурі Інституту суспільних наук Академії наук УРСР (м. Львів).

Член Національної спілки письменників України (2004), Комітету зі щорічної премії Президента України «Українська книжка року».

Лауреат літературних премій. Автор численних наукових праць з історії, філософії, релігієзнавства, політології, літературознавства, в тому числі монографічних досліджень та художніх творів.

Література

Кралюк П. М. Діоптра або Дзеркало, в якому бачимо не лише себе, а й інших, подорожуючи в часі та просторі : іст.-інтелектуальний детектив / П. М. Кралюк. – Луцьк : Твердиня, 2007. – 116 с.

Бондючна Ю. Волинська височина : літ. портрети / Ю. Бондючна. – Тернопіль : Богдан, 2016. – 176 с. – (Серія «Ім'я на обкладинці» ; Вип. 2).

Міститься інформація про П. Карлюка.

Вокальчук Г. Епістола автохтонам, або ж нібито рецензія та нібито детектив / Г. Вокальчук // Погорина : літ.-краєзнав. журн. Рівненщини. – Рівне : Рівнен. друк., 2007. – Вип. 2/3. – С. 204–209.

Рецензія на книгу.

Конопелько В. Промені «Дерманського світильника»: лауреатом цьогорічного мистецького свята став Петро Кралюк / В. Конопелько // Рівнен. діалог. – 2008. – 26 верес. – С. 7.

Павленко Г. «Діоптра» : шлях від легенди до прозріння / Г. Павленко // Погорина : літ.-краєзнав. журн. Рівненщини. – Рівне : Рівнен. друк., 2007. – Вип. 2/3. – С. 201–203.

Петро Кралюк // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 105–107.

Поліщук Я. Незбагненне свічадо пам'яті : рецензія / Я. Поліщук // Погорина : літ.-краєзнав. журн. Рівненщини. – Рівне : Рівнен. друк., 2008. – Вип. 4/5. – С. 251–254.

Цимбалюк Є. «Діоптра» : шлях від легенди до прозріння : рецензія / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2007. – 11 груд. – С. 6.

Рецензія на книгу.

2009

Рибенко Лідія Гуріївна (1953 р. н.)

(за роман «Суднотроща»)

Українська письменниця, прозаїк, видавець, уродженка села Речиця Зарічненського району Рівненської області. Закінчила Український інститут інженерів водного господарства. Працювала інженером, екскурсоводом, журналістом, провідним науковим редактором редакційно-видавничої групи «Реабілітовані історією», редактором видавничого відділу РДГУ. Літературний шлях розпочала на поч. 90-х рр. ХХ ст. Твори публікувались у низці республіканських газет та журналів, місцевій пресі.

Член Національної спілки письменників України (1996), у 2005–2014 рр. – голова Рівненської обласної організації Національної спілки письменників України, член редколегії літературно-краєзнавчого журналу

«Погорина», лауреат літературних і просвітянських премій. Веде активну громадську роботу, працює з молодими літераторами.

Література

Рибенко Л. Суднотроща. Бо ти – людина : роман / Л. Рибенко. – Рівне : [б. в.], 2004. – 271 с.

Лідія Рибенко // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 137–138.

Свердлюк І. «Дерманський світильник» назвав лауреата / І. Свердлюк // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 29 верес. – С. 7.

У верхній точці чортового колеса... (До 50-річчя Лідії Рибенко) : біобібліогр. нарис. – Рівне : [б. в.], 2003. – 15 с.

У Дермані вручали премію... // Скриня [Дубно]. – 2009. – 24 верес. – С. 8.

2010

Цимбалюк Євген Павлович (1962–2018)

(за книгу літературних оповідань та історичних есе
«Обірвана молитва за Україну»)

Український письменник, журналіст, краєзнавець, уродженець с. Вовковиї, Демидівського району Рівненської області. Закінчив українське відділення філологічного факультету Рівненського педагогічного інституту. Трудову діяльність розпочав у млинівській районній газеті «Гомін»: кореспондент, завідувач відділу, з 1985 р. – заступник редактора газети. З 2003 р. – завідувач відділу власних кореспондентів рівненської обласної газети «Вільне слово», з 2007 р. – головний редактор літературно-краєзнавчого журналу «Погорина» Рівненської обласної організації Національної спілки письменників України.

Заслужений журналіст України, член Національної спілки письменників України (1998), лауреат ряду літературних премій, автор багатьох художніх та поетичних творів, історико-краєзнавчих досліджень.

Література

Цимбалюк Є. П. Обірвана молитва за Україну / Є. П. Цимбалюк. – Рівне : Рівнен. друк., 2009. – 188 с.

Євген Цимбалюк // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 150–151.

Конопелько В. «Дерманський світильник» назвав лауреатом премії імені Світочів вільнесловівця Євгена Цимбалюка / В. Конопелько // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 23 верес. – С. 14.

Конопелько В. «Дерманський світильник» назвав лауреата премії імені Світочів – Євгена Цимбалюка з Млинова / В. Конопелько // Скриня [Дубно]. – 2010. – 23 верес. – С. 5.

2011

Велесик Петро Якович (1944 р. н.)

(за книгу «Сіті Пандори»)

Поет, прозаїк, публіцист, редактор, уродженець с. Гута Костопільського району Рівненської області. Закінчив Рівненський педагогічний інститут (фізико-математичний факультет) (1970), відділення журналістики Київської вищої партійної школи (1979). Працював у сарненській районній газеті (1970–1977) та власним кореспондентом обласної газети «Червоний прапор». З 1980–1997 рр. – головний редактор костопільської районної газети «Вічеве слово», 1999–2007 рр. – головний редактор обласної газети «Вісті Рівненщини».

Заслужений журналіст України, член Національної спілки письменників України (1993), лауреат літературних премій, переможець літературних конкурсів, автор прозових та поетичних творів, книг для дітей, публіцистики.

Література

Велесик П. Я. Сіті Пандори : провінц. роман / П. Я. Велесик. – 2-ге вид., доповн. – Костопіль : Роса, 2010. – 292 с.

Велесик Петро Якович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 29.

Дмитрук А. Широке плесо життя / А. Дмитрук // Вільне слово [Рівне]. – 2006. – 31 січ. – С. 7.

Про роман «Сіті Пандори».

Кузьмич М. Літературна премія імені Світочів – у Петра Велесика / М. Кузьмич // Сарнен. новини. – 2011. – 20 верес. – С. 5.

2012

Курінний Сергій Георгійович (1964 р. н.)

(за книгу «Вогонь і попіл»)

Письменник, прозаїк, уродженець м. Дубно Рівненської області. Закінчив Український інститут водного господарства та природокористування, працював на Дубенському ливарно-механічному заводі, від 1998 р. – у позашкільній освіті: керівник технічних творчих об'єднань при Дубенській станції юних техніків.

Член Національної спілки письменників України (2012), дебютував творами у рівненському літературно-краєзнавчому журналі «Погорина». Автор історичних пригодницьких романів. Переможець конкурсу «Краща книга Рівненщини» у номінації «Краще прозове видання» (2012)

Премію отримав за книгу «Вогонь і попіл» (2011) – першу книгу трилогії історичних пригодницьких романів, дії яких розгортаються на фоні національно-визвольних змагань українського народу проти Речі Посполитої на початку XVII ст.

Література

Курінний С. Вогонь і попіл : іст. роман. Кн. 1 / С. Курінний. – Рівне : ДМ, 2011. – 374 с.

Млин Є. Перше випробування Курінного – вогнем і попелом / Є. Млин // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 14 лют. – С. 7.

Сергій Курінний // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 113.

Тарасюк Н. «Дерманський світильник» запалав удесяте / Н. Тарасюк // Вісті Рівненщини. – 2012. – 2 листоп. – С. 13.

2013

Євтушок Олександр Володимирович (1975 р. н.)
(за книгу «Пиво з абрикосів»)

Письменник, журналіст, уродженець села Зоря Рівненського району Рівненської області. Випускник Рівненського державного Інституту культури (бібліотечний факультет). Співпрацює з журналом «Україна», у 2007–2009 рр. – літературно-критичні огляди новинок української прози. Активний учасник Молодіжної Літературної Платформи (м. Рівне). Співупорядник альманаху рівненської літературної молоді «Наше коло» (2004), антології «Літературна Рівненщина» (2004), збірки оповідань для дітей «Автомобільні пригоди» (2016), збірки «Картель бурштинокопачів-прозаїків та поетів з помпою» (2016).

Член Національної спілки письменників України (2002), переможець конкурсу «Книга Рівненщини» у номінації «Краще видання для юнацтва та

молоді» (2013, 2016), лауреат 3-ї премії літературного конкурсу для молоді фонду «Смолоскип» (2004), автор декількох художніх творів.

Література

Євтушок О. Пиво з абрикосів ; Рома та Дмитро Трироги : повість ; роман / О. Євтушок. – Рівне : ДМ, 2011. – 366 с.

Катеринич П. «Пиво з абрикосів» отримало премію Світочів / П. Катеринич // Сарнен. новини. – 2013. – 1 жовт. – С. 5.

Коваленко І. «Пиво з абрикосів» можна послухати : у Рівнен. обл. універс. наук. б-ці презентували аудіоповість Олександра Євтушка «Пиво з абрикосів» / І. Коваленко // Льонокомбінат [Рівне]. – 2014. – 3 січ. – С. 5.

Олександр Євтушок // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 87.

Синюк С. «Дерманський світильник» спонукає до роздумів / С. Синюк // Погорина : літ.-краєзнав. альм. Рівненщини. – Рівне : Овід, 2016. – С. 373–375.

2014

Боровець Борис Тимофійович (1949 р. н.)

(за книги «Поліссям народжене слово. Літературні портрети»,
«Михайло Яцковський у документах, віршах та листах»)

Український письменник, журналіст, редактор, уродженець села Яцьковичі Березнівського району Рівненської області.

Закінчив філологічний факультет Рівненського педагогічного інституту. Згодом освоїв фах журналіста. Працював учителем, у 1972–1974 рр. кореспондентом-організатором районного радіомовлення, з 1991 р. – головний редактор березнівської газети «Надслучанський вісник».

Член Національної спілки журналістів України (1991), член Національної спілки письменників України (2000), автор поетичних збірок, повістей, драм, есе, літературно-критичних нарисів.

Література

Боровець Б. Поліссям народжене слово : літ. портрети / Б. Боровець. – Рівне : Волин. обереги, 2012. – 194 с.

Боровець Б. Т. Михайло Яцковський у документах, віршах і листах / Б. Т. Боровець. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2010. – 152 с.

Борис Боровець // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 76–77.

Денисюк В. У Дермань – до світочів / В. Денисюк // Вісті Рівненщини. – 2014. – 24–26 верес. – С. 16 ; Літературна Україна. – 2014. – 2 жовт. – С. 9.

Марцинюк Т. Хто ж він, поляк з поліської глибинки? : (роздуми над книгою Бориса Боровця «Михайло Яцковський у документах, віршах і листах». Рівне, 2010) / Т. Марцинюк // Погорина : літ.-краєзнав. журн. Рівненщини. – Рівне : ДМ, 2012. – № 20/21. – С. 276–278.

Рачок П. Животворне саяво «Дерманського світильника» / П. Рачок // Надслучан. вісник [Березне]. – 2014. – 30 верес. – С. 3.

Шевчук С. Утвердження земляка – етнічного поляка з українською душею (передслів'я) / С. Шевчук // Надслучан. вісник [Березне]. – 2009. – 16 груд. – С. 6.

Про книгу Б. Боровця про Михайла Яцковського.

Борейко Михайло Семенович (1933 р. н.)

(за плідну творчу і культурно-просвітницьку діяльність, зокрема як видавцю раритетної Шевченкіани та видання книги
Марієтти Шагінян «Тарас Шевченко»)

Просвітянин, громадський діяч, уродженець Тернопільщини. Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут (1965), працював у Рівненському НДІП керівником проектної групи та провідним інженером. З 1993 р. займається громадською діяльністю. Один із засновників обласного та міського товариств «Просвіта» та «Меморіал». Є постійним членом правління товариства «Просвіта». Підготував і видав понад 40 книг, які були заборонені або не видавалися в Україні, серед яких особливе місце займає Шевченкіана. За активну громадську діяльність нагороджений багатьма грамотами.

Література

Шагінян М. Тарас Шевченко : [монографія] / М. Шагінян ; пер. з рос. В. Іванисенка. – Рівне : ДМ, 2013. – 262 с.

Берегова Н. Імпрези, присвячені книзі / Н. Берегова // Львонокомбінат. – 2014. – 25 квіт. – С. 13.

Денисюк В. У Дермань – до світочів / В. Денисюк // Вісті Рівненщини. – 2014. – 24–26 верес. – С. 16 ; Літературна Україна. – 2014. – 2 жовт. – С. 9.

Рачок П. Животворне саяво «Дерманського світильника» / П. Рачок // Надслучан. вісник [Березне]. – 2014. – 30 верес. – С. 3.

Пащук І. Рівненська Шевченкіана / І. Пащук // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 22 трав. – С. 5.

2015

Столярчук Богдан Йосипович (1947 р. н.) (за книгу «Незгасима зоря маестро»)

Див. Рівненська обласна мистецька премія імені Г. Жуковського 2003 р.

Література

Незгасима зоря маестро : життя і творчість диригента, педагога, нар. артиста України, проф. Б. В. Депо / ред.-упоряд. Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2013. – 352 с.

Причастя словом : до 70-річного ювілею від дня народж. Б. Й. Столярчука : біобібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка ; уклад. Н. М. Кожан ; ред. З. М. Тирак ; відп. за вип. В. П. Ярошук. – 2-ге вид., зі змін. й допов. – Рівне : О. Зень, 2017. – 128 с. – (Серія «Дослідники Рівненського краю»).

Столярчук Богдан Йосипович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини : А-Я / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 173.

Так було. Диригент Депо : відео [Електронний ресурс] // Youtube : [сайт]. – Режим доступу: www.youtube.com/watch?v=U8WAhwuiStc (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

2016

Бабій Степан Олександрович (1940 р. н.) (за цикл книг «Трикнижжя для АТО»

(«Слова, що необхідні, як патрони», «Білі голуби над Шумськом», «Фантомний біль»)

Український поет, прозаїк, публіцист, громадський діяч, уродженець Тернопільщини. Закінчив медичне училище, Тернопільський медичний інститут (1970). Працював лікарем на Рівненщині, завідувачем відділу культури Рівненської міської ради (1990–1992), заступником представника Президента України в Рівненській області (1993–1994), заступником голови Здолбунівської РДА з гуманітарних питань (1995–1997).

Член Національної спілки письменників України (1981). У 2000–2005 рр. очолював Рівненську обласну організацію Національної спілки

письменників України. Лауреат ряду літературних премій, переможець рейтингу м. Рівного «Гордість міста» у номінації «Кращий поет» (2005). Автор багатьох поетичних та прозових збірок, збірок віршів для дітей, публіцистичних статей.

Література

Бабій С. О. Фантомний біль : вірші, публіцистика / С. О. Бабій, В. Мазаний. – Рівне : [б. в.], 2016. – 44 с.

Бабій С. Білі голуби над Шумськом : публіцистика : ст. і вірші / С. Бабій. – Рівне : [б. в.], 2015. – 52 с.

Бабій С. Слова, що необхідні, як патрони : [поезії] / С. Бабій. – Рівне : [б. в.], 2014. – 56 с.

Берега Ю. Слова – як патрони / Ю. Берега // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 2 груд. – С. 5.

Вістенко Р. «Фантомний біль» Степана Бабія / Р. Вістенко // Вісті Рівненщини. – 2016. – 23 верес. – С. 16.

Премію Світочів отримав автор «Трикнижжя для АТО» // Рівне-Ракурс. – 2016. – 6 жовт. – С. 4.

Слова як патрони // Вісті Рівненщини. – 2015. – 23 січ. – С. 13.

Степан Бабій // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 67–68.

2017

Пшеничний Микола Іванович (1954 р. н.)

(за повість-есе «Подзвін Золотої Підкови» та книгу документалістики «Стріляли в правду, молодість, красу!»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Валер'яна Поліщука 2010 р.

Український поет, видавець, краєзнавець, громадський діяч, уродженець с. Молодаво Дубенського району Рівненської області. Закінчив філологічний факультет Рівненського педагогічного інституту (1975). Працював учителем, директором середньої школи, кореспондентом газети «Червона зірка», з 1990 р. – редактором видавництва «Наш край», з 1993 р. – «Край» в Дубні, науковим співробітником Державного історико-культурного заповідника м. Дубно. Був першим головою Дубенського товариства української мови імені Тараса Шевченка. Почесний член Національної спілки краєзнавців України, член Національної спілки письменників України (1985), лауреат літературно-мистецьких премій.

Нагороджений медаллю Всеукраїнського товариства «Просвіта» «Будівничий України». Перший номінант громадського рейтингу міста Дубна «Кришталевий жолудь». Активно друкується на сторінках районних, обласних, всеукраїнських видань. Автор багатьох поетичних та художньо-документальних творів. Його твори публікувалися в перекладах російською, білоруською, болгарською, бурятською, тувинською, туркменською та іншими мовами.

Премію отримав за повість-есе «Подзвін Золотої Підкови» (2016) до 90-річчя Героя України, академіка, директора Львівської картинної галереї, уродженця Дубенщини Бориса Возницького, а також книгу документалістики «Стріляли в правду, молодість, красу!» (2017), про енкаведистські розстріли 1941-го в Дубенській в'язниці.

Література

Пшеничний М. Подзвін золотої підкови : повість-есе у споминах і документах про Бориса Возницького / М. Пшеничний ; ред. Л. Пшенична. – Дубно : Естеро, 2016. – 48 с. : іл. фото.

Пшеничний М. Стріляли в правду, молодість, красу! : до 75-річчя енкаведистських злочинів у Дубенській в'язниці в червні 1941-го / М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – 20 с.

Земна О. Премія Світочів помандрувала до Дубна : отримав обл. премію Микола Пшеничний / О. Земна // Вісті Рівненщини. – 2017. – 6 жовт. – С. 16.

Микола Пшеничний – володар літературної премії // Замок [Дубно]. – 2017. – 21 верес. – С. 10.

Микола Пшеничний // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 136–137.

Микола Пшеничний отримав обласну літературну премію [ім. Світочів] // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2017. – 5 жовт. – С. 14.

Микола Пшеничний отримає обласну літературну премію [ім. Світочів] // Вісті Дубенщини. – 2017. – 21 верес. – С. 3.

Пшеничний М. Подзвін Золотої Підкови / М. Пшеничний // Скриня [Дубно]. – 2016. – 21 квіт. – С. 15.

Тимченко М. Стріляли в правду, молодість, красу! / М. Тимченко // Вісті Рівненщини. – 2016. – 2 верес. – С. 10.

2018

Береза Юрій Павлович (1955 р. н.)
(за книгу «Усмішкою витру сльозу»)

Український поет-сатирик, гуморист, журналіст, уродженець Хмельницької області. Закінчив філологічний факультет Рівненського педагогічного інституту. Працював вчителем (1977–1982), журналістом в редакції Острозької районної газети «Зоря комунізму» (1982–1986), в редакціях обласної газети «Червоний прапор» (1986–1991), газети «Зміна» (1991–1992), «Рівне» (1992–1997). Член Рівненської обласної редколегії з випуску серії книг «Реабілітовані історією».

Член Національної спілки письменників України (1995), лауреат літературної, просвітянської, журналістської премій. Автор збірок гумору й сатири, ліричних творів. Публікується в республіканських газетах, журналах, у колективних збірниках та альманахах, місцевих виданнях. Низку віршів автора покладено на музику.

Література

Берега Ю. П. Усмішкою витру сльозу : лірика, гумор, сатира / Ю. П. Берега. – Рівне : Волин. обереги, 2016. – 940 с.

Берега Юрій Павлович // Енциклопедія сучасної України. Т. 2 : Б–Біо. – Київ, 2003. – С. 494.

Васюк Н. Твори, що примушують думати / Н. Васюк // Літературна Україна. – 2017. – 26 жовт. – С. 12.

Про презентацію книги в РОУНБ.

Обласну літературну премію імені Світочів отримає Юрій Берега // Вісті Рівненщини. – 2018. – 21 верес. – С. 6.

Обласну премію імені Світочів отримає рівненський поет-гуморист // Рівне-Ракурс. – 2018. – 20 верес. – С. 3.

Пшеничний М. «Усмішкою витру сльозу...» / М. Пшеничний, О. Слободзян // Вільне слово [Рівне]. – 2017. – 15 черв. – С. 12.

Пшеничний М. «Усмішкою витру сльозу...» : відкритий лист-рецензія / М. Пшеничний // Скриня [Дубно]. – 2017. – 8 черв. – С. 4.

Пшеничний М. Відкритий лист-рецензія письменникові Юрію Березі «Усмішкою витру сльозу...» / М. Пшеничний, М. Лісничка, С. Тубіна // Вісті Рівненщини. – 2017. – 16 черв. – С. 9.

Ундір О. Їх письменницька діяльність причетна до Острога / О. Ундір // Замкова гора [Острог]. – 2018. – 6 жовт. – С. 7.

Шахрай О. «Усмішкою витру сльозу» : така символічна назва тритомника Юрія Берези, презентація якого відбулася в обл. б-ці / О Шахрай // Вісті Рівненщини. – 2017. – 27 жовт. – С. 9.

Юрій Берега // Сучасні письменники Рівненщини: історія, біобібліогр. довідки, контакти / упоряд. Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач Оповідач», 2016. – С. 72–73.

ЛІТЕРАТУРНА ПРЕМІЯ ІМЕНІ ОЛЕКСИ СТЕФАНОВИЧА

Літературна премія імені Олекси Стефановича заснована Рівненською обласною письменницькою організацією у 2012 р. на вшанування пам'яті поета. Премія присуджується за успіхи в царині поезії. На здобуття премії висувуються два лауреата – представник Рівненської області та Великої Волині (історичний регіон). Лауреатам вручається почесний диплом лауреата та грошова винагорода. Першими лауреатами премії стали письменники Степан Бабій (м. Рівне) та Ніна Горик (м. Луцьк).

Вручення премії відбулося одноразово.

Стефанович Олекса Коронатович (1899–1970) – український поет, літературний критик, один із представників «празької школи» в українській поезії. Родом з с. Милятин на Рівненщині.

В 1914 р. закінчив духовне училище в Клевани, у 1919 р. – Волинську духовну семінарію в Житомирі. У 1922 р. виїхав до Праги, назавжди покинув Україну. Перебуваючи в еміграції, був слухачем філософського факультету Карлового університету, прослухав також кілька літературно-мистецьких курсів в Українському вільному університеті. У 1931–1932 рр. написав докторську дисертацію «А. Метлинський як поет». В 1944 р. переїхав у Міттенвальд (Німеччина), а в 1949 р. – у Буффало (США), де і помер у 1970 р.

Творчість письменника нараховує понад 200 віршів, поему «Атлантида», переклад «Тризни» Т. Г. Шевченка, літературно-критичні статті. В Україні поезії О. Стефановича друкувалися в часописах «Дзвін», «Дніпро», «Україна» та ін. У 2003 р. вперше в Україні вийшла збірка його творів під назвою «Возлюби її до крови».

Література

Купман О. Вшанували Олексу Стефановича / О. Купман // Літературна Україна. – 2012. – 25 жовт. – С. 12.

Рибенко Л. Олекса Стефанович: повернення на рідну землю / Л. Рибенко // Літературна Україна. – 2012. – 8 листоп. – С. 15.

Літературну премію отримали рівненський поет Степан Бабій та поетеса з Луцька Ніна Горик.

Рибенко Л. Письменницькі заходи / Л. Рибенко // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини / гол. ред. Є. Цимбалюк. – Рівне : ДМ, 2012. – № 20/21. – С. 319–324.

Про Олексу Стефановича. – С. 323–324.

Рідний В. Іменинна осінь поета у рідному селі / В. Рідний // Замкова гора [Острог]. – 2012. – 27 жовт. – С. 9.

Ундір О. Поетична велич нашого земляка / О. Ундір // Замкова гора : [Острог]. – 2014. – 24 жовт. – С. 9.

Ундір О. Пошанували поета – земляка у рідному Милятині / О. Ундір // Життя і слово [Острог]. – 2012. – 26 жовт. – С. 5.

Лауреати обласної літературної премії імені Олекси Стефановича

2012

Бабій Степан Олександрович (1940 р. н.)

Український поет, прозаїк, публіцист, громадський діяч, уродженець Тернопільщини.

Див детальніше. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2016 р.

Література

Нагорна І. Вшанували Олексу Стефановича / І. Нагорна // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 1 листоп. – С. 12.

Про вручення премії.

Рибенко Л. Олекса Стефанович : повернення на рідну землю / Л. Рибенко // Літературна Україна. – 2012. – 8 листоп. – С. 15.

Про відкриття меморіальної дошки на нагородження премією лауреатів.

... вшанували знаменитого земляка // Голос України. – 2012. – 24 жовт. – С. 14. – Те саме в мережі Інтернет: <http://www.golos.com.ua/article/68190> (дата звернення: 22.02.2019).

Горик Ніна Петрівна (1957 р. н.)

Українська поетеса, педагог, активний громадський діяч, уродженка Волині. Закінчила Луцький державний інститут ім. Лесі Українки – філологічний факультет (1978), працювала вчителем. З 1979 р. проживає у м. Ковель, викладає в школі.

Член Національної спілки письменників України (1995), з 2006 р. очолила Волинську обласну організацію Національної спілки письменників України.

Писати вірші почала у школі, друкуватися – зі студентських років. Автор поетичних збірок «Волинь моя», «воле...», «Територія слова», «Погожою дниною над Україною», «Повернення Мавки».

Лауреат літературних та освітянської премій (Волинь).

Література

Ніна Горик // Хто є хто на Волині: наші земляки : довідк.-біогр. вид. – Київ, 2004. – Вип. 2. – С. 48.

Письменники Волині – члени Національної спілки письменників України : бібліогр. покажч. / Волинський національний університет ім. Лесі Українки. – Луцьк, 2009. – 154 с.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКА ПРЕМІЯ ІМЕНІ БОРИСА ТЕНА

Літературно-мистецька премія імені Бориса Тена була заснована у 1987 р. до 90-річчя з дня народження поета, мистецтвознавця, перекладача для популяризації його творчої спадщини. Заснована за сприяння Рівненського обласного управління культури, Рівненської обласної організації Спілки письменників України, Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, Музичного товариства України та дирекції обласних художньо-виробничих майстерень Художнього фонду України. Перше нагородження лауреатів відбулося у грудні 1987 р., останнє – у 1997 р. З 1998 р. премія не присуджувалась.

Борис Тен (Микола Васильович Хомичевський) (1897–1983) – уродженець с. Дермань Здолбунівського району на Рівненщині. Навчався в місцевій початковій школі, Клеванському духовному училищі, Волинському інституті народної освіти в Житомирі, Московському музично-педагогічному інституті. Вчителював, працював на музичній, театральній та музично-педагогічній роботі, викладав латинську мову в Житомирському інституті іноземних мов та педінституті. Учасник Другої світової війни.

У 1929 р. був заарештований НКВС і засуджений до десяти років ізоляції в сталінських концтаборах. В'язень гітлерівських концтаборів. З 1946 р. жив у Житомирі.

Автор збірки сонетів «Зоряні сади» (1970), перекладів творів Есхіла, Міллера, Міцкевича, Гете, Пушкіна, Шекспіра та інших класиків світової літератури. Лауреат премії імені Максима Рильського. Член Спілки письменників України з 1957 року.

У Дермані на будинку, де народився письменник, відкрито меморіальну дошку.

Література

Єремєєв В. Борис Тен (Микола Васильович Хомичевський) : коротка біогр. / В. Єремєєв ; Житомир. літ. музей. – Житомир : [б. в.], 2005. – 36 с.

Пащук І. Повернення в незабутнє : до літ. карти Рівненщини : ст., спогади / І. Пащук. – Рівне : Рівнен. друк., 1993. – 94 с. – (Приватні колекції А. І. Дацкова, Б. Й. Столярчука).

Пшеничний М. Невтомне серце джерела : повість-есе : 120-річчю від дня народж. Б. Тена присвяч. / М. Пшеничний. – Дубно : МП, 2017. – 32 с.

Тен Б. Скороминуших років буревій : літ. спадщина : спогади про Бориса Тена : документи / Б. Тен. – Рівне : Азалія, 1998. – 128 с. – (Реабілітовані історією) (Приватна колекція Г. С. Дем'янчука).

ПОЛОЖЕННЯ про обласну літературно-мистецьку премію імені Бориса Тена

Обласна премія імені Бориса Тена присуджується ухвалою комітету:

– майстрам народної творчості (самодіяльним, народним, заслуженим) за вагомі здобутки в розвитку сучасного народного декоративно-прикладного мистецтва Рівненщини, успадкування унікальних поліських традицій, самобутнього місцевого колориту, вироблення індивідуального почерку в художньому ткацтві, вишивці, плетіння з лози, коріння, берести, соломки, різьби по дереву, карбуванню, художній кераміці;

– самодіяльним художникам за твори живопису, скульптури, графіки, які створені на місцевому матеріалі, про рідний край, міста і села, пропагандистів народної творчості;

– фольклористам за виявлення, збір, картографування, документальну систематизацію і пропаганду пам'яток оповідальної, пісенної, музичної місцевої творчості, створення рукописних фондів в обласному архіві, краєзнавчих музеях, обласному центрі народної творчості, обласній організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, поповнення рукописних збірок Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського АН УРСР; за дослідження в галузі музичної фольклористики, записи та розшифровку місцевих пісень, мелодій, танців, інструментальної музики на високому професійному рівні; виступи в засобах масової інформації з питань збереження пам'яток духовної культури; наукове опрацювання самобутніх зразків, публікації їх в збірниках та ін. видання;

– етнографам за вивчення народної культури і побуту: поселень і житла, народного одягу та взуття, головних уборів та прикрас, їжі, домашнього начиння; засобів пересування, особливостей господарства, народної інженерії, занять місцевого населення, його промислів, ремесел, знарядь праці; місцевих звичаїв, свят, обрядів, проведення народом дозвілля, розваг, ігор, танців, конструювання народних музичних інструментів; виявлення призабутих технік художньої обробки шкіри, металу, тканини, вишивки, лозоплетіння з коріння берести, художньої кераміки, гнутого скла, розписів по дереву. Етнографічні описи повинні подаватися на науковому рівні, картографуватися, ілюструватися схемами, малюнками, фотографіями, музичним супроводом. Вони можуть поповнювати фонди місцевих краєзнавчих музеїв, архівів, рукописних збірок Інституту мистецтвознавства та етнографії ім. М. Т. Рильського АН УРСР, обласного центру народної творчості;

– самодіяльним художнім колективам хоровим, музичним, хореографічним за краще пропагування місцевого фольклору, народної творчості, освоєння традицій гуртового співу, музикування, місцевого танцю, введення до складу музичних ансамблів місцевого поліського

інструментарію, властивого даному регіону, створення на зібраному матеріалі хорових обробок, музичних хореографічних композицій;

– керівникам фольклорно-етнографічних ансамблів (первинних, вторинних), ансамблів народної музики, народних хорів, оркестрів народних інструментів, ансамблів, капел бандуристів за виявлення, пропаганду кращих зразків місцевої народної творчості в репертуарі пісенних обробок, оригінальних творах на місцевому музичному фольклорі.

Для визначення лауреатів на звання від районних, міських відділів культури, громадських організацій, комітетові по присудженню обласної премії ім. Бориса Тена до першого вересня кожного року представляються такі матеріали:

На майстрів народної творчості, самодіяльних художників – документи, каталоги, які стверджують участь митців в обласних, республіканських виставках, республіканських, всесоюзних творчих майстерень, лабораторіях, персональних виставках, звітах перед трудящими рідного села, селища, міста; рецензії, газетні, журнальні статті про творчий доробок, назви монографій, збірок, альбомів, в яких розповідається про здобутки.

На визначення переможців з фольклористів, етнографів представляються документи наукових установ, архівів, краєзнавчих музеїв, які стверджують науковий вклад у справу вивчення, збереження і популяризації народної творчості Рівненщини, її духовної та матеріальної культури. Також важливо подавати публікації з республіканських, обласних видань, інструктивно-методичні матеріали, які розповідають про сприяння успадкування кращих традицій в сучасній творчості.

Для кандидатів від колективів художньої самодіяльності, їх керівників подаються друковані концертні програми, відгуки, рецензії про творчий внесок в художнє життя області, влаштовуються концерти для перегляду комітетом про присудження премій.

До всіх матеріалів додаються творчі характеристики, які затверджуються головами рад по культурному будівництву при районному відділі культури, адміністрацією громадських організацій. Документи для присудження премій подаються до 1 вересня кожного року. Впродовж місяця визначається один лауреат і прізвище його обнародується в пресі, по радіомовленню.

Лауреати обласної літературно-мистецької премії імені Бориса Тена

1987

Кот Уляна Петрівна (1936 р. н.)

Заслужений майстер народної творчості (с. Крупове Дубровицький район)
(за розвиток сучасного декоративно-прикладного мистецтва, популяризацію
унікальних місцевих традицій художнього ткацтва, збирання та виконання
поліського фольклору Рівненщини)

Пшеничний Микола Іванович (1954 р. н.)

Письменник, поет (с. Мирогоща, Дубенський район)
(за високоідейні твори, освоєння і популяризацію місцевого
самобутнього фольклору про рідний край, міста і села Рівненщини)

Заслужений народний ансамбль танцю «Полісянка» (м. Рівне)

(до 30-річчя заснування колективу, за здобутки з популяризації
місцевої народної творчості, унікальних зразків поліської хореографії
Рівненщини)

1988

Терешко (Тишкевич) Раїса Костянтинівна (1946 р. н.)

Краєзнавець, завідувач Сарненським краєзнавчим музеєм
(за сподвижницьку діяльність в галузі народознавства, велику
збиральницьку, просвітницьку роботу в галузі етнографії та збереження
пам'яток народної архітектури)

Литвин Костянтин Маркович (1938–1998)

Художник-живописець (м. Рівне)
(за художню творчість, популяризацію народної творчості засобами
живопису)

Павлюк Василь Михайлович (1941 –2010)

Керівник фольклорного ансамблю «Горина» Рівненського державного
інституту культури (створений у 1979 р.)
(за популяризацію музичної народної поліської творчості)

1989

Фольклорний ансамбль с. Залав'я Рокитнівського району

(створений у 1970 р.)
(за визначні заслуги по збереженню фольклорної спадщини
Рівненського Полісся і активну популяризацію обрядових пісень
та інших фольклорних творів)

1990

Зразковий дитячий фольклорний ансамбль «Веснянка»

Палацу дітей і молоді м. Рівне

(створений у 1983 р.)
(за роботу по збору і популяризації пам'яток фольклору)

Мізерний Анатолій Васильович (1962 р. н.)

Голова правління фотоклубу «Нестор»
(за популяризацію народної спадщини засобами фотомистецтва)

1992

Фольклорно-етнографічний ансамбль з

с. Здовбиця Здолбунівського району

(за популяризацію кращих зразків місцевої народної творчості, поліських традицій, самобутній колорит, високу виконавську культуру)

1997

Столярчук Богдан Йосипович (1946 р. н)

Музикант, поет, краєзнавець (м. Рівне)

(за літературно-мистецьку творчість)

Прищепя Богдан Анатолійович (1957 р. н)

Нікольченко Юзеф Мойсейович (1946 р. н.)

(за монографію «Літописний Дорогобуж в період Київської Русі.
До історії населення Західної Волині в X–XIII століттях» (1996)

**Зразкова дитяча капела бандуристів «Джерельце» музичної школи
м. Здолбунів** (створена у 1977 р., керівник Кришук Валентина Олексіївна)
(за творчу роботу колективу і виконавську майстерність)

ПРЕМІЯ В ГАЛУЗІ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ІМЕНІ НІЛА ХАСЕВИЧА

Обласна премія заснована у 2016 р. з ініціативи художника Віктора Гвоздинського. Її мета – вшанувати пам'ять відомого українського художника, культурного і громадсько-політичного діяча, уродженця села Дюксин Костопільського району, а також підтримати розвиток українського національного образотворчого мистецтва.

Хасевич Ніл Антонович (1905–1952) – український художник, графік, активний громадський і політичний діяч, член ОУН і УГВР, уродженець Рівненщини. Лицар Срібного Хреста Заслуги та медалі «За боротьбу в особливо важких умовах».

Навчався у духовній семінарії і перші уроки малювання отримав в іконописній майстерні, потім у Варшавській художній академії. Під час навчання ввійшов до молодого крила Організації українських націоналістів. Входив у мистецьку організацію «Спокій» у Кракові, член Проводу ОУН, а з 1944 р. – УГВР (підпільного парламенту України).

Ніл Хасевич працював переважно в галузі станкової, книжкової, документальної графіки, створював дереворити (гравюри на дереві). Його художні твори (графіка, екслібриси) експонувалися у Львові, Празі, Берліні (1931–1932), Чикаго, Лос-Анджелесі (1932–1933) й принесли митцю світове визнання. З 1931 по 1944 рр. твори Ніла Хасевича були представлені на 35 виставках. Гравюрами Ніла Хасевича проілюстровані сотні видань.

Він був особистістю талановитою і неординарною. Його порівнювали із Юрієм Нарбуттом, Іваном Трушем і Василем Кричевським. Його твори є у приватних мистецьких колекціях – від Польщі до США.

ПОЛОЖЕННЯ

про обласну премію в галузі образотворчого мистецтва

імені Ніла Хасевича

I. Загальні положення

1. Обласну премію в галузі образотворчого мистецтва імені Ніла Хасевича (далі – Премія) засновано з метою вшанування пам'яті відомого українського художника, культурного і громадсько-політичного діяча, члена Організації українських націоналістів та Української повстанської армії, уродженця села Дюксин Костопільського району Рівненської області та підтримки розвитку українського національного образотворчого мистецтва.

2. Премія присуджується за створення художніх творів у різних видах образотворчого мистецтва (живопис, графіка, скульптура, монументальне і декоративне), які б утверджували національну традицію, зберігали основи класичного мистецтва, були виконані на високому рівні, здобули широке громадське визнання в Рівненській області та за її межами.

3. На здобуття Премії висуваються завершені твори, які створені впродовж останніх п'яти років, але не пізніше ніж за шість місяців до присудження Премії.

4. Премія присуджується починаючи з 2016 року один раз на два роки у жовтні, до річниці заснування Української повстанської армії та Дня захисника України.

II. Порядок висунення претендентів на здобуття Премії

1. Претенденти на здобуття Премії висуваються установами культури і мистецтва, мистецько-освітніми закладами, творчими спілками, громадськими організаціями, шляхом самовисування, які до 05 жовтня подають управлінню культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації такі документи:

лист-подання, в якому зазначаються повна назва твору, час його завершення, характеристика творчої діяльності претендента та матеріали, що засвідчують творчий доробок автора: репродукція твору у вигляді фотографій, друкованої продукції, відгуки (рецензії) в засобах масової інформації на твір, публікації в мистецтвознавчих виданнях;

копії довідки про присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків (з урахуванням положень статті 63 Податкового кодексу України), паспорта громадянина України (перша і друга сторінки із зазначенням відомостей про реєстрацію місця проживання).

2. Відомості про претендентів надаються відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

III. Основні критерії оцінки та визначення переможців

1. Основними критеріями оцінки претендентів на здобуття Премії є:
 - високий художній рівень;
 - довершеність авторського задуму;
 - оригінальність художньо-образного рішення;
 - гармонійність та цілісність образного втілення ідеї.
2. Переможець визначається організаційним комітетом з присудження обласної премії в галузі образотворчого мистецтва імені Ніла Хасевича (далі – Комітет) після розгляду матеріалів, поданих на здобуття Премії.
3. Склад Комітету затверджується розпорядженням голови Рівненської обласної державної адміністрації.
4. Рішення Комітету приймається таємним голосуванням простою більшістю голосів. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови Комітету. Рішення Комітету оформлюється протоколом.
5. Особа, якій присуджується Премія, отримує звання лауреата обласної премії в галузі образотворчого мистецтва імені Ніла Хасевича, їй вручаються диплом та грошова винагорода у розмірі 5,0 тисяч гривень.
6. Лауреатам Премії за значні досягнення та створення нових художніх творів може бути присуджена Премія повторно, але не раніше ніж через шість років після попереднього присудження.

IV. Фінансове забезпечення

Фінансування витрат, пов'язаних з виплатою Премії, здійснюється за рахунок асигнувань на галузь «Культура і мистецтво», що передбачаються в обласному бюджеті на відповідний рік.

Література

Крайнюк Л. В. Ніл Хасевич і українська книжкова графіка першої половини ХХ ст. / Л. В. Крайнюк // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку : зб. наук. праць. – Рівне : РДГУ, 2014. – С. 321–324.

Михайловський Л. Мистецький світ Ніла Хасевича / Л. Михайловський // Боротьба УПА за незалежність України : матеріали і тези наук.-практ. конф., 13 жовт. 1997 р. / ред. і упоряд. І. Пащук. – Рівне, 1997. – С. 16–17.

Никончук О. У Дюксині вшанували видатного художника – борця Ніла Хасевича [з нагоди його 110-річчя від дня народж.] / О. Никончук // Новини Костопільщини. – 2015. – 28 листоп. – С. 2.

Пушкар Н. Персональний фонд Ніла Хасевича у збірці Волинського краєзнавчого музею / Н. Пушкар // Волинська книга: історія, дослідження, колекціонування : наук. зб. / Держ. іст.-культ. заповідник м. Острога, Музей книги та друкарства. – Острог : Свиначук Р. В., 2005. – Вип. 1. – С. 129–133.

Сидор В. О. Митець деревориту : (про творчість Н. Хасевича) / В. О. Сидор // Роде наш красний ... Волинь у долях краян і людських документах. – Луцьк : Вежа, 1996. – Т. 2. – С. 114–125.

***Лауреати обласної премії в галузі образотворчого мистецтва
імені Ніла Хасевича***

2016

Чорний Євген Васильович (1936 р. н.)

(за активну творчу діяльність та значний внесок у розвиток образотворчого мистецтва Рівненщини, з нагоди 80-річчя з дня народження)

Провідний живописець і графік, засновник графічного напрямку у Рівному, уродженець с. Шубків Рівненського району Рівненської області.

Навчався у Львівському училищі ім. І. Труша. Закінчив Львівський державний поліграфічний інститут ім. І. Федорова за спеціальністю «Графіка» (1971). У 1972–1999 рр. працював у Рівненському художньо-виробничому комбінаті. Відновив давно забуту техніку гравюри на картоні.

Основні твори виконані в техніці ліногравюри, нині працює в жанрі живопису і пастелі.

Член Національної спілки художників України (1988). Учасник понад 15-ти Всеукраїнських і міжнародних виставок, всіх щорічних обласних виставок Рівненщини з 1972 р. Персональні виставки організовувались в Рівному у 1986, 1996, 2001 рр. Чимало робіт знаходиться в державних установах, приватних колекціях Рівного, за кордоном (Канада, Чехія, Польща, Франція, Німеччина). 72 роботи митця зберігаються у фондах Рівненського обласного краєзнавчого музею. Євген Чорний ілюстрував збірки творів рівненських письменників: І. Пащука, М. Берези, В. Грабоуса, Б. Столярчука та інших.

Література

Данильчук Г. Магія барв Євгена Чорного / Г. Данильчук // Вісті Рівненщини. – 2016. – 23 груд. – С. 9.

Євген Чорний // Художники Рівненщини. – Рівне, 2008. – С. 78–79.

Масяєва А. Рівне у ліногравюрах Євгена Чорного (з фондової колекції Рівненського обласного краєзнавчого музею) / А. Масяєва // Наукові записки / Рівнен. обл. краєзнав. музей. – Рівне : Перспектива, 2007. – Вип. 5 : [присвяч. 150-річчю від дня народж. М. І. Костомарова]. – С. 69–72.

Непомняща А. Євген Чорний – патріарх мистецького цеху рівненських художників / А. Непомняща // Льонокомбінат [Рівне]. – 2016. – 23 груд. – С. 14.

Першу премію імені Ніла Хасевича вручать Євгену Чорному // Вісті Рівненщини. – 2016. – 4 листоп. – С. 16.

Рибенко Л. Експресія графіки і магія барв / Л. Рибенко // Погорина. – 2006. – С. 144–145.

Цимбалюк Є. Премію головного художника УПА отримав 80-річний живописець / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2016. – 24 листоп. – С. 5.

Чорний Євген Васильович // Столярчук Б. Й. Митці Рівненщини / Б. Й. Столярчук. – Рівне, 2011. – С. 361–362.

Чорний Є. В. Євген Васильович Чорний : [альбом] / Є. В. Чорний. – Рівне : Рівнен. друк., 2008. – 40 с.

Юрченко С. Першим лауреатом премії Хасевича став Євген Чорний / С. Юрченко // Сім днів [Рівне]. – 2016. – 3 листоп. – С. 16.

2018

Жилка Іван Сидорович (1958 р. н.)

(за професіоналізм і талант, плідну творчу та педагогічну діяльність)

Живописець, член Національної спілки художників України (1994), уродженець с. Карпилівка Сарненського району. Закінчив Львівський інститут прикладного та декоративного мистецтва (1986). Працював на художньо-виробничому комбінаті Рівненської організації Національної спілки художників України (1986–2007). З 1996 р. – викладач декоративно-ужиткового мистецтва Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету, від 2007 р. – старший викладач кафедри архітектури Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне).

Працює в жанрі живопису. Член Національної спілки художників України (1994). Учасник обласних, зональних, Всеукраїнських та міжнародних мистецьких виставок від 1986 р. Персональні виставки відбувались у Рівному (2006, 2008). Створює натуралістичні натюрморти, портрети, пейзажі. Роботи художника є у фондах Міністерства культури України та Рівненському обласному краєзнавчому музеї.

Література

Берега Ю. Пересувна виставка рівнян / Ю. Берега // Вільне слово [Рівне]. – 2018. – 9 трав. – С. 2.

Два митці Рівненщини стали лауреатами обласних премій // Рівне-Ракурс. – 2018. – 8 листоп. – С. 3.

Доленко С. Пейзажі Івана Жилки / С. Доленко // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 30 верес. – С. 2.

Жилка І. Вікна Івана Жилки / І. Жилка ; розмов. І. Саньковський // VIP [Рівне]. – 2005. – № 44 (85). – 18 нояб. – С. 10–11.

Про експозицію пейзажних робіт українського живописця у виставковій залі обласної організації Національної спілки художників України.

Жилка І. Дивитися на світ глибше пропонує художник Іван Жилка / І. Жилка ; розмов. Я. Щевич // Сарнен. новини. – 2016. – 2 серп. – С. 3.

Кирилова Л. Хто ми і куди йдемо... / Л. Кирилова // VIP [Рівне]. – 2009. – № 12. – С. 44–46.

Марчук Я. На перехресті трьох шляхів / Я. Марчук // Вільне слово [Рівне]. – 2007. – 20 берез. – С. 7.

Про виставку творів живопису.

Панасюк Т. Визначили лауреатів / Т. Панасюк // Голос України. – 2018. – 8 листоп. – С. 6.

Рівненському художнику вручили премію імені Ніла Хасевича // Рівне-Ракурс. – 2018. – 29 листоп. – С. 4.

Художнику вручили премію імені Ніла Хасевича // Рівне Експрес. – 2018. – 29 листоп. – С. 16.

ПРОСВІТЯНСЬКА ПРЕМІЯ ІМЕНІ ГРИГОРІЯ ЧУБАЯ

У 1991 р. з ініціативи Дубенської «Просвіти» започатковано просвітянську премію імені Григорія Чубая. У 1999 р. премія була відновлена, набула статусу обласної і підпорядковується Рівненському обласному об'єднанню Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка. З 2009 по 2013 рр. премія ім. Григорія Чубая не присуджувалась. У 2014 р. вона була вдруге відроджена.

Премія встановлюється щорічно. Присуджується одноразово кожному лауреату. Нагородження приурочується до річниці від дня народження (23 січня) Григорія Чубая. Лауреатам вручається диплом та грошова винагорода.

Чубай Григорій Петрович (1949–1982) – український поет, перекладач. Член Національної спілки письменників України (1991 р.). Дисидент. Уродженець с. Березини Радивилівського району Рівненської області. З 1965 р. почав друкуватися у районній пресі. У 1966 р. закінчив Козинську середню школу (Радивилівський район Рівненська область). Працював вчителем у с. Жабокрики (Радивилівський район Рівненська область). З 1969 р. жив у Львові. Працював на різних роботах. З 1978 р. заочно навчався у Літературному інституті ім. М. Горького у Москві. Переслідувався радянською владою.

Похований у Львові на Личаківському цвинтарі. У Радивиліві його іменем названа вулиця, у Козинській школі (Радивилівський район) встановлена меморіальна дошка.

ПОЛОЖЕННЯ

про обласну просвітянську премію імені Григорія Чубая

Премія заснована Рівненським обласним об'єднанням Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка на вшанування Григорія Чубая – видатного українського поета, перекладача, художника, мистецтвознавця. Започаткована премія з ініціативи Дубенської «Просвіти» в 1991 році.

Премія імені Григорія Чубая встановлюється щорічно за вагомий особистий внесок у розвиток літератури, мистецтва, освіти, науки, культури, краєзнавства Рівненщини претендентам (колективам), чия просвітницька діяльність безпосередньо пов'язана з нашим краєм.

Нагородження відбувається, як правило, до річниці від дня народження Григорія Петровича Чубая.

Претендентів на премію імені Григорія Чубая висувують міські, районні осередки «Просвіти», звертаючись письмово до правління обласного об'єднання товариства з клопотанням про присудження премії. До клопотання подається характеристика на претендента (колектив) за адресою: м. Рівне, вул. Симона Петлюри, 1 (не пізніше 10 січня).

Лауреати визначаються на засіданні правління обласного об'єднання «Просвіти» таємним голосуванням. Рішення приймається більшістю голосів.

Лауреатам вручається диплом та грошова винагорода.

Премія імені Григорія Чубая повторно не присуджується.

Література

Савчук Н. Просвітянська премія імені Григорія Чубая / Н. Савчук // Просвітянське століття Рівненщини : наук. ст., спогади / упоряд. : І. В. Ветров, З. В. Дідич. – Дрогобич : Коло, 2018. – С. 354–359.

Цей світ – вертеп : до 70-річчя від дня народж. поета, перекладача, дисидента Грицька Чубая / упоряд.: Г. Чубай, М. Пшеничний. – Рівне : Волин. береги, 2019. – 88 с.

Яковчук М. Григорій Чубай (1949–1982) : спогади батьків і земляків поета / М. Яковчук. – Рівне : Волин. береги, 2003. – 20 с. – (Воскреслі для життя).

Лауреати обласної просвітянської премії імені Григорія Чубая

1991

Квітка Галина Миколаївна (1940 р. н.)
(за збереження пісенної народної творчості)

Педагог, керівник народного жіночого аматорського ансамблю «Берегиня» (с. Варковичі Дубенський район). Народилася у с. Варковичі Дубенського району Рівненської області. У 1957 р. закінчила місцеву середню школу, у 1959 р. – Дубенський культосвітній технікум (спеціальність «хормейстер»). Навчалася на курсах вчителів музики при Рівненському інституті удосконалення вчителів. З 1959 р. викладала музику та образотворче мистецтво у Зорянській (Рівненський район) восьмирічній школі. З 1967 р. – вчитель музики та образотворчого мистецтва у середній школі с. Варковичі. У 2000 р. організувала аматорський фольклорний ансамбль «Берегиня», у 2011 р. йому присвоєно звання «народного».

Література

Дем'янчук О. А пісні, як сполохані коні : фольклор. ансамблю «Берегиня» з села Варковичі – 10 років / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2010. – 29 квіт. – С. 14.

Мазаний В. Квітка пише і співає / В. Мазаний // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 20 трав. – С. 16.

Про самодіяльний колектив «Берегиня» с. Варковичі Дубенського району, пісні для якого складає керівник ансамблю Галина Квітка.

Цимбалюк Є. «Берегиня» не любить «видригонів», а реанімує призабуті пісні та обряди / Є. Цимбалюк // Літопис Заходу [Рівне]. – 2013. – 8 трав. – С. 12 ; Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 28 берез. – С. 5.

Цимбалюк Є. Раритети «Берегині» / Є. Цимбалюк // Голос України. – 2013. – 3 квіт. – С. 17.

1992

Вишневський Петро Степанович (1928–1999)

Педагог, громадський діяч, просвітянин. Народився у с. Білоберіжжя Дубенського району Рівненської області. У 1956 р. закінчив Кременецький педагогічний інститут. Працював вчителем української мови та літератури в Гусятинському районі Тернопільської області, у с. Варковичі Дубенського району, у школах м. Дубна, обіймав посаду завуча з виховної роботи. З 1988 р. активно займався громадською діяльністю. Був співголовою та членом правління Дубенської організації товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка. Написав книгу «Чужа дорога – не до бога : з історії української церкви».

Література

Петро Вишневський // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 10.

Пшеничний М. 10-річчю заповідника присвячується перша персональна виставка / М. Пшеничний // Кур'єр подій [Дубно]. – 2003. – 29 трав. – С. 7.

Про П. Вишневського та його художню творчість.

Лозов'юк Ігор Дмитрович (1917–1993)

Публіцист, краєзнавець, етнограф, просвітянин. Народився в с. Хотин Радивилівського району Рівненської області. У 1935 р. закінчив Дубенську гімназію. Навчався у Варшавському університеті, у Рівненському учительському інституті. Заочно закінчив Всесоюзний технікум м'ясо-

молочної промисловості. Працював вчителем. Учасник Другої світової війни. Був репресований, відбував заслання в Омській області (Росія). Після повернення працював у Мирогощанському радгоспі-технікумі, на Дубенському комбікормовому заводі.

У Дубні його іменем названа вулиця, на фасаді Дубенської школи № 1 йому встановлена меморіальна дошка. У 2017 р. заснована Дубенська краєзнавча премія імені Ігоря Лозов'юка.

Література

Лозов'юк Ігор Дмитрович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 108–109.

Пащук І. Краєзнавці Рівненщини : біобібліогр. довід. / І. Пащук // Вільне слово [Рівне]. – 1998. – 30 трав. – С. 3.

Пшеничний М. Доктор у спецівці чорнороба / М. Пшеничний // Вісті Рівненщини. – 2003. – 21 трав. – С. 3 ; Нова Волинь [Рівне]. – 2003. – 24 квіт. – С. 7.

Кравець Дмитро Володимирович (1954 р. н.)

(за низку публікацій про життя і творчість Григорія Чубая)

Педагог, просвітянин. Народився в с. Тур'я Дубенського району Рівненської області. У 1977 р. закінчив Рівненський державний педагогічний інститут (українська мова і література). Працював вчителем у Радивиліві Рівненської області, був головою Радивилівської «Просвіти». Після переїзду до Рівного працює у Рівненському державному гуманітарному університеті (декан факультету української філології), кандидат філологічних наук, доцент (2005), докторант Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. Дослідник життя і творчості Григорія Чубая. Автор монографії «Чубай з роду Гетьманів».

Література

Кравець Д. В. Чубай з роду Гетьманів / Д. В. Кравець. – Рівне : Волин. обереги, 2007. – 300 с., іл.

Басараба В. Постать на тлі епохи / В. Басараба // Вільне слово [Рівне]. – 2006. – 28 берез. – С. 6.

Про монографію Д. Кравця «Чубай з роду Гетьманів».

Левицький В. Рембо, чи мефісто, чи, зненацька й розкотисто, – гетьман : про Григорія Чубая в полудень Постмодернізму / В. Левицький // Слово і час [Рівне]. – 2008. – № 6. – С. 91–94.

Рецензія на монографію Д. Кравця «Чубай з роду Гетьманів».

Рівненський державний гуманітарний університет : витоки, становлення, сьогодення : зб. нарисів / упоряд. М. Шумелянко-Тайгурський. – Рівне : О. Зень, 2012. – 444 с.

Про Д. Кравця. – С. 76.

1993

Лаворик Олександр Ростиславович (1955 р. н.)

(за значний вклад у відродження української культури в сфері іконопису Волині та писанкарства)

Художник-графік, іконописець. Народився у с. Рясники Гощанського району Рівненської області. У 1970 р. закінчив місцеву восьмирічну школу, у 1972 р. – Рівненське міське професійно-технічне училище № 38. Займався у Рівненській художній студії. У 1971–1973 рр. навчався на факультеті графіки Московського заочного народного університету мистецтв. У 1973 р. закінчив Гощанську заочну середню школу, у 1992 р. – Міжнародну школу церковної архітектури при Міжгалузовому інституті підвищення кваліфікації і перепідготовки кадрів Львівського політехнічного інституту. У 1977–1990 рр. проходив службу в армії та в органах внутрішніх справ. За сумісництвом працював у Гощанській державній школі мистецтв. Учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. У 1990–1993 рр. – директор Гощанської художньої школи та малого підприємства «Садіба Валевських» (селище Гоща) Рівненського центру «Середовище». Досліджував ікони Волині, що зберігаються в українських музеях. Реконструював ікону XIII ст. «Богородиця Одигітрія» із церкви с. Дорогобуж (Гощанський район), яка знаходиться у Свято-Покровському соборі Рівного.

Учасник численних художніх виставок. Роботи зберігаються у Рівненському обласному краєзнавчому музеї, Сарненському історико-етнографічному музеї, Музеї волинської ікони (м. Луцьк), Національному музеї-заповіднику українського гончарства (селище Опішня Полтавська область) та інших.

Література

Ісаєва Т. Волинський іконопис відроджується / Т. Ісаєва // Вісті Рівненщини. – 1993. – 3 груд. – С. 6.

Лаворик Олександр Ростиславович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 127–128.

Лаворик Олександр Ростиславович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 177.

Поліщук Я. Від писанки до ікони : з персональної виставки Олександра Лаворика / Я. Поліщук // Сім днів [Рівне]. – 1993 – 29 листоп. – 6 груд. – С. 10.

Семенович О. Зустріч з іконою в процесі її творення / О. Семенович // Наукові записки : до 80-річчя з дня народж. Г. Бухала / Рівнен. обл. краєзнав. музей ; голов. ред. О. С. Булига. – Рівне : Волин. старожитності, 2012. – Вип. 10. – С. 196–200.

Ступницька С. «Доки пишуть писанки, доти буде світ...» / С. Ступницька // Рівне. – 1994. – 30 квіт. – С. 5.

1999

Подолець Петро Михайлович (1958 р. н.) (за створення пам'ятника Т. Г. Шевченку у м. Рівне)

Скульптор. Член Національної спілки художників України (1995 р.). Народився у с. Дядьковичі Рівненського району Рівненської області. У 1984 р. закінчив Вижницьке училище декоративно-прикладного мистецтва (художня обробка металу). Працював художником на військовому заводі у Кишиневі (Молдова). У 1989 р. закінчив Львівський державний інститут прикладного і декоративного мистецтва. З 1995 р. – викладач скульптури в Рівненському державному гуманітарному університеті. Доцент кафедри основ архітектурного проектування, конструювання та графіки у Національному університеті водного господарства і природокористування. З 2017 р. – голова Рівненського обласного осередку Національної спілки художників України.

Працює у монументальній та станковій скульптурі. Учасник обласних, всеукраїнських та міжнародних художніх виставок та пленерів.

Література

Басараба В. Вручено премію імені Григорія Чубая / В. Басараба // Вільне слово [Рівне]. – 2000. – 1 січ. – С. 3.

Берега Ю. Плодовитий творчий тандем / Ю. Берега // Вісті Рівненщини. – 2003. – 10 верес. – С. 3.

Данильчук Г. До історії встановлення пам'ятника Т. Г. Шевченку у Рівному / Г. Данильчук // Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею / Рівнен. обл. краєзнав. музей. – Рівне : Дятлик М. С., 2014. – Вип. 12, ч. 1 : Матеріали наук. конф. присвяч. 200-річчю від дня народж. Тараса Григоровича Шевченка. – С. 99–102.

Міститься біографічна довідка про П. Подольця.

Кидрук І. Лауреати просвітянської премії імені Григорія Чубая / І. Кидрук // Вісті Рівненщини. – 1999. – 24 груд. – С. 1.

Національна пластика в художніх образах Петра Подольця // Виткалов С. Культурно-мистецька Україна в регіональних вимірах: митці,

художні колективи та організатори культурно-мистецького життя краю / С. Виткалов. – Рівне : Дятлик М. С., 2014. – С. 80–87.

Подолець Петро Михайлович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 264.

Подолець П. «Це має бути живий образ поета...» / П. Подолець, В. Стасюк ; розмову вів Ю. Береза // Рівне. – 1992. – 2 жовт. – С. 5.

Скульптори Петро Подолець і Володимир Стасюк. «Модель пам'ятника Т. Г. Шевченкові в Рівному» [Образотворчий матеріал] : [фотографія]. – Офсет чорно-білий ; 11 x 16 см. // Шевченкові верстви / упоряд. і ред. Є. Шморгун. – Рівне, 1996. – С. 81.

Сташук О. Пам'ятник Кобзареві // Рівне – 720: від давнини до сучасності. Кн. 2. – Рівне : Волин. береги, 2003. – С. 63–67.

Хамедюк А. Подолець Петро Михайлович. Незрадливе служіння мистецтву [Електронний ресурс] / А. Хамедюк // Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека : сайт. – Режим доступу: <http://libr.rv.ua/?name=Pages&op=page&pid=102> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Стасюк Володимир Іванович (1964 р. н.) (за створення пам'ятника Т. Г. Шевченку у м. Рівне)

Скульптор. Член Національної спілки художників України (з 1998 р.). Уродженець м. Борщів Тернопільської області. У 1989 р. закінчив Львівський інститут прикладного і декоративного мистецтва і почав працювати скульптором Художньо-виробничого комбінату у Рівному. Учасник обласних, всеукраїнських та міжнародних художніх виставок. Автор пам'ятників Т. Г. Шевченку, Симону Петлюрі та Богоматері у Рівному.

Література

Данильчук Г. До історії встановлення пам'ятника Т. Г. Шевченку у Рівному / Г. Данильчук // Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею / Рівнен. обл. краєзнав. музей. – Рівне : Дятлик М. С., 2014. – Вип. 12, ч. 1 : Матеріали наук. конф. присвяч. 200-річчю від дня народж. Тараса Григоровича Шевченка. – С. 99–102.

Міститься біографічна довідка про В. Стасюка.

Басараба В. Вручено премію імені Григорія Чубая / В. Басараба // Вільне слово [Рівне]. – 2000. – 1 січ. – С. 3.

Кидрук І. Лауреати просвітянської премії імені Григорія Чубая / І. Кидрук // Вісті Рівненщини. – 1999. – 24 груд. – С. 1.

Подолець П. «Це має бути живий образ поета...» / П. Подолець, В. Стасюк ; розмову вів Ю. Береза // Рівне. – 1992. – 2 жовт. – С. 5.

Скульптори Петро Подолець і Володимир Стасюк. «Модель пам'ятника Т. Г. Шевченкові в Рівному» [Образотворчий матеріал] : [фотографія]. – Офсет чорно-білий ; 11 x 16 см. // Шевченкові верстви / упоряд. і ред. Є. Шморгун. – Рівне, 1996. – С. 81.

Стасюк Володимир Іванович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 310.

2000

Бабій Степан Олександрович (1940 р. н.)

(з нагоди ювілею та активну просвітянську діяльність)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2016 р.

Література

Бабій С. Творчий і життєвий самоаналіз / С. Бабій // Сім днів [Рівне]. – 2010. – 19 берез. – С. 14.

Голосова амплітуда і неадекватне відлуння / записав Н. Тарасюк // Вісті Рівненщини. – 2015. – 24 квіт. – С. 13.

Дем'янчук О. Письменник зростає в боротьбі / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2010. – 1 квіт. – С. 12.

Солоневський Ростислав Тимофійович (1930–2016)

(з нагоди ювілею та активну просвітянську діяльність)

Педагог, просвітянин, поет-гуморист, художник. Уродженець с. Вовковиї Демидівського району Рівненської області. У 1955 р. закінчив Дубенське педагогічне училище, у 1968 р. – Рівненський педагогічний інститут (заочно). Здобув фах вчителя математики та креслення. Служив у війську. Працював вчителем у Хотинській школі (Радивилівський район Рівненська область), директором Клеванського Будинку школярів та юнацтва (Рівненський район, Рівненська область), вчителем Клеванської школи № 2. Похований у Клевані.

Член Національної спілки письменників України. Відмінник народної освіти. Лауреат численних премій: ім. Валер'яна Поліщука, ім. Авеніра Коломийця, ім. Леоніда Куліша-Зінківка, ім. Степана Руданського, «Нобельський лауреат».

Література

Ростислав Солоневський // Літературна Рівненщина : антологія. Вип. 2. / упоряд. Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2010. – С. 399.

Ростислав Солоневський. Поет-гуморист // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 143–144.

Солоневський Ростислав Тимофійович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 168.

Солоневський Ростислав Тимофійович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 308.

Цимбалюк Є. Ростислав Солоневський : літ портрет. – Рівне : Азалія, 2000. – 26 с.

Шморгун Євген Іванович (1940 р. н.)

(з нагоди ювілею та активну просвітянську діяльність)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2006 р.

Література

Дем'янчук Г. Євген Шморгун : літ. портрет : до 60-річчя від дня народж. / Г. Дем'янчук. – Рівне : Азалія, 2000. – 23 с. – (Приватна колекція А. І. Дацкова).

Євгену Шморгуну – 60 : біобібліогр. нарис / Рівнен. обл. б-ка для юнацтва. – Рівне, 2000. – 6 с.

Степанишин Борис Ількович (1925–2004)

(за вагомий внесок у справу національно-культурного і духовного відродження краю та просвітницького руху)

Український педагог, вчений, літературознавець і громадський діяч. Уродженець с. Ратинів Томашівського повіту (Польща). У 1937 р. з батьками переїхав в с. Мирків Горохівського району Волинської області, де закінчив середню школу. Брав участь у Другій світовій війні. В 1948–1953 рр. навчався на філологічному факультеті Львівського держуніверситету. Працював у школах Рівненської, Тернопільської і Львівської областей, з 1971 р. – на кафедрі української літератури Рівненського педінституту. Кандидат педагогічних наук (1975), професор. Зазнав гонінь у роки радянського тоталітаризму. Очолював відроджену Рівненську обласну організацію «Просвіта» ім. Т. Шевченка.

У 1995 р. за підручник «Українська література» для учнів 9 класу присуджена Державна премія України в галузі науки і техніки.

Ним опубліковано в різних часописах майже 900 проблемних статей, рецензій, оглядів, нарисів, 50 окремих видань.

Література

Степанишин Борис Ількович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 171–172.

Жив на чатах духовного ренесансу : біобібліогр. покажч. праць Б. І. Степанишина / Рівнен. держ. обл. б-ка ; уклад. Л. А. Костильова, Г. М. Люльчук. – Рівне : Волин. обереги, 2012. – 56 с. – (Славетні земляки).

2001

Грицай Анатолій Юхимович (1931–2003)

(з нагоди ювілею)

Педагог-бандурист, поет, громадський діяч, активний просвітянин, викладач Рівненського музичного училища. Уродженець с. Жовтнєве Коропського району Чернігівської області.

У 1957 р. закінчив Київську консерваторію по класу бандури та диригування у В. Кабачка. З 1955–1956 рр. викладав у Київському музичному училищі ім. Р. Глієра. З 1957 р. – викладач Рівненського музичного училища. Працював там до самої смерті.

Перший бандурист в області, заснував на Рівненщині кобзарську школу. Активно займався пропагандою українського мистецтва, зокрема – української народної пісні. Художній керівник капели бандуристів Рівненського музичного училища та «Золотого квартету».

Література

Грицай Анатолій Юхимович // Державотворці : «Просвіта» Рівненщини на шляху до укр. України (1917–2007 р) : зб. ст., матеріалів та док., присвяч. 90-річчю створення «Просвіти» на Рівненщині / Рівнен. обл. об-ня Всеукр. т-ва «Просвіта» ім. Т. Шевченка ; упоряд. М. Федоришин. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 187.

Дацков А. Анатолій Грицай : літ.-мистец. портрет / А. Дацков. – Рівне, 2000. – 30 с.

Піяр Тетяна Семенівна (1940 р. н)

(з нагоди ювілею)

Педагог, викладач української мови та літератури, член обласного правління «Просвіта», делегат Всеукраїнських просвітянських конференцій, почесний член «Просвіти». Народилася 4 березня 1940 р. на Волині у багатодітній селянській родині. Закінчила Рівненський педінститут. Працювала у восьмирічній школі № 9, з 1970 р. – в ЗОШ № 4, викладаючи українську мову та літературу. У Товариство української мови вступила 1989 р., згодом стала членом правління, а у 1998–2001 рр. – відповідальним

секретарем «Просвіти» ВУТ ім. Т. Г. Шевченка. Постійно втілювала у життя національну ідею. Вела сторінку «Просвіти» в газеті «Волинь». Почесний член «Просвіти». З 1990 р. – член Народного Руху України, нині УНП.

Література

Піяр Тетяна Семенівна // Державотворці : «Просвіта» Рівненщини на шляху до укр. України (1917–2007 р.) : зб. ст., матеріалів та док., присвяч. 90-річчю створення «Просвіти» на Рівненщині / Рівнен. обл. об-ня Всеукр. т-ва «Просвіта» ім. Т. Шевченка ; упоряд. М. Федоришин. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 207.

Праск Святослав Богданович (1941 р. н.) (за роман «Межа» та з нагоди ювілею)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2005 р.

Література

Праск С. Межа : роман / С. Праск. – Рівне : Азалія, 2000. – 193 с.

Гуля С. На межі людського щастя // Вісті Рівненщини. – 2000. – 27 верес. – С. 4.

Рец. на книгу.

Левчук К. «Межа» на межі // Вічеве слово [Костопіль]. – 2001. – 24 лют. – С. 2.

Рец. на книгу.

Степанишин Б. Деж та межа. І в чому вона? : відгук-рецензія на роман Святослава Праска «Межа» // Волинь [Рівне]. – 2000. – 1 верес. – С. 6.

2005

Пшенична Любов Антонівна (1955 р. н.)

(за визначну просвітянську діяльність, книги для дітей та з нагоди ювілею)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Валер'яна Поліщука 2013 р.

Література

Пшенична Л. Боря з Мухоморії : казка / Л. Пшенична; худож. В. Вальчун. – Дубно : Дубен. друк., 1991. – 16 с.

Пшенична Л. Весела абетка : скоромовки / Л. Пшенична. – 2-ге вид. – Дубно : Незабудка, 1992. – 32 с.

Пшенична Л. Календар «Дитейка» на 1992 рік / Л. Пшенична; худож. В. Кондратюк – Дубно : Незабудка, 1991. – 29 с.

Пшенична Л. Калиновий дід : казки / Л. Пшенична; художник С. Шевчук. – Дубно : Дубен. друк., 2005. – 84 с. : ілюстр.

Пшенична Л. Сонна лічилка / Л. Пшенична; худож. С. Кічун. – Дубно : Незабудка, 1991. – 6 с.

Пшенична Л. Чорногузики : вірші, скоромовки / Л. Пшенична. – Київ : Веселка, 1988. – 15 с.

Берега Ю. Солона любов поетеси [50-річчя з дня народж. Л. Пшеничної] / Ю. Берега // Рівне Час. – 2005. – 23 черв. – С. 6.

Рачинець С. Що з любові пророста... : [Любові Пшеничній – 50 років] / С. Рачинець // Вісн. Дубенщини. – 2005. – 23 черв. – С. 6.

Тужавіє Пшеничний колосок : до 50-річчя від дня народж. Л. Пшеничної // Укр. вісн. : (незалеж. політико-просвіт. альм.). – Л. ; Республіка Комі ; Дубно, 2005–2006. – Вип. 4–5 (11–12). – С. 108–112.

Цимбалюк Є. У Дубні зацвіла «Дика лілея» Любові Пшеничної : [з нагоди ювілею письм. в Дубен. район. б-ці відбувся творч. вечір] / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2005 – 12 лип. – С. 7.

Кліросний хор «Молитва» Свято-Воскресенського собору м. Рівне

(регент – Тамара Рокітенець, заслужений працівник культури України,
голова міської організації «Союзу українок»)

(за утвердження української мови в церковних піснеспівах, багаторічну
пропаганду української народної і духовної пісні
та з нагоди 15-річчя з часу створення)

Аматорський камерний хор «Молитва» створений на базі архієрейського хору в 1992 р. регентом Костянтином Крисюком. З 1994 р. ним керує Тамара Рокітенець.

Хор є дипломантом 1 та 2 Міжнародного фестивалю хорового мистецтва «Великодні піснеспіви», 9 слов'янського фестивалю-конкурсу «Коляда», учасник 10-ти фестивалів пісенно-музичного мистецтва «Різдвяні піснеспіви», нагороджений грамотами голови облдержадміністрації за участь в обласному фестивалі патріотичної пісні «Повстанські ночі».

Репертуар складають духовні твори українських та зарубіжних композиторів-класиків, патріотичні та народні пісні.

Література

Піяр Т. Хору «Молитва» – 25 / Т. Піяр // Духовна нива [Рівне]. – 2017. – 9 верес. – С. 4.

Шевчук С. Хор «Молитва»: творячи високу культуру сакрального співу / С. Шевчук // Льонокомбінат [Рівне]. – 2017. – 15 груд. – С. 9.

2006

Тимчак Микола Михайлович (1956 р. н.)

(за відродження, становлення та розвиток просвітницького руху на Рівненщині)

Письменник, художник, скульптор, різбяр, композитор, виконавець власних пісень, педагог. Член Національної спілки письменників України. Народився в с. Велика Березовиця Тернопільського району Тернопільської області. Закінчив Тернопільську середню школу, у 1978 р. – Рівненський педагогічний інститут (філологічний факультет). Працював вчителем у селах Білобережжя та Мокре Дубенського району, викладачем Дубенського культосвітнього училища, у Дубровицькій районній газеті «Поліський маяк», у Дубенському райвиконкомі. Обирався депутатом Дубенської міської та Рівненської обласної рад. Проживає у Дубні. Займається творчою роботою. Лауреат літературних премій ім. Миколи Островського, ім. Валер'яна Поліщука, ім. Авеніра Коломийця. Учасник багатьох фестивалів та художніх виставок. Нагороджений найвищою нагородою м. Дубна «Кришталевим жолудем».

Література

Микола Тимчак // Літературна Рівненщина : антологія : Вип. 2 / упоряд. Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2010. – С. 422.

Микола Тимчак : поет, прозаїк, бард, художник, різбяр // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 146–147.

Тимчак Микола Михайлович // Пашук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пашук. – Рівне : Волин. береги, 2005. – С. 180.

Тимчак Микола Михайлович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 323.

Береза Юрій Павлович (1955 р. н.)

(за книгу «Короткими перебіжками»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2018 р.

Література

Береза Ю. Короткими перебіжками : гумор і сатира / Ю. Береза. – Рівне : Овід, 2006. – 159 с.

2007

Столярчук Богдан Йосипович (1947 р. н.)

(за багаторічну просвітянську діяльність з утвердження української мови, пісні та народної музики та з нагоди 60-річчя від дня народження)

Див. Рівненська обласна мистецька премія імені Г. Жуковського 2003 р.

Література

Причастя словом : до 60-річчя з дня народж. Б. Й. Столярчука : бібліогр. покажч. / уклад. Кожан Н. М., Нікітіна Н. О. – Рівне : Волин. обереги, 2007. – 56с. – (Дослідники Рівненського краю).

2008

Рибенко Лідія Гуріївна (1953 р. н.)

(за редагування документально-краєзнавчого видання «Державотворці», присвяченого 140-річчю утворення Всеукраїнської «Просвіти» та 90-річчю «Просвіти» Рівненщини)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2009 р.

Література

Державотворці : «Просвіта» Рівненщини на шляху до укр. України (1917–2007 р.) : зб. ст., матеріалів та док., присвяч. 90-річчю створення «Просвіти» на Рівненщині / Рівнен. обл. об-ня Всеукр. т-ва «Просвіта» ім. Т. Шевченка ; упоряд. М. Федоришин. – Рівне : О. Зень, 2008. – 234 с.

Рибенко (Воробей) Лідія Гуріївна // Державотворці : «Просвіта» Рівненщини на шляху до укр. України (1917–2007 р.) : зб. ст., матеріалів та док., присвяч. 90-річчю створення «Просвіти» на Рівненщині / Рівнен. обл. об-ня Всеукр. т-ва «Просвіта» ім. Т. Шевченка ; упоряд. М. Федоришин. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 208.

2014

Миколайчук Ніна Федорівна (1937 р. н.)

(за активну участь у просвітницькому русі, громадянську позицію, формування світогляду молоді рідним словом)

Українська поетеса, педагог, уродженка с. Острожець Млинівського району Рівненської області.

У 1958 р. закінчила філологічний факультет Рівненського педінституту і 45 років незмінно працювала вчителькою у рідній школі, будучи учителем-методистом, відмінником освіти України, науковим кореспондентом Академії педагогічних наук УРСР. Організатор літературних вечорниць у своєму селі — «Шевченкові іменини», «Лесине свято», «Франкова криниця». Друкувалась у журналах «Україна», «Українська мова та література» («Дивослово»), у київській і обласній періодиці, в антології «Самоцвіти» (1997). Авторка поетичних збірок «Цвіте черешня» (1993), «Барви самоцвітів» (2001), «Неймовірна любов» (2003), «Благословенна будь» (2005), «Світає слово» (2007). Чимало віршів стало піснями. Випустила краєзнавчий нарис «Острожець на сторінках історії» (2006).

Література

Миколайчук Н. Осяння : вибр. твори в 2 т. Т. 1. Поезії / Н. Миколайчук. — Луцьк : Волин. обл. друк., 2009. — 232 с.

Миколайчук Н. Осяння : вибр. твори в 2 т. Т. 2. Проза і публіцистика, рецензії та наукові есе, мистецькі проекти, листи й відгуки читачів / Н. Миколайчук. — Луцьк : Волин. обл. друк., 2011. — 179 с.

Острожець з давнини до сьогодення / упоряд. Н. Миколайчук. — Вид. 2-ге, допов. — Луцьк : Волин. обл. друк., 2011. — 236 с.

Миколайчук Ніна Федорівна // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. — Рівне : Волин. береги, 2005. — С. 122–123.

2017

Велесик Петро Якович (1944 р. н.)

(за повість «Летовище»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2011 р.

Література

Велесик П. Я. Летовище : повість / П. Я. Велесик. — Рівне : Лапсюк В. А., 2016. — 164 с. — (Приватна колекція Б. Й. Столярчука).

Боровець Б. Повість, що спонукає до роздумів / Б. Боровець // Вісті Рівненщини. — 2016. — 3 черв. — С. 14.

Рецензія Бориса Боровця на книгу П. Велесика «Летовище».

Боровець Б. Повість, що спонукає до роздумів / Б. Боровець // Вісті Рівненщини. — 2017. — 9 черв. — С. 9.

Письменник П. Велесик став лауреатом обласної премії імені Григорія Чубая за книгу «Летовище», яка присуджується Рівненським обласним об'єднанням Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка.

2018

Басараба Василь Наумович (1948 р. н.)
(за роман «Блекота»)

Див. Рівненська міська премія імені Уласа Самчука 2015 р.

Література

Басараба В. Н. Блекота : роман / В. Н. Басараба. – Рівне : Волин. обереги, 2018. – 348 с.

Морозюк О. Вшанували земляка / О. Морозюк // Слово і час [Рівне]. – 2018. – 5 квіт. – С. 3.

У Рівненській обласній науковій бібліотеці відбулась зустріч-бенефіс із рівненським поетом, письменником, журналістом, краєзнавцем Василем Бесарабою.

У Рівному презентований роман про голокост «Блекота» [Електронний ресурс] // «Я» : сайт. – Режим доступу: <https://irivnyanyn.com/uk/news-631> (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

РІВНЕНСЬКІ МІСЬКІ ПРЕМІЇ

МИСТЕЦЬКА ПРЕМІЯ ІМЕНІ ГЕОРГІЯ КОСМІАДІ

Премія імені Георгія Косміаді – найвища в місті творча відзнака митців за вагомий внесок у розвиток образотворчого мистецтва (живопису, скульптури, графіки, декоративного мистецтва). Заснована виконавчим комітетом Рівненської міської ради у 2012 р. на вшанування пам'яті видатного рівненського художника, архітектора, педагога Георгія Петровича Косміаді (1886–1967) з метою заохочення сучасних митців до написання творів, присвячених висвітленню кращих здобутків сьогодення та популяризації новітнього українського мистецтва. Вручається до дня народження Георгія Петровича Косміаді (24 березня), починаючи з 2013 року.

Косміаді Георгій Петрович (1886–1967) – художник, архітектор, викладач. Народився у м. Нальчик (Кабардино-Балкарія). Навчався в архітектурній школі в Баку та в художній студії Серова в Москві. У 1914–1916 рр. – помічник архітектора Кремля. У 1917–1940 рр. жив та працював у Рівному. Емігрував до Німеччини. Працював художником-оформлювачем Державної опери та вільним художником. Похований у

Гамбурзі. У Рівному відкрито Арт-ательє Георгія Косміаді, встановлено пам'ятний знак, його іменем названа одна з вулиць міста.

ПОЛОЖЕННЯ

про міську мистецьку премію імені Георгія Косміаді

Нагородження міською мистецькою премією проводиться розпорядженням міського голови Рівного. Пропозиції щодо претендентів на здобуття премії подаються до управління культури і туризму виконавчого комітету Рівненської міської ради з 1 січня до 14 березня поточного року органами державної виконавчої влади та місцевого самоврядування, творчими спілками, культурно-мистецькими закладами, науковими та навчальними закладами, громадськими організаціями, самовисунанням.

Премія присуджується за твори, виконані в останні три роки. Творчий доробок претендентів має бути оприлюднений на виставках упродовж останніх трьох років, але не пізніше як за три місяці до їх висунення на здобуття премії, мати позитивні відгуки у засобах масової інформації, рецензії у мистецтвознавчій літературі. Щороку присвоюється лише одна премія. Для визначення та нагородження претендентів розпорядженням міського голови утворюється комітет із присудження міської премії імені Георгія Косміаді у складі 14 осіб, що діє на громадських засадах.

Комітет очолює голова – заступник міського голови з гуманітарних питань. Рішення про присудження премії приймається таємним голосуванням присутніх членів комітету, голос головуєчого є ухвальним.

Комітет проводить розгляд, обговорення та оцінку творів на здобуття премії у два конкурсні тури: перший тур – розгляд папок (матеріалів) претендентів та допущення до другого туру конкурсу (шляхом таємного голосування); другий тур – підсумкове обговорення та прийняття рішення під час виставки творів претендентів (шляхом таємного голосування).

Претендент на здобуття премії може бути визначений у першому конкурсному турі, у разі якщо шляхом таємного голосування за нього проголосувало не менше двох третин від присутніх членів комітету. Претенденти, допущені до другого туру, мають представити конкурсні роботи на виставці.

Особам, яким присуджується премія, присвоюється звання лауреатів премії імені Григорія Косміаді, вручається диплом, нагрудний знак та грошова винагорода. У разі, якщо премія присуджена кільком особам, кожен лауреат отримує диплом, нагрудний знак, а грошова винагорода ділиться між ними порівну; якщо творчому колективу – колектив отримує диплом та грошову винагороду, а кожен член колективу – нагрудний знак. Нагородження проводиться в урочистій обстановці міським головою міста Рівного або за його дорученням заступником міського голови з гуманітарних питань.

Виплата премії здійснюється відповідно до розпорядження міського голови на підставі рішення комітету за рахунок коштів, передбачених управлінню культури і туризму виконавчого комітету Рівненської міської ради.

Премія може бути присвоєна посмертно. У такому разі диплом, нагрудний знак та грошова винагорода вручаються членам родини.

Диплом та нагрудний знак лауреата:

Особам, удостоєним премії, присвоюється звання лауреата Міської літературної премії імені Георгія Косміаді та вручаються Диплом і Почесний знак лауреата. Диплом лауреата Міської літературної премії імені Георгія Косміаді являє собою аркуш жовтого кольору формату А4, на лицьовому боці якого вміщено портрет Георгія Косміаді, зображення стилізованої палітри з пензлем та олівцем та розташовано напис «Диплом лауреата міської літературної премії імені Георгія Косміаді». По периметру аркуш облямовано лиштвою з рослинним орнаментом золотистого кольору.

Почесний знак лауреата Міської премії імені Георгія Косміаді виготовляється з металу і має форму стрічки національних кольорів. Поруч – стилізована палітра з пензлем та олівцем та напис «Лауреат премії імені Георгія Косміаді».

Література

Костюк Л. К. Постать Георгія Косміаді в культурно-освітньому середовищі м. Рівного кінця 1910 – початку 1920-х років / Л. К. Костюк // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку : зб. наук. праць / Наук. зап. Рівнен. держ. гуманітар. ун-ту : у 2 т. – Рівне : РДГУ, 2011. – Т. 1, вип. 17. – С. 310–315.

Чернюшок О. В. Г. Косміаді – художник-педагог / О. В. Чернюшок // Наукові записки. – Острог : Вид-во НУ «Острозька академія», 2007. – С. 499–504.

Міська мистецька премія імені Георгія Косміаді (Рівне) [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія : сайт. – Режим доступу: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Міська_мистецька_премія_імені_Георгія_Косміаді_\(Рівне\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Міська_мистецька_премія_імені_Георгія_Косміаді_(Рівне)) (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

Гордич В. Косміаді повертається [Електронний ресурс] : [відео] / В. Гордич // YouTube : [Телеканал UA: Рівне] : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=-uIp4OUXp1M> (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

Куточок пам'яті Георгія Косміаді відкрили у Рівному [Електронний ресурс] : [відео] // YouTube : [Телеканал UA: Рівне] : [сайт]. – Режим доступу: <https://youtu.be/UowzW28A9uQ> (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

**Лауреати Рівненської міської мистецької премії
імені Георгія Косміади**

2013

Литвин Костянтин Маркович (1938–1998)

(за серію живописних робіт, в яких презентована своєрідна пульсуюча
манера письма художника. Посмертно)

Живописець, педагог, член Національної спілки художників України. Народився у с. Копіївка Макарівського району Київської області в селянській родині. 1962–1967 рр. навчався у Київському державному художньому інституті – нині Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури (клас живопис). З 1968 р. – художник Рівненських художньо-виробничих майстерень художнього фонду УРСР. 1972–1982 рр., 1985–1989 рр. очолював творчу групу рівненських професійних художників при Львівській організації спілки художників СРСР. У 1990–1998 рр. – голова правління Рівненської обласної організації Національної спілки художників України. У 1995–1997 рр. – викладач Рівненського інституту культури. Учасник багатьох мистецьких виставок. Працював у галузі станкового (портрет, пейзаж) та монументального живопису. Створив близько 500 картин та 10 монументальних творів. Роботи зберігаються у Міністерстві культури України, Рівненському обласному краєзнавчому музеї, Луцькій картинній галереї. Іменем Литвина названо одну з вулиць в Рівного.

Художні роботи: «Квітка», «Хліб війни», «Вишня», «Т. Шевченко і М. Щепкін у Санкт Петербурзі», «Літо. 1941 рік», «Переправа. Маки», «З полів війни», «Дорогою на Остріг. Місто», «Засвіт встали козаченьки», «Костянтин Острозький. Друкарня», «Різдвяна ніч», «Башта. Острог», «Садок вишневий коло хати. Зона», «Полісся. Сосни».

Література

Басараба В. Світ Костянтина Литвина / В. Басараба // Вільне слово [Рівне]. – 1999. – 29 верес.

Берегова Н. Енергія полотен Костянтина Литвина / Н. Берегова // Львонокомбінат [Рівне]. – 2013. – 13 верес. – С. 9.

Виткалов С. Невідомі твори відомого художника / С. Виткалов // Рівнен. репортер. – 2013. – 19 верес. – С. 13.

Про презентацію творів К. Литвина у виставковій залі обласного відділення Національної спілки художників України.

Виткалов В. Г. Незабутні постаті волинського образотворення: К. Литвин (1938–1998) / В. Г. Виткалов, С. В. Виткалов // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку : зб. наук. праць : наук. зап.

Рівнен. держ. гуманітар. ун-ту : у 2 т. – Рівне : РДГУ, 2011. – Т. 1, вип. 17. – С. 291–303.

Подана інформація, яка включає повний каталог його творів, участь у виставках різних рівнів, тематичне розмаїття картин.

Волинське образотворення крізь призму спадщини Костянтина Литвина // Виткалов С. В. Культурно-мистецька Україна в регіональних вимірах: митці, художні колективи та організатори культурно-мистецького життя краю / С. В. Виткалов. – Рівне : Дятлик М. С., 2014. – С. 32–52.

Голова Рівненської обласної спілки художників (1990–1998 рр.) Національної спілки художників України Костянтин Маркович Литвин (1938–1998 рр.) (живописець) // Виткалов С. В. Рівненщина: Культурно-мистецький потенціал в парадигмах сучасності / С. В. Виткалов. – Рівне : ДМ, 2012. – С. 372–383.

Донька Косміаді вручала нагороди та згадувала старе місто // Рівне вечірнє. – 2013. – 2 квіт. – С. 3.

Про вручення першої художньої премії ім. Г. Косміаді родині художника К. Литвина померло.

Зона болю Костянтина Литвина // Столярчук Б. Пам'ятні імена : статті і дослідж. / Б. Столярчук. – Рівне, 2003. – С. 58–61.

Косміаді Н. «Моя душа залишилась у Рівному» / Н. Косміаді // Сім днів [Рівне]. – 2013. – 11 квіт. – С. 12.

Про участь Надії Косміаді у церемонії вручення родині художника К. Литвина першої в історії нашого міста премії імені Георгія Косміаді.

Костюк Л. Живопис Костянтина Литвина (1938–1998) у форматі 3D / Л. Костюк // Мистецькі грані [Рівне]. – 2013. – № 8. – С. 8–9.

Костянтин Литвин // Художники Рівненщини : альманах Рівнен. обл. орг. Нац. спілки худ. України. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 88–89.

Кравчук Є. Лауреат першої премії Косміаді вже відомий / Є. Кравчук // Сім днів [Рівне]. – 2013. – 21 берез. – С. 13.

Лауреат премії Косміаді отримає 5 тисяч // Рівне-Ракурс. – 2013. – 21 берез. – С. 2.

Литвин Костянтин Маркович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 183–184.

Литвин О. Світ, що залишився нам / О. Литвин // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини. – 1999. – Вип. 3. – С. 48–50.

Премію Косміаді присудили Литвіну // Рівне вечірнє. – 2013. – 21 берез. – С. 15.

Рівне в мистецтві художників 18–21 ст. : альбом / фото : О. Харват, В. Луц. – Київ : Адеф-Україна, 2015. – 136 с.

Ілюстрації картин К. М. Литвина. – С. 70–73.

Рівненська обласна організація національної спілки художників України. – Рівне, [2008]. – С. 23.

Ілюстрації картин К. Литвина. – С. 21.

Цимбалюк Є. Першу премію імені Косміаді художнику присвоїли померло / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 26 берез. – С. 4.

Білоконенко Д. Стало відомо ім'я володаря мистецької премії Косміаді [Електронний ресурс] : [відео] / Д. Білоконенко // YouTube : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=cCRHLp02V2k> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Вперше у Рівному обрали лауреата мистецької премії імені Георгія Косміаді [Електронний ресурс] // Сфера ТВ : сайт. – Режим доступу: <http://sfera-tv.com.ua/index.php?m=news&d=view&nid=15297> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Мельничук О. Першою мистецькою премією Рівного відзначили Литвина [Електронний ресурс] / О. Мельничук // ОГО : сайт. – Режим доступу: <http://ogo.ua/articles/view/2013-03-24/39115.html> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Назарчук М. Перша мистецька премія імені Георгія Косміаді знайшла свого переможця [Електронний ресурс] / М. Назарчук // ЧаРівне : сайт. – Режим доступу: <http://charivne.info/rivne-news/persha-mistetska-premiya-imeni-georgiya-kosmiadi-znayshla-svogo-peremojtsya> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Хамедюк А. Костянтин Литвин. Світ, що залишився нам [Електронний ресурс] / А. Хамедюк // Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека : сайт. – Режим доступу: <http://libr.rv.ua/ua/virt/112/> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2014

Мартиненко Анатолій Іванович (1940–2014) (померло)

Графік, педагог, член Національної спілки художників України, заслужений працівник культури України. Народився у м. Дружківка Донецької області. Після закінчення школи (1957 р.) працював ливарником на Дружківському заводі газової апаратури. Закінчив студію образотворчого мистецтва. У 1960 р. вступив до Дніпропетровського державного художнього училища. З 1965 р. – викладач, а з 1970 р. – директор Рівненської державної художньої школи. Працював у жанрі акварелі, олійного живопису.

Учасник багатьох художніх виставок: всесоюзної (1983 р. Баку), всеукраїнських, обласних та персональних (Рівне, Луцьк, Тернопіль, Львів, Мінськ (Білорусь), Пйотркув-Трибунальський (Польща).

Художні роботи: «По Югославії», «Барви острова Свободи», «Полісся – край лелек», «Рибалки Коблева», «Наслідки радіації», «Абрикоси цвітуть», «Зимовий ранок», «Хутір над Стиром», «Травневий мед», «Симфонія осені».

Література

Анатолій Мартиненко. Живопис. Графіка / текст В. Луц ; фото О. Харват. – Рівне, 2013. – 136 с.

Анатолій Мартиненко // Художники Рівненщини : альманах Рівнен. обл. орг. Нац. спілки худ. України. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 46–47.

Берегова Н. Шана наставнику і художнику : у Рівному вдруге вручили мистецьку премію імені Георгія Косміаді / Н. Берегова // Льонокомбінат [Рівне]. – 2014. – 28 берез. – С. 14.

Виткалов С. Багатогранність таланту – дітям / С. Виткалов // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини. – 2012. – № 20/21. – С. 344–345.

Данилюк О. У Рівному вручили мистецьку премію імені Георгія Косміаді / О. Данилюк // ОГО [Рівне]. – 2014. – 27 берез. – С. 8.

Дудко З. Престижну премію присудили Анатолію Мартиненку / З. Дудко // Рівне Експрес – 2014. – 27 берез. – С. 5.

Лукашевич Т. С. Мартиненко Анатолій Іванович / Т. С. Лукашевич // Енциклопедія Сучасної України. Т. 19 : Мал – Мед. – Київ, 2018. – С. 277.

Мартиненко Анатолій Іванович // Столярчук Б. Митці України / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 203.

Матвіїв А. Друга посмертна / А. Матвіїв // Рівне вечірнє. – 2014. – 27 берез. – С. 12.

Мистецьку премію імені Георгія Косміаді присуджено Анатолію Мартиненку // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 27 берез. – С. 15.

Рівне в мистецтві художників 18–21 ст. : альбом / фото : О. Харват, В. Луц. – Київ : Адеф-Україна, 2015. – С. 74.

Рівненська обласна організація національної спілки художників України. – Рівне, [2008]. – С. 23.

Ілюстрації картин А. Мартиненка. – С. 10.

Снісаренко С. Міську мистецьку премію присудили Анатолію Мартиненку, посмертно / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2014. – 27 берез. – С. 16.

40 років віддав дітям і мистецтву // Рівнен. правда – 2014. – 6 лют. – С. 13.

Художнє середовище міста і його урядники: Анатолій Мартиненко // Виткалов С. В. Культурно-мистецька Україна в регіональних вимірах / С. В. Виткалов. – Рівне : Дятлик М. С., 2014. – С. 213–219.

Лірник О. У Рівному вручили мистецьку премію імені Георгія Косміаді [Електронний ресурс] / О. Лірник // Ого : сайт. – Режим доступу: <http://ogo.ua/articles/view/2014-03-24/49309.html> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Васюха Л. Премія Косміаді [Електронний ресурс] : [відео] / Л. Васюха // YouTube : [Телеканал UA: Рівне] : [сайт]. – Режим доступу:

<https://www.youtube.com/watch?v=yLoNc6srbdM> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2015

Годун Микола Петрович (1953–2016)
(за серію живописних робіт «Моя Україна»)

Художник-живописець, член Національної спілки художників України. Народився у с. Посягва Гощанського району Рівненської області. У 1974 р. закінчив Московський заочний народний університет мистецтв. Протягом 1975–1979 рр. навчався в Одеському художньому училищі ім. М. Грекова. З 1979 р. – художник Рівненського художньо-виробничого комбінату. Працював викладачем живопису в Рівненській школі підготовки керівників художньої самодіяльності, вчителем у Бабинській школі. Організував картинні галереї у с. Бабин Гощанського району та у Сарненському історико-етнографічному музеї. Брав участь у створенні мозаїчних панно на фасаді Свято-Покровського собору у Рівному. У 2003–2004 рр. реставрував Одеський оперний театр. Учасник художніх виставок у Львові, Рівному, Тернополі, Кременці. Твори зберігаються в Дирекції виставок України, Рівненському обласному краєзнавчому музеї, держустановах, у приватних колекціях. Нагороджений почесними грамотами: Адміністрації Президента України, Рівненської обласної ради, Рівненської обласної державної адміністрації. Лауреат премій міських конкурсів «Різдвяна «Зуза» (2008–2010 рр.), засновник Обласної благодійної премії Св. Миколая (2009 р.). У 2007 р. отримав звання «Почесний музейник України». Основний жанр – пейзаж.

Художні роботи: «Човни на березі», «Хутір», «Біля води», «Зимовий луг», «Сніг зійшов», «Осінь», «Місячна ніч. Бабин», «Після дощу», «Жінка», «Парне молоко», «Річка Снов біля Ключкова», «Був місяць травень», проект «Моя Україна».

Література

Адамчук Н. Ще одна премія Миколи Годуна / Н. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2015. – 9 квіт. – С. 14.

Березюк Т. І. Годун Микола Петрович / Т. І. Березюк // Енциклопедія Сучасної України. Т. 6 : Го – Гю. – Київ, 2006. – С. 23.

Владичук Т. «За тридев'ять земель» / Т. Владичук // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 21 груд. – С. 8 ; Рівне-Ракурс. – 2014. – 3 квіт. – С. 12.

Про виставку робіт М. Годуна у Рівному в рамках проекту «Моя Україна».

Годун Микола Петрович // Столярчук Б. Митці Рівненщини: енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 64.

Заболотна Н. Мистецьку премію імені Косміаді присудили відомому рівненському художнику Миколі Годуну / Н. Заболотна // Сім днів [Рівне]. – 2015. – 26 берез. – С. 3.

Захарова В. Повінь сонця і світла: краєвиди Рівненщини на полотнах / В. Захарова // Рівне-Ракурс. – 2007. – 31 трав. – С. 5.

Кардаш А. Високі відзнаки – нашим! / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 4 квіт. – С. 6.

Кардаш А. Достойників Рівненщини презентували в музеї / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 12 листоп. – С. 6.

Микола Годун // Художники Рівненщини. – Рівне, 2008. – С. 20–21.

Микола Годун очима друзів / ред.-уклад. Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2016. – 140 с.

Рівне в мистецтві художників 18–21 ст. : альбом / фото : О. Харват, В. Луц. – Київ : Адеф-Україна, 2015. – 136 с.

Ілюстрації картин М. Годуна. – С. 89, 90, 114, 118.

Рівненська обласна організація національної спілки художників України. – Рівне, [2008]. – С. 23.

Ілюстрації картин М. Годуна. – С. 5.

Столярчук Б. Творчий неспокій Миколи Годуна / Б. Столярчук // Мистецькі грані. – 2014. – № 10. – С. 10.

Форманичук О. Ювілей митця / О. Форманичук // Рідний край [Гоща]. – 2013. – 3 серп. ; Рівнен. правда. – 2013. – 8 серп. – С. 11.

Цецик П. Свято чистоти наших джерел / П. Цецик // Слово і час [Рівне]. – 2006. – 10 листоп. – С. 3.

Про персональну виставку «Моя Україна» художника М. Годуна у виставковій залі Рівненської обласної організації Національної спілки художників України.

Шахрай О. Лауреатів побільшало : мистецьку премію імені Георгія Косміаді отримав художник Микола Годун / О. Шахрай // Вісті Рівненщини. – 2015. – 27 берез. – С. 4.

Семенович О. Рівненського художника Миколу Годуна удостоїли мистецької премії ім. Георгія Косміаді [Електронний ресурс] : [відео] / О. Семенович // YouTube : [TVRivne1] : [сайт]. – Режим доступу: https://www.youtube.com/watch?v=_M-jznoKEKc (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Морозюк В. Рівненський художник за «Мою Україну» отримав 5 тисяч гривень [Електронний ресурс] / В. Морозюк // Все: сайт чесних новин – Режим доступу: <http://old.vse.rv.ua/news/1427202076-rivnenskiy-hudozhnik-za-moyu-ukrayinu-otrimav-5-tisyach-griven.html> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Хамедюк А. Творчий неспокій Миколи Годуна [Електронний ресурс] / А. Хамедюк // Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека : сайт. – Режим доступу: <http://libr.rv.ua/ua/virt/112/> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2016

Гуристюк Олександр Петрович (1959 р. н.)

Живописець. Живе та творить у Рівному. Народився у с. Ярошівка (нині Українське) Талалаївського району Чернігівської області у сім'ї військового. Освіта середня. Мистецтву живопису навчався самостійно. Від 1990 р. працював художником художньо-виробничих майстерень Рівного. Створив близько 500 різножанрових картин. Працює у жанрі натюрморту, портрету, пейзажу, жанрової композиції.

Учасник всеукраїнських, обласних та персональних мистецьких виставок (у Рівному, Луцьку, Києві, Львові, Любліні (Польща), Прешові (Словаччина). Твори художника зберігаються у приватних колекціях України, Польщі, Франції, Німеччини, Португалії, Ізраїлю, Австралії, США та в Острозькому краєзнавчому музеї.

Художні роботи: «Полісся», «Небилиці», «Христос», «Оля», «Афродіта», «Пори року», «Освідчення в коханні», «Дядько з Полісся», «Свято картоплі», «Дванадцять», «Поїздок».

Література

Горицька Я. Широка дорога талантам / Я. Горицька // Вісті Рівненщини. – 2016. – 1 квіт. – С. 9.

Про вручення художнику мистецької премії імені Георгія Косміаді.

Гузенкова Д. «Венера Поліська» від Олександра Гуристюка / Д. Гузенкова // Рівне вечірнє. – 2009. – 17 верес. – С. 13.

Про виставку художника під назвою «Вона...».

Гуристюк¹ Олександр Петрович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 76.

Нагорнюк О. А. Гуристюк² Олександр Петрович / О. А. Нагорнюк // Енциклопедія Сучасної України. Т. 6 : Го – Гю. – Київ, 2006. – С. 656.

Пашковська А. Творчість Олександра Гуристюка та колекція його картин з фондів РОКМ / А. Пашковська // Наукові записки : зб. наук. праць / КЗ «Рівнен. обл. краєзнав. музей» РОР. – Рівне : ДМ, 2016. – Вип. XIV : Матеріали наук. конф. присвяч. 120-річчю музейної справи на Рівненщині. – С. 100–103.

Премію Косміаді отримав художник Гуристюк³ // Рівне вечірнє. – 2016. – 31 берез. – С. 13.

Рівне в мистецтві художників 18–21 ст. : альбом / фото : О. Харват, В. Луц. – Київ : Адеф-Україна, 2015. – 136 с.

Ілюстрації картин художника. – С. 77–79, 86, 92, 94, 95, 99, 100, 103, 120–123, 125.

¹ Збережено варіант подання прізвища художника у джерелі.

² Те саме.

³ Збережено варіант подання прізвища художника у джерелі.

Снісаренко С. Премію вручать Олександру Гурістюку / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2016. – 24 берез. – С. 5.

Снісаренко С. Щоб вручити премію Косміаді, його дочка спеціально прилетіла з Європи / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2016. – 31 берез. – С. 16.

Снісаренко С. Сьогодні Олександр Гурістюк отримав премію імені Георгія Косміаді [Електронний ресурс] / С. Снісаренко // 7 днів : сайт. – Режим доступу: <http://7d.rv.ua/news/2016-03-24/sogodni-oleksandr-guristyuk-otrymav-premiyu-imeni-georgiya-kosmiadi> (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

2017

Сівак Микола Станіславович (1953 р. н.)

(за серію скульптурних композицій 2015–2016 років)

Скульптор-кераміст, живописець, член Національної спілки художників України (1995 р.). Народився у Хмельницьку. Навчався у Хмельницькій дитячій школі образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва. У 1973 р. закінчив Вижницьке державне училище прикладного та декоративного мистецтва, а у 1983 р. – Львівський державний інститут прикладного і декоративного мистецтва. З 1994 р. працював у художньо-виробничому комбінаті Рівного. З 1997 р. – викладач Рівненської дитячої художньої школи.

Учасник обласних, республіканських та міжнародних художніх виставок. Організовував численні персональні виставки (Львів, Хмельницький, Чернівці, Рівне, Луцьк, Тернопіль, Івано-Франківськ, Вижниця). Роботи зберігаються у приватних колекціях Франції, Італії, Канади, Польщі, Австралії.

Художні роботи: пам'ятник загиблим у локальних війнах (Рівне), пам'ятник Першій Вчительці (2003), пам'ятник Бульбі-Боровцю (м. Березне), пам'ятник на честь 2000-ліття Різдва Христового (Луцьк), пам'ятник, присвячений Дню міста Хмельницького (2009), пам'ятник Георгію Косміаді (Рівне), меморіальна дошка на честь А. Ю. Гриця, скульптурне оздоблення Залу органної і камерної музики, скульптури в парку Острозької академії.

Література

Данильчук Г. Георгій Косміаді повернувся до Рівного / Г. Данильчук // Львонокомбінат [Рівне]. – 2017. – 7 лип. – С. 9.

Про відкриття пам'ятного знаку Георгію Косміаді, розробником якого є скульптор М. Сівак.

Микола Сівак // Художники Рівненщини : альманах Рівнен. обл. орг. Нац. спілки худ. України. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 64–65.

Премію імені Косміаді одержали двоє // Рівне вечірнє. – 2017. – 30 берез. – С. 18.

Рівненська обласна організація національної спілки художників України. – Рівне, [2008]. – С. 23.

Ілюстрації робіт М. Сівака. – С. 14, 15.

Сівак Микола Станіславович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 299.

Сівак М. «Мистецтво потребує емоцій, часу і витримки» / М. Сівак ; розмов. Н. Романчук // Льонокомбінат [Рівне]. – 2018. – 29 черв. – С. 9.

Снісаренко С. Мистецька мова скульптора і живописця Миколи Сівака / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2016. – 18 лют. – С. 16.

Снісаренко С. Премія одна – лауреатів два / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2017. – 30 берез.

У Рівному вручили престижну премію імені Георгія Косміаді // Рівне-Ракурс. – 2017. – 30 берез. – С. 3.

Цимбалюк Є. Україна вперше побачила 46 картин Георгія Косміаді / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2017. – 30 берез. – С. 3.

Про виставку картин Г. Косміаді у Рівненському обласному краєзнавчому музеї, на презентації якої представили лауреата премії імені Г. Косміаді 2017 р. М. Сівака.

Пам'ятники, пам'ятні знаки, меморіальні дошки Рівненської області : наук.-допом. бібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка ; уклад. Л. М. Малишева. – Рівне : Волин. обереги, 2015. – 186 с.

Про роботи, створені М. Сіваком. – С. 18, 44, 47, 280–283, 304–309, 399–406.

Хвесь Руслан Петрович (1968 р. н.)

(за цикл творів, що балансують на межі ірреальності)

Живописець, художник декоративно-ужиткового мистецтва, майстер-кераміст, викладач. Народився у с. Варковичі Дубнівського району Рівненської області. Закінчив Рівненську ЗОШ № 9, Рівненську дитячу художню школу. Випускник 1996 р. Львівської академії мистецтв (художня кераміка). З 1997 р. – викладач Рівненської дитячої художньої школи. Займається станковим живописом, організацією виставок, веб-дизайном. Творить у жанрах модерн, реалізм, сентименталізм, абстракціонізм. Свій стиль художник означив, як «сентиментальний позитивізм». Був учасником персональних виставок у Києві, Львові, Луцьку та Рівному.

Художні роботи: «Світло в кожному з нас», «Повернення янгола», «Втрачений рай», серії «Ню», «Образи», «Абстракції», «Гармонії», «Лінії».

Література

Премію імені Косміаді одержали двоє // Рівне вечірнє. – 2017. – 30 берез. – С. 18.

Рівне в мистецтві художників 18–21 ст. : альбом / фото : О. Харват, В. Луц. – Київ : Адеф-Україна, 2015. – 136 с.

Ілюстрації картин Р. П. Хвесья. – С. 108.

Рівненська дитяча художня школа : 45 років / авт. проекту: А. Мартиненко, А. Іваненко, Р. Хвесь. – Рівне : Рівнен. друк., 2004. – 32 с.

Ілюстрація картини Р. Хвесья «Лінія любові». – С. 22.

Снісаренко С. Мистецтво – навички богів / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2017. – 20 лип. – С. 16.

Снісаренко С. Премія одна – лауреатів два / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2017. – 30 берез.

У Рівному вручили престижну премію імені Георгія Косміаді // Рівне-Ракурс. – 2017. – 30 берез. – С. 3

Хвесь Руслан Петрович / Б. Столярчук // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О.Зень, 2011. – С. 347–348.

Хвесь Р. Система Руслана Хвесья / Р. Хвесь ; розмов. О. Качмарський // VIP [Рівне]. – 2005. – № 27. – С. 10–11.

Цимбалюк Є. Україна вперше побачила 46 картин Георгія Косміаді / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2017. – 30 берез. – С. 3.

Про виставку картин Георгія Косміаді у Рівненському обласному краєзнавчому музеї, на презентації якої представили лауреата премії Г. Косміаді 2017 р. Р. Хвесья.

2018

Творчий колектив викладачів Рівненської державної дитячої художньої школи імені А. І. Мартиненка у складі Дребот Н. В., Мартиненка І. А., Стрілець Т. А., Чуприни М. С.

(за низку мистецьких проєктів та творчих робіт в галузі образотворчого та декоративного мистецтва протягом 2015–2018 рр.)

У Рівненській художній школі працює творчий колектив викладачів, котрі розробляють та втілюють у життя креативні мистецькі проєкти. У 2012 р. в рамках Всеукраїнського свята «Парад вишиванок – 2012» у Києві була представлена гігантська Диво-писанка, розписана викладачами Рівненської дитячої художньої школи. Великодне яйце було орнаментоване традиційними поліськими візерунками-оберегами. Н. Дребот, А. Мартиненко, І. Мартиненко та М. Чуприна виготовили та встановили біля головної ялинки Рівного світлодіодну інсталяцію з п'яти янголів (2013 р.). У 2015–2016 рр. колектив викладачів, до якого приєдналася Т. Стрілець та учні художньої школи, створили двометрову композицію «Янгол Миру»

та здійснили розпис двох великодніх яєць з мистецької експозиції «Писанковий сад», встановленої на Алеї кованих скульптур (парк Молоді).

Література

Лісничка О. Премія – колективу / О. Лісничка // Вісті Рівненщини. – 2018. – 6 квіт. – С. 16.

Вовчик Н. Мистецьку премію отримали одразу четверо митців [Електронний ресурс] / Н. Вовчик // 7 днів : сайт. – Режим доступу: <http://7d.rv.ua/news/2018-04-02/mystecku-premiyu-otrymaly-odrazu-chetvero-mytsiv> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Унікальний Писанковий сад повертається до Рівного [Електронний ресурс] : [відео] // YouTube : [Телеканал UA: Рівне] : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=JreT4dXcAAQ> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Як створювався «Писанковий сад» у Рівному [Електронний ресурс] : [відео] // YouTube : [Портал ОГО] : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=VEmRoAdd1No> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Климчук Т. Мистецьку премію імені Георгія Косміаді вшосте вручили у Рівному [Електронний ресурс] : [відео] / Т. Климчук // YouTube : [Телеканал UA: Рівне] : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=hAqaIQjtjRU> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Дребот Наталія Володимирівна (1974 р. н.)

Див. Рівненська обласна премія імені Ганни Леончук за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини 2015 р.

Література

Адамчук Н. Майстер-клас Наталії Дребот / Н. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 17 квіт. – С. 4.

Бойко К. Диво-писанку розмалювала династія художників Мартиненків / К. Бойко // Сім днів [Рівне]. – 2012. – 19 квіт. – С. 16.

Про писанку, встановлену у Рівному на майдані Незалежності, ескіз якої розробила Наталія Дребот.

Виткалов С. Уособлення Великодня, або майстри декоративно-ужиткового мистецтва Рівненщини / С. Виткалов // Мистецькі грані [Рівне]. – 2012. – № 4. – С. 4–5.

Декоративно-прикладне мистецтво Рівненщини / упоряд. і наук. ред. Виткалов В. Г. – Рівне, 2010. – 224 с.

Про Н. Дребот. – С. 157–159, 195.

Дребот Наталія Володимирівна // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 91–92.

Дребот Н. Кожен орнамент ніби інформаційне послання / Н. Дребот ; розмову вела Н. Адамчук // Голос України. – 2015. – 11 квіт. – С. 10.

Про традиції українського писанкарства, символіку орнаментів та особливості волинської писанки Н. Дребот.

Дудко З. Велитенська писанка переїхала на майдан / З. Дудко // Рівне Експрес. – 2012. – 19 квіт. – С. 3.

Федас О. «Писанковий сад» у Рівному дощу не боїться [Електронний ресурс] / О. Федас // ОГО : сайт. – Режим доступу: <http://ogo.ua/articles/view/2016-05-01/75388.html> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Мартиненко Ілля Артурович (1990 р. н.)

Художник декоративно-ужиткового мистецтва. Народився у Рівному. У 2003 р. закінчив Рівненську дитячу художню школу. У 2009 р. – Львівський коледж декоративно-ужиткового мистецтва ім. І. Труша. Викладач Рівненської дитячої художньої школи. Займається художнім різьбленням по дереву, настінним живописом, реставрацією.

Література

Бойко К. Диво-писанку розмалювала династія художників Мартиненків / К. Бойко // Сім днів [Рівне]. – 2012. – 19 квіт. – С. 16.

Мартиненко Ілля Артурович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 203.

Стрілець Тетяна Андріївна (1990 р. н.)

Народилася у м. Рівне. У 2007 р. закінчила Рівненську загальноосвітню школу № 22, у 2013 р. – Національний університет водного господарства та природокористування. З 2013 р. – викладач Рівненської державної дитячої художньої школи. Учасниця звітних виставок викладачів художньої школи. У 2107 р. організувала Міжнародний пленер учнівської творчості «Палітра». Займається дизайном, реставрацією, розписом. Брала участь у виготовленні «Янгола Миру» на майдані Незалежності, розписі форм писанок для «Писанкового саду» в парку Молоді Рівного.

Чуприна Михайло Степанович (1960 р. н.)

Художник декоративно-прикладного мистецтва. Народився у Рівному, закінчив Рівненську дитячу художню школу. У 1981 р. – Вижицьке

училище прикладного мистецтва. Працював художником-конструктором Рівненського заводу тракторних агрегатів (1983 – 1987 рр.), Рівненської фабрики дитячої іграшки (1988 – 1992 рр.). З 1993 р. – викладач Рівненської дитячої художньої школи. Займається розробками художньо-кованих виробів, оформленням фасадів будинків та адміністративних установ.

Учасник виставок у Києві та Чернівцях, семінарів з дизайну, конференцій дитячої іграшки.

Література

Чуприна Михайло Степанович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 363.

ПРЕМІЯ ІМЕНІ ВАСИЛЯ ПАВЛЮКА У ГАЛУЗІ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

Міська премія імені Василя Павлюка заснована відповідно до розпорядження міського голови від 27.02.2014 року № 151-р «Про міську премію імені Василя Павлюка у галузі народного мистецтва». Премія спрямована на підтримку людей мистецтва, присуджується за кращі здобутки народних митців, що утверджують гуманістичні ідеали українського народу, збагачують його історичну пам'ять, національну свідомість та самобутність.

Премія присуджується до дня народження талановитого музиканта-фольклориста, педагога, заслуженого працівника освіти України, збирача народної творчості, філігранного аранжувальника, митця Василя Михайловича Павлюка, починаючи з 2014 року. Лауреат отримує диплом, спеціальний нагрудний знак «Лауреат міської премії імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва» та грошову винагороду.

Павлюк Василь Михайлович (1941–2010) – збирач і записувач фольклору, педагог, керівник фольклорного ансамблю. Заслужений працівник освіти України (1989), доцент кафедри фольклору та народного співу РДІК, лауреат літературно-мистецької премії імені Бориса Тена за творчу роботу серед українців Підляшшя і премії ім. М. Костомарова, член обласної асоціації композиторів Всеукраїнської музичної спілки, член Рівненського краєзнавчого товариства Всеукраїнської спілки краєзнавців.

ПОЛОЖЕННЯ

про міську премію імені Василя Павлюка у галузі народного мистецтва

1. Міська премія імені Василя Павлюка (далі премія) є найвищою в місті відзнакою у галузі народного мистецтва.

2. Премія присуджується за кращі здобутки (добробки) майстрів (виконавців) традиційного народного мистецтва, що утверджують гуманістичні ідеали українського народу, збагачують його історичну

пам'ять, національну свідомість та самобутність, відроджують і збагачують національну (регіональну) культуру, за діяльність, що сприяє виявленню, фіксації, збереженню та популяризації етнокультурної спадщини та регіональних особливостей українського народу.

3. Премія присуджується до дня народження Василя Михайловича Павлюка 14 серпня, починаючи з 2014 року у розмірі 10 (десять) тисяч гривень.

4. На здобуття премії щорічно висуваються творчі доробки претендентів, виконані (оприлюднені) протягом останніх трьох років, але не пізніше, ніж за три місяці до його висування на здобуття премії; мають позитивні рецензії, відгуки у засобах масової інформації.

5. Пропозиції щодо претендентів на здобуття премії подаються органами державної виконавчої влади та місцевого самоврядування, творчими спілками, культурно-мистецькими закладами, музеями, науковими та навчальними закладами, громадськими організаціями, самовисуванням.

6. Пропозиції щодо претендентів на здобуття премії подаються до управління культури і туризму виконавчого комітету Рівненської міської ради до 1 липня поточного року за адресою м. Рівне, вул. Кавказька, 15 тел. 26-75-45, 26-08-19.

7. На здобуття премії подаються документи:

- клопотання про присудження премії;
- матеріали, що засвідчують творчий доробок претендента: фотографії, репродукції, аудіо та відеозаписи, CD диски, друкована продукція, інше;
- ксерокопії публікацій, відгуків у засобах масової інформації;
- характеристика претендента на здобуття премії та його фотокартка;
- копія паспорта та ідентифікаційного номеру претендента (коли претендентом є колектив – копія паспорта його керівника).

8. Днем висунення претендента на здобуття премії вважається день реєстрації в управління культури і туризму документів, зазначених у пункті 7 цього Положення.

9. Премією нагороджуються митці, що народилися, проживають або тривалий час працювали в м. Рівному.

10. Повторно премія може присуджуватись не раніше ніж через десять років після попереднього присудження.

11. Для розгляду поданих документів, зазначених у пункті 7 цього положення, визначення та нагородження претендентів, утворюється Комітет із присудження міської премії імені Василя Павлюка у складі 13 осіб, у тому числі відповідального секретаря, який бере участь у засіданнях Комітету без права голосу.

12. Персональний склад комітету затверджується розпорядженням міського голови.

13. Члени Комітету, в разі розгляду їх як претендентів на здобуття Премії, не мають права голосу.

14. Не допускається включення до творчого колективу осіб, які виконували адміністративні, організаторські чи консультативні функції.

15. Комітет проводить розгляд, обговорення, оцінку творів (доробків) та визначення лауреатів премії.

16. Рішення комітету про присудження премії приймається таємним голосуванням присутніх членів Комітету. У разі, якщо при голосуванні результати розділилися порівну, то голос головуючого є ухвальним.

17. Результати роботи Комітету оформляються протоколом, який підписують всі присутні члени.

18. Засідання Комітету є правочинним, якщо на ньому присутні неменше, як дві третини його складу.

19. Виплата Премії здійснюється відповідно до розпорядження міського голови на підставі рішення Комітету та виплачується за рахунок коштів, передбачених управлінню культури і туризму виконавчого комітету Рівненської міської ради.

20. Комітет діє на громадських засадах.

21. Комітет очолює голова – заступник міського голови з гуманітарних питань.

22. Основною формою роботи Комітету є засідання.

23. Організаційне забезпечення роботи Комітету, у тому числі прийом та підготовку документів, зазначених у пункті 7 цього положення, здійснює відповідальний секретар Комітету.

24. Особам, яким присуджується Премія, присвоюється звання лауреатів премії імені Василя Павлюка, вручається диплом, нагрудний знак, та грошова винагорода.

25. У разі, якщо премія присуджена кільком особам, кожен лауреат отримує диплом, нагрудний знак, а грошова винагорода ділиться між ними порівну; якщо творчому колективу – колектив отримує диплом, грошову винагороду, а кожен член колективу – нагрудний знак.

26. Диплом, нагрудний знак та премія вручається лауреатам за урочистих обставин міським головою або його заступником в день Незалежності України, день міста Рівного.

27. Премія може бути присвоєна посмертно. У даному випадку диплом, нагрудний знак та грошова винагорода вручається членам родини.

28. У разі не визначення гідного претендента, Комітет має право не присуджувати її в поточному році.

29. Управління культури і туризму спільно з лауреатами премії організовують презентацію творчого доробку та висвітлюють діяльність лауреатів щорічно на день Незалежності України та день міста Рівного.

30. Управлінню культури і туризму, спільно з відділом інформаційно-аналітичного забезпечення ради та виконкому широко висвітлювати в засобах масової інформації матеріали про лауреатів премії.

Література

Міська премія імені Василя Павлюка у галузі народного мистецтва (Рівне) [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія : сайт. – Режим доступу: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Міська_премія_імені_Василя_Павлюка_в_галузі_народного_мистецтва_\(Рівне\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Міська_премія_імені_Василя_Павлюка_в_галузі_народного_мистецтва_(Рівне)) (дата звернення 22.02.2019). – Назва з екрана.

Лауреати міської премії імені Василя Павлюка у галузі народного мистецтва

2014

Фольклорний ансамбль «Горина»

Фольклорний ансамбль «Горина» Рівненського державного гуманітарного університету – перший лауреат міської премії імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва

«Горина» – перший фольклорний молодіжний студентський колектив на Рівненщині. Створений у 1979 році. Організатором і мистецьким керівником ансамблю упродовж двадцяти років був заслужений працівник освіти України, доцент кафедри музичного фольклору РДГУ Василь Михайлович Павлюк. З 1999 р. до керівництва колективом прийшли його учні – Людмила та Сергій Вострікови.

Фольклорний ансамбль «Горина» репрезентує фольклор поліського регіону України й має кілька програм, залежно від календарного циклу. Концертний репертуар ансамблю постійно поповнюється новими творами і складений на основі місцевого фольклору, записаного в фольклорних експедиціях керівниками та самими учасниками ансамблю.

«Горина» – один з найпопулярніших фольклорних колективів Рівненщини, переможець всеукраїнських, регіональних та міжнародних фольклорних фестивалів у Словачії, Польщі, Македонії, Росії, Італії, Білорусії, Австрії.

Література

Міська премія імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва : інформ. дайджест. Вип. 1 / Рівнен. ЦБС, Центр. міськ. б-ка ім. В. Г. Короленко ; уклад. Л. Ткач. – Рівне, 2014. – 11 с. – (Найвищі відзнаки Рівного).

Про фольклорний ансамбль «Горина» Рівненського державного гуманітарного університету, який є першим лауреатом міської премії імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва.

Дем'янчук О. Не зраджуючи автентичі : фольклор. ансамбль «Горина» відзначив своє 30-річчя / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2010. – 28 січ. – С. 13.

Премія імені Василя Павлюка // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 28 серп. – С. 16.

Фольклорному гурту «Горина» присвоєно міську премію в галузі народного (фольклорного) мистецтва імені Василя Павлюка.

Премію виборів гурт «Горина» [Електронний ресурс] // Рівне-Ракурс : сайт. – Режим доступу: <http://mail.rakurs.rovno.ua/17811> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Фольклорний гурт «Горина» отримав міську премію в галузі народного мистецтва імені Василя Павлюка [Електронний ресурс] // ОГО : сайт. – Режим доступу: <http://ogo.ua/articles/view/2014-08-23/54278.html> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2015

Ковальчук Віктор Павлович (1958 р. н.)

Фольклорист, збирач та дослідник традиційної культури поліського краю, педагог, ініціатор створення Етнокультурного центру «Веснянка» Рівненського Палацу дітей та молоді. Уродженець с. Нетреба Володимирецького району Рівненської області. У 1973 р. закінчив Володимирецьку ДМШ, у 1977 р. – Рівненське державне музичне училище, а в 1987 р. – Рівненський державний педагогічний інститут. Працював викладачем Володимирецької та Клеванської дитячої музичної школи (1977–1980) З 1980 р. – художній керівник фольклорного гурту «Веснянка», а з 2000 року – керівник Етнокультурного центру «Веснянка» Рівненського міського Палацу дітей та молоді. З 1997 р. – засновник та голова Рівненського фольклорно-етнографічного товариства, голова Асоціації фольклористів Рівненського обласного відділення Національної Всеукраїнської музичної спілки. З 2003 р. – голова Рівненської обласної молодіжної громадської організації – «Творче об'єднання «Древлянські джерела». Автор проекту та директор Міжнародного молодіжного фестивалю традиційної народної культури «Древлянські джерела» (м. Рівне – 1998, 1999, 2001, 2003, 2005 рр.). З 2001 р. – відповідальний секретар Української секції CIOFF (Міжнародної Ради Організацій Фестивалів Фольклору та Традиційних Мистецтв, що співпрацює з ЮНЕСКО).

Заслужений працівник культури України (2004). Автор численних публікацій з питань традиційної культури та редактор-упорядник наукового видання «Етнокультурна спадщина Рівненського Полісся» (Випуски 1–7,

2001–2006 рр.). За значні досягнення у розвитку, збереження та популяризацію народного мистецтва й виховання дітей та молоді на історико-культурних традиціях Рівненщини Ковальчук В. П. неодноразово нагороджувався грамотами управління культури та управління освіти і науки Рівненської облдержадміністрації. В. Ковальчук, як керівник гурту «Веснянка» та директор фестивалю «Древлянські джерела», двічі ставав переможцем рейтингу популярності «Гордість міста» (2003, 2005) в номінаціях «Кращий фольклорний колектив» та «Кращий мистецький проект». Крім того, він нагороджений грамотами Міністерства культури і мистецтв України та Міністерства освіти і науки України; нагороджений знаками: «Відмінник освіти України» (1987), «За багаторічну плідну працю в галузі культури» (2003), «За досягнення в галузі культури і мистецтва» (2008), а в 2004 р. йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник культури України». В 2007 р. став лауреатом Всеукраїнської премії ім. В. М. Гнатюка за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини, в 2009 р. – нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Література

Ковальчук В.П. Етнокультурний центр у системі позашкільного закладу: концепція, досвід, перспективи : метод. посіб. / В. П. Ковальчук, О. О. Гумінська. – Тернопіль : Навч. книга – Богдан, 2014. – 192 с.

Ковальчук В. П. Народна музика Рівненського Полісся [ноти] : обрядові пісні / В. П. Ковальчук. – 2-е вид. – Рівне : НУВГП, 2009. – 188 с.

Ковальчук В. Досліджує спадщину Полісся / В. Ковальчук ; розмовляла Т. Закордонець // Рівнен. газета. – 2012. – 12 січ. – С. 1.

Розмова з художнім керівником Етнокультурного центру «Веснянка» Рівненського міського палацу дітей та молоді В. Ковальчуком.

Народна музика Рівненського Полісся : у зап. В. Ковальчука / Етнокультур. центр Рівнен. міськ. палацу дітей та молоді ; заг. ред. Ю. П. Рибак. – Рівне : Дятлик М. С., 2018. – 317 с.

Ковальчук Віктор Павлович // Столярчук Б. Митці Рівненщини / Б. Столярчук. – Рівне, 2011. – С. 141–142.

Міська премія імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва [Текст] : інформ. дайджест. Вип. 2 / Рівнен. ЦБС, Центр. міськ. б-ка ім. В. Г. Короленка ; уклад. Л. Грищук. – Рівне, 2015. – 11 с. – (Лауреати найвищих відзнак Рівного).

Про фольклориста, збирача та дослідника традиційної культури поліського краю, лауреата міської премії імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва в 2015 р. Віктора Павловича Ковальчука.

2016

Цапун Раїса Володимирівна (1960 р. н.)

Педагог, фольклорист, етнограф, збирачка та виконавиця народних пісень, автор публікацій із традиційної культури України. Уродженка с. Будичани Чуднівського району Житомирської області. У 1980 р. закінчила Дубенське культурно-освітнє училище; 1985 р. – Рівненський державний інститут культури по спеціалізації «музичний фольклор». З 2007 р. – доцент кафедри музичного фольклору Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету.

Створила разом з Іваном Сінельниковим фольклорний ансамбль «Джерело» (1986), метою якого є дослідження, реконструкція та відтворення музичного фольклору Рівненського та Житомирського Полісся. Організувала фольклорний гурт «Маланка» (1989), що вивчає та популяризує народну творчість Поділля та Прикарпаття. Художній керівник та учасниця народного аматорського тріо «Ярина» Рівненського міського Будинку культури (2017).

Раїса Цапун відзначена нагородами Міністерства освіти і науки України, Рівненської обласної ради, ректорату та дирекції РДГУ. Вона – майстер сучасного декоративно-прикладного мистецтва, член Всеукраїнського політичного об'єднання «Жінки за майбутнє», клубу ділових жінок Спільки жінок Рівного, Всеукраїнської спілки краєзнавців, член Національної Всеукраїнської музичної спілки. Лауреат республіканського радіоконкурсу «Нові імена» (Київ, 1989), Поліського зеленого фестивалю «Труйца то усьо Куста» (Сарни, 2004), лауреат I премії серед солістів-вокалістів обласного огляду-конкурсу художньої самодіяльності працівників освіти і науки (2002, 2005, 2007), лауреат I премії загальноміського конкурсу «Мамина вишиванка» в номінації «Сучасне вбрання в народному стилі» (Рівне, 2008). «Жінка – 2004 року» у номінації «Жінки – працівники культури, творчих професій».

Література

Сербинівське весілля : запис, транскрипції та впорядкув. Р. Цапун. – Рівне : Перспектива, 2004. – 144 с.

Цапун Р. Будичани. Традиційна спадщина. Чуднівський район Житомирської області / Р. В. Цапун. – Рівне : О. Зень, 2006. – 100 с. : фото.

Цапун Р. З історії фольклорно-етнографічної експедиції у Сарненський район (1986 р.) / Р. Цапун // Мистецька освіта та розвиток творчої особистості : зб. наук. праць / Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України. – Рівне : Волин. обереги, 2015. – Вип. 1. – С. 282–292.

Цапун, Р. Народні обряди з репертуару гурту «Джерело» : навч.-метод. посіб. / Р. Цапун. – Рівне, 2003. – 123 с.

Цапун Р. Традиційний новорічний обряд «Маланка» та його реконструкція (на прикладі фольклорного ансамблю РДІК «Маланка» (1989–1991) / Р. Цапун // Мистецька освіта та розвиток творчої особистості : зб. наук. праць / Рівнен. держ. гуманітар. ун-т. – Рівне : Волин. обереги, 2016. – Вип. 2. – С. 181–189.

Цапун Р. Фольклорні пам'ятки Волинського Полісся: записи Миколи Костомарова та популяризація студентським ансамблем «Джерело» / Р. Цапун // М. Костомаров і його епоха: текст і контексти : зб. наук. праць : до 200-річчя від дня народж. М. Костомарова / Рівнен. обл. краєзнав. музей ; Рівнен. держ. гуманітар. ун-т. – Рівне : Волин. обереги, 2017. – С. 152–158.

Дем'янчук О. Пов'язала голову хустиною / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2016. – 4 берез. – С. 16.

У Рівненській обласній універсальній науковій бібліотеці відбувся літературно-музичний вечір «Мамина хустка – оберіг родини», де про оберіг розповіла доцент кафедри музичного фольклору Інституту мистецтв РДГУ Раїса Цапун.

Міська премія імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва : інформ. дайджест. Вип. 3 / Рівнен. ЦБС ; уклад. Л. Грищук. – Рівне, 2016. – 8 с. – (Лауреати найвищих відзнак Рівного).

Мошняга Л. Зиму й літо – у вишиванці : ходить на роботу, у справах чи будь-де, куди потрібно ходити людині, доцент РДГУ Раїса Цапун / Л. Мошняга // Сім днів [Рівне]. – 2016. – 19 трав. – С. 1.

Цапун Раїса Володимирівна // Митці Рівненщини : енциклоп. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : Вид. О. Зень, 2011. – С. 352–353.

2017

**Ковальчук Алла Павлівна (1978 р. н.),
Ковальчук Юрій Васильович (1970 р. н.)**

Фольклористи, збирачі та дослідники традиційної культури краю, виконавці народних пісень, провідні солісти фольклорного гурту «Горина» РДГУ, керівники зразкового дитячого гурту традиційного поліського співу «Ранкові роси».

Ковальчук Алла Павлівна – уродженка с. Сварицевичі Дубровицького району Рівненської області, у 2000 р. закінчила РДГУ за спеціальністю «керівник фольклорного ансамблю, викладач фахових дисциплін».

Ковальчук Юрій Васильович – уродженець с. Рокитне Рокитнівського району Рівненської області, у 1998 р. закінчив Рівненський державний інститут культури за спеціальністю «керівник фольклорного ансамблю, викладач фахових дисциплін».

Ковальчук Юрій Васильович та Ковальчук Алла Павлівна працюють в Рівненській загальноосвітній школі І–ІІІ ступенів № 28, на базі якої

створили гурт традиційного поліського співу «Ранкова роса», який займається збиранням, вивченням та популяризацією фольклору рідного краю. У 2005 р. колективу присвоєно звання «Зразковий художній колектив», а у 2018 р. – «Народний художній колектив».

Свій багаторічний досвід роботи з успадкування традиційної культури краю дітьми і молоддю ЗОШ № 28, РДГУ висвітлено в навчально-методичних посібниках Алли та Юрія Ковальчуків «Нове життя старим традиціям», «Традиційний поліський спів як засіб формування духовно багатой особистості» (2011–2017 рр.) та в навчальній програмі гуртка «Традиційний поліський спів. 4 роки навчання», затвердженій Міністерством освіти та науки України.

Література

Дем'янчук О. Десять років разом із піснею : зразковий гурт традиційного поліського співу «Ранкова роса» [учасники якого навчаються у рівненській ЗОШ № 28] відсвяткував свій перший творчий ювілей / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2011. – 27 січ. – С. 8.

Ковальчук Ю. «Співаю, бо люблю» / Ю. Ковальчук ; розмову вела Р. Ричко // Вільне слово [Рівне]. – 2011. – 11 серп. – С. 12.

Бесіда з виконавцем пісень у відомих рівненських фольклорних колективах «Горина», «Сільська музика», «Ранкова роса» Юрієм Ковальчуком.

Міська премія імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва : інформ. дайджест. Вип. 4 / Рівнен. ЦБС, Центр. міськ. б-ка ім. В. Г. Короленка ; уклад. Л. Гришук. – Рівне, 2017. – 7 с. – (Лауреати найвищих відзнак Рівного).

Про лауреатів міської премії імені Василя Павлюка в 2017 р. Ковальчука Юрія Васильовича та Ковальчук Аллу Павлівну – керівників дитячого гуртка «Ранкова роса» (ЗОШ № 28).

2018

Приймачук Катерина Аркадіївна (1957 р. н.)

Див. Рівненська обласна премія імені Ганни Леончук за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини у 2017 р.

Література

Поліське весілля : записане в с. Немовичі Сарненського району Рівненської області / Рівнен. обл. центр народної творчості ; Рівнен. держ. пед. ін-т; авт.-упоряд. А. С. Пастушенко, В. Г. Решетов, К. А. Приймачук [та ін.]. – Рівне, 1993. – 57 с.

Приймачук К. Рівненський обласний центр народної творчості в структурі декоративно-прикладного мистецтва / К. Приймачук // Декоративно-прикладне мистецтво Рівненщини : (колектив. моногр.) /

упоряд. і наук. ред. проф. Виткалов В. Г. – Рівне : ПП ДМ, 2010. – С. 173–215.

Приймачук К. Утвердження народних традицій / К. Приймачук // Етнокультура Волинського Полісся і Чорнобильська трагедія / упоряд. С. І. Шевчук. – Рівне : Волин. обереги, 1998. – Вип. 3 : Зарічнен. р-н Рівнен. обл. – С. 279–280.

Міська премія імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва [про Приймачук К. А.] : інформ. дайджест. Вип. 5 / Рівнен. ЦБС ; уклад. Н. Гайдук. – Рівне, 2018. – 8 с. – (Лауреати найвищих відзнак Рівного).

Приймачук Катерина Аркадіївна // Столярчук Б. Й. Митці Рівненщини : енциклопед. довід. – 2-ге вид., допов. і перероб. – Рівне : Видавець О. Зень, 2011. – С. 270.

ПРЕМІЯ ІМЕНІ УЛАСА САМЧУКА В ГАЛУЗІ ЛІТЕРАТУРИ

Премія заснована на вшанування великого українського письменника, публіциста і громадського діяча Уласа Олексійовича Самчука відповідно до розпорядження міського голови від 18.04.2012 р. № 385-р «Про міську літературну премію імені Уласа Самчука». Премія є найвищою в місті відзнакою. Нагороджуються літератори, що народилися, проживають або тривалий час працювали у Рівному.

Премією відзначаються літературні (поезія, проза, драматургія) та публіцистичні твори.

Самчук Улас Олексійович (1905–1987) – письменник, журналіст, громадський діяч. Народився в с. Дермань Здолбунівського району Рівненської області у родині заможних селян. У 1913 р. сім'я переїхала в с. Тилявку Кременецького повіту. У 1917–1925 рр. навчався у Дерманській вищепочатковій школі, у 1921–1925-х – у Кременецькій приватній гімназії імені Івана Стешенка. Був призваний до польського війська (гарнізон міста Тарнова). У 1927 р. дезертирував до Німеччини. Навчався у Бреславському університеті. З 1929 по 1941 рр. жив у Чехословаччині. Навчався в Українському вільному університеті у Празі. З 1941 по 1943 рр. був редактором газети «Волинь» у Рівному. У 1944–1948 рр. жив у Німеччині. Пройшов через табори переміщених осіб, був одним із засновників і головою літературної організації Мистецького Українського Руху. У 1948 р. переїхав до Канади. Похований у Торонто (Канада). Відкрито музеї та музейні кімнати Уласа Самчука, його іменем названо вулиці, встановлено пам'ятники та меморіальні дошки у Рівному, Луцьку, Дубні, Здолбунові, Дермані та Тилявці.

ПОЛОЖЕННЯ про міську премію імені Уласа Самчука в галузі літератури

Міська премія імені Уласа Самчука в галузі літератури (надалі – Премія), заснована на вшанування великого українського письменника, публіциста і громадського діяча Уласа Олексійовича Самчука (1905–1987

рр.), є найвищою в місті відзнакою і присуджується до дня народження Уласа Самчука (20 лютого), починаючи з 2013 р. у розмірі 12 (дванадцять) тисяч гривень.

Премією відзначаються твори літератури та публіцистики, що збагачують духовний світ нашого сучасника, будять історичну пам'ять народу, його національну свідомість та самобутність, спрямовані на державотворення і демократизацію суспільства, що стали помітним явищем в літературі та публіцистиці. Премія встановлюється у галузі літератури (поезія, проза, драматургія), публіцистика.

На здобуття премії щорічно висуваються літературні твори, які вийшли друком протягом останніх трьох років, але не пізніше як за два місяці до їх висунення на здобуття Премії.

Премія є персональною, присуджується авторові один раз за життя.

Пропозиції щодо претендентів на здобуття Премії подаються органами державної виконавчої влади та місцевого самоврядування, творчими спілками, культурно-мистецькими закладами, науковими та навчальними закладами, громадськими організаціями, самовисунанням.

Документи на здобуття Премії подаються в управління культури і туризму виконавчого комітету Рівненської міської ради до 5 лютого поточного року за адресою м. Рівне, вул. Кавказька, 15, тел. 260837, email: turism70ukr.net

Для участі подаються:

- клопотання про присудження Премії з короткою характеристикою твору та його автора (колективу авторів);
- твори у друкованому вигляді (не менше 3-х примірників);
- 2 рецензії на твір кандидата (кандидатів) на здобуття Премії;
- копії паспорта та ідентифікаційного номера претендента або, в разі коли є колектив авторів, – копії паспортів та ідентифікаційних номерів кожного члена колективу;

Премією нагороджуються літератори, що народилися, проживають або тривалий час працювали в м. Рівному.

Для розгляду поданих документів, зазначених у пункті 7 цього Положення, визначення та нагородження претендентів утворюється Комітет із присудження міської літературної Премії імені Уласа Самчука в складі 11 (одинадцяти) осіб.

Члени Комітету, в разі розгляду їх претендентів на здобуття Премії, не мають права голосу.

Диплом та Почесний знак лауреата:

Особам, удостоєним премії, присвоюється звання лауреата Міської літературної премії імені Уласа Самчука, і вручаються Диплом та Почесний знак лауреата.

Диплом лауреата Міської літературної премії імені Уласа Самчука являє собою аркуш формату А4 коричневого кольору, на лицьовому боці якого вміщено портрет Уласа Самчука, зображення стилізованого гусячого

пера як символу літературної творчості та розташовано напис «Диплом лауреата міської літературної премії імені Уласа Самчука». По периметру аркуш облямовано лиштвом з орнаментом абстрактних форм темно-коричневого та сірого кольору. У верхній та нижній частині диплому – елементи з рослинними мотивами сірого кольору.

Почесний знак лауреата Міської премії імені Уласа Самчука виготовляється з металу і має форму стрічки національних кольорів. На ній – стилізоване зображення гусячого пера та напис «Лауреат премії імені Уласа Самчука».

Комітет з міської літературної премії Уласа Самчука:

Для розгляду поданих документів, зазначених у пункті 7 цього Положення, визначення та нагородження претендентів утворюється Комітет із присудження міської літературної Премії імені Уласа Самчука в складі 11 (одинадцяти) осіб. Комітет утворюється у складі голови, заступника голови та інших членів Комітету, які беруть участь у його роботі на громадських засадах.

Література

Рівненська міська літературна премія імені Уласа Самчука // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довід., контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Оповідач, 2016. – С. 174–177.

Міська премія імені Уласа Самчука в галузі літератури (Рівне) [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія : сайт. – Режим доступу: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Міська_премія_імені_Уласа_Самчука_в_галузі_літератури_\(Рівне\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Міська_премія_імені_Уласа_Самчука_в_галузі_літератури_(Рівне)) (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Нагорна І. Життєвий та творчий шлях Уласа Самчука (1905–1987 рр.) [Електронний ресурс] / І. Нагорна // Україна: Історія великого народу: сайт. – Режим доступу: <http://www.litopys.com.ua/places/muzey-ulasa-samchuka/-zhitt-viy-ta-tvorchiy-shlyakh-ulasa-samchuka-1905-1987-rr/> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Лауреати Рівненської міської премії імені Уласа Самчука в галузі літератури

2013

Шморгун Євген Іванович (1940 р. н.)

(за твори «...І пітьма не здолала його», «Твердь»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2006 р.

Література

Шморгун Є. ... І п'ятьма не здолала його : сторінка буття «Пересопницького Євангелія» / Є. Шморгун. – Рівне : Азалія, 2011. – 164 с.

Шморгун Є. І. Твердь : світлинки людської пам'яті та історії із часів будівництва Пересопницького монастиря / Є. І. Шморгун. – Рівне : Азалія, 2012. – 132 с.

Бондючна Ю. На найтеплішій землі / Ю. Бондючна // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини / гол. ред. Є. Цимбалюк. – Рівне : ДМ, 2012. – № 20/21. – С. 247–248.

Рецензія на книгу Є. Шморгуна «Твердь: світлинки людської пам'яті та історії із часів будівництва Пересопницького монастиря».

Велесик П. Євген Шморгун: джерела, що б'ють з-під пера / П. Велесик // Рівне-Ракурс. – 2016. – 28 квіт. – С. 13.

Дем'янчук Г. Євген Шморгун : літ. портрет : до 60-річчя від дня народж. / Г. Дем'янчук. – Рівне : Азалія, 2000. – 23 с. – (Приватна колекція А. І. Дацкова).

Дем'янчук О. Премія знайшла свого першого лауреата / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2013. – 22 лют. – С. 3.

Дем'янчук О. Твердиня Пересопниці / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2012. – 13 квіт. – С. 12.

Про презентацію книги «Твердь: світлинки людської пам'яті та історії із часів будівництва Пересопницького монастиря» у археологічному центрі «Пересопниця».

Євген Шморгун. Письменник, видавець, громадський діяч // Боровець Б. Поліссям народжене слово : літ. портрети / Б. Боровець. – Рівне : Волин. обереги, 2012. – С. 118–132.

Євген Шморгун : прозаїк, поет, перекладач // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 153–154.

Кам'янський П. Книга до часу / П. Кам'янський // Зелені шати [Костопіль]. – 2011. – 25 берез. – С. 4.

Про презентацію книги «...І п'ятьма не здолала його» у Рівненській обласній універсальній науковій бібліотеці.

Омелянчук І. «П'ятьма не здолала його» : саме так називається книга рівнен. письменника Є. Шморгуна, за яку він отримав першу міську премію ім. У. Самчука / І. Омелянчук // Рівнен. кооператор. – 2013. – 15 берез. – С. 8.

Тимошук Л. Прем'єра книги / Л. Тимошук // Клеван. тракт. [Зоря]. – 2011. – 3 черв. – С. 1.

Про презентацію книги «...І п'ятьма не здолала його» у Рівненській центральній районній бібліотеці.

Шморгун Є. Це воістину був подвиг на ниві Слова і Духа / Є. Шморгун // Вільне слово [Рівне]. – 2011. – 10 берез. – С. 5 ; Вісті Рівненщини. – 2011. – 1 квіт. – С. 12 ; Надслучан. вісник [Березне]. – 2011. – 13 квіт. – С. 6 ; Прапор перемоги [Радивилів]. – 2011. – 20 трав. – С. 5.

Про книгу «...І нітьма не здолала його».

Перша міська літературна премія ім. Уласа Самчука [Електронний ресурс] : [відео] // YouTube : [TVRivne1] : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=I5dlZfeI6nk> (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

2014

Велесик Петро Якович (1944 р. н.)
(за роман у новелах «Лови кажанів»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2011 р.

Література

Велесик П. Я. Лови кажанів : новели / П. Я. Велесик. – Костопіль : Роса, 2011. – 176 с.

Боровець Б. Т. Петро Велесик : літ. портрет / Б. Т. Боровець. – Рівне : Азалія, 2003. – 12 с.

Бондючна Ю. Спіймані миті / Ю. Бондючна // Вісті Рівненщини. – 2012. – 11 трав. – С. 13.

Рецензія на роман П. Велесика «Лови кажанів».

Бондючна Ю. Спіймати миті / Ю. Бондючна // Зелені шати [Костопіль]. – 2012. – 27 квіт. – С. 4.

Рецензія на роман П. Велесика «Лови кажанів».

Бусько В. Петро Велесик став лауреатом / В. Бусько // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 18 берез. – С. 3.

Дем'янчук О. Творча спадкоємність : Петро Велесик – лауреат літературної премії ім. Уласа Самчука / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2014. – 21 лют. – С. 6.

Кардаш А. Петро Велесик. Правда життя з-під пера / А. Кардаш // Сарнен. новини. – 2014. – 27 берез. – С. 6.

Столярчук Б. Петро Велесик. Правда життя з-під пера / Б. Столярчук // Мистецькі грані [Рівне]. – 2012. – № 5. – С. 8–9.

Про роман «Лови кажанів».

У Рівному літературна премія імені Уласа Самчука знайшла свого лауреата [Електронний ресурс] // Сфера-ТВ : сайт. – Режим доступу:

<http://sfera-tv.com.ua/index.php?m=news&d=view&nid=22898> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2015

Басараба Василь Наумович (1948 р. н.)
(за роман «Страшний суд»)

Письменник, журналіст, літературознавець, краєзнавець. Член Національної спілки письменників України. Народився у с. Біла Криниця Рівненського району Рівненської області. У 1966 р. закінчив місцеву школу, у 1972 р. – Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка (філологічний факультет). Працював робітником. З 1968 р. – на журналістській роботі. Працював у гощанській районній газеті, у рівненській молодіжній газеті «Зміна». Від 1984 р. – в обласній газеті «Червоний прапор» (з грудня 1991 р. – «Вільне слово») та «Вісті Рівненщини» (2006 р.). Лауреат премії імені Валер'яна Поліщука.

Література

Басараба В. Страшний суд : роман / В. Басараба. – Харків : Клуб Сімейного дозвілля, 2013. – 368 с.

Бабій С. Дорога до страшного суду / С. Бабій // Сім днів [Рівне]. – 2014. – 13 берез. – С. 12.

Рецензія на роман «Страшний суд».

Басараба Василь Наумович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 16–17.

Басараба Василь Наумович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 13.

Берегова Н. «Страшний суд» рівненського поета : Василь Басараба презентував громадськості свій перший роман / Н. Берегова // Льонокомбінат [Рівне]. – 2014. – 21 берез. – С. 14.

Бойчук В. «Страшний суд» / В. Бойчук // Слово і час [Рівне]. – 2014. – 21 лют. – С. 7.

Рецензія на книгу.

Бондар В. Наш земляк – дипломант літературного конкурсу / В. Бондар // Слово і час [Рівне]. – 2015 – 30 січ. – С. 5.

Про презентацію книги «Страшний суд» у Рівненській обласній універсальній науковій бібліотеці.

Бондар В. Рівненський письменник у романі «Страшний суд» передбачив майбутнє / В. Бондар // Льонокомбінат [Рівне]. – 2015. – 6 берез. – С. 14.

Про презентацію роману «Страшний суд» у Рівненській центральній міській бібліотеці ім. В. Г. Короленка.

Бондючна Ю. Василь Басараба : літ. портрет / Ю. Бондючна. – Рівне : Волин. береги, 2008. – 16 с.

Бондючна Ю. Волинська височина : літ. портрети / Ю. Бондючна. – Тернопіль, 2016. – 176 с. – (Серія «Ім'я на обкладинці» ; Вип. 2).

Про роман «Страшний суд». – С. 113–117.

Василь Басараба : поет, прозаїк // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 70.

Вовчик Н. Автор «Страшного суду» Василь Басараба зібрав своїх друзів та земляків на вечір-бенефіс з нагоди свого 70-річчя / Н. Вовчик // Сім днів [Рівне]. – 2018. – 29 берез. – С. 16.

Гострозір О. Переможець «Коронації слова» купує власні книжки... / О. Гострозір // Рівне-Ракурс. – 2014. – 20 берез. – С. 5.

Про В. Басарабу, який отримав відзнаку за роман «Страшний суд».

Дем'янчук О. Стежка до Судного дня : журналіст і поет Василь Басараба презентував роман «Страшний суд» / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2014. – 21 берез. – С. 16.

Дудко З. Вовча душа, оркестр у лісі та помста за минуле – новий роман про Голодомор / З. Дудко // Рівне Експрес – 2014. – 20 берез. – С. 4.

Про презентацію книги В. Басараби «Страшний суд».

Кардаш А. Високі відзнаки – нашим! / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 4 квіт. – С. 6.

Про лауреата Рівненської міської літературної премії імені Уласа Самчука В. Басарабу.

Мазаний В. Василь Басараба став дипломантом «Коронації слова» / В. Мазаний // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 2 лип. – С. 8.

Про номінанта 13-го міжнародного конкурсу «Коронація слова» за роман «Страшний суд».

Матвіїв А. Як рівненський письменник свою книгу в магазині купував / А. Матвіїв // Рівне вечірнє. – 2014. – 20 берез. – С. 11.

По вихід з друку роману В. Басараби «Страшний суд».

Отримав літературну премію за боротьбу НКВС і УПА // Рівне вечірнє. – 2015. – 26 лют. – С. 10.

Сищук А. Василь Басараба став дипломантом всеукраїнського конкурсу «Коронація слова» / А. Сищук // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 20 берез. – С. 11.

Про дипломанта літературного конкурсу «Коронація слова – 2013» за роман «Страшний суд».

Снісаренко С. Премію імені Уласа Самчука отримав Василь Басараба / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2015. – 26 лют. – С. 6.

Соколенко М. Василь Басараба став лауреатом премії імені Уласа Самчука / М. Соколенко // Льонокомбінат [Рівне]. – 2015. – 27 лют. – С. 13.

Шахрай О. Премія за «Страшний суд» / О. Шахрай // Вісті Рівненщини. – 2015. – 27 лют. – С. 16.

Юркова О. Вручено літературну премію імені Уласа Самчука / О. Юркова // Голос України. – 2015. – 26 лют. – С. 7.

Басараба Василь Наумович // Письменники-лауреати літературної премії імені Валер'яна Поліщука : до 30-річчя від дня заснування премії : біобібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка ; уклад. В. В. Максимчук, Н. А. Юшкова, наук. ред. О. Л. Промська. – Рівне : ДМ, 2013. – С. 15–28. – (Славетні земляки).

Басараба Василь Наумович (1948) // Лауреати регіональної краєзнавчої премії «За відродження Волині» : до 25-річчя від дня заснування премії : наук.-допом. біобібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка ; Рівнен. обл. орг. Нац. спілки краєзнавців України ; уклад. : Н. М. Кожан, І. А. Козюхно; наук. ред. О. Л. Промська; ред. З. М. Тирак. – Рівне : Волин. обереги, 2017. – С. 21–23. – (Дослідники рідного краю).

Літературну премію ім. Уласа Самчука присуджено за роман «Страшний суд» [Електронний ресурс] // Український авторський портал : сайт. – Режим доступу: <https://book-ua.net/Literaturnu-premiyu-im-Ulasy-Samchuka-prysudzheno-za-roman-Strashnyy-sud/> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Іващук Т. Василю Басарабі вручили премію імені Уласа Самчука [Електронний ресурс] : [відео] / Т. Іващук // YouTube : [ТРК Ритм] : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=ZJFSk1L7aJU> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2016

Одерако Ірина Володимирівна (1982 р. н.)
(за роман «Від світанку і до вічності»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені М. Дубова 2012 р.

Література

Одерако І. Від світанку і до вічності : роман / І. Одерако. – Рівне : Лапсюк В. А., 2014. – 184 с.

Замкова О. Пошанівок із відзнакою / О. Замкова // Вісті Рівненщини. – 2016. – 26 лют. – С. 7.

Ірина Одерако. Прозаїк // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 129.

Нагорна О. Ірина Одерако – лауреат літературної премії Уласа Самчука / О. Нагорна // Рівне-Ракурс. – 2016. – 25 лют. – С. 3.

Снісаренко С. 5 тисяч гривень – за талант / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2016. – 18 лют. – С. 3.

Цимбалюк, Є. Визначили лауреата премії імені Уласа Самчука / Є. Цимбалюк // Голос України. – 2016. – 23 лют. – С. 9.

Цимбалюк, Є. Четвертий за ліком лауреат премії імені Уласа Самчука / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2016. – 25 лют. – С. 16.

Одерако І. «Жити стало легше» – лауреат премії імені Уласа Самчука Ірина Одерако про задум роману [Електронний ресурс] / І. Одерако // Радіо трек : сайт. – Режим доступу: https://radiotrek.rv.ua/news/zhyty_stalo_legshe__laureat_premii_imeni_ulasasa_mchuka_iryna_oderako_pro_zadum_romanu_202752.html (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2017

Медведєва Олена Анатоліївна (1972 р. н.)

(за книгу «Рівненський буквар»)

Див. Рівненська обласна літературна перемія імені М. Дубова 2015 р.

Література

Медведєва О. А. Рівненський буквар : краєзнавство для дітей і дорослих / О. А. Медведєва. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – 148 с.

Горицька Я. «Рівненський буквар» преміювали / Я. Горицька // Вісті Рівненщини. – 2017. – 24 лют. – С. 12.

Лимич А. Перший «Рівненський буквар» / А. Лимич // Літературна Україна. – 2017. – 6 квіт. – С. 13.

Непомняща А. «Рівненський буквар» – книга, що вчитиме любити / А. Непомняща // Льонокомбінат [Рівне]. – 2017. – 24 лют. – С. 14.

Про вручення міської літературної премії імені Уласа Самчука О. Медведєвій.

Олена Медведєва. Прозаїк, народна майстриня // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 124.

Снісаренко С. Міську літературну премію імені Уласа Самчука отримала Олена Медведєва за «Рівненський буквар» / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2017. – 2 берез. – С. 16.

Унікальні атрибути Олени Медведєвої / підгот. О. Васюха // Льонокомбінат [Рівне]. – 2015. – 13 листоп. – С. 8.

Про О. Медведєву, яка веде проект «Креативна книга» та видає твори на незвичних носіях.

Цимбалюк Є. Лауреатом став «Рівненський буквар» / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2017. – 2 берез. – С. 4.

Олена Медведєва описала Рівненщину від А до Я і видала у формі букваря [Електронний ресурс] : [відео] // YouTube : [Телеканал UA: Рівне] : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=izlM7mXcNmU> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Невгамовні дослідники. Олена Медведєва «Рівненський буквар» [Електронний ресурс] : [відео] // YouTube : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=liOCNrhoPH8> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2018

Панченко Микола Олексійович (1943 р. н.)

(за книги вибраних поезій «Твори»).

Поет-аматор. Народився в селищі Олександрівка Мар'їнського району Донецької області. Навчався у Дніпропетровському технікумі та Київському інституті фізичної культури. Служив в армії. З 1962 р. проживає в Рівному. Викладав у Рівненському кооперативному технікумі, працював інструктором обласної ради ДСТ «Спартак», у дирекції ВАТ «Укртелеком».

Автор шести поетичних книг.

Література

Панченко М. О. Твори / М. О. Панченко. – Рівне : Лапсюк В. А., 2017. – 344 с.

Зрілість і талант // Вісті Рівненщини. – 2018. – 26 січ. – С. 8.

Його вибухова мить // Зелені шати [Костопіль]. – 2017. – 27 жовт. – С. 4.

Про презентацію книги «Твори» М. Панченка в Рівненській обласній юнацькій бібліотеці.

Лауреатом міської премії імені Уласа Самчука став Микола Панченко // Рівне-Ракурс. – 2018. – 1 берез. – С. 2.

Романчук Н. Голос поета в хаосі безчинства і безкарності / Н. Романчук, А. Непомняща, М. Брежицький // Льонокомбінат [Рівне]. – 2018. – 2 берез. – С. 12.

Снісаренко С. Сучасна, болюча, цікава поезія : Миколі Панченку дали літ. премію імені Уласа Самчука / С. Снісаренко // Сім днів [Рівне]. – 2018. – 22 лют. – С. 3.

Ушарук В. «Довкола – з ворогами воюємо...» / В. Ушарук // Вісті Рівненщини. – 2017. – 27 жовт. – С. 9.

Шахрай О. Поет – також боєць : у Рівному вручили премію Уласа Самчука / О. Шахрай // Вісті Рівненщини. – 2018. – 2 берез. – С. 13.

ГОЩАНСЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКА ПРЕМІЯ ІМЕНІ В. І. ГУМЕНЮКА

Літературно-мистецька премія імені В. І. Гуменюка заснована рішенням Гощанської районної ради від 15.05.2013 р. № 326 з метою увіковічнення пам'яті письменника та журналіста Гощанської районної газети «Рідний край» та всебічне залучення учнівської молоді до творчості.

На присудження премії можуть претендувати учні шкіл, районної гімназії та агротехнічного ліцею, що займаються літературною, музичною та народною творчістю.

Премія присуджується за вагомий внесок у розвиток поетичної, прозової, художньої творчості та збереження культурних традицій району.

Щороку визначаються два переможці конкурсу. Лауреат отримує диплом та грошову винагороду. Вречення премій проводиться щороку до 24 лютого (день народження В. І. Гуменюка).

Гуменюк Володимир Іванович (24.02.1955–27.10.2004) – поет, журналіст. Народився у Гощі. У 1972 р. закінчив місцеву школу, у 1974 р. – Рівненське технічне училище № 2 (фах слюсаря). У 1979 р. закінчив Київський університет ім. Т. Г. Шевченка (факультет журналістики). У 1979–1980 рр. обіймав посаду відповідального секретаря редакції Дубровицької районної газети «Поліський маяк». Служив у війську. З 1983 р. працював на різних посадах у Гощанській районній газеті «Радянське життя» (тепер «Рідний край»). Був членом літературно-мистецького об'єднання «Веселка» при редакції Гощанської районної газети та кіностудії «Азалія». У 1992–1996 рр. керував гуртками різьби по дереву, карбування Гощанського районного будинку школярів та учнівської молоді. Публікувався в періодиці, альманасі «Гостинець». Видав збірку поезій. З Ю. Я. Калюхом зняв фільм «Останній бал Валевських» (1993 р.).

ПОЛОЖЕННЯ

про районну літературно-мистецьку премію імені В. І. Гуменюка

Мета заснування премії:

- увіковічення пам'яті непересічної особистості, поета, прозаїка, співця рідної землі, талановитого журналіста Гощанської районної газети «Рідний край» Гуменюка Володимира Івановича;
- підвищення ефективності та якості організації літературно-мистецької роботи серед учнів місцевих ЗОШ І–ІІ та І–ІІІ ст., районної гімназії, агротехліцею;
- усебічне залучення учнівської молоді до літературно-мистецької роботи;
- виявлення талановитих особистостей на теренах району;
- відродження народної творчості, опис історії рідного краю та його культури, духовне збагачення мешканців району, надто молоді.

Лауреати

На присудження премії претендують юні прозаїки, поети, композитори та народні умільці, що навчаються в ЗОШ І–ІІ та І–ІІІ ст., райгімназії, агротехліцеї.

Склад комітету з присудження премії

Загальне керівництво здійснює оргкомітет у кількості 7 осіб, затверджений районною радою.

Порядок проведення конкурсу

З метою присвоєння премії імені Гуменюка В. І. в районі щороку у лютому-березні, проводиться відповідний огляд-конкурс на найліпший поетичний, прозовий, музичний, мистецький доробок, книгу.

Кожен громадянин, громадська організація, державна установа має право на висунення кандидатур та представлення відповідних даних на здобуття премії імені Гуменюка В. І.

Друковані матеріали та представлення надсилаються в оргкомітет до 15 лютого щороку.

Розгляд поданих представлень здійснюють члени оргкомітету до 10 березня. Підсумки розгляду матеріалів підбиваються, а премія вручається 17 березня (день народження Гуменюка В. І.).

Критерії підбиття підсумків

Оргкомітет підбиває підсумки за такими критеріями:

- наявність друкованого матеріалу (книги), написаної картини, музичного твору, художньо-мистецького виробу тощо;
- високий літературно-мистецький рівень авторської роботи;
- актуальність авторського доробку для мешканців району.

Відзначення переможців

Щороку визначаються два переможці конкурсу, які вдостояються Премії імені Гуменюка В. І. та нагороджуються дипломами районної ради й райдержадміністрації. Подяками райради та райдержадміністрації нагороджуються й навчальні заклади, в яких навчаються лауреати.

Фінансове забезпечення

Премія встановлюється в обсязі 1000 (тисячі) гривень, складається з двох частин по 500 (п'ятсот) гривень і виплачується за рахунок районного бюджету.

Література

Форманчук О. Положення про Гощанську районну літературно-мистецьку премію ЛМО «Веселка» імені В. І. Гуменюка / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2010. – 6 листоп. – С. 7.

2011

Переходько Ярослав (1995 р. н.)

(учень 10 класу Тучинської ЗОШ)

Література

Форманчук О. Три свята в один день / О. Форманчук // Рідний край. [Гоща] – 2011. – 26 лют. – С. 6.

Про вручення грамоти лауреата літературно-мистецької премії імені В. І. Гуменюка Я. Переходьку.

Ярослав Переходько // Тучинський передзвін : Література. Краєзнавство. Фото : альманах. – Рівне : Друк Волині, 2012. – Вип. 3. – С. 83.

Форманчук Тетяна

(учениця 10 класу Русивельської ЗОШ)

Література

Форманчук О. Три свята в один день / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 26 лют. – С. 6.

Про вручення грамоти лауреата літературно-мистецької премії імені В. І. Гуменюка Т. Форманчук.

2012

Німкович Роман (1995 р. н.)

(учень 11 класу Тучинської ЗОШ)

Література

Роман Німкович // Тучинський передзвін : Література. Краєзнавство. Фото. Картини. Вишивки : альманах. – Рівне : Овід, 2018. – Вип. 4. – С. 198.

Пясецька Майя

(учениця Бугринського агротехнічного ліцею)

Література

Гусак Н. Поезія й кохання нерозривні / Н. Гусак // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 7 квіт. – С. 5.

Міститься повідомлення про вручення літературної премії імені В. І. Гуменюка на святі поезії у Гощанській центральній районній бібліотеці.

2013

Дем'янчук Станіслав

(учень 11 класу Тучинської ЗОШ)

Література

Форманчук О. Пам'яті поета-журналіста / О. Форманчук // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 26 берез. – С. 4 ; Рідний край [Гоща]. – 2013. – 23 берез. – С. 6.

Про вручення грамоти лауреата літературно-мистецької премії імені В. І. Гуменюка С. Дем'янчуку на вечері, присвяченому пам'яті Р. І. Журомського.

Форманчук О. Словом звеличена / О. Форманчук // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 7 берез. – С. 5 ; Рідний край [Гоща]. – 2013. – 2 берез. – С. 3.

Міститься інформація про те, що учні Тучинської ЗОШ впродовж 2011, 2012 та 2013 років виборюють літературно-мистецьку премію імені В. І. Гуменюка ЛМО «Веселка».

2014

Ваккаус Катерина

(учениця 11 класу Симонівської школи)

Література

Дзвін С. Престижна нагорода / С. Дзвін // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 22 берез. – С. 6.

Лящук Любомир

(учень 6 класу Горбаківської школи)

Література

Дзвін С. Престижна нагорода / С. Дзвін // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 22 берез. – С. 6.

2015

Мельничук Марина

(учениця 9 класу Майківського НВК «Дошкільний навчальний заклад – загальноосвітня школа І–ІІ ст.»)

Література

Форманчук О. Лауреатів визначено / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 21 лют. – С. 5.

Давидюк Юлія

(учениця 11 класу «Бугринського НВК: Дошкільний навчальний заклад – загальноосвітня школа І–ІІ ст. – агротехнічний ліцей»)

Література

Форманчук О. Лауреатів визначено / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 21 лют. – С. 5.

2016

Гулюк Ірина

(учениця 10 класу Гощанської загальноосвітньої школи І–ІІІ ст.)

Література

Дзвін С. Спільне засідання двох комісій / С. Дзвін // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 19 берез. – С. 13.

Про присвоєння звання лауреата літературно-мистецької премії імені В. І. Гуменюка І. Гулюк.

Коробчук Юлія

(учениця 11 класу Русивельського НВК «Дошкільний навчальний заклад – загальноосвітня школа І–ІІІ ст.»)

Література

Дзвін С. Спільне засідання двох комісій / С. Дзвін // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 19 берез. – С. 13.

Про присвоєння звання лауреата літературно-мистецької премії імені В. І. Гуменюка Ю. Коробчук.

2017

Приходько Дарина

(учениця 7 класу Гощанської районної гімназії)

Література

Форманчук О. Кожному – по тисячі гривень / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 18 берез. – С. 7.

Про визнання лауреатом літературно-мистецької премії імені В. І. Гуменюка Д. Приходько.

Ничипорук Анна

(учениця 5 класу Тучинської загальноосвітньої школи І–ІІІ ступенів)

Література

Форманчук О. Кожному – по тисячі гривень / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 18 берез. – С. 7.

Про визнання лауреатом літературно-мистецької премії імені В. І. Гуменюка А. Ничипорук.

2018

Товтин Владислав

(учень 7 класу «Майківського НВК: Дошкільний навчальний заклад – загальноосвітня школа І–ІІ ступенів»)

Література

Форманчук О. Лауреатів визначено / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 3 берез. – С. 4.

**Вокальний ансамбль «Домісолька»
Гощанської районної школи мистецтв
(керівник Тетяна Іванова)**

Колектив створений у 2012 р., засновник та керівник – Тетяна Іванова. Кількісний склад ансамблю налічує 8 учасників. До репертуару ансамблю увійшли як сучасні, так і народні українські пісні.

На протязі свого існування колектив брав участь у концертах, урочистостях, Міжнародному Фестивалі-конкурсі мистецтв «Арт Центр Талантів – 2017» (Рівне), де був відзначений Дипломом лауреата 2 ступеня, номінація естрадний вокал, ансамблі, 5 категорія. У 2017 р. ансамбль «Домісолька» зайняв 3 місце в обласному огляді-конкурсі серед учнів шкіл естетичного виховання.

У серпні 2017 р. вокальний ансамбль нагороджено премією імені Я. Калюха.

ЛІТЕРАТУРНА ПРЕМІЯ ІМЕНІ Р. І. ЖУРОМСЬКОГО

Премія заснована рішенням районної ради від 14.05.2010 № 426 «Про районну премію імені Р. І. Журомського» з метою вшанування пам'яті письменника, журналіста Р. І. Журомського та подальшого розвитку літературної, та художньої творчості в районі, збереження культурних традицій нашого народу, повсюдного утвердження рідної мови, відродження народної творчості.

Засновник: Гощанська районна рада. За підтримки: Гощанської райдержадміністрації, районної газети «Рідний край», районного літературно-мистецького об'єднання «Веселка».

З 2014 р. визначаються два переможці конкурсу, які удостоюються премії імені Р. І. Журомського. Премія вручається до дня народження Р. І. Журомського (17 березня), починаючи з 2011 р.

***Журомський Ростислав Іванович (1936–2008)** – поет, гуморист, сатирик, журналіст, краєзнавець. Член Національної спілки журналістів України (1969 р.). Народився в с. Тучин Гощанського району Рівненської області. Навчався в місцевій школі. У 1966 р. заочно закінчив Український поліграфічний інститут ім. Федорова у Львові. Здобув фах редактора масової літератури. З 1955 р. працював у редакціях газет у Тучині (Гощанський район), Сосновому (Березнівський район), Костополи, Березному, Гоці. Був заступником редактора Гощанської районної газети «Рідний край» (1974–2007). Очолював районне літературно-мистецьке об'єднання «Веселка». Був почесним членом Рівненського обласного краєзнавчого товариства Всеукраїнської спілки краєзнавців.*

ПОЛОЖЕННЯ про Гощанську районну літературну премію ім. Р. І. Журомського

Мета та завдання премії:

- увіковічення пам'яті непересічної особистості, поета, письменника, співця рідної землі, талановитого журналіста районної газети «Рідний край» Р. І. Журомського;
- підвищення ефективності і якості організації літературно-мистецької роботи;
- всебічне залучення учнівської молоді до літературно-мистецької роботи;
- виявлення талановитих особистостей на теренах району;
- відродження народної творчості, опис історії рідного краю та його духовної культури, духовне збагачення мешканців району, особливо молоді.

- подальшого розвитку поетичної, прозової та художньої творчості в районі;
- збереження культурних традицій нашого народу;
- повсюдного утвердження рідної мови.

Учасники:

На премію районної ради претендують письменники, поети, композитори та співавтори, які видали друком свої книги та проживають на території району або творчий доробок яких пов'язаний з Гоцанщиною.

Керівництво премією:

Загальне керівництво здійснює оргкомітет, затверджений районною радою.

Порядок проведення конкурсу:

З метою присвоєння премії імені Р. І. Журомського в районі щорічно у лютому-березні місяцях проводиться відповідний огляд-конкурс на кращий поетичний, прозовий доробок, книгу.

Кожен із громадян має право ввійти з ініціативою до районного оргкомітету про висунення кандидатур та представлення відповідних книг на здобуття премії імені Р. І. Журомського.

Друковані матеріали та представлення надсилаються в оргкомітет до 15 лютого щорічно. Розгляд поданих книг та представлень здійснюється членами оргкомітету до 1 березня. Підсумки розгляду матеріалів та вручення премій проводяться до 17 березня (день народження Р. І. Журомського).

Критерії підведення підсумків:

Підсумки проводяться оргкомітетом за такими критеріями:

- наявність видрукованої книги;
- високий рівень літературно-мистецького спрямування авторської роботи;
- глибина та різнобічність поетичних та прозових творів;
- актуальність авторського доробку для мешканців району.

Відзначення переможців:

Щороку визначається переможець конкурсу, який удостоюється премії імені Р. І. Журомського та нагороджується Дипломом районної ради і райдержадміністрації.

Фінансове забезпечення:

Премія встановлюється в сумі 1000 (одна тисяча) гривень і

виплачується за рахунок районного бюджету.

Література

Журомський Ростислав Іванович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 78–79.

Чуприна О. Творчістю одержимий / О. Чуприна // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 20 черв. – С. 5.

І п'ятдесят із них – у журналістиці // Вільне слово [Рівне]. – 2006. – 16 берез. – С. 12.

Лауреати Гощанської районної літературної премії імені Р. І. Журомського

2011

Форманчук Олександр Сергійович (1975 р. н.)
(за випуск альманаху «Гостинець-2»)

Письменник, журналіст. Член Національної спілки журналістів України (2007 р.), голова літературно-мистецького об'єднання «Веселка». Народився у с. Нараївка Славутського району Хмельницької області. Навчався у Березнівській школі-інтернаті (1983–1990 рр.). Служив у Збройних Силах України. Працював у колгоспі, займався підприємницькою діяльністю, фермерством. У 2005 р. заочно закінчив Гощанську ЗОШ, курси підприємця та шофера. У 2005–2009 рр. навчався у Рівненському МЕРУ ім. Дем'янчука (спеціальність журналістика). Протягом 2006–2009 рр. випускав та редагував Гощанську районну газету «Незалежні». З 2007 р. працює в редакції Гощанської газети «Рідний край». Публікується у районній та обласній пресі.

Література

Гостинець – 2 : Література, мистецтво, краєзнавство : альманах / ред. О. Форманчук, Н. Ткачук, П. Гуменюк. – Рівне : [б. в.], 2010. – Вип. 2. – 330 с.

Адамчук А. Скарбницю ріднокраю поповнили нові видання / А. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2011. – 24 берез. – С. 13.

Про літературно-мистецький альманах «Гостинець-2».

Гончар О. Альманах «Гостинець – 2» – у кожному хаті / О. Гончар // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 29 січ. – С. 5.

Форманчук Олександр Сергійович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 279.

Форманчук О. Перерваний зв'язок часів відновлено / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 15 січ. – С. 12.

Про вихід Гощанського краєзнавчого альманаху «Гостинець – 2».

Форманчук О. Різдвяний гостинець / О. Форманчук, Н. Янчук // Вісті Рівненщини. – 2011. – 6 січ. – С. 2.

2012

Гуменюк Петро Миколайович (1941 р. н.)

(за книгу «Граєво райдуги»)

Письменник, журналіст. Член Національної спілки журналістів України (1988 р.). Народився на хуторі Одбережки поблизу с. Чудниця Гощанського району Рівненської області. Навчався в Чудницькій початковій та в Гощанській середній школі. У 1959 р. закінчив Клеванське (Рівненський район) училище механізації сільського господарства, у 1980 р. – Київську Вищу партійну школу при ЦК КПУ (відділення працівників преси, радіо і телебачення). Працював трактористом у колгоспі с. Чудниця, в Гощанській районній газеті, на керівних посадах у колгоспах, у райдержадміністрації. Був заступником голови Гощанської районної ради. У 2009 р. нагороджений Золотою медаллю української журналістики. Був одним з ініціаторів відкриття літературно-мистецької сторінки «Веселка» в районній газеті «Рідне слово». Друкується в обласних і районних газетах, у літературно-мистецьких альманахах, автор одинадцяти друкованих книжок.

Література

Гуменюк П. Граєво райдуги : новели, оповідання, повість / П. Гуменюк. – Володимирець : Володимирецька райдрука., 2011. – 124 с.

Адамчук А. Скарбницю ріднокраю поповнили нові видання / А. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2011. – 24 берез. – С. 13.

Про книгу П. Гуменюка «Граєво райдуги».

Гуменюк Петро Миколайович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 66–67.

Гуменюк П. А я би знову написав заяву... / П. Гуменюк // Рідний край [Гоща]. – 2013. – 1 черв. – С. 11.

Життя виткане з доброти й таланту // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 5 лют. – С. 1.

Петрові Гуменюку – 70! // Вільне слово [Рівне]. – 2011. – 8 лют. – С. 5.

Форманчук О. Словом звеличений / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 17 берез. – С. 11.

Про присудження премії імені Р. І. Журомського.

Форманчук О. Три свята в один день / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 26 лют. – С. 6.

Про презентацію книги П. Гуменюка «Граєво райдуги» на засіданні районного літературно-мистецького об'єднання «Веселка».

2013

Янчук Надія Володимирівна (1961 р. н.)

(автор проекту альманаху «Тучинський передзвін»)

Письменниця, педагог, член Національної спілки журналістів України (2010 р.). Народилася у с. Шубків Рівненського району Рівненської області. Закінчила Тучинську середню школу, Рівненський державний педагогічний інститут (дошкільне відділення). Живе у Тучині. Працювала вихователькою у Гощанському та завідувачкою Тучинського дитячого садка «Дзвіночок». З 2016 р. – інструктор з фізкультури у дитячому садочку «Дзвіночок». Неодноразово обиралась депутатом Тучинської сільської ради. Друкується у районній, обласній та республіканській пресі, літературних альманахах. Пише лірику, байки, казки, пісні, статті. Є автором проекту альманаху «Тучинський передзвін». Лауреат літературно-мистецької премії ім. Шакури 2017 р., лауреат та переможець численних літературних та професійних конкурсів. Член літературно-мистецького об'єднання «Веселка» при Гощанській районній газеті «Рідний край», керівник літературно-мистецького об'єднання «Тучинський передзвін».

Література

Андріїв Б. І знову чути «Тучинський передзвін» / Б. Андріїв // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 22 квіт. – С. 13.

Про презентацію альманаху «Тучинський передзвін» у с. Тучин.

Асенічева Ж. Чудова жінка, мати, поетеса... / Ж. Асенічева // За відродження [Рівне]. – 2010. – 17 груд. – С. 4.

Гуменюк П. Високі ноти «Тучинського передзвону – 3» / П. Гуменюк // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 28 лют. – С. 12 ; Рідний край [Гоща]. – 2013. – 9 лют. – С. 11.

Дем'янчук О. Подвійний передзвін / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2010. – 29 квіт. – С. 14.

Про другий випуск альманаху «Тучинський передзвін».

Надія Янчук // Тучинський передзвін : Література. Краєзнавство. Фото. Картини. Вишивки : альманах. – Рівне : Овід, 2018. – Вип. 4. – С. 268–269.

Ничипорук І. Творчий Тучин об'єднався в альманасі / І. Ничипорук // Рівнен. газета. – 2010. – 22 квіт. – С. 6.

Про презентацію альманаху «Тучинський передзвін – 2» у Тучині.

«Тучинський передзвін» – жива струна села // Рівне Час. – 2010. – 22 квіт. – С. 7.

Про презентацію альманаху «Тучинський передзвін» у с. Тучин.

Форманчук О. Знайомтесь: «Тучинський передзвін – 2» / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2010. – 29 трав. – С. 6.

Форманчук О. Пам'яті поета-журналіста / О. Форманчук // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 26 берез. – С. 4 ; Рідний край [Гоща]. – 2013. – 23 берез. – С. 6.

Про вручення літературно-мистецької премії імені Р. І. Журомського Н. Янчук.

Форманчук О. Словом звеличена / О. Форманчук // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 7 берез. – С. 5 ; Рідний край [Гоща]. – 2013. – 2 берез. – С. 3.

Про визнання лауреатом літературної премії імені Р. І. Журомського Н. Янчук.

Чуприна О. «Тучинський передзвін – 4» / О. Чуприна // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 23 листоп. – С. 7.

Про альманах «Тучинський передзвін – 4» та його авторку Н. Янчук.

2014

Жакун Микола Григорович (1953 р. н.)

(за книгу «Опівнічна церемонія»)

Поет, педагог, журналіст, краєзнавець. Член Всеукраїнської спілки краєзнавців. Уродженець с. Залужжя Дубровицького району Рівненської області. Навчався у місцевій восьмирічній та Дубровицькій середній школі № 2. У 1978 р. закінчив Рівненський державний педагогічний інститут (філологічний факультет). Працював вчителем у школах Млинівського району. З 1985 р. – вчителем у ЗОШ с. Тучин Гощанського району. У 1998–2006 рр. був депутатом Гощанської районної ради. Лауреат Гощанської районної краєзнавчої премії ім. І. Ф. Шишка (2005 р.). Член літературно-мистецького об'єднання «Веселка» при Гощанській районній газеті «Рідний край».

Література

Жакун М. Опівнічна церемонія / М. Жакун. – Рівне : Спрінт, 2014. – 55 с.

Дзвін С. Лауреатів визначено / С. Дзвін // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 22 берез. – С. 6.

Жакун Микола Григорович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 76.

Німкович Р. О. Славний син свого народу : (життєвий і творчий шлях М. Г. Жакуна) / Р. О. Німкович. – Володимирець : Володимирецька райдрук., 2011. – 20 с.

Столярчук Богдан Йосипович (1947 р. н.)
(за книгу «Енергетика слова»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2015 р.

Література

Столярчук Б. Енергетика слова : рецензії, нариси, дослідж., роздуми / Б. Столярчук. – Рівне, 2012. – 428 с.

Дзвін С. Лауреатів визначено / С. Дзвін // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 22 берез. – С. 6.

Пащук І. Вибрані статті Богдана Столярчука / І. Пащук // Слово і час [Рівне]. – 2012. – 28 верес. – С. 8.

Про книгу Б. Столярчука «Енергетика слова».

Столярчук Богдан Йосипович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 257–259.

2015

Кравчук Спиридон Гнатович (1938 р. н.)
(за книжки «Мічені вогнем», «Пекуча сльоза»,
«Храми Дорогобузької землі»)

Письменник, журналіст, краєзнавець, член Національної спілки журналістів України та Рівненської обласної організації Національної спілки краєзнавців України. Уродженець с. Крилів Корецького району Рівненської області. У 1954 р. закінчив місцеву семирічну школу, у 1964 р. – Корецьку заочну школу. Працював у колгоспі, служив у Збройних силах СРСР. Здобув професію шофера та кіномеханіка у Львівській кіношколі. Закінчив Львівський державний університет імені Івана Франка (факультет журналістики). Працював у редакціях Гощанської, Корецької та Здолбунівської районних газет на посадах кореспондента, завідуючого відділом та заступника головного редактора. Протягом 1968–1978 рр. був редактором Гощанського районного радіомовлення. Обирався на посаду голови Гощанської селищної ради. У 1986–1999 рр. був депутатом, членом виконкому Гощанської районної ради. З 2004 р. – у складі науково-редакційної групи книги «Реабілітовані історією. Рівненська область». Є автором дванадцяти художньо-публіцистичних книг.

Лауреат регіональної краєзнавчої премії «За відродження Волині» (2008 р.), Гощанської районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка (2006 р., 2017 р.) Гощанської краєзнавчої премії імені М. В. Шакури (2016 р.).

Література

Кравчук С. Мічені вогнем : повісті та оповідання / С. Кравчук. – Рівне : Ліста-М, 2003. – 112 с.

Кравчук С. Пекуча сльоза : роман-дилогія / С. Кравчук. – Рівне : Овід, 2006. – 332 с.

Кравчук С. Храми Дорогобузької землі : присвяч. 1025-й річниці хрещення Київської Русі / С. Кравчук. – Рівне, 2013. – 400 с.

Гончар О. Герої роману родом з Федорівки / О. Гончар // Рідний край [Гоща]. – 2006. – 12 серп. – С. 4.

Рецензія на книгу С. Кравчука «Пекуча сльоза».

Дем'янчук О. Правда, що восторжествувала / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2006. – 24 серп. – С. 12.

Про роман-дилогію С. Кравчука «Пекуча сльоза» та її презентацію у Гощанській районній бібліотеці.

Журомський Р. З життєвого водовороту / Р. Журомський // Рідний край [Гоща]. – 2004. – 27 берез. – С. 4.

Рецензія на книгу С. Кравчука «Мічені вогнем».

Журомський Р. Крізь горнило випробовувань / Р. Журомський // Рідний край [Гоща]. – 2006. – 19 серп. – С. 2.

Про презентацію книги С. Кравчука «Пекуча сльоза», що відбулася у Гощанському будинку культури.

Кравчук Спиридон Гнатович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 118–119.

Попенко В. «Мічені вогнем» : (про книжку прози Спиридона Кравчука) / В. Попенко // Вільне слово [Рівне]. – 2004. – 31 берез. – С. 5.

Форманчук О. Лауреатів визначено / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 21 лют. – С. 5.

Цимбалюк Є. «Пекуча сльоза» скропила гощанську землю / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2006. – 5 груд. – С. 6.

Про презентацію роману С. Кравчука «Пекуча сльоза» у Рівненській обласній універсальній науковій бібліотеці.

Василевська Л. Кравчук Спиридон Гнатович – журналіст, літератор, краєзнавець [Електронний ресурс] / Л. Василевська // Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека : сайт. – Режим доступу: <http://libr.rv.ua/ua/virt/129/> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Марчук Микола Максимович (1930 р. н.)
(за книги «Мій рідний край», «Над Горинню»,
«Тільки б ти, Україно, жила»)

Поет, уродженець с. Дроздів Гощанського району Рівненської області. Початкову освіту здобув у місцевій восьмирічній школі. У 1961 р. заочно закінчив Гощанську середню школу, у 1974 р. – Мирогощанський (Дубенський район) сільськогосподарський технікум. Служив в армії. Протягом 1955–1990 рр. працював механізатором у колгоспах Гощанського району. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора (1977 р.) та медаллю «За трудову доблесть» (1978 р.). Друкуватися почав з 1961 р.

Член літературно-мистецького об'єднання «Веселка». Автор поетичних збірок «Вірність землі», «Мій рідний край», «Над Горинню», «Тільки б ти, Україно, жила».

Література

Марчук М. Мій рідний край : вірші / М. Марчук. – Рівне : Волин. береги, 2005. – 91 с.

Марчук М. М. Над Горинню : поезія / М. М. Марчук. – Рівне : Волин. береги, 2008. – 76 с.

Марчук М. М. Тільки б ти, Україно, жила / М. М. Марчук. – Рівне : Волин. береги, 2010.

Журомський Р. «Просяться у світ мої вірші» / Р. Журомський // Рідний край [Гоща]. – 2005. – 6 серп. – С. 4.

Рецензія на книгу М. Марчука «Мій рідний край».

Марчук Микола Максимович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 158.

Микола Марчук // Тучинський передзвін : Література. Краєзнавство. Фото. Картини. Вишивки : альманах. – Рівне : Овід, 2018. – Вип 4. – С. 208.

Міщук О. Високе у звичайному, велике у малому завше бачить талановитий дроздівський літератор Микола Марчук / О. Міщук // Рідний край [Гоща]. – 2008. – 12 лип. – С. 16.

Про книгу М. Марчука «Над Горинню».

Форманчук О. Лауреатів визначено / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 21 лют. – С. 5.

2016

Владичук Микола Михайлович (1942 р. н.)
(за книгу «В обіймах рідної стихії»)

Поет. Народився в с. Бабин Гощанського району Рівненської області. У 1959 р. закінчив місцеву середню школу. З 1959 по 1999 рр. працював на Бабино-Томашівському цукровому та Гощанському молокопереробному заводах. Друкується в обласних та Гощанській районній газетах. Від 1964 р. – член літературно-мистецького об'єднання «Веселка», при Гощанській районній газеті. Перша поетична збірка «Оазис любові» вийшла у 1994 р.

Література

Владичук М. В обіймах рідної стихії / М. Владичук. – Рівне : О. Зень, 2012. – 71 с.

Владичук Микола Михайлович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 38–39.

Гуменюк П. На хвилі творчого піднесення / П. Гуменюк // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 12 трав. – С. 6.

Про поетичну збірку М. Владичука «В обіймах рідної стихії».

Дзвін С. Спільне засідання двох комісій / С. Дзвін // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 19 берез. – С. 13.

Про присвоєння звання лауреата премії імені Р. І. Журомського М. Владичуку.

Кардаш А. Поетична сповідь Миколи Владичука / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 16 черв. – С. 3.

Про літературну діяльність М. Владичука та презентацію його книги «В обіймах рідної стихії».

Кардаш А. Третя поетична сповідь Миколи Владичука / А. Кардаш // Вісті Рівненщини. – 2012. – 8 черв. – С. 5.

Про презентацію поетичної збірки М. Владичука «В обіймах рідної стихії» на творчому вечорі у Гощі.

Грибчук Дмитро Васильович (1946 р. н.)

(за книгу «Квіт – огонь кохання»)

Педагог, письменник, уродженець с. Башино Гощанського району Рівненської області. Навчався у Башинській початковій та Бугринській середній школах. У 1966 р. закінчив Рівненський педагогічний інститут (фізико-математичний факультет). За фахом – вчитель математики та креслення. Протягом 1966–2006 рр. – на педагогічній роботі у школах Березнівського та Гощанського районів. Обіймав посади директора, заступника директора з виховної роботи, вчителя математики та креслення. З 1964 р. почав друкуватися в районних та обласних газетах. Проживає в с. Угільці Гощанського району Рівненської області.

Література

Грибчук Д. Квіт – огонь кохання : поезії / Д. Грибчук. – Рівне : Олейник В. А., 2015. – 88 с. – (Приватна колекція Б. Й. Столярчука).

Гніденко Т. Урок на тему кохання / Т. Гніденко // Вісті Рівненщини. – 2015. – 18 груд. – С. 14.

Про збірку лірики Д. Грибчука «Квіт – огонь кохання».

Грибчук Дмитро Васильович // Гостинець – 2 : література, мистецтво, краєзнавство : альманах. – Рівне [б. в.], 2010. – Вип. 2. – С. 86.

Грибчук Дмитро Васильович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 64.

Дзвін С. Спільне засідання двох комісій / С. Дзвін // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 19 берез. – С. 13.

Про присвоєння звання лауреата премії імені Р. І. Журомського Д. Грибчуку.

Кардаш А. Грибчуків поетичний урожай / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 9 верес. – С. 9.

2017

Кузьмін Юрій Васильович (1961 р. н.)

(за книгу «Сила доброти»)

Письменник, журналіст, краєзнавець. Народився в селищі Гоща Рівненської області. Закінчив місцеву школу. Навчався в Українському інституті інженерів водного господарства. Працював у Туркменістані, в управлінні будівництва Рівненської АЕС. На журналістській роботі з 1988 р. Працює у Гощанській районній газеті «Рідний край». Член Національної спілки журналістів України (1993 р.) та Національної спілки краєзнавців України (1998 р.).

Лауреат Гощанської районної краєзнавчої премії імені І. Шишка.

Література

Кузьмін Ю. Сила доброти : повість про людину, яка зробила себе сама / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2014. – 320 с.

Кузьмін Юрій Васильович // Гостинець – 2 : література, мистецтво, краєзнавство : альманах. – Рівне : Володимирецька райдрук., 2010. – Вип. 2. – С. 154.

Форманчук О. Кожному – по тисячі гривень / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 18 берез. – С. 7.

Жакун Марія Володимирівна (1957 р. н.)

(за книги «Вічність», «Осіння муза», «Крилате відлуння», «Пошуки»)

Поетеса, педагог. Народилася на хуторі Діброва Гощанського району Рівненської області. Закінчила Малинівську середню школу. З 1974 по 1978 рр. навчалася у Рівненському державному педагогічному інституті. Працює вчителькою української мови та літератури у Тучинській ЗОШ.

Література

Жакун М. Вічність : Вірші. Поеми / М. Жакун. – Рівне : Овід, 2006. – 99 с.

Жакун М. Крилате відлуння : Вірші. Поеми. Казка / М. Жакун. – Рівне : Спринт, 2013. – 63 с.

Жакун М. Осіння муза : Вірші. Поеми / М. Жакун. – Рівне : О. Зень, 2009. – 86 с.

Жакун М. Пошуки : Вірші. Переклади. Пісні / М. Жакун. – Рівне : Спринт, 2015. – 59 с.

Жакун Марія Володимирівна // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 75–76.

Журомський Р. Про земне і вічне слово поетичне / Р. Журомський // Рідний край [Гоща]. – 2008. – 9 лют. – С. 13.

Про книгу поезій М. Жакун «Вічність».

Кардаш А. Кораблі думки Марії Жакун / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 13 трав. – С. 8.

Марія Жакун (Харчос) // Тучинський передзвін : Література. Краєзнавство. Фото. Картини. Вишивки : альманах. – Рівне : Овід, 2018. – Вип. 4. – С. 53.

Форманчук О. Кожному – по тисячі гривень / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 18 берез. – С. 7.

Про лауреата Гощанської літературної премії імені Р. І. Журомського М. Жакун.

Форманчук О. Три кити подружжя Жакунів / О. Форманчук // Рівнен. правда. – 2013. – 18 лип. – С. 11 ; Рідний край [Гоща]. – 2013. – 6 лип. – С. 12.

Про збірку поезій М. Жакун «Крилате відлуння».

Янчук Н. Зоряний букет поезії Марії Жакун / Н. Янчук // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 28 лют. – С. 5.

Про книгу М. Жакун «Пошуки».

2018

Чуприна Олексій Васильович (1938 р. н.)

(за збірки «На відстані двох десятиліть», «Шануймося, друзі»)

Письменник, фінансист. Член Національної спілки журналістів України, літературно-мистецького об'єднання «Веселка». Народився в с. Нова Астрахань Кременського району Луганської області. У 1956 р. закінчив Невірківську середню школу. У 1956–1958 рр. навчався в Чернівецькому фінансовому технікумі. Працював у Межиріцькому, Демидівському районних та Рівненському обласному фінансових відділах. Закінчив Київський інститут народного господарства. У 1967–1974 рр. працював контролером-ревізором КРУ Мінфіну УРСР по Рівненській області, в центральному апараті міністерства. Очолював Управління кадрів і навчальних закладів, працював заступником начальника Державної податкової інспекції та начальником Управління місцевих податків і зборів, ресурсних, рентних та неподаткових платежів ДПА України. Мешкає у Києві. Нагороджений орденом «Знак Пошани» та медалями. Видав більше п'ятнадцяти книжок.

Література

Чуприна О. На відстані двох десятиліть : поезія / О. Чуприна. – Київ : Панмедія, 2015. – 64 с.

Дзвін С. Наш край дарував поетові крила / С. Дзвін // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 11 серп. – С. 5.

Олексій Чуприна // Тучинський передзвін : Література. Краєзнавство. Фото. Картини. Вишивки : альманах. – Рівне : Овід, 2018. – Вип. 4. – С. 258.

Форманчук О. Лауреатів визначено / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 3 берез. – С. 4.

Форманчук О. На відстані двох десятиліть / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 25 лип. – С. 11.

Про книгу О. Чуприни «На відстані двох десятиліть».

Прокопюк Микола Вікторович (1960 р. н.)

(за книги «Мамина криниця», «Я і ти»)

Поет, бард. Народився в с. Тучин Гощанського району Рівненської області. Закінчив місцеву середню школу, Рівненський автотранспортний технікум. Займається підприємницькою діяльністю. Депутат Гощанської районної ради двох скликань, «Людина року – 2006» в Гощанському районі. Твори друкуються в районній газеті «Рідний край», «Рівненській газеті», альманахах «Гостинець-2», «Тучинський передзвін», «Суцвіття».

Література

Прокопюк М. Мамина криниця : Вірші. Пісні / М. Прокопюк. – Володимирець : Володимирецька райдрук., 2011. – 51 с.

Прокопюк М. Я і Ти : Вірші. Пісні / М. Прокопюк. – Рівне : Word, 2017. – 38 с.

Микола Прокопюк // Тучинський передзвін : Література. Краєзнавство. Фото. Картини. Вишивки : альманах. – Рівне : Овід, 2018. – Вип. 4. – С. 75.

Форманчук О. Було щиро, правдиво та щемно / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 10 лют. – С. 6.

Про презентацію книги М. Прокопюка «Я і Ти» у Тучинській школі.

Форманчук О. Лауреатів визначено / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 3 берез. – С. 4.

Форманчук Є. Мамина криниця / Є. Форманчук // Вільне слово [Рівне]. – 2011. – 12 трав. – С. 13.

Про книгу М. Прокопюка «Мамина криниця».

Янчук Н. Таїнство поезії Миколи Прокоп'юка / Н. Янчук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 17 черв. – С. 5.

Про книгу М. Прокопюка «Я і Ти».

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКА ПРЕМІЯ ІМЕНІ Я. А. КАЛЮХА

Премія заснована рішенням районної ради від 07.11.2012 р. № 258 «Про Положення про районну мистецьку премію ім. Я. А. Калюха».

Мета премії – відзначення кращих митців, аматорів сцени, мистецьких колективів, самодіяльних композиторів і поетів-пісенників.

Заснування премії – гідне пошанування пам'яті Ярослава Калюха, члена Спілки композиторів Рівненщини, сприяє активації мистецького життя в районі, заслуженому визнанню праці і творчості митців краю та піднесенню культурного і мистецького іміджу району.

Калюх Ярослав Андронович (1931–1994) – музикант, самодіяльний композитор, керівник хору, педагог, член Спілки композиторів Рівненщини, уродженець с. Русивель. Закінчив Русивельську семикласну школу, клубний відділ Дубенського культурно-освітнього технікуму, диригентсько-хоровий факультет Житомирського музичного училища ім. В. Косенка (1962), навчався на музично-педагогічному факультеті Рівненського педінституту. Працював директором РБК і ДМШ у Гощі. У березні 1956 р. хор 18-ї тракторної бригади Бугринської МТС Гощанського району, яким він керував, здобув премію на республіканському огляді самодіяльності. У різний час керував хорами гощанських районних Будинку культури, лікарні, маслосирзаводу, с. Садового. Співпрацював з багатьма поетами, є автором музики до пісень, друкувався у збірнику «Пісні над Горинню» (1967). У 2006 р. вийшла збірка «В надвечір'ї синім» та книга спогадів про нього «Про мости кленові, про його літа...», у Гощанській районній школі мистецтв засновано дві щорічні стипендії імені Я. А. Калюха, у 2007 р. – щорічну Гощанську районну мистецьку премію його імені.

ПОЛОЖЕННЯ

про районну мистецьку премію імені Ярослава Калюха

Мета та завдання премії

- визнання праці і творчості митців краю та відзначення їх заслужених успіхів і досягнень;
- активізація мистецького життя в районі;
- популяризація пісенної творчості місцевих авторів;
- якнайширше залучення до мистецького життя учнівської молоді;
- пошанування пам'яті Ярослава Калюха, члена спілки композиторів Рівненщини;
- піднесення культурного і мистецького іміджу району.

Учасники

На премію районної ради претендують кращі митці, аматори сцени, мистецькі колективи, самодіяльні композитори і поети-пісняри, які на протязі минулого року досягли найвищого професійного рівня.

Керівництво премією

Загальне керівництво здійснює оргкомітет, затверджений районною радою на період її повноважень. Оргкомітет затверджує склад журі.

Порядок проведення конкурсу

Визначення лауреатів премії відбувається щорічно в день святкування Дня Незалежності. Лауреатами премії у двох номінаціях окремо серед дітей і дорослих визнаються переможці конкурсів.

Критерії підведення підсумків

Визначення лауреатів премії проводиться оргкомітетом за такими критеріями:

- високий рівень виконавської майстерності;
- творчі досягнення колективів та окремих осіб у конкурсах та фестивалях;
- участь у масових заходах, конкурсах та фестивалях;
- обсяг та різноманітність творчого репертуару;
- наявність в репертуарі творів місцевих авторів, зокрема, Ярослава Калюха;
- здобуття перемоги в обласних та районних конкурсах.

Фінансове забезпечення

Премія встановлюється в сумі 1500 (одна тисяча п'ятсот) гривень та складається з двох частин в номінації серед дорослих 1000 (одна тисяча) гривень і в номінації серед дітей 500 (п'ятсот) гривень та виплачується з районного бюджету,

Відзначення переможців

Щороку визначаються лауреати премії у двох номінаціях окремо серед дорослих та дітей. Кожному лауреату, який удостоюється премії імені Ярослава Калюха, вручається Диплом районної ради і райдержадміністрації та грошовий еквівалент премії.

Література

Зубкевич П. Буде мистецька премія / П. Зубкевич // Рідний край [Гоща]. – 2007. – 30 черв. – С. 4.

Про Я. А. Калюха та запровадження щорічної районної мистецької премії імені Я. Калюха.

Калюх Ярослав Андронович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне, 2009. – С. 94–95.

Калюх Ярослав Андронович // Столярчук Б. Митці Рівненщини / Б. Столярчук – Рівне. 2011. – С. 129.

Лауреати Гощанської районної мистецької премії імені Я. А. Калюха

2012

Номінація «серед дорослих»

**Народний аматорський хор «Чорнобривці»
районного об'єднання культури і дозвілля
(керівник – Сітовський Леонід Петрович)**

Заснований в 1993 р., першим керівником колективу довгий час був Михайло Іванович Назаренко.

В 1995 р. постановою колегії управління культури Рівненської обласної державної адміністрації колективу присвоєно почесне звання «народний аматорський».

З травня 2006 р. посаду керівника та диригента хору «Чорнобривці» обіймає Л. П. Сітовський – лауреат обласного огляду-конкурсу хороших колективів імені М. Леонтовича (1993) та Міжнародного конкурсу диригентів, заслужений працівник культури України.

У творчому переліку хору безліч сценічних виступів на міжнародних, всеукраїнських, обласних та районних конкурсах, фестивалях, оглядах, у тематичних вечорах, святкових концертах, презентаціях і творчих зустрічах.

В репертуарі колективу народні, ліричні, жартівливі, обрядові, авторські пісні, вокально-хореографічні композиції.

Література

Черняк Г. Гощанські «чорнобривці» // Гостинець : література, мистецтво, краєзнавство : альманах. – Рівне : Ліста, 2010. – Вип. 1. – Рівне, 2000. – С. 89.

Про створення хору «Чорнобривці», першого керівника М. Назаренка та сценічну творчість колективу.

Хоровий колектив «Чорнобривці» [Електронний ресурс] // Відділ культури і туризму Гощанської районної державної адміністрації : сайт. – Режим доступу: http://goschakit.at.ua/index/khorovij_kolektiv_chornobrivci/0-41 (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

Номінація «серед дітей»

Зразковий дитячий духовий оркестр центру народної творчості та дозвілєвої роботи с. Тучин

(керівник – Троцюк Микола Корнійович)

Створений у 1978 р. при Тучинському центрі народної творчості та дозвілєвої роботи.

У 1996 р. духовому оркестру було присвоєно почесне звання «зразковий». Тривалий час колектив очолював Василь Чучко, заслужений працівник культури України. На даний час керівником духового оркестру – Авер'янов Дмитро Вікторович.

Упродовж 2012 р. оркестр брав участь у різнопланових масових заходах, концертах, обласному фестивалі духової музики «Звучить оркестрів мідь» (селище Клевань), районному етапі обласного фестивалю сільських колективів аматорської творчості «Таланти твої, Рівненщино» та в районному фестивалі повстанської пісні «Збудись, могутня Україно».

Література

Андрійчук В. Музика славна в Тучинському краї лунала, і у вальсі саксофон кружляв / В. Андрійчук // Рідний край [Гоща]. – 2009. – 10 жовт. – С. 1, 12.

Про звіт зразкового дитячого духового оркестру.

Янчук Н. Триумф сільського оркестру / Н. Янчук // Вісті Рівненщини. – 2009. – 8 жовт. – С. 12.

Тучинському зразковому дитячому духовому оркестру – 30 років.

2013

Номінація «серед дорослих»

**Народний аматорський фольклорний ансамбль «Вербиченька»
центру народної творчості та дозвілєвої роботи с. Симонів
(керівник – Любов Мирончук)**

Ансамбль створений у 1993 р. при Симонівському центрі народної творчості та дозвілєвої роботи.

В 2000 р. ансамблю було присвоєно звання «народний аматорський». Протягом 2012 р. колектив брав участь в обласних святах і фестивалях: Слов'янському фестивалі «Коляда» у с. Пересопниця, відкритому регіональному етно-туристичному фестивалі «Бурштиновий шлях» в рамках проекту «Поліський трамвай» у смт Володимирець, обласному фестивалі народної творчості, історії та побуту «Красносільські вітряки». «Вербиченька» є постійним учасником усіх районних свят: театралізованого фольклорного свята Масляної, районного свята «Музейні гостини», яке щорічно проходить у с. Липки, районного фестивалю повстанської пісні «Збудись, могутня Україно», районного етапу обласного фестивалю аматорської творчості «Таланти твої, Рівненщино».

Література

Ярощук О. «Вербиченька» полонила столичних глядачів / О. Ярощук // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 29 жовт. – С. 12.

Народний аматорський фольклорний ансамбль «Вербиченька» [Електронний ресурс] // Відділ культури і туризму Гощанської районної державної адміністрації : сайт. – Режим доступу: http://goschakit.at.ua/index/nafa_verbichenka/0-23 (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Номінація «серед дітей»

**Фольклорний ансамбль «Пролісок»
Гощанської районної школи мистецтв
(керівник – Лідія Ткачук)**

Колектив створений у 2005 р. при районній школі мистецтв. Кількісний склад ансамблю налічував до 12-ти учасників

«Пролісок» – учасник багатьох концертів, фестивалів, переможець обласних оглядів-конкурсів серед шкіл естетичного виховання (2006, 2013).

2014

Номінація «серед дорослих»
Столярчук Богдан Йосипович (1947 р. н.)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2015 р.

Номінація «серед дітей»
**Ансамбль народних інструментів
Гощанської районної школи мистецтв
(керівник – Бейлах Валентина Григорівна)**

Колектив створений у 2010 р., засновник та керівник – Бейлах Валентина Григорівна. Ансамбль складався з 15-ти учасників – учнів районної школи мистецтв.

Ансамбль народних інструментів брав участь у багатьох районних концертах та обласних оглядах-конкурсах серед шкіл естетичного виховання, де зайняв 2-ге місце.

Література

Форманчук О. Славні піснею й ділом / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 27 груд. – С. 5.

Про 50-річний ювілей Гощанської музичної школи, зокрема і про ансамбль народних інструментів під керівництвом В. Бейлах.

2015

Номінація «серед дорослих»
**Народний аматорський хор «Чорнобривці»
районного об'єднання культури і дозвілля
(керівник – заслужений працівник культури України Л. П. Сітовський)
Див. вище 2014 рік.**

**Учнівський інструментальний ансамбль
філії с.Тучин Гощанської районної школи мистецтв
(керівник – Авер'янов Дмитро Вікторович)**

Створений в 2011 р. Кількісний склад ансамблю налічує від 4 до 8-ми учасників. Репертуар ансамблю – світові хіти. Колектив брав участь у багатьох мистецьких заходах, концертах, лауреат обласного огляду-концерту серед шкіл естетичного виховання. З 2018 р. – ансамбль «Філіжанка».

2016

Номінація «серед дорослих»

**Викладацький ансамбль народних інструментів
Гощанської районної школи мистецтв
(керівник Дмитро Мазур)**

Інструментальний ансамбль створений у 2014 р. (пізніше отримав назву «Колорит»), засновник та керівник – викладач Дмитро Мазур.

Ансамбль налічує 13 учасників, переважна більшість яких – молоді викладачі.

«Колорит» брав участь в багатьох районних концертах та фестивалях, обласному огляді-конкурсі учнівських та викладацьких колективів Гощанської районної школи мистецтв, де зайняв почесне 2 місце у номінації «Викладацькі творчі колективи та солісти (ансамблі народних інструментів)».

Нині – народний аматорський інструментальний ансамбль «Колорит».

Номінація «серед дітей»

**Хореографічний колектив «Вишеньки-черешеньки»
Гощанської районної школи мистецтв
(керівник Оксана Степанюк)**

Свою діяльність колектив розпочав у 2012 р. засновником якого була Оксана Степанюк.

3 вересня 2017 р. колектив очолює новий керівник – Оксана Вільчак. «Dance Family» (таку назву носить колектив з приходом нового керівника) брав участь у конкурсах, творчих звітах, концертах, Всеукраїнському фестивалі-конкурсі хореографічного мистецтва «Art weekend fest» (с. Бояни, Чернівецької області), де стали лауреатами диплому 2 ступеня у номінації естрадно-спортивний танець. У 2018 р. став лауреатом диплому 3 ступеня І Всеукраїнського конкурсу хореографічного мистецтва «Золотий вінець Терпсихори» (м. Рівне), здобув першість на чемпіонаті України з хореографічного мистецтва (м. Івано-Франківськ).

2017

Номінація «серед дорослих»

**Викладацький ансамбль народних інструментів «Колорит»
Гощанської районної школи мистецтв
(керівник Дмитро Мазур)**

Див. вище 2016 рік.

Номінація «серед дітей»

**Вокальний ансамбль «Домісолька»
Гощанської районної школи мистецтв**

(керівник Тетяна Іванова)

Див. Гощанська районна літературно-мистецька премія імені В. І. Гуменюка 2018 р.

Література

Цимбалюк Р. Творчість, що веде до перемоги / Р. Цимбалюк // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 1 квiт. – С. 16.

Про Міжнародний фестиваль-конкурс мистецтв «Арт-центр талантів-2017», в якому взяв участь вокальний ансамбль «Домісолька».

2018

Номінація «серед дорослих»

Народне аматорське вокальне тріо «Оріана»

Гощанської районної школи мистецтв

(керівник Денисюк Оксана Тарасівна)

Вокальне тріо було створене у 1996 р. при районній школі мистецтв. У 2006 р. колектив отримав почесне звання «народний аматорський». Колектив брав участь у багатьох заходах, урочистостях, концертах. Народний колектив був учасником 4-го обласного фестивалю народної творчості, історії та побуту «Красносільські вітряки» (с. Красносілля).

Література

Лахман Н. Святкове намисто «Оріани» / Н. Лахман // Рідний край [Гоща] – 2018. – 21 груд. – С. 8.

В Гощанському об'єднанні культури й дозвілля відбувся святковий концерт, присвячений 20-річчю творчої діяльності народного аматорського вокального тріо «Оріана».

Оленич Л. «Оріана» виборола першість на міжнародному конкурсi-фестивалі / Л. Оленич // Вільне слово [Рівне]. – 2018. – 24 трав. – С. 12.

Оленич Л. Чергове досягнення тріо «Оріана» / Л. Оленич // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 19 трав. – С. 9.

Про здобуття першості вокальним тріо Гощанської районної школи мистецтв «Оріана» на міжнародному конкурсi-фестивалі.

Народне аматорське вокальне тріо «Оріана» [Електронний ресурс] // Відділ культури і туризму Гощанської районної державної адміністрації : сайт. – Режим доступу: http://goschakit.at.ua/index/navt_oriana/0-19 (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Номінація «серед дітей»
Дитячий фольклорний ансамбль «Калинонька»
Гощанської районної школи мистецтв
(керівник Швороб Ірина Миколаївна)

Створений у березні 2016 р. при Гощанській районній школі мистецтв. За короткий період свого існування колектив брав участь у святі «Масляна, Масляна, яка ти мала – якби ж тебе сім неділь, а посту одна» (2017 р.), концерті-презентації Гощанської районної школи мистецтв «Музика торкається душі» (2017 р.), звітному концерті Гощанської районної школи мистецтв «Злітає в небо музика» (2017 р.), творчому звіті школи під назвою «Симфонія весни» (2018 р.).

У 2017 р. колектив був нагороджений грамотою управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації за 3 місце в обласному огляді-конкурсі серед учнів та викладачів шкіл естетичного виховання.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКА ПРЕМІЯ
ІМЕНІ МИКОЛИ ШАКУРИ

Літературно-мистецька премія імені Миколи Шакури заснована Рівненською обласною організацією НСЖУ та Малинівською сільською радою Гощанського району в 2015 р. за ініціативи професора РДГУ, дослідника біографії М. Шакури Богдана Йосиповича Столярчука, з метою вшанування пам'яті талановитого земляка, поета, прозаїка, члена Гощанського районного літературно-мистецького об'єднання «Веселка» Миколи Шакури та виявлення талантів в галузі літератури й мистецтва мешканців Дорогобузької землі (Волинь), відродження народної творчості, духовної культури.

Премія призначається щорічно в номінаціях «Література», «Мистецтво, музика», «Декоративно-прикладне мистецтво» та вручається 13 лютого, у день народження Миколи Шакури, на його батьківщині. Переможці нагороджуються відповідними дипломами.

***Шакура Микола Володимирович (1951–1998)** – поет. Уродженець с. Коростятин, тепер – с. Малинівка Гощанського району Рівненської області. Із селянської сім'ї. Закінчив Малинівську середню школу (1968). У 1988–1990 рр. – студент Літературного інституту ім. М. Горького СП СРСР (м. Москва). Працював робітником у Казахстані, на Уралі, Чорнобильській АЕС, в Сибіру. Протягом 1987–1988 рр. – редактор відділу художньої літератури Північно-Сибірського видавництва (м. Сургут Ханті-Мансійського автономного округу). Переклав на російську мову роман П. Загребельного «Роксолана».*

Літературну діяльність почав замолоду. Друкувався в літературно-художніх журналах «Урал» (м. Свердловськ, тепер – м. Єкатеринбург), «Югра» (м. Сургут), Гощанській районній газеті «Рідний край», був членом літературно-мистецького

об'єднання «Веселка». Автор добірки поезій, опублікованій в першому випуску альманаху «Гостинець» (2000), книги «Повернення» (2009, редактор-упорядник Б. Столярчук).

ПОЛОЖЕННЯ **про літературно-мистецьку премію імені Миколи Шакури**

Мета заснування Премії:

- увіковічення пам'яті непересічної особистості, поета, прозаїка, співця малої батьківщини, члена Гощанського районного літературно-мистецького об'єднання «Веселка» Миколи Шакури;
- підвищення ефективності і якості літературно-мистецької, декоративно-прикладної роботи в районі;
- усебічне залучення мешканців Дорогобузької землі (Волинь) до літературно-мистецької, декоративно-прикладної роботи;
- виявлення талановитих особистостей Дорогобузької землі;
- відродження народної творчості та духовної культури, духовне збагачення мешканців Гощанщини і Рівненщини, надто молоді;
- дальший розвиток поетичної та прозової творчості, декоративно-прикладного мистецтва в Дорогобузькій землі;
- збереження культурних традицій нашого народу;
- повсюдне утвердження рідної мови.

Лауреати

Для участі в змаганні на здобуття Премії висуваються прозаїки, поети, композитори, художники, народні умільці, які публікувалися на сторінках районних, обласних та республіканських виданнях, презентували свої доробки інакше, видали книги, мають готові роботи та мешкають на території Дорогобузької землі або творчий доробок яких пов'язаний із Гощанським районом.

Керування присудженням Премії

Загальне керування здійснює Комітет із присудження Премії імені Миколи Шакури, затверджений спільними зборами мешканців села Малинівки Гощанського району Рівненської області, представників Рівненської обласної організації НСЖУ.

Порядок присудження

З метою присудження премії імені Миколи Шакури в селі Малинівці щороку, у січні-лютому, проводиться відповідний огляд-конкурс найліпшого поетичного, прозового доробку, книги, картини, виробу тощо.

Кожен із краян має право звернутися в Комітет з ініціативою висування кандидатур та надання відповідних творів, книг, картин та іншого на здобуття Премії імені Миколи Шакури.

Опубліковані статті й твори надсилаються в Комітет щороку до 30 січня. Розглядають подане члени Комітету до 10 лютого. Вручення премій відбувається 13 лютого, у день народження Миколи Шакури, на його батьківщині.

Критерії підбиття підсумків

Підсумки Комітет підбиває за такими критеріями:

- наявність видрукованих книг (не менше двох), декоративно-прикладних виробів (не менше п'ятьох), інших мистецьких творів;
- високий літературно-мистецький рівень роботи;
- актуальність доробку для мешканців Дорогобузької землі.

Відзначення лауреатів

Щороку визначаються 3 переможців конкурсу, які з тим удостоюються Премії імені Миколи Шакури та нагороджуються відповідними дипломами. Інші учасники конкурсу нагороджуються грамотами.

Лауреати визначаються в номінаціях «Література», «Мистецтво, музика», «Декоративно-прикладне мистецтво».

Фінансове забезпечення

Обсяг премії становить 500 гривень для кожного лауреата.

Розпорядником коштів є комітет із присудження Премії імені Миколи Шакури.

Література

Положення про Літературно-мистецьку премію імені Миколи Шакури Рівненської обласної організації НСЖУ та Малинівської сільської ради Гощанського району // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 3 січ. – С. 9:

Лауреати Гощанської літературно-мистецької премії імені Миколи Шакури

2015

Номінація «Декоративно-прикладне мистецтво»

Брижицька Зінаїда Дмитрівна (1955 р. н.)

Художниця, місцева майстриня, уродженка хутора Діброва Гощанського району. Закінчила Малинівську середню школу (1974), технічне училище № 1 (1975). Працювала на газорозрядному заводі, радіозаводі, в кооперативі з розпису сувенірів, ДП «Бурштин України». Роботи Зінаїди Дмитрівни Брижицької не раз представлялись на різноманітних всеукраїнських виставках, експозиціях, оглядах творчості. До дня вшанування Миколи Шакури намалювала портрет поета.

Література

Адамчук Н. Художниця / Н. Адамчук // Сільські вісті. – 2017. – 20 січ. – С. 2

Вручали премії ім. Миколи Шакури // Вільне слово [Рівне]. – 2015. – 19 лют. – С. 3.

Про поета М. Шакуру та вручення нагород тим, хто удостоївся премії талановитого поета.

Копач В. Зінаїда Брижицька з бурштином «на ти» / В. Копач // Рівнен. газета. – 2005. – 15 лип. – С. 12.

Про Рівненське державне підприємство «Бурштин» та майстра художніх виробів з бурштину З. Брижицьку.

Номінація «Література»

Столярчук Богдан Йосипович (1947 р. н.)

(за упорядкування та видання книг Миколи Шакури «Повернення», «Не растеряй души тепло», «Покаяння», «У лабіринті щоденного плину»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2014 р.

Література

Шакура М. В. Дорога до істини / М. В. Шакура ; ред.-уклад. Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2013. – 316 с.

Шакура М. Покаяння : [вірші] / М. Шакура. – Костопіль : Роса, 2011. – 24 с.

Шакура М. В. У лабіринті щоденного плину : [поезії] / М. В. Шакура ; ред.-упоряд. Б. Столярчук. – Рівне : [б. в.], 2015. – 104 с.

Шакура Н. В. Не растеряй души тепло / Н. В. Шакура. – Костопіль : Роса, 2009. – 152 с.

Адамчук Н. Вручали премії імені Миколи Шакури / Н. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2015. – 19 лют. – С. 3.

Про творчий шлях поета М. Шакури та вручення премії його імені Б. Столярчуку.

Номінація «Література»
Жакун Марія Володимирівна (1957 р. н.)
(за власну поетичну творчість)

Педагог, літератор, поетеса, уродженка х. Діброва Гощанського району Рівненської області. Закінчила Малинівську середню школу, РДГУ. На даний час працює вчителем української мови і літератури та світової літератури в Тучинській ЗОШ І–ІІІ ступенів. Член літературно-мистецького об'єднання «Веселка» при гощанській районній газеті «Рідний край». Переможець літературного конкурсу «Перло багатоцінне». Поетичні твори друкувались у районній та обласній пресі, літературно-мистецькому альманасі «Суцвіття», мистецькому альманасі «Тучинський передзвін», «Гостинець». Автор збірок «Вічність» (2006) та «Осіння муза» (2009).

Література

Жакун М. Вічність / М. Жакун. – Рівне : Овід, 2006. – 100 с.

Жакун, М. Г. Крилате відлуння : вірші, поеми, казка / М. Г. Жакун. – Рівне : Спринт, 2013. – 63 с.

Жакун М. Осіння муза : вірші; поеми / М. Жакун. – Рівне : О. Зень, 2009. – 86 с.

Жакун М. В. Пошуки : вірші, пісні / М. В. Жакун. – Рівне : Спринт, 2015. – 60 с.

Журомський, Р. Про земне і вічне слово поетичне / Р. Журомський // Рідний край [Гоща]. – 2008. – 9 лют. – С. 13.

Про книгу поезій М. Жакун «Вічність».

Кардаш А. Кораблі думки Марії Жакун / А. Кардаш // Рідний край. – 2017. – 13 трав. – С. 8.

Про поетичну творчість тучинської вчительки М. Жакун.

Янчук Н. Зоряний букет поезії Марії Жакун / Н. Янчук // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 28 лют. – С. 5.

Номінація «Мистецтво, музика»
Осипчук Степан Миколайович (1940 р. н.)
(за власну музичну творчість)

Відомий митець, педагог, поет, музикант, уродженець с. Даничева Корецького району Рівненської області. За фахом – викладач музики. Вчився у Рівненській музичній школі, Житомирському музичному училищі, Московському заочному університеті мистецтв ім. Н. Крупської та Рівненському педагогічному інституті. Член літературно-мистецького об'єднання «Веселка» при Гощанській районній газеті «Рідний край».

Написав багато пісень на слова сучасних українських поетів. Живе у с. Горбакові.

Література

Осипчук С. [Пісні] / С. Осипчук // Гостинець : література, мистецтво, краєзнавство : альманах. – Рівне : Ліста, 2000. – С. 151–158.

Адамчук Н. Віват, маестро! / Н. Адамчук // Рідний край [Гоща]. – 2009. – 21 берез. – С. 5.

Про творчий шлях композитора.

Столярчук Б. Пісня – як доля / Б. Столярчук // Рівне Час. – 2006. – 28 верес. – С. 7.

Про керівника народного ансамблю із с. Русивель Гощанського району С. Осипчука.

Форманчук О. Музичний Олімп Степана Осипчука / П. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 8 берез. – С. 11.

Про нову книжку «Музика: вокально-хорові твори» С. М. Осипчука.

Шевчук О. Мелодії рідного краю / О. Шевчук, Б. Столярчук // Гощанське Погориння: давнина і сучасність : наук. зб. матеріалів наук.-краєзн. конф., присвяч. 850-річчю Гощі, 14–15 черв. 2002 р. – Рівне : Перспектива, 2002. – С. 145–148.

Про композиторів Гощанського району, зокрема і про С. Осипчука.

2016

Номінація «Журналістика»

Тарасюк Дмитро Володимирович (1955 р. н.)

(за книгу нарисів про видатних журналістів Рівненщини
«Добрий слід на землі»)

Голова Рівненської обласної організації Національної спілки журналістів України, представник Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення в Рівненській області, уродженець с. Жаврів Гощанського району Рівненської області. Закінчив факультет журналістики Львівського державного університету ім. І. Франка (1984 р.) та відділення журналістики ВПШ при ЦК Компартії України (1987 р.). Працював кореспондентом, завідувачем відділу сільського господарства гощанської райгазети «Радянське життя» (1972–1983 рр.), інструктором відділу пропаганди та агітації Гощанського райкому КПУ (1984 р.), лектором відділу пропаганди та агітації Рівненського обкому КПУ (1987 р.), редактором дубровицької районної газети «Поліський маяк» (1987 р.), редактором обласної молодіжної газети «Зміна» (1989 р.), заступником головного редактора телекомпанії «10 канал» (1991 р.).

З 1996 р. – представник Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення в Рівненській області. Голова Рівненської обласної організації Національної спілки журналістів України (2006 р.). Член Національної спілки журналістів України. Ведучий програми «Тема дня» на ТРК «Сфера-ТВ» (м. Рівне). Нагороджений Почесною грамотою Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення України, Почесною відзнакою Державного комітету телебачення і радіомовлення України «За заслуги в розвитку інформаційної сфери», Золотою медаллю української журналістики, Почесною грамотою Головного управління державної служби України, Почесною грамотою Рівненської обласної ради. У 2007 р. присвоєно звання «Заслужений журналіст України».

Література

Добрий слід на землі : штрихи до портретів відомих журналістів Рівненщини / ред. кол. : Д. В. Тарасюк (голова) та ін. – Рівне : Волин. обереги, 2016. – 216 с. – (Золоті імена Рівненщини).

Кардаш А. Шакурівська премія – за творчі досягнення / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 27 лют. – С. 6.

Про урочисте вручення дипломів літературно-мистецької премій імені Миколи Шакури, зокрема і Д. Тарасюку в номінації «Журналістика».

Незгасний творчості вогонь : штрихи до портрета заслуж. журналіста України Д. В. Тарасюка / упоряд. М. В. Кривий. – Рівне : Волин. обереги, 2015. – 156 с. – (Золоті імена Рівненщини).

Негодюк Л. Добрий слід на землі / Л. Негодюк // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 9 лип. – С. 6.

Про презентацію книжки «Добрий слід на землі» в Гощанській центральній районній бібліотеці.

Номінація «Література»

Кравчук Спиридон Гнатович (1938 р. н.)

(за роман-дилогію «Камертон»)

Див. Гощанська районна літературна премія імені Р. І. Журомського 2015 р.

Література

Кравчук С. Камертон : публіцист. роман-дилогія. Ч. 1. Гарт / С. Кравчук. – Рівне : О. Зень, 2014. – 288 с.

Кравчук, С. Г. Камертон : публіцист. роман-дилогія. Ч. 2. Опір / С. Г. Кравчук. – Рівне : О. Зень, 2015. – 288 с.

Кардаш А. Патріотизм – у праці й боротьбі / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 30 січ. – С. 11.

Про презентацію книги С. Кравчука «Камертон» в Гощанській центральній районній бібліотеці.

Чуприна О. Відлуння минулих подій / О. Чуприна // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 17 верес. – С. 11.

Рецензія на книгу.

Чуприна О. Святий обов'язок патріота / О. Чуприна // Вільне слово [Рівне]. – 2016. – 24 листоп. – С. 11.

Рецензія на книгу.

Номінація «Література»

Жакун Микола Григорович (1953 р. н.)

(за переклади віршів Миколи Шакури з російської мови на українську та власну поетичну творчість)

Див. Гощанська районна літературна премія імені Р. І. Журомського 2014 р.

Література

Жакун М. Вишиванка : поезії різних років / М. Жакун. – Рівне, 2000. – 72 с.

Жакун М. Г. Звучить мелодія у слові : пісні / М. Г. Жакун. – Тучин, 2014. – 35 с.

Жакун М. Круговерть : поезії, пісні, переклади, гуморески, літ. пародії / М. Жакун. – Рівне : Волин. обереги, 2004. – 104 с.

Жакун М. Мед на асфальті / М. Жакун. – Рівне : Спрінт, 2014. – 27 с.

Жакун М. Г. Полудень : збірник / пер. з рос. / М. Г. Жакун. – Рівне : Спрінт, 2014. – 19 с.

Жакун М. Г. Признання : поезія, сатира, гумор, пер. з рос., літ. пародії, драм. поема / М. Г. Жакун. – Рівне : Спрінт, 2013. – 31 с.

Кардаш А. Шакурівська премія – за творчі досягнення / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 27 лют. – С. 6.

Номінація «Література»

Велесик Петро Якович (1944 р. н.)

(за плідну літературну діяльність)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2011 р.

Кардаш А. Шакурівська премія – за творчі досягнення / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 27 лют. – С. 6.

Номінація «Мистецтво»

Опанасюк Олександр Микитович (1938 р. н.)
(за оригінальні живописні картини останніх років)

Живописець, уродженець с. Угольці Гощанського району Рівненської області. Після школи навчався в Клеванському училищі механізації, служив на Далекому Сході. 1967 р. закінчив музичний факультет Московського заочного університету, 1970 р. – Рівненський державний педагогічний інститут, багато років учителював у Бабинській та Бугринській середніх школах, прищеплював дітям любов до малювання. Нині на пенсії.

У 1980-х рр. відбулися виставки його робіт у рідному селі, Рівному, Києві. Серед них виділяються «Сонце сіло за поля», «Неділя», «Полуденний спокій». Лауреат II Всесоюзного фестивалю народної творчості, дипломант республіканських виставок. У 2001–2002 рр. нагороджений дипломом рейтингу народної звитяги в номінації «Самобутня людина».

Адамчук Н. Палітра життя Олександра Опанасюка / Н. Адамчук // Літопис Заходу [Рівне]. – 2013. – 21 листоп. – С. 16.

Кардаш А. Сонячні барви щедрого дару / А. Кардаш, О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2014. – 7 лют. – С. 5.

Про презентацію другої частини альманаху Леоніда Рокунця «Сонячні барви краю», яка присвячена художнику-аматору О. Опанасюку.

Кардаш А. Посіяв для людей зерно краси : нашому землякові, народ. митцеві, істинно укр. сільському худ. Олександрові Опанасюку виповнилось 75 літ / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2013. – 23 лют. – С. 11.

Кардаш А. Шакурівська премія – за творчі досягнення / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 27 лют. – С. 6.

Рокунець Л. Закоханий у рідний край / Л. Рокунець. – Рівне : Рівнен. друк., 2008. – 60 с.

Про книгу-альбом, присвячену творчій спадщині художника О. Опанасюка.

2017

Номінація «Журналістика»

Янчук Надія Володимирівна (1961 р. н.)
(за серію публікацій у місцевій пресі)

Див. Гощанська районна літературна премія імені Р. І. Журомського 2013 р.

Література

Янчук Н. Її називали Справедливістю / Н. Янчук // Рідний край [Гоща] – 2014. – 29 берез. – С. 6.

Про нашу землячку, уродженку с. Сінного (тепер с. Садове), що у Гощанському районі, Ганну Любчик-Валентинович, яку в 1943 році вивезли до Польщі.

Янчук Н. Німецькі птахи з тучинського гнізда / Н. Янчук // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 13 черв. – С. 6.

Про німецьку родину Краузе, яка вперше за 70 років прибула з перекладачем у село Тучин Гощанського району.

Янчук Н. Як тучинець Андрій служив Владиславові II Ягайлу / Н. Янчук // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 4 черв. – С. 5.

Про нові факти з минулого села Тучин Гощанського району, зокрема, про дослідження щодо перших поселень у Тучині в 15–16 століттях.

Янчук Н. Правда про курінного «Недолю» / Н. Янчук // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 9 лип. – С. 6.

Про книжку «Курінний УПА Степан Трофимчук-«Недоля»» із серії «Події та люди».

Янчук Н. «Я там, де є благословення...» / Н. Янчук // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 19 берез. – С. 5.

Про фестиваль духовних піснеспівів «Я там, де є благословення...», який започаткували в Тучинській школі-інтернаті.

Вістенко Р. Слово земляка надихає : лауреатами літературно-мистецької премії імені Миколи Шакури цього річ стали одразу двоє членів НСЖУ / Р. Вістенко // Вісті Рівненщини. – 2017. – 24 лют. – С. 16.

Про Н. Янчук, позаштатного кореспондента Гощанської районної газети «Рідний край», секретаря первинної журналістської організації НСЖУ, яка стала лауреатом літературно-мистецької премії імені М. Шакури.

Номінація «Література»
Гуменюк Петро Миколайович (1941 р. н.)
(за книгу «Білий танець»)

Див. Гощанська районна літературна премія імені Р. І. Журомського 2012 р.

Література

Гуменюк П. М. Білий танець : новели, оповідання, спогади, рецензії, відгуки, словник / П. М. Гуменюк. – Рівне : О. Зень, 2016. – 216 с.

Негодюк Л. Добрий слід на землі / Л. Негодюк // Рідний край [Гоща] – 2016. – 9 лип. – С. 6.

Про презентацію книги «Білий танець» Петра Гуменюка, яка відбулася в Гощанській центральній районній бібліотеці.

Калька Н. Білий танець. 10 кроків Петра Гуменюка / Н. Калька // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 3 верес. – С. 6.

Про 10-ту книжку новеліста Петра Гуменюка з назвою «Білий танець».

Захарук Г. Лауреати премії імені Шакури / Г. Захарук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 25 лют. – С. 9.

Номінація «Мистецтво»

Ничипорук Тетяна (1985 р. н.)

(за серію малюнків «Древній Тучин»)

Художник-аматор, уродженка м. Ярославль Російської Федерації. З дитинства захоплювалася малюванням. У 2002 р. закінчила Новоград-Волинську загальноосвітню школу, навчання в якій поєднувала з навчанням у школі мистецтв. У 2007 р. закінчила РДГУ (фізико-технологічний факультет). У 2007–2009 рр. працювала у фотостудії дизайнером. Нині працює вчителем астрономії та фізики в Тучинській ЗОШ.

Як керівник гуртка «Юний художник» разом з учнями створила картинні галереї «Наша гордість – древній Тучин», «Із землі у космос», «Живи, казко!» та «Кобзареві думи». Мистецькі твори друкувалися в альманахах «Тучинський передзвін» (2008 р., 2010 р., 2018р.), «Суцвіття» (2009 р.).

Література

Ничипорук Т. Венеція [Образотворчий матеріал] : репродукція // Тучинський передзвін : альманах. – Рівне : Овід, 2010. – С. 87.

Ничипорук Т. Тучинський пейзаж [Образотворчий матеріал] : репродукція // Тучинський передзвін : альманах. – Рівне : Овід, 2010. – С. 88.

Ничипорук Т. Дорога до парку [Образотворчий матеріал] : репродукція // Тучинський передзвін : альманах. – Рівне : Овід, 2010. – С. 89.

Ничипорук Т. Храм святої Параскеви [Образотворчий матеріал] : репродукція // Тучинський передзвін : альманах. – Рівне : Овід, 2010. – С. 90.

Захарук Г. Лауреати премії імені Шакури / Г. Захарук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 25 лют. – С. 9.

2018

Номінація «Журналістика»

Форманчук Олександр Сергійович (1975 р. н.)

(за серію творчих доробків та видання книжок про історію літературно-мистецького об'єднання «Веселка»)

Див. Гощанська районна літературна премія імені Р. І. Журомського 2011 р.

Література

Форманчук О. 300 зустрічей із «Веселкою» / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 17 січ. – С. 5.

Про Гощанське літературно-мистецьке об'єднання «Веселка», яке святкує 50-річний ювілей.

Форманчук О. З 50-річчям, «Веселко»! / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 1 листоп. – С. 6.

Форманчук О. Веселка / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 17 берез. – С. 6.

Про літераторів Гощанського краю.

Форманчук О. Свято рідної книги / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 28 січ. – С. 5.

Про зібрання літературно-мистецького об'єднання «Веселка» у Гощі та презентацію нових книг літераторів краю.

Акоп'ян В. Нагородили лауреатів літературно-мистецької премії імені Миколи Шакури / В. Акоп'ян // Вільне слово [Рівне]. – 2018. – 22 лют. – С. 2.

Вістенко Р. У Малинівці нагородили лауреатів літературно-мистецької премії імені Миколи Шакури 2018 року / Р. Вістенко, О. Шахрай // Вісті Рівненщини – 2018. – 23 лют. – С. 13.

Захарук Г. Нові обрії малинівської премії / Г. Захарук // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 24 лют. – С. 16.

Про нагородження лауреатів літературно-мистецької премії імені Миколи Шакури.

Номінація «Література»

Рачинець Сергій Порфирович (1948 р. н.)

(за повість «На краю безодні»)

Український поет, член Національної спілки журналістів України, уродженець с. Іванне Дубенського району Рівненської області. Закінчив Дубенське профтехучилище, працював трактористом. У 1973 р. здобув вищу філологічну освіту в Київському держуніверситеті ім. Т. Шевченка і перейшов на журналістську роботу. Після закінчення працював у районній

газеті «Червона зірка», згодом науковим співробітником краєзнавчого музею, а пізніше на радіомовленні, аж поки не втратив зір і змушений був піти на пенсію. Друкувався у колективній збірці «Пісня і праця» (1978), у районній і обласній пресі. Проживає у м. Дубно.

Автор більш як півсотні книг для дітей та дорослих, майже 300 пісень, лауреат «Кришталевого жолудя» в місті Дубні у номінації «За самобутність у мистецтві», перший лауреат Міжнародної літературно-мистецької премії імені Миколи Сингаївського, Міжнародної літературно-мистецької премії імені Авеніра Коломийця Дубенської організації Національної спілки письменників України, «Гілки Золотого Каштана», літературної премії імені Леся Мартиновича та чотириразовий лауреат премії імені Володимира Дроцика, нагороджений Грамотою Слов'янського Центру штату Каліфорнія (США). Його твори увійшли до багатьох підручників, хрестоматій, антологій, а ошатний том вибраних поезій «Будую храм» став одним із кращих на Всесвітній виставці української книги в Торонто (Канада).

Література

Рачинець С. П. На краю безодні : повість / С. П. Рачинець. – Рівне : Дятлик М. С., 2017. – 144 с.

Сергій Рачинець – лауреат літературно-мистецької премії // Замок [Дубно]. – 2018. – 22 лют. – С. 5.

Романюк М. Зустріч з письменником / М. Романюк // Замок [Дубно]. – 2018. – 22 лют. – С. 5.

Про зустріч в Дубенській міській центральній бібліотеці з письменником С. П. Рачинцем і презентацію його книги «На краю безодні» та книги Соломії Любисток «Я дякую Тобі...», яка присвячена 70-річчю від дня народження Рачинця С. П.

Номінація «Мистецтво»

Галайчук Олександр Михайлович (1991 р. н.)

Художник, різьбяр, уродженець с. Тучин Гошанського району Рівненської області. Навчався в Тучинській ЗОШ І–ІІІ ступенів.

У 2013 р. закінчив коледж мистецтв ім. А. Ерделі за спеціальністю «Декоративно-прикладне мистецтво» і здобув кваліфікацію «Художник-майстер». Пізніше закінчив Закарпатський художній інститут за такою ж спеціальністю й здобув кваліфікацію «Художник-майстер декоративно-прикладного мистецтва, викладач» (2016).

Роботи демонструвалися на виставках в музеї «Паланок» м. Мукачево (2013), м. Полтава (2017) та м. Рівне (2017).

Дипломант Всеукраїнської виставки глухих художників «Світ, який почула душа» (м. Полтава, 2017) та виставки глухих митців (м. Рівне, 2017).

Його картини різної тематики: «Карпати» (2015), «Дорога до лісу» (2015), «Автопортрет» (2015), «Осінь» (2016), «Горинь» (2017), «Свято-Преображенський храм» (2017), «Захід» (2017) та інші.

Галайчук О. також займається художньою обробкою деревини: Частина його картин та виробів зберігаються в приватних та домашній колекціях, в картинних галереях Тучинської ЗОШ І–ІІІ ступенів, музеях навчальних закладів.

Література

Артемова Н. Талановитий молодий художник // Гощанська централізована система публічно-шкільних бібліотек. – Режим доступу: <https://goscha-bibl.at.ua/index/tvorchist/0-33> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Про творчість молодого художника із Тучина О. Галайчука, також представлено зображення картин, виробів.

Вістенко Р. У Малинівці нагородили лауреатів літературно-мистецької премії імені Миколи Шакури 2018 року / Р. Вістенко; О. Шахрай // Вісті Рівненщини – 2018. – 23 лют. – С. 13.

Захарук Г. Нові обрії малинівської премії / Г. Захарук // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 24 лют. – С. 16.

Про нагородження лауреатів літературно-мистецької премії імені Миколи Шакури.

Олександр Галайчук // Тучинський передзвін : Література. Краєзнавство. Фото. Картини. Вишивки : альманах. – Рівне : Овід, 2018. – Вип. 4. – С. 313–317.

Вміщені зображення творів художника.

КРАЄЗНАВЧА ПРЕМІЯ ІМЕНІ І. Ф. ШИШКА

Премія заснована рішенням Гощанської районної ради у 2003 р. з метою вшанування пам'яті краєзнавця, педагога І. Ф. Шишка та всебічне залучення учнівської молоді до краєзнавчо-пошукової та дослідницької роботи.

Щороку визначаються переможці конкурсу у двох номінаціях: «Краєзнавство» та «Шкільне краєзнавство».

Лауреати нагороджуються Дипломами районної ради та райдержадміністрації та отримують грошову винагороду.

Шишко Іван Федорович (1930–2002) – педагог, краєзнавець. Народився на хуторі Голинь біля с. Хотин Радивилівського району Рівненської області. У 1951 р. закінчив Бродівське педагогічне училище (Львівська область), у 1959 р. – історичний факультет Луцького педінституту. Працював вчителем у Топчанській та директором Великоклицьківської шкіл (Корецький район). З 1954 по 2002 рр. – вчитель історії Липківської семирічної школи (Гощанський район). Ініціатор створення Етнографічно-краєзнавчого музею с. Липок (1967 р.). Автор численних краєзнавчих видань.

ПОЛОЖЕННЯ

про районну краєзнавчу премію імені І. Ф. Шишка

Мета та завдання премії:

- увіковічення пам'яті відданого краєзнавця І. Ф. Шишка, педагога Липківської ЗОНЗ І–ІІ ст.;
- підвищення ефективності та якості організації краєзнавчої, краєзнавчо-пошукової народознавчої роботи;
- всебічне залучення учнівської молоді до краєзнавчо-пошукової та дослідницької роботи;
- виявлення, збір та опис історії села, школи, звичаїв, традицій, родоводів;
- створення краєзнавчих кімнат, музеїв історії села, школи;
- відродження та збереження усної народної творчості, історії рідного краю та його культури, духовного збагачення учнівської молоді.

Учасники:

На премію районної ради претендують загальноосвітні навчальні заклади І, І–ІІ, І–ІІІ ст.,

Гощанський РЦДЮМ, родинні колективи, творчі об'єднання, сільські громади, окремі громадяни.

Керівництво премією:

Загальне керівництво здійснює оргкомітет, затверджений районною радою.

Порядок проведення конкурсу:

З метою присвоєння премії імені І. Ф. Шишка в районі щорічно у квітні місяці проводиться відповідний огляд-конкурс на кращу краєзнавчу, краєзнавчо-пошукову роботу, створення відповідних виховних центрів (музеїв, світлиць, кімнат), опису історії села, школи, родоvodu.

Кожна установа, громада, творче об'єднання, окремі громадяни мають право ввійти з ініціативою до районного оргкомітету про висунення кандидатур та представлення відповідних матеріалів на здобуття премії імені І. Ф. Шишка.

Рукописні матеріали та представлення надсилаються в оргкомітет до 10 квітня щорічно.

Розгляд поданих матеріалів та представлень здійснюється членами оргкомітету до 20 квітня. Підсумки розгляду матеріалів проводяться 25 квітня.

Критерії підведення підсумків:

Підсумки проводяться оргкомітетом за такими критеріями:

- наявність системи краєзнавчої, краєзнавчо-пошукової роботи;
- високий рівень наукової дослідницької діяльності, її результативність (створення та обладнання виховних центрів: музеїв, кімнат, світлиць, випуск книг, часописів тощо);
- глибина та різнобічність історичних досліджень;
- актуальність дослідницької діяльності в історії району.

Відзначення переможців:

Щороку визначається два переможці конкурсу – окремо серед дітей та дорослих, які удостоюються премії імені І. Ф. Шишка та нагороджуються Дипломом районної ради і райдержадміністрації.

Фінансове забезпечення:

Премія встановлюється в сумі 1000 (одна тисяча) гривень, складається з двох часток по 500 (п'ятсот) гривень і виплачується за рахунок районного бюджету.

Література

Міщук О. Липківський краєзнавець Іван Федорович Шишко / О. Міщук // Гоцанське Погориння: давнина і сучасність : наук. зб. матеріалів наук.-краєзн. конф., присвяч. 850-річчю Гощі, 14–15 черв. 2002 р. – Рівне : Перспектива, 2002. – С. 122–124.

Пащук І. Учителю і краєзнавець Іван Шишко : біогр. нарис / І. Пащук. – Костопіль : Роса, 2004. – 26 с.

Шишко Іван Федорович // Кузьмін Ю. Гоцанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 300.

Ніколаєва Л. Учителю же ніколи не вмирає / Л. Ніколаєва // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 31 трав. – С. 5.

Про І. Шишка та районну краєзнавчу премію його імені.

Закревський О. Ще одна премія / О. Закревський // Вісті Рівненщини. – 2003. – 28 листоп. – С. 4.

Встановлено щорічну районну краєзнавчу премію імені І. Ф. Шишка.

Положення про районну премію І. Ф. Шишка // Рідний край [Гоща]. – 2003. – 1 листоп. – С. 3.

Лауреати Гоцанської районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка

2004

Номінація «Краєзнавство»

Кузьмін Юрій Васильович (1961 р. н.)

(за підготовку сторінки «Краєзнавець»
в Гощанській районній газеті «Рідний край»)

Див. Гощанська районна літературна премія ім. Р. І. Журомського
2017 р.

Література

Кузьмін Ю. Десять років з гощанцями / Ю. Кузьмін // Рідний край
[Гоща]. – 2006. – 4 лют. – С. 5.

Про сторінку «Краєзнавець» у Гощанській районній газеті «Рідний край».

Кузьмін Ю. «Містичний» випуск шпальти, або Двадцять років із
гощанцями / Ю. Кузьмін // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 6 лют. – С. 6.

Про двадцятирічну роботу «Краєзнавця», який друкується в газеті «Рідний край».

Названо першого лауреата // Рідний край [Гоща]. – 2004. – 30 квіт. –
С. 1.

2005

Номінація «Краєзнавство»

Жакун Микола Григорович (1953 р. н.)

(за книги «Тучин», «Світоч знань»)

Див. Гощанська районна літературна премія імені Р. І. Журомського
2014 р.

Література

Жакун М. Тучин : іст.-краєзнав. нарис / М. Жакун. – Рівне : Волин.
обереги, 2002. – 80 с.

Жакун М. Світоч знань / М. Жакун. – Рівне : Волин. обереги, 2003. –
36 с.

Кардаш А. Два століття Тучинської школи / А. Кардаш // Рідний край
[Гоща]. – 2003. – 8 листоп. – С. 5.

Рецензія на книгу М. Жакуна «Світоч знань».

Ничипорук Л. Про минуле й сьогодні / Л. Ничипорук // Рідний край
[Гоща]. – 2003. – 18 квіт. – С. 4.

Рецензія на книгу М. Жакуна «Тучин».

Номінація «Шкільне краєзнавство»
Історико-етнографічний комплекс Липківської ЗОШ
(керівник Шишко Н. І.)
Шишко Ніна Іванівна (1931 р. н.)

Педагог, краєзнавець, фольклорист. Народилася в с. Липки Гощанського району Рівненської області. Закінчила місцеву семирічну та Межиріцьку середню школи. У 1951 р. – Рівненський учительський інститут. У 1975 р. здобула вищу освіту у Рівненському педінституті (математичний факультет). Працювала у школах с. Топча (Корецький район) та с. Липки (Гощанський район), інспектором Межиріцького районного відділу освіти. З 1955 по 2003 рр. – директор Липківської школи. Одна із засновниць та керівник історико-етнографічного музею Липківської ЗОШ. Заслужений вчитель України.

Історико-етнографічний комплекс включає краєзнавчий музей, музей хліба та селянську хату. Засновники музею – Іван Федорович Шишко та Ніна Іванівна Шишко. Урочисте відкриття музею відбулося 10.06.1967 р. Музей-садибу відкрито у 1984 р. Хата-музей побудована на зразок житла 18–19 ст. Музейні фонди нараховують 2 тис. 150 експонатів. У музеї відображена історія с. Липки з початку заснування і до наших днів, представлені предмети побуту місцевого населення, документи, спогади селян. У 1990 р. музею було присвоєно звання народного. У 2017 р. отримав звання «Зразковий музей».

Література

Герасимчук В. Хранителька минувшини / В. Герасимчук // Рідний край [Гоща]. – 2009. – 11 квіт. – С. 16.

Про Н. Шишко.

Дем'янчук О. Музей, який мовчить / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2006. – 3 лют. – С. 14.

Кардаш А. Доля й творча спадщина подружжя Шишків / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 20 верес. – С. 11.

Кардаш А. Дослідники й хранителі краєзнавчих скарбів / А. Кардаш // Вісті Рівненщини. – 2015. – 12 черв. – С. 5.

Про районне свято «Музейні гостини» у с. Липки, на якому відзначили кращих краєзнавців премією імені І. Ф. Шишка.

Кардаш А. Із Топчанської школи – до всеукраїнського визнання / А. Кардаш // Вісті Рівненщини. – 2014. – 17 жовт. – С. 17, 18, 19.

Про краєзнавчу діяльність Ніни Іванівни та Івана Федоровича Шишків.

Кардаш А. Скарбниці історії ріднокраю / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2006. – 13 трав. – С. 2.

Про Липківський народний музей.

Колдун О. Все життя – у музеї / О. Колдун // Рівне вечірнє. – 2009. – 26 лют. – С. 17 ; Рівне Експрес. – 2009. – 11 черв. – С. 5.

Про Липківський краєзнавчий музей та його директора Н. Шишко.

Левчук І. Скарбниця історичної пам'яті / І. Левчук // Рідний край [Гоща]. – 2010. – 11 груд. – С. 14.

Про Липківський музей.

Ніколаєва Л. Учитель же ніколи не вмирає / Л. Ніколаєва // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 31 трав. – С. 5.

Про І. Шишка та краєзнавчий музей в с. Липки.

Пащук І. Свята «трійця» Івана Шишка / І. Пащук // Вісті Рівненщини. – 2005. – 22 лип. – С. 4.

Про організацію Липківського краєзнавчого музею.

Попова К. Формування етнографічної колекції в збірці історико-краєзнавчого музею с. Липки Гощанського району Рівненської області / К. Попова // Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею : зб. наук. праць / Рівнен. обл. краєзнав. музей. – Рівне : Дятлик М. С., 2014. – Вип. 12, ч. 2. – С. 101–106.

Ткачук Н. Людина починається з добра / Н. Ткачук // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 9 квіт. – С. 4.

Про Н. Шишко.

Михайлюк Л. Байдужих тут не буває / Л. Михайлюк // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 23 трав. – С. 11.

Про заснування та роботу Липківського етнографічно-краєзнавчого музею.

Шишко Н. Без минулого не може бути майбутнього / Н. Шишко // Рідний край [Гоща]. – 2002. – 22 черв. – С. 5.

Про музейну експозицію Липківської ЗОШ.

Шишко Н. Кличе в історію музей, або Пошукові загони краєзнавців в дії / Н. Шишко // Рідний край [Гоща]. – 2004. – 20 берез. – С. 4.

Про збір матеріалів для музейної експозиції с. Липки.

Шишко Н. Музей дерев'яної хати / Н. Шишко // Рідний край [Гоща]. – 2004. – 10 квіт. – С. 5.

Шишко І. Незабутні уроки : історико-краєзнав. нарис про школу в с. Липки Гощанського району Рівненської обл. / І. Шишко. – Рівне : Перспектива, 2002. – 39 с.

Про шкільний музей с. Липки. – С. 24–26.

Шишко (Якимчук) Ніна Іванівна // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 371.

У Липках є свій музей «Пирогово» [Електронний ресурс] // Рівне вечірнє : сайт. – Режим доступу: <https://rivnepost.rv.ua/news/u-lipkakh-e-sviyu-muzeu-pirohovo> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2006

Номінація «Красзнавство»

Кравчук Спиридон Гнатович

Кравчук Олеся Спиридонівна

(за книгу «Перехрестя вождя Божа»)

Кравчук Спиридон Гнатович (1938 р. н.)

Див. Гощанська літературна премія імені Р. І. Журомського 2015 р.

Кравчук Олеся Спиридонівна (1981 р. н.)

Педагог. Народилася у селищі Гоща Рівненської області. Закінчила Гощанську загальноосвітню школу. Вищу освіту здобула у Рівненському гуманітарному університеті. Проживає у с. Глинки Рівненського району. Працює вчителем історії місцевої школи.

Література

Кравчук С. Перехрестя вождя Божа : історія Дорогобузького Погориння в нарисах / С. Кравчук, О. Кравчук ; за ред. С. Дем'янчука, А. Жив'юка. – Рівне : Будинок науки і техніки, 2005. – 349 с.

Бабінець А. На ентузіастах тримається світ / А. Бабінець // Шишко Н. І. Справа усього життя / Н. І. Шишко. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 80–81.

Про вручення премії імені І. Шишка.

Бухало Г. Погориння теж Вавилон / Г. Бухало // Рівнен. діалог. – 2006. – 14 квіт. – С. 6.

Про книгу «Перехрестя вождя Божа».

Кардаш А. З часів Божа і до сьогодні / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2005. – 17 груд. – С. 4.

Про книгу Спиридона та Олеси Кравчуків «Перехрестя вождя Божа», презентація якої відбулася на засіданні літературно-мистецького об'єднання «Веселка».

Кардаш А. Про нові книги і духовність йшла зацікавлена розмова на засіданні літературно-мистецького об'єднання «Веселка», де презентували свої нещодавно видані твори письменники Спиридон Кравчук і Петро Гуменюк / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2006. – 7 січ. – С. 2.

Про книгу Спиридона та Олеси Кравчуків «Перехрестя вождя Божа».

Кардаш А. Тут історія живе / А. Кардаш // Шишко Н. І. Справа усього життя / Н. І. Шишко. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 76.

Про вручення диплома лауреата премії імені І. Шишка С. Кравчуку та О. Кравчук за книгу «Перехрестя вождя Божа».

Кузьмін Ю. Під знаком однастайності / Ю. Кузьмін // Рідний край [Гоща]. – 2006. – 29 квіт. – С. 2.

Про присудження районної краєзнавчої премії імені І. Шишка Спиридону та Олесі Кравчукам за книгу «Перехрестя вождя Божя».

Номінація «Шкільне краєзнавство»
Історико-краєзнавчий гурток «Літописець» Малятинської ЗОШ
(керівник Герасимчук В. Г.)

Герасимчук Валентина Григорівна (1942–2010)

Педагог, краєзнавець. Народилася в с. Миролубівка Житомирського району Житомирської області. Протягом 1956–1959 рр. навчалася в Миролубівській та Коднянській школах (Житомирська область). У 1961 р. закінчила Житомирський технікум культурно-освітніх працівників, у 1970 р. – Луцький педагогічний інститут. Працювала в Тучинській та Малятинській школах (Гощанський район). Очолювала шкільний історико-краєзнавчий гурток «Літописець», опікувалася роботою клубу інтернаціональної дружби, була ініціатором створення чотирьох шкільних музеїв, в тому числі с. Малятина (1960–1970-ті рр.). Займалася громадською діяльністю, тричі обиралася депутатом Малятинської сільської ради. Була членом Національної спілки краєзнавців України. Друкувалася на сторінці «Краєзнавець» в Гощанській районній газеті.

Історико-краєзнавчий гурток «Літописець». Члени гуртка почали займатися пошуковою роботою з 1962 р. Опрацьовували архівні матеріали, збирали спогади ветеранів, фольклорні матеріали, готували розвідки про місцеві історичні та природні пам'ятки. Були учасниками Всеукраїнських історико-географічних та туристсько-краєзнавчих експедицій «Сто чудес України» (досліджували Гощанський парк і Липківський монастир) та «Краса і біль України» (напрями – «Свята спадщина», «З попелу забуття»).

Література

Бабінець А. На ентузіастах тримається світ / А. Бабінець // Шишко Н. І. Справа усього життя / Н. І. Шишко. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 80 – 81.

Про вручення премії імені І. Шишка історико-краєзнавчому гуртку Малятинської середньої школи «Літописець» (керівник В. Герасимчук).

Герасимчук Валентина Григорівна // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 50–51.

Довгалець О. Криниці нашого села / О. Довгалець // Рідний край [Гоща]. – 2003. – 4 жовт. – С. 2.

Про здобутки історико-краєзнавчого гуртка «Літописець» Малятинської школи.

Камінський М. Чому партійні лідери у Малятин сватів засилають / М. Камінський // Вільне слово [Рівне]. – 2001. – 13 лип. – С. 5.

Про роботу Малятинського краєзнавчого гуртка та його керівника В. Герасимчук.

Кардаш А. Історія поруч, досвід – також / А. Кардаш // Червоний прапор [Рівне]. – 2001. – 7 лип. – С. 2.

Про роботу краєзнавчого гуртка Малятинської школи.

Кардаш А. Тут історія живе / А. Кардаш // Шишко Н. І. Справа усього життя / Н. І. Шишко. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 75.

Про вручення диплома лауреата премії імені І. Ф. Шишка В. Герасимчук та її вихованцям – членам гуртка «Літописець».

Кузьмін Ю. Під знаком однастайності / Ю. Кузьмін // Рідний край [Гоща]. – 2006. – 29 квіт. – С. 2.

Про присудження районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка вихованцям гуртка «Літописець» (керівник В. Герасимчук).

2007

Номінація «Краєзнавство»

Рокунець Леонід Миколайович (1962 р. н.)

Педагог, краєзнавець. Народився на хуторі Рогово поблизу с. Симонів Гощанського району. У 1977 р. закінчив Франківську школу, у 1979 р. – Симонівську середню школу. Вищу освіту здобув у Київському педінституті ім. О. М. Горького. З 1984 р. працює у Бугринському агротехнічному ліцеї. З 1986 р. – керівник гуртка спортивного орієнтування та пішохідного туризму Гощанського районного будинку школярів та учнівської молоді (нині Гощанський районний центр дітей, юнацтва та молоді) та туристично-краєзнавчого гуртка Бугринського агротехліцею (з 1998 р.). У 2008 р. на базі ліцею створив та відкрив підлітковий клуб «Школа безпеки та виживання». Автор карт із спортивного орієнтування, книг, посібників краєзнавчої та туристичної тематики. У 2007 та 2013 рр. ставав переможцем рейтингу популярності «Гордість району».

Література

Адамчук Н. Угілецьку тополю «відкрив» учитель, довівши, що вона найстаріша в Європі / Н. Адамчук // Літопис Заходу [Рівне]. – 2013. – 28 берез. – С. 16.

Про Л. Рокуня.

Грищенко Ю. Новаторська робота вчителя / Ю. Грищенко // Рідний край [Гоща]. – 2003. – 3 трав. – С. 4.

Рецензія на книгу Л. Рокуня «Моя мала Батьківщина. Гощанський район. Кн. 1. Природа району».

Дем'янчук О. На гостини до родини : у Липках святкували 430-річчя села та 40-річчя музею / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2007. – 21 верес. – С. 11.

Про вручення диплома лауреата районної краєзнавчої премії імені І. Шишка Л. Рокуня.

Кардаш А. Вітер мандрів та наука Леоніда Рокунця / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2004. – 10 квіт. – С. 3.

Кардаш А. Є наша географія! / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2003. – 12 лют. – С. 3.

Про вихід книги Л. Рокунця «Моя мала Батьківщина».

Кардаш А. Мала Батьківщина Леоніда Рокунця / А. Кардаш // Провінційна газ. [Рівне]. – 2003. – 13 лют. – С. 13.

Про видання книги «Моя мала Батьківщина» Л. Рокунця.

Кардаш А. У гощанців своя географія! / А. Кардаш // Вільне слово [Рівне]. – 2003. – 21 трав. – С. 5.

Про книгу Л. Рокунця «Моя мала Батьківщина».

Кузьмін Ю. Двоє цьогорічних лауреатів – педагоги / Ю. Кузьмін // Рідний край [Гоща]. – 2007. – 28 квіт. – С. 1, 2.

Рокунець Леонід Миколайович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 219–220.

Ситник Г. Патріотичне виховання учнівської молоді засобами краєзнавчого і спортивного туризму / Г. Ситник // Нова пед. думка. – 2004. – № 1. – С. 85–86.

Про роботу Бугринських туристично-краєзнавчих гуртків під керівництвом Л. Рокунця.

Номінація «Шкільне краєзнавство»
Любительське літературно-краєзнавче об'єднання
Тучинської ЗОШ «Берегиня»
(керівник Ничипорук Л. Г.)

Ничипорук Лариса Григорівна (1961 р. н.)

Педагог, краєзнавець. Уродженка с Тучин Гощанського району Рівненської області. У 1984 р. закінчила Рівненський державний інститут культури (спеціальність «бібліотекар-бібліограф»), у 1990 р. – Луцький державний педагогічний інститут ім. Лесі Українки (історичний факультет). З 2002 р. працює вчителем історії та правознавства в Тучинській ЗОШ. З 1992 р. очолює літературно-краєзнавче об'єднання «Берегиня».

Літературно-краєзнавче об'єднання «Берегиня» діє при Тучинській школі. Працює у трьох напрямках: історико-краєзнавчому, природничо-краєзнавчому, літературно-мистецькому. Займається пошуково-дослідницькою роботою. Результатом діяльності стало створення виховного центру «200 років освіти Тучина», кабінету історії з використанням краєзнавчих матеріалів, учнівської галереї картин, випуск альманаху «Суцвіття».

Література

Дем'янчук О. На гостини до родини : у Липках святкували 430-річчя села та 40-річчя музею / О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2007. – 21 верес. – С. 11.

Про вручення диплома лауреата районної краєзнавчої премії імені І. Шишка керівнику літературно-краєзнавчого об'єднання «Берегиня».

Кузьмін Ю. Двоє цьогорічних лауреатів – педагоги / Ю. Кузьмін // Рідний край [Гоща]. – 2007. – 28 квіт. – С. 1, 2.

Про діяльність літературно-краєзнавчого об'єднання «Берегиня» та відзначення його премією імені І. Ф. Шишка.

Ничипорук Лариса Григорівна // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 178.

Форманчук О. Було щиро, правдиво та щемно / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 10 лют. – С. 6.

Про презентацію краєзнавчої розвідки про Тучин, підготовлену членами гуртка «Берегиня» у Тучинській ЗОШ.

Янчук Н. Відкриття виставки «Кобзареві думи» / Н. Янчук // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 19 берез. – С. 4.

Про відкриття у Тучинській ЗОШ нової експозиції картин та ілюстрацій до творів Т. Шевченка.

2008

Номінація «Краєзнавство»

Зубкевич П. П., Бабінець А. І., Гуменюк П. М.,

Кардаш А. П., Лановець Є. А.

(за книгу «Щедре повнозерня «Миру»)

Література

Щедре повнозерня «Миру» / ред. П. Зубкевич. – Рівне : О. Зень, 2007. – 448 с. – (Приватна колекція Б. Й. Столярчука).

Андрійчук В. На таких тримається село, Україна / В. Андрійчук // Рідний край [Гоща]. – 2008. – 5 квіт. – С. 4.

Рецензія на книгу «Щедре повнозерня «Миру».

Журомський Р. Чудницьке повнозерня / Р. Журомський // Вільне слово [Рівне]. – 2008. – 27 трав. – С. 6.

Кардаш А. Липківські гостини / А. Кардаш // Вісті Рівненщини. – 2008. – 13 черв. – С. 5.

Про музейні гостини – 2008 у Липках, на яких вручили премію імені І. Ф. Шишка авторському колективу книги «Щедре повнозерня «Миру».

Кардаш А. Ріднокраю скарбниця і гордість / А. Кардаш // Шишко Н. І. Справа усього життя / Н. І. Шишко. – Рівне : О. Зень, 2008. – С. 93–95.

Про вручення премії імені І. Ф. Шишка авторському колективу книги «Щедре повнозерня «Миру»».

Покутянський Т. «Щедре повнозерня «Миру» : у селі Чудниця Гощанського району відбулася презентація книги про селян цього краю / Т. Покутянський // Вільне слово [Рівне]. – 2008. – 17 січ. – С. 12.

У Гощанському районі презентували видання «Щедре повнозерня «Миру» // Майдан [Рівне]. – 2008. – № 1/січ./ – С. 2.

Зубкевич Петро Павлович (1956 р. н.)

Педагог, державний службовець, краєзнавець. Народився в с. Іващуки Радивилівського району Рівненської області. Закінчив місцеву восьмирічну школу, Дубенське педучилище. Вищу освіту здобув 1982 р. у Рівненському педінституті (фізико-математичний факультет). Працював вчителем у Старосільській (Рокитнівський район), та Рясниківській (Гощанський район) школах. Був секретарем виконкому Старосільської сільради, головою Рясниківської сільради. З 1987 р. – на партійній та профспілковій роботі, на державній службі у Гощі. З 1998 по 2006 рр. обирався депутатом Гощанської районної ради. З 2007 р. – директор Гощанського районного центру зайнятості. Ініціював заснування Гощанської районної краєзнавчої премії ім. І. Ф. Шишка.

Література

Зубкевич Петро Павлович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 87–88.

Бабінець Андрій Іванович (1956 р. н.)

Журналіст, викладач, член Національної спілки журналістів України, Заслужений журналіст України. Народився в с. Горохолина Богородчанського району Івано-Франківської області. У 1973 р. закінчив місцеву школу, у 1983 р. – факультет журналістики Львівського державного університету, у 1992 р. – Київський інститут політології та соціального управління. Трудову діяльність розпочав у 1973 р. на Горохолинському міжколгоспному комбикормовому заводі. З 1987 по 1991 рр. – на партійній роботі. Працював редактором Гощанської районної газети «Рідний край», головним редактором Рівненської обласної газети «Вільне слово». У 1998–2002 рр. – депутат Рівненської обласної ради. З 2002 р. – викладач Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. академіка Степана Дем'янчука. Співавтор історико-краєзнавчих видань «Щедре повнозерня «Миру», «Холодний подих монастирської свічки».

Література

Бабінець Андрій Іванович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 14–15.

Гуменюк Петро Миколайович

Див. Гощанська районна літературна премія імені Р. І. Журомського 2012 р.

Кардаш Анатолій Петрович (1954 р. н.)

Педагог, журналіст, краєзнавець, член Національної спілки журналістів України. Народився в с. Малинськ Березнівського району Рівненської області. У 1971 р. закінчив місцеву школу. Навчався в Українському інституті інженерів водного господарства (м. Рівне). У 1983 р. закінчив філологічний факультет Рівненського педагогічного інституту. Працював вчителем у школах Сарненського та Гощанського районів. Протягом 1995–1999 рр. був директором шкіл у селах Андрусів та Федорівка. Від 1989 р. – на журналістській роботі. Співавтор історико-краєзнавчого видання «Щедре повнозерня «Миру».

Література

Кардаш Анатолій Петрович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 96–97.

Лановець Євген Анатолійович (1947–2005)

Журналіст. Народився в с. Невірків Корецького району Рівненської області. У 1965 р. закінчив місцеву школу, у 1976 р. – Львівський державний університет (факультет журналістики). З 1965 р. працював у редакціях районних Гощанської та Березнівської газет. Близько десяти років був на партійній роботі у Гощі. Обирався депутатом Гощанської районної та Рівненської обласної рад. Співавтор історико-краєзнавчого видання «Щедре повнозерня «Миру».

Література

Лановець Євген Анатолійович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 130–131.

Номінація «Шкільне краєзнавство»
Мельничук Анатолій Григорович (1963 р. н.)

Педагог, краєзнавець. Уродженець с. Поліське Березнівського району Рівненської області. У 1980 р. закінчив місцеву школу, у 1985 р. – Івано-Франківський педагогічний інститут ім. Стефаника (історико-педагогічний факультет). З 1985 р. працює вчителем історії Посягвівської школи. У 1989–1991 рр. – працював методистом з виховної роботи Гощанського райвно. Протягом 2002–2006 рр. обіймав посаду Посягвівського сільського голови. У 1988 р. розпочав роботу по створенню шкільної музейної кімнати історії с. Посягви. З 1999 р. – громадський директор музею.

«Музей історії села» відкрився у школі с. Посягва у 1988 р. як куточок історичного матеріалу. У 1996 р. був перетворений у систематизований музей с. Посягва. У 2004 р. музей перейшов до іншого приміщення школи. Займає дві кімнати (експозиційна і допоміжна), нараховує 416 експонатів. У 2005 р. отримав звання «Зразковий музей».

Література

Кардаш А. Липківські гостини / А. Кардаш // Вісті Рівненщини. – 2008. – 13 черв. – С. 5.

Про вручення диплома лауреата краєзнавчої премії імені І. Шишка А. Мельничуку.

Мельничук Анатолій Григорович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 161–162.

2009

Номінація «Краєзнавство»
Калюх Юрій Ярославович (1957 р. н.)

Режисер, відеооператор, художник, засновник та режисер народної аматорської кіновідеостудії «Азалія». Народився в с. Русивель Гощанського району Рівненської області. У 1974 р. закінчив Гощанську середню школу, у 1975 р. – Рівненську художню студію, у 1985 р. – Рівненський інститут культури. Впродовж 1977–1981 рр. працював художником-оформлювачем Гощанської філії Рівненського виробничого художньо-оформлювального комбінату. З 1985 по 1991 рр. працював методистом, з 1991 р. – режисером у Гощанському районному будинку культури. У 1987 р. організував народну самодіяльну кіностудію «Азалія». У 1991 р. їй було присвоєно звання «Народна аматорська». Створив цикл відеофільмів краєзнавчої тематики. Його фільми неодноразово представлялися на Всеукраїнських та Міжнародному кінофестивалях.

Література

Калюх Юрій Ярославович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 93–94.

Калюх Юрій Ярославович // Столярчук Б. Митці України / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 129.

Калюх Ю. Я. Визнання / Ю. Я. Калюх ; розмов. Ю. Кузьмін // Червоний прапор [Рівне]. – 1989. – 8 січ.

Інтерв'ю з керівником аматорської кіностудії «Азалія» Гощанського будинку культури.

Супрунець М. Визначено лауреатів краєзнавчої премії ім. І. Ф. Шишка / М. Супрунець // Рідний край [Гоща]. – 2009. – 16 трав. – С. 2.

Гаврон Н. Причетність до вічного / Н. Гаврон // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 4 черв. – С. 12 ; Рідний край [Гоща]. – 2009. – 6 черв. – С. 13.

Про присвоєння Ю. Калюху звання лауреата премії імені І. Шишка.

Номінація «Шкільне краєзнавство»

Історико-краєзнавчий музей Бугринського агротехнічного ліцею
(громадський директор Саханчук В. М.)

Саханчук Володимир Михайлович (1968 р. н.)

Педагог, краєзнавець. Уродженець с. Монастирище Ічнянського району Чернігівської області. У 1986 р. закінчив місцеву школу, у 1993 р. – історичний факультет Луцького педагогічного інституту. З 1993 р. – на педагогічній роботі. Від 2005 р. – вчитель Бугринського агротехнічного ліцею. Один із засновників та директор Бугринського історико-краєзнавчого музею. У співавторстві з В. В. Саханчук видав історико-краєзнавчу монографію «Бугрин: від давнини до сучасності».

Історико-краєзнавчий музей Бугринського агротехнічного ліцею створено відповідно до наказів по ліцею № 330 від 27.06.2002 р. «Про створення шкільного музею» та № 49 від 01.06.2007 р. «Про відкриття історико-краєзнавчого музею». Музейна експозиція розміщується у шести залах і складається з вісімнадцяти тематичних розділів, присвячених історії, культурі, освіті та етнографії с. Бугрин. Музейні фонди нараховують 519 одиниць. У 2007 р. музею було присвоєно звання «Зразковий музей», а згодом – «народний».

Література

Гаврон Н. Причетність до вічного / Н. Гаврон // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 4 черв. – С. 12 ; Рідний край [Гоща]. – 2009. – 6 черв. – С. 13.

Про присвоєння Вірі та Володимиру Саханчукам звання лауреата премії імені І. Шишка.

Кардаш А. Історія і мистецтво – в музеї / А. Кардаш // Рідний край [Гоща]. – 2007. – 9 черв. – С. 2.

Про відкриття історико-краєзнавчого музею у Бугринському агротехнічному ліцеї.

Саханчук Володимир Михайлович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 227.

2010

Номінація «Краєзнавство»

Столярчук Богдан Йосипович (1947 р. н.)

(за вагомий особистий внесок у розвиток краєзнавства на Рівненщині і в Гощанському районі)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2015 р.

Література

Адамчук Н. Свято на липківській землі / Н. Адамчук // Рідний край [Гоща]. – 2010. – 22 трав. – С. 4.

Про Музейні гостини в с. Липки Гощанського району, де було вручено премію імені І. Ф. Шишка Б. Столярчуку.

Богдан Столярчук і питання організації історико-краєзнавчого пошуку в регіоні // Виткалов С. Культурно-мистецька Україна в регіональних вимірах: митці, художні колективи та організатори культурно-мистецького життя краю / С. Виткалов. – Рівне : Дятлик М., 2014. – С. 228–233.

Номінація «Шкільне краєзнавство»

Історико-краєзнавчий музей Бочаницької ЗОШ

(керівник Буркалець Н. С.)

Буркалець Ніна Савівна (1937 р. н.)

Педагог. Відмінник народної освіти. Народилася в с. Тесів Острозького району Рівненської області. Закінчила місцеву семирічну школу. У 1957 р. – Острозьке педагогічне училище, у 1965 р. – Рівненський педагогічний інститут, у 1973 р. – Київський інститут іноземних мов. З 1958 р. працювала вчителем Бочаницької восьмирічної школи. З 1970 по 2002 рр. – директор цієї школи. За її сприяння у 1985 р. в с. Бочаниця відкрили середню школу.

Історико-краєзнавчий музей в с. Бочаниця створено у 2005 р. Ініціатор створення – Микола Бондарець. Організатор та керівник музею – Ніна Буркалець. Музей міститься у чотирьох виставкових залах. Музейні фонди нараховують біля 300 експонатів, згрупованих у чотирнадцятьох тематичних відділах. Музей знайомить з історією села та побутом його мешканців. У 2009 р. присвоєно статус «Зразковий музей».

Література

Адамчук Н. Естафету прийняла Бочаниця / Н. Адамчук // Рідний край [Гоща]. – 2010. – 22 трав. – С. 4.

Про історико-краєзнавчий музей с. Бочаниця.

Адамчук Н. Жодного дня без школи / Н. Адамчук // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 26 трав. – С. 5.

Адамчук А. Історія, до якої можна торкнутися / А. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 29 трав. – С. 8.

Про музейні гостини, які відбулися у краєзнавчому музеї Бочаницької школи.

Адамчук Н. «Тут почалась для мене Україна» / Н. Адамчук // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 26 трав. – С. 5.

Про директорку краєзнавчого музею села Н. Буркалець.

Васильчук В. Візитка Бочаниці : цими словами на сільському святі схарактеризували місцевий історико-краєзнавчий музей / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2016. – 28 трав. – С. 5.

Кардаш А. Історія Бочаниці – у сільському музеї / А. Кардаш // Вільне слово [Рівне]. – 2005. – 1 груд. – С. 7.

Ляшенко Т. Криниця за школою / Т. Ляшенко // Вісті Рівненщини. – 2011. – 5 серп. – С. 13.

Про організацію краєзнавчого музею с. Бочаниця та ініціаторів його створення М. Бондарця та Н. Буркалець.

Повар І. Є в Бочаниці музей / І. Повар // Рідний край [Гоща]. – 2005. – 10 груд. – С. 2.

Романчук Н. Музейні гостини / Н. Романчук // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 17 берез. – С. 4.

Турбіна С. Тут пам'ять живе покоління... / С. Турбіна // Вісті Рівненщини. – 2016. – 15 січ. – С. 9.

Про історико-краєзнавчий музей с. Бочаниця.

Турбіна С. Щирі гості в Бочаниці / С. Турбіна // Вісті Рівненщини. – 2016. – 27 трав. – С. 7.

2011

Номінація «Краєзнавство»

Кузьмін Юрій Васильович

(за видання книги «Гощаницина в іменах»)

Див. Гощанська районна літературна премія імені Р. І. Журомського 2017 р.

Література

Кузьмін Ю. Гощаницина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – 320 с.

Адамчук А. Імениті українці дев'ять століть на сторінках однієї книги / А. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 28 жовт. – С. 13.

Адамчук А. Історія Гощанського району в краєзнавчих матеріалах / А. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2011. – 17 трав. – С. 2.

Про лауреата премії імені І. Ф. Шишка.

Адамчук Н. У Липки на гостини / Н. Адамчук // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 11 черв. – С. 1, 4.

Про музейні гостини в с. Липки, де відзначили лауреата районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка Ю. Кузьміна.

Васильчук В. Юрій Кузьмін – двічі лауреат краєзнавчої премії / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 7 трав. – С. 2.

Кузьмін Ю. Гуртом робота спориться / Ю. Кузьмін // Рідний край [Гоща]. – 2007. – 21 квіт. – С. 4.

Кузьмін Ю. Книзі пошани і пам'яті – бути! / Ю. Кузьмін // Рідний край [Гоща]. – 2006. – 2 груд. – С. 4.

Кузьмін Ю. Поєднані Гощанщиною / Ю. Кузьмін // Рідний край [Гоща]. – 2010. – 8 трав. – С. 6.

Номінація «Шкільне краєзнавство»

Сапальчук Марія Анатоліївна (1987 р. н.)

(за відеофільм про історію освіти Гощанщини

«Учителю, ти є і будеш вічно»)

Педагог, уродженка с. Зарічне Гощанського району Рівненської області. Закінчила Світанківську неповну середню школу (1998), Бугринський агротехнічний ліцей (2005), Національний університет «Острозька академія» (спеціальність «українська мова та література») (2010). Здобула кваліфікацію магістра філології. Працювала в Острозькому редакційно-видавничому відділі, з вересня 2010 по січень 2014 р. – вихователем, лаборантом, вчителем української мови та літератури комунального закладу «Бугринський НВК». З 2014 р. працює у Гощанському районному відділі освіти. Автор сценарію та оператор фільму «Учителю, ти є і будеш вічно». Фільм створений у 2012 р. Розповідає про історію розвитку освіти Гощанщини.

Література

Адамчук Н. У Липки на гостини / Н. Адамчук // Рідний край [Гоща]. – 2011. – 11 черв. – С. 1, 4.

Про відзначенні на святі музейних гостин в с. Липки лауреата районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка Сапальчук М. А.

2012

Номінація «Краєзнавство»

Шишко Ніна Іванівна (1937 р. н.)

(за видання книги «Справа усього життя» та творчого доробку з історії с. Липки «Живи і возрадуйся, роде наш красний...»)

Див. Гощанська районна краєзнавча премія імені І. Ф. Шишка 2005 р.

Література

Шишко Н. І. Справа усього життя / Н. І. Шишко. – Рівне : О. Зень, 2008. – 120 с.

Шишко І. Живи і возрадуйся, роде наш красний... / І. Шишко, Н. Шишко. – Рівне : Волин. обереги, 2007. – 23 с.

Васильчук В. Премію імені чоловіка присуджено дружині / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 5 трав. – С. 4.

Відзначено лауреатів премії імені І. Шишка // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 19 черв. – С. 1.

Номінація «Шкільне краєзнавство»

Іванишин Людмила Іванівна (1954 р. н.)

(за фоторепортаж про Малятинський краєзнавчо-етнографічний музей імені В. Г. Герасимчук)

Педагог. Народилася у с. Липки Гощанського району Рівненської області. У 1971 р. закінчила Невірківську школу, у 1979 р. – Київський університет ім. Т. Г. Шевченка (філологічний факультет). Із 1978 р. працює вчителем української мови та літератури в Малятинській школі. Автор поетичної збірки «Поезія душі і серця». З 2010 р. – керівник краєзнавчо-етнографічного музею ім. В. Г. Герасимчук Малятинської загальноосвітньої школи І–ІІІ ступенів.

Краєзнавчо-етнографічний музей імені В. Герасимчук Малятинської ЗОШ І–ІІІ ступенів. Наказ по школі «Про створення шкільного музею» № 68 від 09.11.2000 р. Заснований В. Г. Герасимчук у 2007 р. Музей знаходиться у чотирьох кімнатах та коридорі шкільного приміщення. Експозиція представлена у «Кімнаті етнографії», «Кімнаті краєзнавства», «Дідусевій клуні», «Українській світлиці», «Галереї вишитих картин» та налічує 3012 експонатів. У 2010 р. музею присвоєно ім'я В. Г. Герасимчук. У 2011 р. – звання «Зразковий музей», у 2014 р. – «Народний музей».

Література

Васильчук В. Премію імені чоловіка присуджено дружині / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 5 трав. – С. 4.

Відзначено лауреатів премії імені І. Шишка // Вільне слово [Рівне]. – 2012. – 19 черв. – С. 1.

Лахман Н. Місток із минулого в майбутнє / Н. Лахман // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 17 черв. – С. 15.

Про краєзнавчо-етнографічний музей ім. В. Г. Герасимчук Малятинської школи.

Повар І. Вишитий білим по білому / І. Повар // Рідний край [Гоща]. – 2013. – 23 листоп. – С. 1.

Про експонати Малятинського етнографічно-краєзнавчого музею імені В. Г. Герасимчук.

2013

Номінація «Краєзнавство»

Андрійчук Володимир Гнатович (1927 р. н.)

(за книги «Контрольна зі шкільництва», «Її ім'я у пам'яті назавжди»)

Педагог, уродженець с. Вовкошів Гощанського району Рівненської області. Навчався у Межиріцькій школі. У 1949 р. закінчив Рівненський Учительський державний інститут. Працював вчителем математики та фізкультури у Малятинській школі. 1950 по 1970 рр. – директор Дроздівської семирічної школи. З 1970 по 1983 р. – секретар парткому радгоспу «Тучинський». 1983 – 1987 рр. – директор Пустомитівської восьмирічної та Малятинської середньої шкіл.

Література

Андрійчук В. Контрольна зі шкільництва : док.-літ. вид. / В. Андрійчук. – Володимирець : Володимирецька райдруку, 2011. – 252 с.

Її ім'я у пам'яті назавжди : спогади про вчительку В. І. Андрійчук / ред.-упоряд. Б. Й. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2012. – 60 с.

Адамчук А. Музейні гостини – як день села / А. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 2 лип. – С. 4.

Про нагородження на Музейних гостинах у Липках лауреата премії імені І. Ф. Шишка В. Андрійчука.

Васильчук В. Лауреати ювілейного року / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2013. – 27 квіт. – С. 11.

Кардаш А. Про ріднокрай – із гордістю й любов'ю / А. Кардаш // Вісті Рівненщини. – 2013. – 21 черв. – С. 12.

Про вручення диплома лауреата районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка В. Г. Андрійчуку.

Чуприна О. Велич особистості наставника / О. Чуприна // Рідний край [Гоща]. – 2015. – 8 серп. – С. 11.

Про В. Г. Андрійчука та його творчість.

**Краєзнавчо-пошуковий загін
«Пошук» Липківської ЗОШ І–ІІ ступенів
(керівник Шишко Н. І.)**

(за дослідницькі матеріали «Родовід Миронченків 1933–2013»
та «Родовід Скоробагатих»)

**Скоробагата Ірина
Шишко Ніна Іванівна**

Краєзнавчо-пошуковий загін «Пошук» займався пошуком документів та спогадів про видатних людей с. Липки.

Література

Адамчук А. Музейні гостини – як день села / А. Адамчук // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 2 лип. – С. 4.

Про вручення диплома лауреата премії імені І. Ф. Шишка учням Липківської школи за цикл краєзнавчих дослідницьких матеріалів.

Васильчук В. Лауреати ювілейного року / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2013. – 27 квіт. – С. 11.

Кардаш А. Про ріднокрай – із гордістю й любов'ю / А. Кардаш // Вісті Рівненщини. – 2013. – 21 черв. – С. 12.

Про вручення диплома лауреата районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка учням краєзнавчо-пошукового загону «Пошук».

2014

**Номінація «Краєзнавство»
Сондак Степан Миколайович (1957 р. н.)
(за фільм «Їм завдячує село»)**

Педагог, краєзнавець, уродженець с. Сінне (тепер Русивель) Гощанського району Рівненської області. У 1974 р. закінчив місцеву середню школу, у 1978 р. – Рівненський педагогічний інститут (фізико-математичний факультет). З 1978 по 1989 рр. – працював вчителем Курозванівської школи, директором у школах с. Жаврів, Воскодави, Бугрин. З 1989 по 1992 рр. – завідувач Гощанського районного відділу освіти. З 1992 по 1999 рр. – голова Посягівського КСП ім. Б. Хмельницького. У 1999–2000 рр. – начальник відділу з надзвичайних ситуацій і цивільного захисту населення Гощанської райдержадміністрації. З 2001 р. – директор Бугринського НВК. Обирався депутатом Гощанської районної ради. Нагороджений знаком «Відмінник народної освіти».

Література

Васильчук В. Лауреатами стали бугринці / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 3 трав. – С. 3.

Повар І. За добро потрібно платити добром / І. Повар, Н. Адамчук // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 21 лип. – С. 11.

Про С. Сондака.

Сондак Степан Миколайович // Кузьмін Ю. Гощанщина в іменах / Ю. Кузьмін. – Рівне : О. Зень, 2009. – С. 249.

Тубіна С. Школа-держава Степана Сондака / С. Тубіна // Вісті Рівненщини. – 2015. – 30 січ. – С. 1, 8 ; Рідний край [Гоща]. – 2015. – 7 лют. – С. 3.

Їм завдячує село [Електронний ресурс] : [відео] // YouTube : [Комунальний заклад «Бугринський НВК: ДНЗ – ЗОШ І–ІІ ст. – агротехнічний ліцей»] : [сайт]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=jJaAWYD4-2w> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Номінація «Шкільне краєзнавство»

П'ясецька Тетяна Вячеславівна (1965 р. н.)

(за екскурсійні матеріали історико-краєзнавчого музею
Бугринського НВК)

Педагог. Народилася в с. Угільці Гощанського району Рівненської області. Навчалася у місцевій початковій школі. У 1982 р. закінчила Бугринську середню школу, у 1986 р. – Рівненський педагогічний інститут. Отримала диплом учителя української мови та літератури. Працювала вчителем у Матіївській восьмирічній та Бочаницькій середній школах Гощанського району. З вересня 1990 р. працює в Бугринському НВК учителем української мови та літератури та заступником директора з виховної роботи. Брала активну участь у створенні книги «Розвиток освіти Гощанського району» та у створенні музею освіти Гощанського району, який діє при навчальному закладі. Автор екскурсійних матеріалів історико-краєзнавчого музею Бугринського НВК.

Література

П'ясецька Т. Поспішайте робити добро / Т. П'ясецька // Рідний край [Гоща]. – 2012. – 9 черв. – С. 2.

Про діяльність музею села й школи «Бугринського агротехнічного ліцею і ЗОШ І–ІІ ст.».

Васильчук В. Лауреатами стали бугринці / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 3 трав. – С. 3.

2015

Номінація «Краєзнавство»

Павлюк Ігор Миколайович (1968 р. н.)

(за краєзнавчі матеріали в районній газеті «Рідний край»)

Краєзнавець, уродженець с. Рясники Гощанського району Рівненської області. У 1983 р. закінчив місцеву восьмирічну школу, у 1986 р. – Рівненське професійно-технічне училище № 38. Служив в армії. Закінчив технологічно-механічний факультет Київського технологічного університету. Проживає у с. Рясники. Займається підприємницькою діяльністю. Досліджує своє родинне гніздо – хутір Ліски. Публікується у Гощанській районній газеті «Рідний край».

Література

Кардаш А. Дослідники й хранителі краєзнавчих скарбів / А. Кардаш // Вісті Рівненщини. – 2015. – 12 черв. – С. 5.

Про вручення районної краєзнавчої премії імені І. Шишка.

Номінація «Шкільне краєзнавство»

Рокунець Леонід Миколайович (1962 р. н.)

(за книги «Сонячні барви краю», «Його життя – пісня»

(упорядник та редактор)

Див. Гощанська районна краєзнавча премія імені І. Ф. Шишка 2007 р.

Література

Кардаш А. Дослідники й хранителі краєзнавчих скарбів / А. Кардаш // Вісті Рівненщини. – 2015. – 12 черв. – С. 5.

Про вручення районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка

Кардаш А. Сонячні барви щедрого дару / А. Кардаш, О. Дем'янчук // Вісті Рівненщини. – 2014. – 7 лют. – С. 5.

Про презентацію другого видання книги-альбому Л. Рокунця «Сонячні барви краю» у Бугринській сільраді.

Давидюк Ю. Життя минає, а мистецтво вічне / Ю. Давидюк // Рідний край [Гоща]. – 2014. – 1 лют. – С. 6.

Про презентацію другої частини альманаху Л. Рокунця «Сонячні барви краю».

2016

Номінація «Краєзнавство»

Форманчук Олександр Сергійович

(«Золотий спалах «Веселки» (упорядник книжки та автор ідеї)

Див. Гощанська районна літературна премія імені Р. І. Журомського 2011 р.

Література

Рідний край. Золотий спалах «Веселки» (1964–2014 рр.) : літератур. зб. : у 3 ч. / упоряд. О. Форманчук. – Дніпропетровськ, 2014–2015.

Номінація «Шкільне краєзнавство»

Мельничук Анатолій Григорович

(за підручник «Історія України. Гощанський район на уроках історії»)

Див. Гощанська районна краєзнавча премія імені І. Ф. Шишка 2008 р.

Література

Мельничук А. Г. Історія України. Гощанський район на уроках історії : підруч. для 5–11 кл. загальноосвіт. шк. / А. Г. Мельничук. – Рівне : О. Зень, 2016. – 142 с.

Бабінець А. Знати історію краю / А. Бабінець // Вільне слово [Рівне]. – 2017. – 2 листоп. – С. 11.

Про підручник «Історія України. Гощанський район на уроках історії» А. Мельничука.

Васильчук В. Істинна історія Анатолія Мельничука / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 18 лют. – С. 5.

2017

Номінація «Краєзнавство»

Кравчук Спиридон Гнатович

(за видання книги «Пердзвін віків»)

Див. Гощанська літературна премія імені Р. І. Журомського 2015 р.

Література

Кравчук С. Передзвін віків : іст.-публіцист. нарис / С. Кравчук. – Гоща : Валері, 2007. – 204 с.

Лахман Н. Місток із минулого в майбутнє / Н. Лахман // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 17 черв. – С. 15.

Про «Музейні гостини» в с. Малятин, на яких відзначили лауреата районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка С. Кравчука.

Номінація «Шкільне краєзнавство»

Мельничук Анатолій Григорович

(за видання посібника «Гощанське Погориння на уроках історії»)

Див. Гощанська районна краєзнавча премія імені І. Ф. Шишка 2008 р.

Література

Васильчук В. Є триразовий лауреат! / В. Васильчук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 27 трав. – С. 5.

Лахман Н. Місток із минулого в майбутнє / Н. Лахман // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 17 черв. – С. 15.

Про відзначення посібника «Гощанське Погориння на уроках історії», як переможця районної краєзнавчої премії імені І. Ф. Шишка.

Форманчук О. Гощанське Погориння на уроках історії / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2017. – 20 трав. – С. 5.

Про посібник «Гощанське Погориння на уроках історії».

**Вокальний ансамбль «Домісолька»
Гощанської районної школи мистецтв
(керівник Т. Іванова)**

Див. Гощанська районна літературно-мистецька премія імені В. І. Гуменюка 2018 р.

Література

Форманчук О. Лауреатів визначено / О. Форманчук // Рідний край [Гоща]. – 2018. – 3 берез. – С. 4.

ДУБЕНСЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ

**МІЖНАРОДНА ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКА ПРЕМІЯ
ІМЕНІ АВЕНІРА КОЛОМІЙЦЯ**

Премія заснована з метою сприяння розвитку сучасної української літератури, популяризації творчості сучасних письменників-земляків,

утвердження гуманістичних цінностей в суспільстві. Присуджується за досягнення в галузі сучасної української літератури, мистецтва, журналістики та інших жанрів. Започаткована Дубенською організацією Національної Спілки письменників України 15 квітня 1998 р.

Премія персональна. Вручається прижиттєво і лише один раз кожному лауреатові. Щороку оргкомітет визначає імена двох лауреатів – з України та з-за кордону. У разі відсутності гідного премії твору вона не присуджується. Вручається в День міста Дубна або в День Незалежності України.

Коломиєць Авенір Каленикович (1905–1946) – письменник, педагог, журналіст, режисер, видавець, літературний критик, просвітянин. Уродженець с. Городець Володимирецького району Рівненської області. Дитинство пройшло у с. Бережниця Дубровицького району Рівненської області. У 1918 р. вступив до Волинської духовної семінарії у Житомирі. Після двох років навчання подальшу освіту здобував у Кременці. Закінчив теологічний факультет Варшавського університету, Варшавський інститут театального мистецтва. З 1936 р. працював вчителем у селах Малі Сади та Ситно на Дубеничині. З 1939 р. мешкав у Дубні. Видавав журнал «Школяр», організував видавництво «Лад», працював педагогом, режисером палацу піонерів, займався літературною та журналістською діяльністю, брав участь у створенні Дубенського музично-драматичного театру «Просвіти». У 1943 р. переїхав до Львова. У 1944 р. – евакуйований до Німеччини. Перебував у таборах для переміщених осіб у Західній Німеччині та Австрії. З 1945 р. співпрацював з творчим об'єднанням українських митців в еміграції Мистецький український рух. Похований у м. Зальцбург (Австрія).

ПОЛОЖЕННЯ

про Дубенську Міжнародну літературно-мистецьку премію імені Авеніра Коломийця

Авенір Коломиєць – поет-земляк, прозаїк, драматург, публіцист, режисер, педагог, видавець, просвітянин (випускник Варшавського університету, який жив і працював упродовж 1930–1940-х років у селі Малі Сади та в місті Дубні; похований в австрійському місті Зальцбург).

Основна мета Дубенської Міжнародної літературно-мистецької премії імені Авеніра Коломийця – сприяти розвитку сучасної української літератури, пропагувати творчість сучасних письменників-земляків серед населення, утверджувати гуманістичні цінності в суспільстві.

Премія імені Авеніра Коломийця присуджується за досягнення в галузі сучасної української літератури, мистецтва, журналістики та інших жанрів.

Дата вручення премії: в День міста Дубна чи День Незалежності України (можуть бути й інші варіанти, за побажанням лауреатів).

Організаційний комітет затверджується щорічно розпорядженням міського голови, до складу якого входять голова – відповідальний секретар Дубенської організації Національної спілки письменників України Любов Пшенична, члени Дубенської письменницької організації та інші. Організаційний комітет розглядає документи й твори номінантів, визначає

серед поданих творів найкращі, за які присуджується Дубенська Міжнародна літературно-мистецька премія ім. Авеніра Коломийця.

Твори, удостоєні цієї премії, повинні відповідати високим художнім якостям, номінанти повинні володіти оригінальною стилістикою, відповідати кращим зразкам української культури та втілювати міжнародні гуманістичні ідеали. Премія є нагородою за естетичні здобутки, тому при виборі лауреатів переважають естетичні, а не політичні критерії. Кандидатури на здобуття премії висуваються державними установами, навчальними закладами, громадськими організаціями, творчими спілками, редакціями часописів, приватними підприємствами – із обов'язковими публікаціями в пресі даних про претендентів на цю нагороду. Як правило, щороку оргкомітет визначає імена двох лауреатів – з України та з-за кордону, не пізніше ніж за місяць до встановленої дати щороку. Засідання організаційного комітету відбувається в період з 1 по 30 число місяця щороку. Голова і секретар оргкомітету підписують протокол засідання оргкомітету з присудження Премії і несуть особисту відповідальність за дотримання вимог Положення.

Премія є персональною, вручається лише прижиттєво і тільки один раз кожному лауреатові. Премія не може бути відкликана чи скасована. У разі відсутності гідного премії твору вона не присуджується. Твори, подані на здобуття Премії, можуть бути написані одноосібно або у співавторстві.

Порядок подання творів і документів на здобуття Премії: копія паспорта (с. 1, 2, 11–12); копія ідентифікаційного номера. Розмір Премії становить 1000 гривень. Фінансування здійснюється з місцевого бюджету. Інформаційна підтримка Премії – засоби масової інформації Дубенщини.

Процедура вручення має відбуватися публічно в одному з міських закладів культури за участі представників широкої громадськості, із висвітленням у ЗМІ. Премію урочисто вручає номінантам голова оргкомітету (за його відсутності – члени оргкомітету). Публіці надаються відомості, за що присуджено премію в тій чи іншій номінації. Автори виступають із промовами перед дубенчанами, читають уривки зі своїх творів, висловлюють погляди на розвиток вітчизняної літератури, культури, науки, мистецтва. Процедура вручення Премії має консолідувати дубенську громаду довкола гуманістичних цінностей, сприяти розвитку сучасного письменництва, зміцнювати духовний авторитет українського мистецтва в суспільстві.

Дане Положення, уточнене й доповнене, затверджене рішенням бюро Дубенської організації Національної спілки письменників України 15 грудня 2015 року.

Література

Дубенська міжнародна літературно-мистецька премія ім. Авеніра Коломийця // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довід.,

контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 177–180.

Лауреати Дубенської Міжнародної літературно-мистецької премії Авеніра Коломийця // Вісник Дубенщини. – 2005. – 24 листоп. – С. 7.

Яноші В. В Дубно заснована міжнародна премія / В. Яноші // Вільне слово [Рівне]. – 2000. – 13 груд. – С. 4.

Яноші В. Лауреатами назвали гідних / В. Яноші // Провінційна газ. [Рівне]. – 2000. – 12 жовт. – С. 4.

Авенір Коломиєць // Літературна Рівненщина : антологія : Вип. 2. / упоряд. Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2010. – С. 176.

Дем'янчук Г. Кандидат на Соловки : (від Дубна до Зальцбурга) / Г. Дем'янчук // Над Іквою-рікою : літ.-мист.-краєзн. альм. – Дубно : Дубен. друк., 2007. – С. 164–166.

Коломиєць Авенір Каленикович // Пашук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пашук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 84.

Мазаний В. С. Коломиєць Авенір Каленикович / В. С. Мазаний // Енциклопедія Сучасної України. Т. 14 : Кол – Кос. – Київ, 2014. – С. 83–84.

Мазаний В. Із Городецького грона / В. Мазаний // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини. – Рівне : Овід, 2010. – № 12/13. – С. 380–384.

1998

Дем'янчук Григорій Семенович (1936–2001)

(за книгу «Воскреслі для життя» та дослідження творчості А. Коломийця)

Журналіст, письменник, літературознавець, краєзнавець, педагог. Заслужений журналіст України. Народився в с. Карпилівка Білогірського району Хмельницької області. Випускник 1954 р. Великоборовицької середньої школи. У 1959 р. закінчив факультет журналістики Львівського університету ім. І. Франка. Працював у рівненських газетах «Червоний прапор», «Вісті Рівненщини», «Волинь». З 1992 р. – у Рівненському державному гуманітарному університеті – доцент кафедри українознавства. З 1979 р. очолював обласне літературне об'єднання. Лауреат літературної премії імені Валер'яна Поліщука та регіональної краєзнавчої премії «За відродження Волині».

Література

Дем'янчук Г. Воскреслі для життя : літ. силуети / Г. Дем'янчук ; ред. С. Шевчук. – Київ ; Рівне : Оріана, 1998. – 120 с.

Дем'янчук Г. Авенір Коломиєць – подвижник українського національного відродження на Дубенщині: (від Дубна до Зальцбурга) / Г. Дем'янчук // Дубно і світ : Міжнар. ювілейна наук.-теорет. конф., присвяч. 900-річчю міста Дубна. 25–26 серп. 2000 року / ред. В. Шевчук. – Дубно, 2000. – С. 20–21.

Дем'янчук Г. Кандидат на Соловки : до 100-річчя А. Коломийця / Г. Дем'янчук // Вісник Дубенщини. – 2005. – 24 листоп. – С. 6.

Басараба В. Зустрівся автор з читачами / В. Басараба // Вільне слово [Рівне]. – 1998. – 24 жовт. – С. 1.

Про презентацію книги Г. Дем'янчука «Воскреслі для життя» в обласній юнацькій бібліотеці.

Басараба В. Обов'язки перед народом / В. Басараба // Вільне слово [Рівне]. – 1998. – 29 серп. – С. 3.

Рецензія на книгу Г. Дем'янчука «Воскреслі для життя».

Берега Ю. «Воскреслі для життя» / Ю. Берега // Рівне плюс. – 1998. – 24 лип. – С. 8.

Про книгу Г. Дем'янчука «Воскреслі для життя».

Григорій Дем'янчук // Літературна Рівненщина : антологія : Вип. 2. / упоряд. Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2010. – С. 85.

Дем'янчук Григорій Семенович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 54.

Кидрук І. «Воскреслі для життя» / І. Кидрук // Вісті Рівненщини. – 1998. – 21 жовт. – С. 4.

Рецензія на книгу Г. Дем'янчука «Воскреслі для життя».

Пшеничний М. Григорій Дем'янчук : літ. портрет / М. Пшеничний. – Рівне : Азалія, 2001. – 44 с.

Шморгун Є. І. Дем'янчук Григорій Семенович / Є. І. Шморгун // Енциклопедія Сучасної України. Т. 7 : Г – Ді. – Київ, 2007. – С. 371.

Сивіцький Микола Костьович (1917–2004)

(м. Варшава, Польща)

(за книжку мемуарів «Записки сірого волиняка»)

Історик, літературний критик, публіцист, доктор філології. Народився на хуторі Заболоття (с. Підлужжя) Дубенського району Рівненської області. Початкову освіту здобув самотужки. У 1938 р. закінчив Народний університет при Крем'янецькому ліцеї. У 1939 р. репресований радянською владою. У 1945 р. повернувся з ув'язнення. З 1945 по 1953 рр. – у польській армії. Був на фронті. У 1956 р. закінчив Варшавський університет. Займався громадською діяльністю, був секретарем організаційного комітету з підготовки засновницького з'їзду Українського суспільно-культурного товариства у Польщі. У 1956–1960 рр. редагував тижневик «Наше слово». У

1960 р. влада Польщі позбавила Сивіцького права журналіста, перевівши його на посаду технічного коректора до редакції польської газети. У 1972 р. вийшов на пенсію. З 1990 р. – дійсний член Наукового товариства ім. Т. Шевченка (Нью-Йорк), член Національної спілки письменників України (1998 р.), лауреат премії ім. братів Лепких (1995 р.). Почесний громадянин м. Дубно. Автор книг «Богдан Лепкий. Життя і творчість», «Нарис історії польсько-українських конфліктів», «Записки сірого волиняка», «Парадокси доби». Помер у Варшаві (Польща).

Література

Сивіцький М. Записки сірого волиняка / М. Сивіцький. – 2-ге вид. – Київ : Вид-во ім. О. Теліги, 2000. – 399 с.

Микола Сивіцький // Літературна Рівненщина : антологія : Вип. 2 / упоряд. Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2010. – С. 372.

Михальчук В. Від сірих низів до вершин / В. Михальчук // Вісті Рівненщини. – 1998 – 7 жовт. – С. 4.

Про М. Сивіцького та його книгу «Записки сірого волиняка».

Пащук І. «Сірий волиняка» Микола Сивіцький / І. Пащук // Вільне слово [Рівне]. – 2002. – 16 жовт. – С. 3.

Поліщук Я. Сповідь від імені «Сірого волиняка» / Я. Поліщук // Дзвін. – 1998. – № 2. – С. 151–153.

Пшеничний М. Над рікою, над Іквою... : літ. портр. : (100-річчю від дня народж. Миколи Сивіцького присвяч.) / М. Пшеничний. – Дубно : [б. в.], 2017. – 28 с.

Пшеничний М. Фактично – був самоуком... : до 100-річчя письменника і вченого Миколи Сивіцького / М. Пшеничний // Вісті Рівненщини. – 2017. – 15 верес. – С. 16 ; Скриня [Дубно]. – 2017. – 14 верес. – С. 6.

Сивіцький Микола (20.09.1917–13.01.2004) // Козак С. Розсіяні по світах : волин. літ. еміграція : корот. біобібліогр. довід. / С. Козак. – Київ : Архів діаспори, 2007. – С. 50–51.

Сивіцький Микола Костьович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 162.

Сивіцький М. Парадокси доби / М. Сивіцький. – Київ : Вид-во ім. О. Теліги, 2000. – 368 с.

Про книгу «Записки сірого волиняка». – С. 104–108.

1999

Волощук Євгенія Іванівна (1941–2015)

(за персональні художні виставки у Дубенському замку)

Живописець. Народилася у м. Донецьку. У 1959 р. закінчила Донецьку середню школу і Томський поліграфічний технікум. Працювала у с. Мордино (республіка Комі, РФ). У 1963 р. переїхала у Донецьк. Працювала друкарем Донецької обласної друкарні. У 1968 р. заочно закінчила Московський художній університет ім. Н. К. Крупської (спеціальність живопис). З 1983 р. проживала у м. Єнакієво, у Луцьку, з 1999 р. – у м. Дубно. Брала участь в художніх виставках у Донецьку, Львові, Луцьку та Дубні.

Література

Волощук Євгенія Іванівна // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 52.

Волощук Микола Минович (1941–2006)

(за персональні художні виставки у Дубенському замку)

Живописець. Народився на хуторі Лище (с. Криничне) Маневицького району Волинської області. У 1959 р. закінчив Тростянецьку середню школу. Вчився у Луцькій художній школі. Працював у Луцьку, у Ківерцях. У 1962 р. – на будівництві у республіці Комі (РФ). У 1963 р. переїхав у м. Донецьк. Працював художником-декоратором у драмтеатрі. Закінчив Донецьку художню школу, у 1968 р. – Московський художній університет ім. Н. К. Крупської (спеціальність живопис). У 1983 р. разом з дружиною Євгенією Волощук переїхав у м. Єнакієво, згодом – у м. Луцьк. З 1999 р. проживав у м. Дубно. Був учасником художніх виставок у Донецьку, Львові, Луцьку та Дубні.

Література

Волощук Микола Минович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 52.

Волощук М. «Волинь моя, краса моя...» / М. Волощук, Є. Волощук. – Львів ; Дубно : Джерело, 2005. – 135 с.

Містяться репродукції картин Миколи та Євгенії Волощуків.

Давидчук Д. Їх назавжди поєднало мистецтво / Д. Давидчук // Вільне слово [Рівне]. – 2004. – 30 квіт. – С. 11.

Про художників Євгенію та Миколу Волощуків.

Дворянський Л. Лауреати премії ім. Авеніра Коломийця / Л. Дворянський // Волощук М. Волинь моя, краса моя... / М. Волощук, Є. Волощук. – Львів ; Дубно : Джерело, 2005. – С. 15–16.

Денисюк М. Щоб світити людям : розповіді про митців Дубенщини / М. Денисюк. – Дубно : [б. в.], 2001. – 32 с.

Про подружжя Волощуків. – С. 15–19.

Жогло О. Талант привласнити не можна / О. Жогло // Ого [Рівне]. – 2003. – 11 квіт. – С. 11.

Кидрук І. А яблуні цвітуть... / І. Кидрук // Вісті Рівненщини. – 2004. – 14 трав. – С. 3.

Про художників Миколу та Євгенію Волощуків.

Пшеничний М. Життя – у творчості, в польоті! / М. Пшеничний // Волощук М. «Волинь моя, краса моя...» / М. Волощук, Є. Волощук. – Львів ; Дубно : Джерело, 2005. – С. 5–8.

Про подружжя художників Волощуків.

Пшеничний М. Свято – це коли збираються друзі... / М. Пшеничний // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2015. – 22 січ. – С. 14.

Пшеничний М. У творчості, мов у польоті / М. Пшеничний // Вісті Рівненщини. – 2000. – 17 трав. – С. 3.

Яноші В. Творчий тандем / В. Яноші // Вільне слово [Рівне]. – 2002. – 6 листоп. – С. 3.

Шум-Стебельська Аріядна (1919–2002)

(м. Торонто, Канада)

(за літературно-мистецьку діяльність української тематики)

Письменниця, літературознавець, мистецтвознавець, журналіст, художник, скульптор. Дівоче прізвище Шумовська. Народилася у с. Гніваних Вінницької області. Дитинство пройшло у с. Мирогоща Дубенського району Рівненської області. Під час громадянської війни з родиною переїхала до Польщі, де навчалася в Академії мистецтв. Працювала вчителькою у школах Самбора та Яворова. Після війни емігрувала до Німеччини, у 1949 р. – до Канади. У 1954 р. переїхала у Торонто. У 1969 р. закінчила Оттавський університет, у 1975 р. – Торонтський університет (педагогічний відділ). Працювала вчителькою в школах, викладала на курсах українознавства в Торонто.

Література

Із України – в Канаду, з Канади – в Україну : біобібліогр. довід. А. Шум-Стебельської / Дубенська орг. спілки письменників України. – Дубно ; Торонто : [б. в.], 2002. – 32 с.

Козак С. Б. Стебельська Аріядна // Волинська літературна еміграція : корот. біобібліогр. довід. / С. Б. Козак. – Київ : Укр. письм., 2012. – С. 74–75.

Пшенична Л. Гілочка з родинного дерева / Л. Пшенична // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини / гол. ред. Є. Цимбалюк. – Рівне, 2012. – № 20/21. – С. 341–343.

Пшенична Л. Феноменальна гілочка з родинного дерева Шумовських / Л. Пшенична // Історико-культурна спадщина Дубна: правові, історичні, мистецькі та музейні аспекти : матеріали наук.-практ. конф., присвяч. 15-річчю створення Держ. історико-культ. заповідника м. Дубна. – Дубно, 2008. – С. 188–191.

Солдатюк М. Мирогоща : іст.-краєзн. есе / М. Солдатюк, Л. Пшенична. – Дубно : КП Дубен. друк., 2009. – 256 с.

Про А. Шум-Стебельську. – С. 240.

2000

Гелетій Ярослав Григорович (1933 р. н.)

(за активну видавничу діяльність книг і періодики
для українців Республіки Комі (РФ))

Видавець, краєзнавець, просвітянин, кандидат технічних наук. Член Національної спілки журналістів України, почесний член Всеукраїнської спілки краєзнавців. Народився у селищі Колки Маневицького району Волинської області у сім'ї репресованого радянською владою українського патріота. Закінчив шість класів місцевої школи, у 1950 р. – Ковельську середню школу. Вищу освіту здобув у Львівському політехнічному інституті (нафтовий факультет). Працював в Уфі (РФ) на нафтопереробному заводі, у Львові в науково-дослідному інституті, в Республіці Комі (РФ). У 1973 р. захистив кандидатську дисертацію. Був керівником української громади Республіки Комі. Видав газету «Промінь», започаткував збірку-бібліотечку ім. В'ячеслава Чорновола, серію книжок-спогадів людей, які пройшли ГУЛАГ і Комі, був ініціатором створення часопису «Мої Колки», 25 років випускав альманах «Український вісник». Голова громадського просвітницького фонду «Джерело» ім. Івана Фещенка-Чопівського, який сприяє поверненню українців Республіки Комі на батьківщину. Живе у Львові.

Література

Гелетій Я. Дубенський слід в Республіці Комі / Я. Гелетій // Дубно і світ : міжнар. ювіл. наук.-теорет. конф., присвяч. 900-річчю м. Дубна. 25–26 серп. 2000 р. / ред. В. Шевчук – Дубно, 2000. – С. 15–16.

Гелетій Я. Два ювілеї Ярослава Гелетія : 75 років життя і 15 років просвітянської видавничої діяльності в Дубні / Я. Гелетій ; розмов. О. Цундра // Замок [Дубно]. – 2008. – 14 лют. – С. 4.

Денисюк М. Дубенські видання для Комі / М. Денисюк // Вільне слово [Рівне]. – 2003. – 21 трав. – С. 5.

Денисюк М. Щоб світити людям : розповіді про митців Дубенщини / М. Денисюк. – Дубно : [б. в.], 2001. – 32 с.

Про Я. Гелетія. – С. 3–5.

Цундра О. Просвітянська діяльність Ярослава Гелетія / О. Цундра // Просвітянське століття Рівненщини : наук. ст., спогади / упоряд. : І. В. Ветров, З. В. Дідич. – Дрогобич : Коло, 2018. – С. 568–574.

Цундра О. Українець, подвижник, патріот... / О. Цундра // Замок [Дубно]. – 2008. – 6 берез. – С. 3.

Яноші В. Лауреатами назвали гідних / В. Яноші // Провінційна газ. [Рівне]. – 2000. – 12 жовт. – С. 4.

Ярослав Гелетій // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 12.

Зельська Іванна Іллівна (1910–2009)

(м. Міссіссега, Канада)

(за багаторічне збирання колекцій віршів українських поетів
Різдвяної та великодньої тематики, які подарувала
Державному історико-культурному заповіднику м. Дубна)

Етнограф, майстриня художньої вишивки, педагог, громадська діячка. Народилася у Львові. Навчалася у приватній школі сестер Василіанок у Львові. У 1929 р. закінчила Львівську учительську семінарію. З 1929 по 1937 рр. працювала вчителькою у селах Батьків та Козин тодішнього Дубенського повіту. З 1937 по 1944 рр. мешкала у Польщі. Як біженка, потрапила до Німеччини. У 1948 р. емігрувала до Канади. Заснувала у Вінніпезі власне швейне підприємство. З 1962 р. викладала в «Рідній школі». Протягом 1974–1981 рр. була її директором. Займалася громадською діяльністю. Змальовувала та вишивала волинські узори. Збирала колекцію вишивок. Авторка книг «Українська вишивка = Ukrainian embroidery designs: Найконечніші інформації», «Народні звичаї Різдва», «Великодень» та «Вінок української народної творчості». Похована у Торонто (Канада).

Література

Стельмашук Г. Г. Зельська Іванна Іллівна / Г. Г. Стельмашук // Енциклопедія Сучасної України. Т. 10 : З – Зор. – Київ, 2010. – С. 520.

Яноші В. Лауреатами назвали гідних / В. Яноші // Провінційна газ. [Рівне]. – 2000. – 12 жовт. – С. 4.

Зельська І. Відгомін : спогади [Електронний ресурс] / І. Зельська // diasporiana.org.ua : сайт. – Режим доступу: <http://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/4958/file.pdf>. (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Шудря Є. Подвижниці народного мистецтва : біобібліогр. нариси. Зошит 2 [Електронний ресурс] / Є. Шудря // Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого : сайт. – Режим доступу: <http://elib.nlu.org.ua/view.html?id=8310> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Про І. Зельську. – С. 25–26.

2001

Кондратюк Віктор Олексійович (1963 р. н.)

(за ілюстрування кількох десятків книжок
дубенського просвітянського видавництва «Наш край»)

Художник, дизайнер, книжковий графік. Народився у м. Дубно Рівненської області. У 1980 р. закінчив Дубенську середню школу № 1, у 1986 р. – Московський народний університет мистецтв. У першій половині 90-х рр. був директором і головним художником Дубенського видавництва «Наш край» (з 1993 р. – «Край»). Працював головним художником-реставратором Державного історико-культурного заповідника м. Дубна. Займається підприємницькою діяльністю: архітектурним дизайном, інтер'єрами, ілюструє та оформлює книги.

Література

Визначено лауреатів премії імені Авеніра Коломийця // Вільне слово [Рівне]. – 2001. – 25 лип. – С. 3.

Кондратюк Віктор Олексійович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 151.

Кондратюк В. Справжні таланти живуть серед нас / В. Кондратюк ; розмов. В. Гримак // Замок [Дубно]. – 2013. – 21 лют. – С. 5.

Пшеничний М. Гордимось, Вікторе, що ти – наш! / М. Пшеничний // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2013. – 21 лют. – С. 13.

Гришко Василь Іванович (1914–2008)

(м. Нью-Йорк, США)

(за серію книг про класиків української літератури
(О. Довженка, В. Сосюри та ін.)

Публіцист, письменник, літературознавець, журналіст, громадський діяч, філософ. Народився у м. Дубно Рівненської області. Закінчив Яготинську (Київська область) семирічну школу. Переслідувався радянською владою. У 1930 р. був «умовно» засуджений, як син ворога народу. Працював у Харкові на будівництві тракторного заводу. Закінчив ФЗУ. Навчався в Інституті журналістики і на літературному факультеті Харківського університету. У 1937 р. був репресований. Відбував покарання

на Колимі. Звільнився у 1940 р. У 1943 р. емігрував до Німеччини, у 1949 р. – до США. Працював робітником, редактором газети (Детройт), викладачем української мови в Каліфорнії та у Вашингтонському університеті. Здобув ступінь доктора філософії. У 1969–1979 рр. – політичний коментатор «Радіо Свобода» у Мюнхені та Нью-Йорку. Писав літературознавчі статті, художні твори, мемуари.

Література

Визначено лауреатів премії імені Авеніра Коломийця // Вільне слово [Рівне]. – 2001. – 25 лип. – С. 3.

Герасимова Г. П. Гришко Василь Іванович / Г. П. Герасимова // Енциклопедія Сучасної України. Т. 6 : Го – Гю. – Київ, 2006. – С. 497.

Гришко Василь Іванович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 50.

Пащук І. Вибір на все життя / І. Пащук // Вільне слово [Рівне]. – 1995. – 11 берез. – С. 3.

Пащук І. Історичні дослідження Василя Гришка / І. Пащук // Слово молодим дослідникам : зб. матеріалів і тез міжвузів. наук.-теорет. конф. 28–29 листоп. 1996 р. – Рівне, 1996. – С. 72–73.

Пащук І. Його батьківщина – старовинне Дубно / І. Пащук // Дубно і світ : міжнар. ювіл. наук.-теорет. конф., присвяч. 900-річчю м. Дубна. 25–26 серп. 2000 р. / ред. В. Шевчук – Дубно, 2000. – С. 21–22.

Пащук І. «Мене життя ламало й нівечило...» / І. Пащук // Вісті Рівненщини. – 1997. – 7 лип. – С. 3.

2002

Столярчук Богдан Йосипович (1947 р. н.)
(за енциклопедію «Митці Рівненщини» та вагому
краєзнавчо-просвітницьку роботу)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2015 р.

Література

Басараба В. Енциклопедичне видання / В. Басараба // Вільне слово [Рівне]. – 1998. – 10 черв. – С. 1.

Про книгу Б. Столярчука «Митці Рівненщини».

Доленко С. Відзнака краєзнавцю / С. Доленко // Нова Волинь [Рівне]. – 2002. – 26 верес. – С. 6.

Про присудження Б. Столярчуку премії імені Авеніра Коломийця за книгу «Митці Рівненщини».

Кидрук І. Півтори тисячі біографій на кінчику пера / І. Кидрук // Вісті Рівненщини. – 1999. – 19 трав. – С. 4.

Про довідкове видання Б. Столярчука «Митці Рівненщини».

Лауреати 2002 року // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2002. – 15 серп. – С. 2.

Митці Рівненщини – в енциклопедії // Демокр. Україна. – 1998. – 14 лип. – С. 2.

Про видання книги «Митці Рівненщини».

Названо нових лауреатів // Вільне слово [Рівне]. – 2002. – 11 верес. – С. 1.

Суменко В. Поповнились ряди лауреатів / В. Суменко // Вісн. Дубенщини. – 2002. – 30 серп. – С. 7.

Супрун Н. Невичерпність талантів / Н. Супрун // Волинські дзвони : наук.-краєзн. альм. – Рівне, 1999. – Вип. 3. – С. 100–101.

Чуйна Л. Енциклопедичний довідник «Митці Рівненщини» не має аналогів в Україні / Л. Чуйна // Панорама [Рівне]. – 2001. – 21 верес.

Калюжна Галина Юхимівна

(м. Мінськ, Білорусь)

(за книжку «Українська вишивка в Білорусі»)

Публіцист, громадська діячка. Заслужений працівник культури України. Народилася у Дубні Рівненської області. З кінця 1950-х років проживала в Білорусі. Закінчила Мінський педагогічний інститут. Була одним з організаторів культурологічного товариства українців в Білорусі «Ватра», очолювала товариство українців м. Мінська (Білорусь) «Заповіт». Була головним редактором газети «Українець у Беларусі». Видавала народознавчі та публіцистичні твори, співпрацювала з Дубенським Державним історико-культурним заповідником. Похована у Мінську.

Література

Лауреати 2002 року // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2002. – 15 серп. – С. 2.

Названо нових лауреатів // Вільне слово [Рівне]. – 2002. – 11 верес. – С. 1.

Суменко В. Поповнились ряди лауреатів / В. Суменко // Вісн. Дубенщини. – 2002. – 30 серп. – С. 7.

2003

Матвійчук Олександр Трохимович (1930 р. н.)

(за створення музики Гімну м. Дубна)

Композитор, поет, прозаїк, просвітянин, ветеран педагогічної праці. Нагороджений відзнакою Відмінник освіти України. Уродженець с. Здовбиця Дубенського району Рівненської області. У 1949–1950 рр. навчався у Дубенському педучилищі. З 1950 р. був у складі військового духового оркестру в Білорусі. Закінчив Рівненське музичне училище.

Працював вчителем у Лядохівській семирічній школі (тогочасний Острогожецький район) та викладачем у Рівненському державному педагогічному інституті (музпедфакультет). Понад 30 років був викладачем, керівником хору та ансамблю Чортківського педучилища (Тернопільська область). Живе у Здовбиці.

Література

Гімн міста Дубна / сл. М. Тимчака, муз. О. Матвійчука // Над Іквою-рікою : літ.-мист.-краєзн. альманах / упоряд. Л. Пшенична. – Дубно : [б. в.], 2007. – С. 8.

Ворончук Т. Просвітянин відзначений грамотою обласної ради / Т. Ворончук // Наше Дзеркало [Дубно]. – 2010. – 21 лип. – С. 7.

Матвійчук Олександр Трохимович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. береги, 2005. – С. 119.

Матвійчук Олександр Трохимович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 210.

Матвійчук О. Дещо про гімн міста Дубна / О. Матвійчук // Історико-культурна спадщина Дубна: правові, історичні, мистецькі та музейні аспекти : матеріали наук.-практ. конф., присвяч. 15-річчю створення Держ. історико-культ. заповідника м. Дубна. – Дубно, 2008. – С. 167.

Матвійчук О. Сутність мого життя / О. Матвійчук ; розмову вів М. Мороз // Замок [Дубно]. – 2015. – 9 лип. – С. 5.

Олександр Матвійчук // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 23.

Росоловська М. Ювілейний вечір відзначив автор гімну Дубна / М. Росоловська // Замок [Дубно]. – 2015. – 24 верес. – С. 8.

Шевчук Л. Україна й Білорусь обнялися / Л. Шевчук // Вісник Дубенщини. – 2003. – 21 серп. – С. 4, 7.

Про присвоєння звання лауреата Міжнародної літературно-мистецької премії імені Авеніра Коломийця 2003 р.

Щиро вітаємо і віншуємо // Скриня [Дубно]. – 2003. – 14 серп. – С. 3.

Про О. Матвійчука, який був удостоєний Міжнародної літературно-мистецької премії імені Авеніра Коломийця.

Матяш Ніна Йосипівна (1943–2008)

(м. Білоозерськ, Білорусь)

(за переклади і видання білоруською мовою роману Л. Костенко «Маруся Чурай» та поеми «І мертвим і живим...» Т. Шевченка)

Білоруська поетеса, перекладачка, драматург та сценарист. Член спілки письменників СРСР (1971 р.). Народилася у с. Ниви Березівського району Брестської області. У 1960 р. закінчила Березівську середню школу, у 1966 р. – Мінський державний педагогічний інститут іноземних мов. У 1973–1977 рр. викладала німецьку мову у Білоозерському професійно-технічному училищі. Похована у м. Білоозерськ (Білорусь).

Література

Лебедева В. М. Матяш Ніна / В. М. Лебедева // Енциклопедія Сучасної України. Т. 19 : Мал. – Мед. – Київ, 2018. – С. 544.

Шевчук Л. Україна й Білорусь обнялися / Л. Шевчук // Вісник Дубенщини. – 2003. – 21 серп. – С. 4, 7.

Про лауреата Міжнародної літературно-мистецької премії імені Авеніра Коломийця Н. Матяш.

2004

Осейчук Ольга Григорівна (1938 р. н.)

(за серію персональних художніх виставок авторських картин,
мальованих тополиним пухом)

Майстриня декоративно-ужиткового мистецтва, педагог, просвітянка. Уродженка с. Мокре Дубенського району Рівненської області. У 1956 р. закінчила Мирогощанську середню школу, у 1959 р. – Дубенське культосвітнє училище, у 1965 р. – Рівненський державний педагогічний інститут (філологічний факультет), у 1969 р. – Київські чотирирічні курси іноземних мов. Працювала у Князівській восьмирічній школі (Березнівський район), інспектором райвно, вчителем образотворчого мистецтва у Зірненській середній школі Березнівського району. Проживає в Березному. Створює картини з використанням тополиного пуху. Учасниця багатьох художніх виставок. Роботи знаходяться у приватних колекціях України, Великобританії, Німеччини.

Література

Осейчук О. Тополева мить / О. Осейчук. – Рівне : Азалія, 2003. – 10 с.

Желінський П. Живопис тополиним пухом / П. Желінський // Провінційне Ого [Рівне]. – 1999. – 28 жовт. – 3 листоп. – С. 11.

Захаров В. Тополевий пух / В. Захаров // Вісник Дубенщини. – 2004. – 8 квіт. – С. 3.

Макаренко І. Тополева елегія / І. Макаренко // Сім днів [Рівне]. – 2001. – 6 лип. – С. 9.

Мартинюк М. Пуховий ексклюзив / М. Мартинюк, П. Велесик // Зелені шати [Костопіль]. – 2017. – 28 квіт. – С. 4.

Тарасюк В. Вшанували лауреатів / В. Тарасюк // Вісті Рівненщини. – 2004. – 5 листоп. – С. 4.

Телешун В. Ольга Осейчук – лауреат міжнародної премії / В. Телешун // Надслучан. вісник [Березне]. – 2004. – 1 груд. – С. 2.

Цимбалюк Є. Тополевий пух – унікальний матеріал для картин : так стверджує березнівчанка О. Осейчук і власним прикладом реально доводить цю істину / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2004. – 26 трав. – С. 7.

Юозапавічюс-Мельникене Дангуоле

(м. Вільнюс, Литва)

(за ілюстрування книжок для дітей Дубенського просвітянського видавництва «Незабудка»)

Доктор французької філології, доктор гуманітарних наук, художниця, перекладачка. Завідувачка кафедри Вільнюського державного університету Тангуолю.

Література

Тарасюк В. Вшанували лауреатів / В. Тарасюк // Вісті Рівненщини. – 2004. – 5 листоп. – С. 4.

2005

Солоневський Ростислав Тимофійович (1930–2016)

(за книжки останніх років сатиричної тематики)

Див. Рівненська обласна премія імені Григорія Чубая 1999 р.

Література

Майстер сатиричних експонатів // Вісті Рівненщини. – 2000. – 26 квіт. – С. 2.

Ростислав Солоневський // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 31.

Солоневський Р. «Я повторив долю Марка Твена...» / Р. Солоневський розмов. Б. Ющук // Панорама [Рівне]. – 2004. – 12 листоп. – С. 15.

Береза Ю. Їй-богу не віриться... / Ю. Береза // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 27 квіт. – С. 8.

Доленко С. Півміха сміху / С. Доленко // Вільне слово [Рівне]. – 2008. – 18 листоп. – С. 6.

Про вихід у світ книги вибраних творів.

Кидрук І. Пристрасть : Ростиславу Солоневському – 80! / І. Кидрук // Погорина : літ.-краєзнав. журн. Рівненщини. – Рівне, 2010. – № 12/13. – С. 360–362.

Євдокимов Геннадій Анатолійович (1959 р. н.)

(м. Санкт-Петербург, Росія)

(за серію публіцистичних матеріалів про злочини НКВД на Дубенщині)

Письменник, сценарист, журналіст. Уродженець м. Дубна Рівненської області. У 1974 р. закінчив Дубенську спеціалізовану загальноосвітню школу № 5. Навчався у Стрийському професійно-технічному училищі (Львівська область). Працював на Дубенському м'ясокомбінаті, будівельником. Закінчив Львівську школу міліції. Працював у Рівненському облуправлінні МВС України. З 1991 р. живе у Санкт-Петербурзі. Закінчив Ленінградське вище міліцейське училище. Був співробітником газети «Кримінальна хроніка», заступником головного редактора журналу «Загадки історії», займався бізнесом. Пише поезію, детективи, сценарії.

Література

Берега Ю. Вручено премію імені Авеніра Коломийця / Ю. Берега // Вісті Рівненщини. – 2005. – 9 верес. – С. 4.

Геннадій Євдокимов // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 14–15.

Євдокимов Геннадій Анатолійович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 63.

Євдокимов Г. Сценарії для «Ментів», котрі ловлять злочинців на «Вулицях розбитих ліхтарів», пише письменник із Дубна / Г. Євдокимов ; розмов. Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2006. – 26 січ. – С. 13.

Євдокимов Г. Таємниця монастиря бернардинів / Г. Євдокимов // Над Іквою-рікою : літ.-мист.-краєзнав. альм. – Дубно : Дубен. друк., 2007. – С. 120–122.

Про трагічні події в Дубенському монастирі бернардинів, які відбувалися в 1944–1946 рр.

Міжнародна премія // Вісник Дубенщини. – 2005. – 1 верес. – С. 7.

Про присвоєння звання лауреата премії імені Авеніра Коломийця Г. Євдокимову.

Яноші В. Автор «Ментів» – наш земляк / В. Яноші // Вільне слово [Рівне]. – 2005. – 25 лют. – С. 11.

Яноші В. Сценарій «Ментів» писав наш земляк / В. Яноші // Рівне-Ракурс. – 2009. – 9 лип. – С. 12.

2006

Тимчак Микола Михайлович (1956 р. н.)

(за слова Гімна м. Дубна)

Див. Рівненська обласна премія імені Григорія Чубая 2006 р.

Література

Гімн міста Дубна / сл. М. Тимчака, муз. О. Матвійчука // Над Іквою-рікою : літ.-мист.-краєзн. альм. / упоряд. Л. Пшенична. – Дубно : [б. в.], 2007. – С. 8.

Знайомтесь: Микола Тимчак : літ.-мистец. сторінка // Нове життя [Здолбунів]. – 2006. – 23 серп. – С. 5.

Матвійчук О. Дещо про гімн міста Дубна / О. Матвійчук // Історико-культурна спадщина Дубна: правові, історичні, мистецькі та музейні аспекти : матеріали наук.-практ. конф., присвяч. 15-річчю створення Держ. історико-культ. заповідника м. Дубна. – Дубно, 2008. – С. 167.

Микола Тимчак // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 32–33.

Пшеничний М. «Йду до людей із запаленою свічкою свого слова» / М. Пшеничний // Наше дзеркало [Дубно]. – 2016. – 2 берез. – С. 7.

Сивіцький М. Парадокси доби / М. Сивіцький. – Київ : Вид-во ім. О. Теліги, 2000. – 368 с.

Про М. Тимчака. – С. 286.

Ткачук А. Самобутній талант Миколи Тимчака / А. Ткачук // Замок [Дубно]. – 2007. – 5 лип. – С. 9.

«Я стояв і бачив майстра!» // Скриня [Дубно]. – 2006. – 23 лют. – С. 4.

Про присвоєння М. Тимчаку літературно-мистецької премії імені Авеніра Коломийця.

Аксюк Тетяна Петрівна (1943 р. н.)

(м. Квебек, Канада)

(за серію художніх полотен української тематики)

Живописець. Народилася у м. Дубно Рівненської області. Під час війни у п'ятимісячному віці вивезена до Німеччини. Жила у Бельгії, у Канаді. У 1951 р. оселилася у Квебеці (Канада). Закінчила Квебекський коледж мистецтв. Навчалася у школах образотворчого мистецтва Монреалю і Торонто. Працює у жанрі пейзажу. У 1995 р. відкрила приватну художню студію Квебеку. Роботи знаходяться у музеях Канади, приватних колекціях США, України, Ізраїлю.

Література

Аксюк Тетяна Петрівна // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 210.

Волощук Є. Дубенчанка Таня Аксюк, її художня творчість і Канада / Є. Волощук, М. Волощук // Дубно і світ : міжнар. ювіл. наук.-теорет. конф., присвяч. 900-річчю м. Дубна. 25–26 серп. 2000 р. / ред. В. Шевчук – Дубно, 2000. – С. 19.

Жогло О. Корінна дубенчанка з Квебека / О. Жогло // Кур'єр подій [Дубно]. – 2003. – 3 квіт. – С. 7.

2007

Денисюк Микола Григорович (1937 р. н.)

(за книги бувальщин останніх років)

Письменник, краєзнавець, просвітянин. Уродженець с. Загорці Дубенського району Рівненської області. У семирічному віці був вивезений до Німеччини. Додому повернувся у 1945 р. Навчався у місцевій школі. Працював у колгоспі, на лісоповалі у Красноярському краї (Росія). У 1960 р. екстерном здав екзамени на атестат зрілості у Дубенській СШ № 3. У 1962 р. закінчив Дубенське культурно-освітнє училище. Працював у позавідомчій охороні, в райспоживспілці, бібліотекарем. Мешкає у Дубні. Перші вірші опублікував у районній газеті «Дубенська правда» у 1954 р. Видав 16 книжок поезій, прози, публіцистики.

Література

Денисюк Микола Григорович // Пашук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пашук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 54.

Микола Денисюк // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 14.

Ромейчук М. Про братів наших менших / М. Ромейчук // Вісті Рівненщини. – 2003. – 14 листоп. – С. 3.

Про збірку бувальщин М. Денисюка.

Черуха А. І поет, і прозаїк, і пісняр / А. Черуха // Замок [Дубно]. – 2007. – 21 черв. – С. 4.

Яноші В. Малолітній остарбайтер / В. Яноші // Вільне слово [Рівне]. – 2004. – 27 жовт. – С. 4.

Яноші В. Тернові стежки : Микола Денисюк – автор бувальщин // Скриня [Дубно]. – 2004. – 24 серп.

Яноші В. Як тоді вижили, одному Богу відомо / В. Яноші // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 9 лип. – С. 14.

З біографії М. Денисюка.

Федоренко Євген Васильович (1929–2017)

(м. Нью-Йорк, США)

(за підручники української літератури для шкіл української діаспори)

Журналіст, вчений, громадський діяч, педагог, доктор філософії. Член Національної спілки письменників України. Уродженець с. Одринка Харківської області. Під час війни був вивезений до Німеччини. Протягом 1949–1955 рр. навчався в Левенському католицькому університеті (Бельгія). Отримав диплом магістра політичних і дипломатичних наук. З 1955 р. мешкав у США. Закінчив Фордхемський університет (Нью-Йорк), Нью-Йоркський університет. Обіймав посаду директора у школі українознавства. Викладав слов'янські мови та літературу в Нью-Йоркському та Ратгерському університетах, в Українському Вільному університеті (м. Мюнхен, Німеччина). Був кореспондентом українського відділу радіо «Голос Америки», співробітником радіо «Свобода», працював у редколегії журналу «Молода Україна», головним редактором журналу «Рідна школа», редактором видання «Мова про мову», головою Управи Української Шкільної Ради в США. Від 1989 р. займався допомогою освітнім установам та бібліотекам в Україні підручниками та книжками, був ініціатором видання підручників для українських шкіл та університетів.

Література

Вірний М. 65-ліття д-ра Євгена Федоренка / М. Вірний // Рідна школа [Нью Йорк]. – 1996. – Ч. 1. – С. 24–25.

Гасцький Ю. Відійшов у засвіти Євген Федоренко (1929–2017), доктор наук, професор, академік / Ю. Гасцький // Дзвін [Львів]. – 2017. – № 10. – С. 244.

Федоренко Євген // Українське слово : хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст. : у 3 кн. Кн. 3. – Київ : Рось, 1994. – С. 679.

Федоренко Євген Васильович [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія : сайт. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Федоренко_Євген_Васильович (дата звернення: 23.05.2019). – Назва з екрана.

2009

Рачинець Сергій Порфирович (1948 р. н.)

(за поетичні книги духовної тематики останніх років та за книгу
«Проповідник справедливості»)

Див. Гощанська літературно-мистецька премія імені Миколи Шакури 2018 р.

Література

За півроку у дубенського письменника Сергія Рачинця – дві нові книги: «Сад без листопаду», «Лет лебединий» / Замок [Дубно]. – 2016. – 9 черв. – С. 6.

Про нові книги духовної тематики С. Рачинця.

Любисток С. Я дякую Тобі : літ. портрет : до 70-річчя від дня народж. Сергія Рачинця / С. Любисток. – Рівне : Дятлик М. С., 2017. – 64 с.

Про поезію духовної тематики С. Рачинця та його ставлення до Бога. – С. 26–32.

Пшенична Л. «Справді, сонячно стає на душі...» / Л. Пшенична // Замок [Дубно]. – 2011. – 18 серп. – С. 9.

Рачинець С. Рачинець і його поезія відкрили Америку / С. Рачинець ; розмов. В. Яноші // Вільне слово [Рівне]. – 2007. – 27 лют. – С. 6.

Ушарук В. За океаном, за Атлантичним... : Сергій Рачинець і США : кн.-дайджест, кн.-колаж, кн.-мозаїка / В. Ушарук. – Дубно : МП, 2019. – 20 с.

Про вручення Дубенської Міжнародної літературно-мистецької премії імені Авеніра Коломийця С. Рачинцю. – С. 5–6.

Шевчук Е. Обличчям до сонця... / Е. Шевчук // Вільне слово [Рівне]. – 2011. – 8 листоп. – С. 4.

Яноші В. Вразила молитва незрячого / В. Яноші // Провінційна газ. [Рівне]. – 2003. – 2 січ. – С. 1, 10.

Про «Молитву за Україну» С. Рачинця, яка визнана кращою на Всеамериканському фестивалі української християнської пісні «Мости любові» (м. Сакраменто).

Яноші В. Знову попадання в «десятку» / В. Яноші // Вісник Дубенщини. – 2003. – 1 січ. – С. 3.

Про С. Рачинця, «Молитва за Україну» якого перемогла на Всеамериканському фестивалі української християнської пісні «Мости любові» у м. Сакраменто.

Сад Віктор Іванович (1949 р. н.)

(м. Сіетл, США)

(за високомистецькі художні роботи останніх років
та пропаганду України у США)

Художник, скульптор. Уродженець с. Великі Телковичі Володимирецького району Рівненської області. Навчався у Вербській (Дубенський район) школі-інтернаті, у Володимирецькій школі. У 1966 р. вступив до Львівського училища прикладного мистецтва ім. Івана Труша. Заочно закінчив Московський Державний обласний університет (факультет образотворчого мистецтва, кафедра живопису). Працював відповідальним художником у Володимирецькому художньо-виробничому кооперативі «Палітра», вчителем креслення та малювання у Володимирецькій школі.

Обіймав посаду директора Володимирецького історико-краєзнавчого музею. З 1996 р. живе у м. Сіетл (США). Працює, як живописець, графік, скульптор та колажист. Вів клас скульптури в університеті Сіетла. Учасник численних мистецьких виставок у США.

Література

Сад В. Пам'ять серця Віктора Сада / В. Сад ; спілкувався М. Пшеничний // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 22 груд. – С. 4.

Цимбалюк Є. Премія із Дубна поїде у США / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2009. – 15 верес. – С. 5.

2010

Мазаний Віктор Степанович (1955 р. н.)

(за повість «Тінь павука» та пропаганду творчості А. Коломийця у його рідному селі Городець Володимирецького району)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2004 р.

Література

Мазаний В. Тінь павука : повісті / В. Мазаний. – Рівне : Овід, 2006. – 160 с.

Диб'як Н. Притча про павука в інтерпретації Віктора Мазаного / Н. Диб'як // Погорина : літ.-краєзнавчий журн. Рівненщини / гол. ред. Є. Цимбалюк. – Рівне : Рівнен. друк., 2007. – Вип. 2/3. – С. 230–232 ; Літопис Заходу [Рівне]. – 2008. – 31 січ. – С. 12.

Лимич А. Обличчя місцевої літератури / А. Лимич // Вісті Рівненщини. – 2007. – 23 листоп. – С. 12.

Про презентацію книги В. Мазаного «Тінь павука» в Рівненській обласній державній бібліотеці.

Мазаний В. Шлях до премії імені Шевченка: вистава «Берестечко» та книга «Тінь павука» Віктора Мазаного висунуті на здобуття Національної премії України імені Тараса Шевченка у 2008 році / В. Мазаний ; розмов. М. Максимчук // Рівне Час. – 2008. – 24 січ. – С. 7.

Медвідь В. «Ця книга – явище непересічне» / В. Медвідь, О. Дмитренко // Вільне слово [Рівне]. – 2008. – 29 січ. – С. 6.

Сапеляк С. «Куди воно йдешь...» / С. Сапеляк // Погорина : літ.-краєзн. журн. Рівненщини. – Рівне : Рівнен. друк., 2008. – Вип. 4/5. – С. 250.

Рецензія на книгу В. Мазаного «Тінь павука».

Хутка Є. Віктор Мазаний: «Все, що відбувається з нами, – це вдячність або кара долі за прожите» / Є. Хутка // Хутка Є. К. Негаснуча зоря: сімдесят славних літ : іст. район. преси / Є. К. Хутка. – Володимирець : Володимирецька районна друк., 2015. – С. 135–153.

Більчук Тарас Миколайович (1960–2017)

(м. Дубно – США)

(за персональні художні виставки у США та у Дубенському замку)

Художник, громадський діяч, уродженець с. Коршів Здолбунівського району Рівненської області. Закінчив артстудію у м. Рівне. У 1983–1985 рр. навчався у Білоруському театральнo-художньому інституті. У 1992 р. закінчив Львівську академію мистецтв (відділ художньо-монументального живопису). 13 років працював у США. У 2007 р. повернувся в Україну. Мешкав у м. Дубно. Похований у с. Коршів.

Був активним учасником «Революції на граніті», Революції Гідності 2013–2014 рр. Нагороджений Орденом Героїв Небесної сотні (посмертно), Орденом «За мужність» III ст. Брав участь у численних мистецьких виставках, отримав II премію за проект «Доля народу» у Болгарії (1988 р.). Роботи перебувають у приватних колекціях у США, Канаді, Швеції, Англії, Франції, Японії, Білорусі, Польщі та ін.

Література

Більчук Тарас Миколайович // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 26.

Більчук Т. Виставка картин майбутньої картинної галереї Дубна : хоч дивись, хоч купляй / Т. Більчук ; розмов. П. Мащенко // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2010. – 11 берез. – С. 8.

Про презентацію художньої виставки у Дубенському історико-культурному заповіднику розповідає автор проекту і організатор виставки Т. Більчук.

Журавель Л. У палаці Любомирських на Дубенщині відбувся перший вернісаж / Л. Журавель // Рівне Час. – 2010. – 20 трав. – С. 6.

Про відкриття експозиції полотен Т. Більчука у палаці Любомирських у Дубенському замку.

Козюпа М. Малювати пензлем Україну тепер перед Богом / М. Козюпа // Волинь – нова [Рівне]. – 2017. – 17 серп. – С. 1, 16.

Орденом Небесної сотні (посмертно) нагородив героя Революції гідності з Рівненщини художника Тараса Більчука Президент Петро Порошенко // Волинь – нова [Рівне]. – 2018. – 20 лют. – С. 6.

Побачила світ книжка Авеніра Коломийця «Жити так, щоб не гасла жадоба краси...» // Наше Дзеркало [Дубно]. – 2010. – 28 лип. – С. 7.

Про презентацію книжки А. Коломийця «Жити так, щоб не гасла жадоба краси...» у літературному музеї Уласа Самчука м. Рівне та лауреата премії імені А. Коломийця 2010 р. Т. Більчука.

Ставський В. Його картини розійшлися по всьому світу / В. Ставський // Волинь – нова [Рівне]. – 2018. – 29 берез. – С. 2.

Про заснування Кабінетом Міністрів України стипендії імені Тараса Більчука.

Тараса Більчука посмертно нагороджено орденом Героїв Небесної Сотні // Нове життя [Здолбунів]. – 2018. – 23 лют. – С. 2.

Цимбалюк Є. Тарас Більчук двічі стояв на порозі Небесної Сотні / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2016. – 25 лют. – С. 1, 13.

Тарас Більчук отримав із рук Президента України орден «За мужність».

Цимбалюк Є. Художник із «генеральської столиці» був сусідом автора «Жовтого князя» / Є. Цимбалюк // Літопис Заходу [Рівне]. – 2012. – 29 листоп. – С. 16.

Шевчук Л. У долі цього чоловіка було і Дубно / Л. Шевчук // Скриня [Дубно]. – 2018. – 22 лют. – С. 2.

Якубчик О. Магія мистецтва. Чорне, червоне, біле... / О. Якубчик // Нове життя [Здолбунів]. – 2017. – 22 верес. – С. 8.

2011

Мосійчук Галина Василівна

(за створення і виконання високоталановитих пісень на слова поетів Рівненщини)

Співачка, самодіяльний композитор, громадська діячка. Уродженка с. Стара Мощаниця Здолбунівського району Рівненської області. Навчалася у місцевій, у Мізоцькій та у Ставищинській (Київська область) школах. У 1966 р. закінчила Львівське медучилище № 2. Працювала у Дубенській стоматологічній поліклініці. Мешканка Дубна. З 2000 р. пише музику на слова українських поетів. Член Творчої спілки «Асоціація діячів естрадного мистецтва України», Національної Всеукраїнської музичної спілки. Номінант «Кришталевого жолудя», Жінка року 2003, авторка більше ста двадцяти пісень.

Література

Галина Мосійчук // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 24–25.

Мосійчук Галина Василівна // Столярчук Б. Митці Рівненщини : енцикл. довід. / Б. Столярчук. – Рівне : О. Зень, 2011. – С. 222.

Мосійчук Г. «Все, про що я мріяла, – здійснилось» / Г. Мосійчук ; розмов. А. Нестеренко // Замок [Дубно]. – 2011. – 7 лип. – С. 6.

Мосійчук Г. Її пісні слухають у космосі / Г. Мосійчук // Наше Дзеркало [Дубно]. – 2008. – 6 берез. – С. 4.

Пшенична Л. Жінка з калиновим вогнем / Л. Пшенична // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2015. – 12 листоп. – С. 14.

Пшенична Л. На крилах любові / Л. Пшенична // Замок [Дубно]. – 2010. – 8 лип. – С. 4.

Пшеничний М. «Вона співає і пише пісні серцем...» / М. Пшеничний // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2011. – 16 черв. – С. 8.

Пшеничний М. Хто цьогогоріч став лауреатом міжнародної премії? / М. Пшеничний ; спілкувалася Л. Шевчук // Скриня [Дубно]. – 2011. – 24 серп. – С. 5.

Тарасюк Н. «Червоні кетяги калини» / Н. Тарасюк // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 22 січ. – С. 3.

Про новий збірник пісень Г. Мосійчук.

Ткач Н. «Іду селом, і знов цвітуть черешні...» / Н. Ткач // Вісник Дубенщини. – 2007. – 4 січ. – С. 2.

Про творчість Г. Мосійчук.

Яноші В. Для гарної пісні кордонів немає / В. Яноші // Вільне слово [Рівне]. – 2004. – 24 берез. – С. 6.

Цимбалюк Євген Павлович (1962–2018)

(за книги останніх років і за редагування журналу «Погорина»)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2010 р.

Література

Пшеничний М. Хто цьогогоріч став лауреатом міжнародної премії? / М. Пшеничний ; спілкувалася Л. Шевчук // Скриня [Дубно]. – 2011. – 24 серп. – С. 5.

Малінська-Шмідтова Ірена (1925–2012)

(м. Прага, Чехія)

(за книжку «Хресна дорога»)

Медпрацівник, підполковник медичної служби, громадська діячка. Народилася у селищі Млинів Рівненської області у родині чехів Шмідт. Випускниця Млинівської публічної семирічної школи. Навчалася у Дубенській гімназії. Учасниця Другої світової війни. Працювала педагогом, фармацевтом, медичним працівником, в об'єднанні «Волинських чехів». Зміцнювала історичні та культурні відносини між Україною і Чехією. Була однією з ініціаторок встановлення пам'ятного знака волинським чехам у Рівному. У 2015 р. на фасаді Дубенської центральної районної бібліотеки І. Малінській відкрито меморіальні дошку.

Література

В пані Ірени Малінської була сонячна душа // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2012. – 19 лип. – С. 13.

Млинівчанку увічнили в Дубно // Гомін [Млинів]. – 2015. – 9 лип. – С. 1.

Про відкриття меморіальної дошки І. Малінській на приміщенні бібліотеки у м. Дубні.

Осіння Е. Життя, сльози і любов... спогадів Ірени Малінської / Е. Осіння // Замок [Дубно]. – 2011. – 7 лип. – С. 7 ; 14 лип. – С. 5.

Пожарський А. Меморіальні дошки Дубна : довідник / А. Пожарський, В. Сухолейстер. – Дубно : Замок, 2016. – 40 с.

Про І. Малінську. – С. 30.

Пшеничний М. Хто цьогоріч став лауреатом міжнародної премії? / М. Пшеничний ; спілкувалася Л. Шевчук // Скриня [Дубно]. – 2011. – 24 серп. – С. 5.

2012

Солтис Микола Тарасович (1934 р. н.)

(за роман «Ой горе тій чайці...»)

Педагог, музикант, диригент, письменник. Народився у с. Погорільці (нині Привільне) Дубенського району Рівненської області. Навчався у Мирогощанській середній школі. У 1957 р. закінчив Львівський університет (філологічний факультет). Працював учителем української мови та літератури у селах Терешки та Западинці Красилівського району Хмельницької області, у школі № 1 м. Красилова, директором Красилівської середньої школи № 2. Після виходу на пенсію – регент церковного хору у м. Красилів.

Відмінник освіти України. У 2013 р. за особливі заслуги перед Українською Православною Церквою нагороджений Орденом Святителя Миколая.

Література

Микола Солтис // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 31.

Солдатюк М. Мирогоща : іст.-краєзн. есе / М. Солдатюк, Л. Пшенична. – Дубно : Дубен. друк., 2009. – 256 с.

Про М. Солтиса. – С. 228–229.

Коломиєць Ждан (1942 р. н.)

Коломиєць Тарас (1941 (1940?) р. н.)

(за видання 4-ри томника про життя і творчість А. Коломийця)

Коломиєць Ждан – священник. Уродженець Дубна. Закінчив два роки Української народної школи у ДП таборі Зальцбурга. У 1949 р. переїхав до Австралії. У 1956–1957 рр. перебував у притулку для сиріт. З 1959 р.

займався активною студентською та громадською діяльністю. У 1983 р. висвячений у сан диякона Української католицької церкви (м. Сідней, Австралія), священника – у 1994 р. (Коломия, Україна). Закінчив Учительський коледж. Здобув академічні ступені в Австралійських університетах. З 1962 по 1999 рр. працював вчителем у народних, середніх та спеціальних школах, в Інституті Технічної і Дальшої Освіти. Працював учителем та священником у Канбері, Вуллонгонзі, Ньюкаслі, Новій Зеландії, Сідней. Друкувався в українських часописах. Відзначений чисельними громадськими та організаційними нагородами за працю для українського суспільства в Австралії.

Коломиєць Тарас – адвокат. Уродженець Дубна. Проживає в Австралії.

Література

Авенір Коломиєць, 1905–1946 : зб. матеріалів про життя і діяльність укр. письменника і режисера / упоряд. Ж. Коломиєць. – Сідней, 2011. – С. 110.

Міститься біографія Ждана Коломийця.

Пшеничний М. Синам – премія імені батька! / М. Пшеничний // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2012. – 31 трав. – С. 9.

2013

Мельник Антон Іванович (1951 р. н.)
(за книгу «Чудотворні джерела України»)

Лікар-стоматолог, кандидат медичних наук, підприємець, винахідник, краєзнавець. Уродженець с. Великий Раковець Іршавського району Закарпатської області. У 1970 р. закінчив Виноградівське (Закарпатська область) медичне училище. Протягом 1972–1978 рр. навчався у Львівському медичному інституті (стоматологічний факультет). У 1979–1986 рр. працював у Дубенській районній стоматологічній поліклініці. З 1987 р. обіймав посаду асистента кафедри терапевтичної стоматології Івано-Франківського медичного інституту. У 1991 р. захистив кандидатську дисертацію і повернувся на посаду стоматолога Дубенської стоматологічної поліклініки.

Література

Мельник А. Чудотворні джерела України / А. Мельник. – Львів : Свічадо, 2013. – 236 с.

Лист О. Ми німичні є у вірі – утвердіть нас, правовірні вчителі / О. Лист // Наше дзеркало [Дубно]. – 2013. – 20 листоп. – С. 9.

Про видання А. Мельником молитовника «Господь твій цілитель» та книги «Чудотворні джерела України».

Мельник А. І. Із запалом дослідника, винахідника і літератора / А. І. Мельник ; розмов. Г. Гнатюк // Прапор перемоги [Радивилів]. – 2018. – 27 лип. – С. 3.

Цимбалюк Є. Витоки 70 цілющих джерел – в одній книзі / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 9 лип. – С. 8.

Про презентацію книги А. Мельника «Чудотворні джерела України» у Дубні.

2015

Оттов Микола Миколайович (1944 р. н.)
(за роман «Провідник»)

Прозаїк, публіцист, краєзнавець, громадський діяч. Член Національної спілки письменників України (2008 р.). Народився в с. Спиридонівка (нині Першотравневе) на Одещині. Закінчив Іртинське училище механізації сільського господарства Павлодарської області (Казахстан). Живе у м. Дубні. Очолював Дубенський міський осередок «Конгресу українських націоналістів», був головою Дубенської організації Братства ОУН–УПА, політв'язнів та репресованих. Автор книг «І благословен буде...», «Опале листя», «Вінок терновий», «Провідник», «Ностальгія», «Митрополит», «Доба княжа» та ін.

Література

Оттов М. М. Провідник : роман / М. М. Оттов. – Рівне : ДМ, 2014. – 283 с.

Житняк М. Прозаїк, публіцист, громадянин / М. Житняк // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2014. – 15 трав. – С. 15.

Про ювілейний творчий захід, присвячений 70-річчю М. Оттова, що відбувся у Дубенській районній бібліотеці.

Микола Оттов // Літературна Рівненщина : антологія. Вип. 2. / упоряд. Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2010. – С. 302.

Микола Оттов : прозаїк // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 130.

Микола Оттов // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 26.

Нашому письменникові Миколі Оттову – сьогодні 75! / розмов. Н. Кириченко // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2019. – 25 квіт. – С. 15.

Оттов М. Матір Божа Зарваницька / М. Оттов // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2014. – 16 жовт. – С. 11.

Розповідь М. Оттова про видання своєї книги «Провідник».

Оттов М. Матір Божа Зарваницька почула молитви письменника / М. Оттов // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2014. – 13 листоп. – С. 12.

Про видання книги «Провідник».

Пшеничний М. Такий роман для Дубна – це подвиг / М. Пшеничний // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2014. – 20 листоп. – С. 12.

У Рівному презентували книгу про Степана Бандеру // Льонокомбінат [Рівне]. – 2014. – 19 груд. – С. 5.

Про презентацію книги М. Оттова «Провідник» в обласній універсальній науковій бібліотеці.

Цимбалюк Є. Матір Божа Зарваницька заступилася за «Провідника» / Є. Цимбалюк // Вільне слово [Рівне]. – 2014. – 18 груд. – С. 4.

Розповідь М. Оттова про написання і видання книги «Провідник».

2016

Женевський Василь Тихонович (1936–2017)

(за активну багаторічну творчу діяльність та у зв'язку з ювілеєм)

Поет, байкар, прозаїк, педагог, художник. Народився у с. Клин Млинівського району Рівненської області. У 1959 р. закінчив Рівненський державний педагогічний інститут (філологічне відділення). Працював у редакції Млинівської районної газети, у школах сіл Перемилівка (Млинівський район), Рідків (Радивилівський район), Тростянець (Дубенський район). Відмінник освіти СРСР. Проживав у с. Тростянець.

Література

Василь Женевський // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 15.

Женевський Василь Тихонович // Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 65.

Женевський В. «Житиму доти, поки писатиму прозу та вірші, малюватиму картини» / В. Женевський // Наше дзеркало [Дубно]. – 2016. – 30 берез. – С. 6.

Про зустріч з В. Женевським з нагоди його 80-річчя у Дубенській центральній районній бібліотеці.

Пішов із життя відомий освітянин Василь Женевський // Вісті Дубенщини. – 2017. – 16 листоп. – С. 4.

КРАЄЗНАВЧА ПРЕМІЯ ІМЕНІ ІГОРЯ ЛОЗОВ'ЮКА

Премія заснована у 2017 р. з нагоди 100-річчя від дня народження видатного Дубенського краєзнавця І. Д. Лозов'юка. Ініціатори заснування премії: Дубенська міська рада, Дубенське благочиння Української Православної Церкви Київського патріархату, Дубенська організація

Національної спілки письменників України, Державний історико-культурний заповідник міста Дубна, Дубенська «Просвіта» імені Тараса Шевченка.

Премія – щорічна, персональна, присвоюється прижиттєво.

Вручається 18 травня, у Міжнародний день музеїв. Лауреат отримує диплом, та грошову винагороду.

Лозов'юк Ігор Дмитрович (1917–1993) – публіцист, краєзнавець, етнограф, просвітянин. Народився в с. Хотин Радивилівського району Рівненської області. У 1935 р. закінчив Дубенську гімназію. Навчався у Варшавському університеті, у Рівненському учительському інституті. Заочно закінчив Всесоюзний технікум м'ясо-молочної промисловості. Працював вчителем. Учасник Другої світової війни. Був репресований (відбував заслання в Омській області (Росія). Після повернення працював у Мирогощанському радгосп-технікумі, на Дубенському комбикормовому заводі.

У Дубні його іменем названа вулиця, на фасаді Дубенської школи № 1 йому встановлена меморіальна дошка.

Література

У Дубні буде ще одна премія // Скриня [Дубно]. – 2017. – 12 січ. – С. 4.

Пшеничний М. Ігореві Лозов'юку – 100! / М. Пшеничний // Замок [Дубно]. – 2017. – 12 січ. – С. 9.

2017

Солдатюк Марія Степанівна (1935–2019)

(за багаторічну та активну краєзнавчу діяльність)

Педагог, краєзнавець, просвітянка. Уродженка с. Привільне Дубенського району Рівненської області. У 1952 р. закінчила Мирогощанську (Дубенський район) школу. Навчалася на історичному факультеті Львівського державного університету. Працювала викладачем у Мирогощанському радгосп-технікумі. Ветеран педагогічної праці, активістка Дубенського чеського товариства «Стромовка». Учасниця багатьох вітчизняних та міжнародних науково-теоретичних конференцій. Переклала багато матеріалів із чеської мови.

Література

Дмитрієва В. На краєзнавчу премію імені Лозов'юка / В. Дмитрієва // Замок [Дубно]. – 2017. – 26 січ. – С. 9.

Про висунення кандидатури М. Солдатюк на отримання премії імені І. Лозов'юка у 2017 р.

Марія Солдатюк // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 31.

ПРЕМІЯ В ГАЛУЗІ ПУБЛІЦИСТИКИ ІМЕНІ МИКОЛИ СИВІЦЬКОГО

Щорічна Дубенська премія в галузі публіцистики імені Миколи Сивіцького започаткована у 2017 р. на честь 100-річчя від дня його народження.

Засновники: Дубенська організація Національної спілки журналістів України та Дубенська організація національної спілки письменників України. На здобуття премії висуваються автори з України та з-за кордону, пов'язані з Дубенщиною. Лауреату вручається Диплом та бібліотечка книг (10–15) письменників Дубенщини з автографами.

Сивіцький М. К. див. Дубенська Міжнародна літературно-мистецька премія ім. Авеніра Коломийця 1998 р.

Література

Премія імені Миколи Сивіцького // Замок [Дубно]. – 2017. – 14 верес. – С. 2.

2017

Гелетій Ярослав Григорович (1933 р. н.)
(за публіцистичну та видавничу діяльність)

Див. Дубенська Міжнародна літературно-мистецька премія імені Авеніра Коломийця 2000 р.

Література

Премія імені Миколи Сивіцького // Замок [Дубно]. – 2017. – 14 верес. – С. 2.

Про висунення кандидатури Я. Гелетія на здобуття премії імені М. Сивіцького у 2017 р.

2018

Комісарук Євгенія Сергіївна (1958 р. н.)
(за цикл книжок публіцистичної та поетичної тематики
про Малинську трагедію та в зв'язку з 60-річчям)

Письменниця. Член спілки письменників України (2015 р.). Уродженка с. Уїздці Млинівського району Рівненської області. У 1975 р. закінчила Малинську (Млинівський район) середню школу. Навчалася у Рівненському технікумі радянської торгівлі. З 1982 р. мешкає у Дубні. Працювала бригадиром кондитерів на Рівненській заготівельній базі, кондитером у громадському харчуванні м. Дубно. Автор книг поезії та прози для дорослих та дітей – «Подарунок з Сибіру», «Тримаю небо», «До нас прилетіли

лелеки», «Запитую серця твого», «Безвинно грішні», «Фрески – біль душі», «Малин – неопалима купина Волині», «Солоний дощ», «Корівка сміється», «Зимова казка», «Зайчик – загайчик». Друкується в періодичних виданнях.

Література

Комісарук Є. Запитую серця твого : повість-есе / Є. Комісарук. – Рівне : ПП ДМ, 2013. – 88 с.

Малин – неопалима купина Волині : присвяч. 70-річчю Малин. трагедії / упоряд. Є. Комісарук. – Київ : Світ Успіху, 2013. – 158 с.

Відразу три книги – до друку // Скриня [Дубно]. – 2014. – 6 берез. – С. 9.

Про книги Є. Комісарук: повісті-есе «Запитую серця свого» та повісті «Безвинно грішні».

Євгенія Комісарук // У дзеркалі слова : 20-річчю створення Дубен. орг. Нац. спілки письменників України присвяч. : імен. довід. / упоряд. М. Пшеничний. – Вид. 2-ге, допов. – Дубно : [б. в.], 2017. – С. 18.

Євгенія Комісарук : поетеса, прозаїк // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довідки, контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 103.

На порозі вічності // Гомін [Млинів]. – 2012. – 12 лип. – С. 4.

Про вихід у друк повісті-есе Є. Комісарук «Запитую серця твого» про трагічну долю жителів Малина.

Пшеничний М. «До неба тягнулися хрести...» / М. Пшеничний // Дзеркало плюс [Дубно]. – 2012. – 19 лип. – С. 13.

Про книжку Є. Комісарук «Запитую серця твого».

ДУБРОВИЦЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ

ЛІТЕРАТУРНА ПРЕМІЯ ІМЕНІ ПЕТРА КРАСЮКА

Засновником премії є Дубровицька районна рада, райдержадміністрація та громадське літературно-мистецьке об'єднання «Журавлина». Премія присуджується за кращі поетичні, прозові, публіцистичні та драматичні твори.

Петро Харитонович Красюк (1924–2007) – відомий український поет-сатирик, байкар, член НСПУ з 1965 р. Уродженець с. Трахтемирова на Черкащині. Після закінчення семирічки в рідному селі вчився в Переяслав-Хмельницькому педучилищі, два курси якого встиг закінчити до війни. У 1943 р. гітлерівці вивезли на примусові роботи до Німеччини.

Після війни закінчив педагогічне училище і одержав направлення на Рівненщину (1946 р.). В 1958 р. закінчив філологічний факультет Рівненського педінституту. Вчителював у селі Висоцьк Дубровицького району з 1946 до 1984 року.

Лауреат Рівненської обласної літературної премії імені Валер'яна Поліщука (1983) та Хмельницької – імені Микити Годованця (1987).

ПОЛОЖЕННЯ

про районну літературну премію імені Петра Харитоновича Красюка

1. Районна літературна премія імені Петра Харитоновича Красюка (далі – Премія) засновується Дубровицькою районною радою, Дубровицькою районною державною адміністрацією та Дубровицьким районним літературно-мистецьким об'єднанням «Журавлина».

2. Премія є творчою відзнакою, якою нагороджуються літератори району за високохудожні твори у жанрах поезії, прози, драматургії, літературознавства, мистецтвознавства, спрямовані на утвердження гуманістичних ідеалів, збагачення історичної спадщини народу.

3. Премія встановлюється у трьох номінаціях:

поезія (у тому числі драматичні твори);

проза (у тому числі драматичні твори);

літературознавство та мистецтвознавство.

4. На здобуття Премії щорічно висуваються літературні твори, опубліковані окремими книгами або в журналах, які вийшли друком протягом останніх трьох років. У кожній номінації може визначатися кілька переможців, які нагороджуються грошовою премією та дипломом.

5. Висувати твори на здобуття Премії мають право:

члени творчих спілок, громадських організацій, навчальних закладів з різних куточків району та області, які у своїх творах обстоюють українські національні цінності.

6. Премія є персональною. На здобуття Премії подаються документи:

– клопотання про присудження Премії з короткою характеристикою твору та його автора (колективу авторів),

– примірник твору у друкованому вигляді,

– протокол засідання, на якому було прийнято рішення про висунення твору на здобуття Премії, рецензії, відгуки про твір номінанта,

– відомості про номінанта, домашня адреса, телефон.

7. Забезпечення дотримання вимог щодо висунення творів на здобуття Премії, їх конкурсний відбір та присудження Премії здійснює журі районної літературної премії імені Петра Харитоновича Красюка (далі - журі), що є колегіальним органом.

8. Журі щороку на 15 жовтня оголошує конкурс на висунення творів на здобуття Премії. Висунення триває два місяці. Реєстрація завершується 15 грудня. Журі проводить розгляд, обговорення, оцінку творів, шляхом відкритого голосування визначає лауреатів Премії. У разі відсутності

гідного Премії твору, Премія не присуджується. Рішення журі разом з протоколом голосування подається голові районної ради для затвердження.

Адреса журі: 34100 м. Дубровиця, вул. Воробинська, 9. Центральна районна бібліотека

9. Щорічно 1 січня, дня народження Петра Харитоновича Красюка, автору твору – переможця присвоюється звання «Лауреат районної літературної премії імені Петра Харитоновича Красюка», вручаються диплом та грошова винагорода. Премію вручає голова районної ради або голова журі Премії.

10. Грошова частина Премії встановлюється у розмірі I тис. грн. (одна тисяча грн.) у кожній номінації та виплачується за рахунок коштів районного бюджету, передбачених на фінансування галузі «Культура».

Лауреати літературної премії імені Петра Красюка

2011

Паливода Петро Васильович (1938 р. н.)

(за книгу «Друге цвітіння»)

Український поет, уродженець с. Вовчок Козелецького району Чернігівської області. По закінченні зооветеринарного технікуму (1956) – направлений на роботу в с. Висоцьк, далі – армія, кореспондент армійської газети. Після закінчення Львівського зооветеринарного інституту працює на посадах головних зоотехніка, економіста Висоцького колгоспу, голова місцевої організації ветеранів. Активний член літературно-мистецького об'єднання районної газети «Дубровицький вісник» «Бурштиновий край». Автор збірок «Моя стежина» (2000), «Друге цвітіння» (2006), «І знов цвіте клина рясно» (2017).

Література

Паливода П. В. Друге цвітіння : поезії / П. В. Паливода. – Дубровиця : Бурштинові роси, 2006. – 125 с.

Жук І. А він молодіє душею / І. Жук // Дубровиц. вісник. – 2004. – 27 лют. – С. 4.

Красюк П. «Друге цвітіння» Петра Паливоди / П. Красюк // Дубровиц. вісник. – 2007. – 16 лют. – С. 2.

Рецензія на збірку.

Паливода Петро Васильович // Пашук І. Г. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини. – Рівне : Волин. обереги, 2005. – С. 140.

Гладка Ніна Яківна (1937 р. н.)

(за книгу «Думи серця»)

Педагог, активний член літературно-мистецького об'єднання «Журавлина». Народилася на Київщині. Закінчила Чернігівський педінститут (1962). Працювала вчителем в школах Зарічненського та Дубровицького районів, в редакції дубровицької районної газети «Поліський маяк» (1967–1980) та службовцем в райдержадміністрації. Друкувалася в районній пресі.

Література

Гладка Н. Я. Думи серця : поезія / Н. Я. Гладка. – Дубровиця : Центр. район. б-ка, 2011. – 36 с.

Єрмійчук Іван Миколайович (1939 р. н.) (за книгу «Акорди відлуння молодості»)

Уродженець с. Селець Дубровицького району Рівненської області. Закінчив Селецьку середню школу (1967). Після закінчення фізико-математичного факультету Рівненського педагогічного інституту працював вчителем фізики в школах Дубровицького району та заступником директора в Селецькій середній школі. В 1989–2012 рр. – інженер-радіолог Дубровицької районної санепідемстанції. Пенсіонер. Автор книг «Акорди відлуння молодості» (2013), «Біблійні історії» (2016), «Відродження» (2017, 2018).

Література

Єрмійчук І. М. Акорди відлуння молодості : вибр. твори / І. М. Єрмійчук. – Рівне : Волин. обереги, 2013. – 144 с.

Примакова І. Поліські літератори вшанували свого колегу / І. Примакова // Дубровиц. вісник. – 2013. – 19 лип. – С. 4.
Про презентацію збірки «Дорога додому» Івана Єрмійчука.

2013

Єфимець Віра Станіславівна (1957 р. н.) (за поетичну збірку «Поліський заспів»)

Уродженка с. Зелень Дубровицького району Рівненської області. Після закінчення Березнівського лісного технікуму (1977) працювала на різних посадах в лісовому та сільському господарствах. По закінченню Дубенського училища культури – бібліотекар Зеленської ЗОШ. Член

Дубровицького районного літературно-мистецького об'єднання «Журавлина». Друкувалася в місцевих періодичних виданнях, альманахах.

Література

Єфимець В. С. Поліський заспів : поезії. – Тернопіль : Терно-граф, 2011 – 112 с.

Малько М. Премія імені Петра Красюка знайшла свого лауреата / М. Малько // Дубровиц. вісник. – 2013. – 1 лют. – С. 8.

Слободзян О. Вручено премію імені Петра Красюка / О. Слободзян // Вільне слово [Рівне]. – 2013. – 5 лют. – С. 5.

2015

Щур Анатолій Власович (1957 р. н.) (за збірку «Майдан мого життя»)

Поет, уродженець с. Літвиця Дубровицького району Рівненської області. Закінчив Кривицьку середню школу. Після служби в армії (військово-транспортна авіація) працював у Вінницькому ОАО авіадиспетчером. Працював на різних роботах, зараз – на заслуженому відпочинку. Автор збірок «Життя» (2012), «Життя мого печалі і тривоги» (2013), «Життя дороги всі ведуть додому» (2013), «Майдан мого життя» (2015) та книги для дітей «Казки діда Власа» (2015).

Література

Щур А. В. Майдан мого життя : поезії / А. В. Щур. – Рівне : Волин. обереги, 2015. – 86 с.

Свищевська Н. Гортаючи «Майдан мого життя», або дорогами життя Анатолія Щура / Н. Свищевська // Дубровиц. вісник. – 2016. – 29 лип. – С. 8.

Сай Лариса Іванівна (1961 р. н.) (за книгу «Камертон серця»)

Педагог, поетеса, уродженка с. Іванчі Володимирецького району Рівненської області. Закінчила Полоцьку середню школу і Луцький педінститут ім. Лесі Українки. Працювала у рідній школі, у Кузнецовській СШ № 4, нині – вчителька гімназії. З 1996 по 2006 рр. була головою літературно-мистецької асоціації міста (МАКу). Творчістю займається з шкільних років, друкується в періодичних та колективних виданнях. Авторка поетичних збірок «Калина під снігом» (1999), «Устами марила

любов» (2001), «Зів'ялі анемони ожили» (2011), «Камертон серця» (2014), «Двоє в місті» (2015).

Література

Сай Л. І. Камертон серця : поезії / Л. І. Сай. – Рівне : Баришев К. В., 2014. – 60 с.

Столярчук Б. Поезія, котра лікує від байдужості / Б. Столярчук // Вісті Рівненщини. – 2014. – 15 серп. – С. 13.

Про збірку поезій «Камертон серця».

2016

Косановська Ліліана Романівна (1970 р. н.)

(за книгу поезій «Яблука у косах»)

Поетеса, член Спілки письменників України (1997). Закінчила Львівський медичний інститут (1993). Працює за фахом у Львові. Дебютувала добіркою поезій «Елегії» в газеті «Літературний Львів» (1993). У доробку поетеси – шість збірок, лауреат багатьох премій.

Література

Косановська Л. Яблука у косах : поезія / Л. Косановська. – Косів : Писаний камінь, 2007. – 140 с.

Дві творчі вершини Ліліани Косановської [Електронний ресурс] // Маліж : сайт. – Режим доступу: <https://skarbpapcha.ru/uk/svitlichka/5253-dvi-tvorchi-vershini-liliani-kosanovskoj.html> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2017

Свищевська Надія Михайлівна (1948 р. н.)

(за книгу «За тебе, рідна Україно»)

Українська поетеса, уродженка с. Кураш Дубровицького району Рівненської області. Закінчивши 9 класів у рідному селі, навчалась у Рафалівській школі-інтернаті. Вищу освіту здобула у Київському державному університеті ім. Т. Г. Шевченка. За фахом – вчитель української мови і літератури. Працювала у Трипутнянській та Кураській школах Дубровицького району, зараз у Сарненському колегіумі. Керує літературною студією «Джерельце». Авторка книг «Запитаю у берізки» (2002), «Конвалії у серці» (2003). «Торкнутись таїни» (2007).

Література

Тишкевич Р. За тебе, рідна Україно : спогади ветеранів УПА : повстан. пісні / Р. Тишкевич, Н. Свищевська. – Рівне : Овід, 2012. – 148 с.

Ляшко С. За тебе, рідна Україно / С. Ляшко // Сарнен. новини. – 2015. – 28 квіт. – С. 5.

Про книгу «За тебе, рідна Україно».

2018

Гаврилович Галина Сергіївна (1964 р. н.)
(за літературно-краєзнавчий альманах «Ріднокрай»)

Письменниця, редактор відділу інформації районної газети «Полісся» (Зарічне), член Національної спілки журналістів України. Уродженка с. Бродниця Зарічненського району Рівненської області. Автор віршів, новел, повістей, життєвих історій. Автор збірок «Вечірній автобус» (2008), «Перехрестя (новели, бувальщини, життєві історії)» (2009), «Мелодія старої скрипки. Повість» (2010), «Сова на кладці. Потішні оповідки рідного села» (2012). Брала участь у підготовці першого альманаху.

Література

Ріднокрай : літ.-краєзнав. альм. / упоряд. Г. Гаврилович. – Рівне : Волин. обереги, 2017. – 132 с.

В книгу включено поезію, прозу, дослідження 18 літераторів та краєзнавців Зарічненщини.

Красновська Т. У цім краю, де серцю рідна пристань / Т. Красновська // Полісся [Зарічне]. – 2018. – 29 берез. – С. 12.

Про вручення премії імені П. Красюка Галині Гаврилович, що відбулося в Дубровицькій районній бібліотеці.

ЛІТЕРАТУРНА ПРЕМІЯ «ПОЛІСЬКА НАДІЯ»

З метою відзначення юних обдарованих талановитих дітей в районі в 2013 р. запроваджена літературна премія «Поліська надія», заснована Дубровицьким районним літературно-мистецьким об'єднанням «Журавлина». Конкурс проводиться серед творчої молоді рівненського Полісся за підтримки народного депутата України Василя Яніцького.

ПОЛОЖЕННЯ **щодо присудження літературної премії «Поліська надія»**

1. Загальні положення

1.1. Засновником та організатором конкурсу з присудження районної літературної премії «Поліська надія» (далі – премія) є Дубровицьке районне літературно-мистецьке об'єднання «Журавлина».

1.2. Метою конкурсу є: популяризація літературної творчості серед учнівської молоді району, виявлення, заохочення та підтримка творчої молоді району, залучення молоді району до літератури та мистецтва.

2. Умови та порядок проведення конкурсу

2.1. Премії (перше, друге, третє місця) присуджуються за кращі художні твори учням 1–8 класів шкіл району.

2.2. Для визначення лауреатів премії створюється журі з присудження літературних премій (далі – склад Журі):

2.3. Склад журі затверджується головою районного літературно-мистецького об'єднання «Журавлина». Роботою журі керує її голова, у разі відсутності голови журі його повноваження виконує заступник голови.

2.4. Засідання конкурсної комісії скликається за рішенням голови, враховуючи строки проведення конкурсу (підсумкове засідання відбувається не пізніше 15 грудня).

2.5. Прийом матеріалів на здобуття премій здійснюється у період з 1 березня до 15 грудня, які надсилаються на адресу: 34100 м. Дубровиця, вул. Воробинська 9. Центральна районна бібліотека.

2.6. На творчий конкурс надсилаються друковані твори українською мовою. Члени конкурсної комісії ознайомлюються з творами, результати роботи конкурсної комісії оформляються протоколом, який підписують всі присутні члени журі.

2.7. Засідання конкурсної комісії вважається правомочним за участі у ньому не менше половини членів комісії. Рішення приймається відкритим голосуванням простою більшістю голосів членів журі, які присутні на засіданні.

2.8. Рішення журі разом з протоколом голосування подається голові Дубровицького районного літературно-мистецького об'єднання «Журавлина» для затвердження.

2.9. Премія вручаються 19 грудня головою комісії на урочистому засіданні Дубровицького районного літературно-мистецького об'єднання «Журавлина».

2.10. Переможці нагороджуються грошовою винагородою та дипломом лауреата.

Лауреати Дубровицької районної літературної премії «Поліська надія»

2014

Саковська Надія

переможець творчого конкурсу на здобуття літературної премії
«Поліська надія»

Птуха Анастасія

переможець творчого конкурсу на здобуття літературної премії
«Поліська надія»

2015

Товтик Михайло

переможець творчого конкурсу на здобуття літературної премії
«Поліська надія»

2016

Маркусь Олексій

переможець творчого конкурсу на здобуття літературної премії
«Поліська надія»

Бурлак Юлія

за участь в творчому конкурсі на здобуття літературної премії
«Поліська надія»

2017

Опанасик Марія

учениця 9 класу Висоцької ЗОШ І–ІІІ ступенів Дубровицького району

Література

Клімчук Л. Премії отримали юні літератори / Л. Клімчук // Дубровиц.
вісник. – 2017. – 22 груд. – С. 5.

Про лауреата літературної премії «Поліська надія» – Марію Опанасик.

Шолота Софія

учениця 9-В класу Сарненського НВК «Школа-колегіум»
імені Т. Г. Шевченка

Зеленковський Владислав

учень 7 класу Зарічненської ЗОШ І–ІІІ ст., автор численних притч, казок та
бувальщин, активний дописувач газети «Полісся»

Література

Гаврилович Г. Літературна премія «Поліська надія» для зарічненського
школяра / Г. Гаврилович // Полісся [Зарічне]. – 2017. – 28 груд. – С. 4.

Про нагородження Влада Зеленковського премією «Поліська надія».

2018

Левечко Анастасія

ЗАРІЧНЕНСЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ

ПРЕМІЯ ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ОХОРОНУ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ІМЕНІ ЄВДОКІЇ ХОРУЖОЇ

В рамках програмт «Про збереження та охорону нематеріальної (духовної) культурної спадщини Зарічненщини на 2005–2008 роки» у 2005 р. було засновано щорічну районну премію за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини імені Євдокії Хоружої (с. Сенчиці), яка вручається кращим фольклорним колективам. Заснування цієї премії є даниною пам'яті пісенній творчості Євдокії Іванівни Хоружої та фольклорному багатству поліського краю.

Починаючи з 2005 р. з метою збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини Зарічненщини започатковано районне свято фольклору «З народної криниці», в рамках якого переможцям вручалась премія імені Євдокії Хоружої. Премія вручалась лише у 2005–2008 рр. протягом дії програми «Про збереження та охорону нематеріальної (духовної) культурної спадщини Зарічненщини на 2005–2008 роки», а фестиваль «З народної криниці» проходить щорічно і до сьогодні.

Колективу-переможцю вручалась грамота, грошова винагорода або подарунки. Положення про премію не розроблялось.

Хоружа Євдокія Іванівна (1914–1995) – берегиня пісенної спадщини Зарічненщини, талановита співачка. Уродженка с. Сенчиці Зарічненського району Рівненської області. Все своє життя звівувала в рідному селі. Була і партизанкою, нагороджена орденом, і головою сільради, і ланковою в колгоспі. Все життя прожила неграмотною. Слова всіх пісень вона зберігала в пам'яті. а це – кілька сотень. А ще – сама придумувала пісні – спочатку слова, потім мелодію – і вчила інших. Закохана в пісню, Євдокія Іванівна спочатку була творчим стержнем сільської хор-ланки, а потім і її душевним хранителем. Понад п'ятдесят років виступів на сцені, а поїздки на фольклорні огляди, конкурси, фестивалі, концерти наповнювали її творче життя. В історію поліського пісенного краю Євдокія Хоружа увійшла назавжди.

Література

Алексіюк Т. Пам'ять як вдячність / Т. Алексіюк // Полісся [Зарічне]. – 2017. – 2 листоп. – С. 2.

Про Євдокію Іванівну Хоружу, на честь якої в Зарічненському районі засновано щорічну районну премію за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини імені Євдокії Хоружої.

Дубінець П. Любила людей, бо для них жила і співала / П. Дубінець // Полісся [Зарічне] – 2005. – 15 квіт. – С. 5.

Про заснування щорічної районної премії за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини імені Є. Хоружої родом із с. Сенчиці Зарічненського району.

Євдокія Хоружа : Біобібліогр. нарис [Електронний ресурс] // Зарічненський районний відділ культури та туризму Зарічненська центральна районна бібліотека : сайт. – Режим доступу: <http://ua.convdocs.org/docs/index-224076.html> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

***Лауреати Зарічненської районної премії за збереження та охорону
нематеріальної культурної спадщини
імені Євдокії Хоружої***

2005

**Народний аматорський фольклорний колектив
с. Сенчиці Зарічненського району**

Перша пісенна слава про Сенчицьку хор-ланку пролунала ще на початку 50-х років 20 століття, керівником якої був завідуючий місцевим клубом Василь Янковець. У січні 1954 р. хор-ланка с. Сенчиці виступала на славетній сцені театру ім. І. Франка в м. Києві. У майбутньому ця хор-ланка переросла у народний аматорський фольклорний колектив.

У 1992 р. колективу було присвоєно звання «народний аматорський». Склад нинішнього народного аматорського колективу – це вже третє покоління виконавців народної пісні с. Сенчиці, а художнім керівником є нинішня завідувача клубом Малайчук Валентина Володимирівна. Колектив – активний учасник районних та обласних свят, фестивалів, концертних програм і щоразу проходить атестацію та гордо носить звання «народний».

Фольклорний колектив, у якому піввіку співала Євдокія Хоружа – перший лауреат премії за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини імені Євдокії Хоружої.

Література

Алексіюк Т. З народної криниці / Т. Алексіюк // Полісся [Зарічне] – 2005. – 24 черв. – С. 3.

Про фольклорне свято та визначення номінантів першої премії імені Євдокії Хоружої.

Народний аматорський фольклорний колектив с. Сенчиці Зарічненського району [Електронний ресурс] // Рівненський обласний центр народної творчості : сайт. – Режим доступу: <http://rocnt.com.ua/?p=518> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2006

«Вовчицькі півні» –

дитячий зразковий фольклорно-етнографічний колектив с. Вовчиці

Колектив створений в 1988 р., яким незмінно керує Швая Марія Михайлівна – вчителька Вовчицької ЗОШ І–ІІ ст. Репертуар колективу – це пісні, танці, ігри, обряди. Склад колективу – учні місцевої школи віком від 9 до 16 років.

«Вовчицькі півні» – учасник семи обласних фольклорних свят, обласного свята рідної мови і культури, дипломант фестивалю «Зорі під Піною» (м. Пінськ, Білорусь, 1989), дипломант та призер глядацьких симпатій молодіжного фестивалю українського автентичного фольклору (м. Чернівці), лауреат 1-го Всеукраїнського фестивалю народної творчості (м. Суми, 1992), учасник Міжнародного конгресу українців (м. Київ, 1992), учасник обласної радіопередачі «Причасті мене розмовою» (1995), дипломант та призер глядацьких симпатій фестивалю «Батьківські пороги» (м. Чернівці), учасник святкування 350-річчя Берестецької битви на Рівненщині.

Література

Дитячий зразковий фольклорно-етнографічний колектив с. Вовчиці Зарічненського району «Вовчицькі півні» [Електронний ресурс] // Рівненський обласний центр народної творчості : сайт. – Режим доступу: <http://rocnt.com.ua/?p=506> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

У Зарічному на другий день Трійці відбулось свято мистецтв «З народної криниці» // Полісся [Зарічне] – 2006. – 16 черв. – С. 1.

Про вручення премії.

2007

Народний аматорський фольклорний колектив клубу с. Вичівка

Народний аматорський фольклорний колектив створений у 1997 р. та налічує 9 учасниць. Це жінки різного віку від 38 до 70 років, яких об'єднала любов до народної пісні. Робота колективу спрямована на розвиток і вивчення української народної пісні, навчання народних пісень підростаючого покоління, традицій села. Очолює колектив любителька народної пісні Шкода Інна Василівна.

Репертуар колективу різноманітний: колядки, щедрівки, веснянки, купальські, весільні, українські народні пісні.

В 2003 р. колективу було присвоєно звання «народний аматорський».

Література

Де ще знайти таку красу! // Полісся [Зарічне] – 2007. – 1 черв. – С. 1.

Про районне свято фольклору «З народної криниці» у Зарічному та вручення премії імені Євдокії Хоружої фольклорному колективу. с. Вичівка.

Народний аматорський фольклорний колектив клубу с. Вичівка Зарічненського району [Електронний ресурс] // Рівненський обласний центр народної творчості : сайт. – Режим доступу: <http://rocnt.com.ua/?p=515> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

2008

Народний аматорський фольклорний колектив с. Локниця

Фольклорний колектив в с. Локниця створений у 1982 р. У репертуарі колективу понад 150 творів, які відображають фольклорну творчість Полісся.

Учасники колективу – люди пенсійного віку, які добре пам'ятають пісні свого села, манеру виконання фольклору нашого Полісся. Колектив – постійний учасник всіх масових заходів, які проходять на власній сцені, а також в районі. 2006 р. колективу було присвоєно звання «народний аматорський».

Керівники постійно змінюються і ось уже два роки колективом керує місцева жителька Тумаш Алла Анатоліївна.

Література

Народний аматорський фольклорний колектив клубу с. Локниця Зарічненського району [Електронний ресурс] // Рівненський обласний центр народної творчості : сайт. – Режим доступу: <http://rocnt.com.ua/?p=509> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

Гаврилович Г. Пісня буде поміж нас або Свято, що єднає покоління / Г. Гаврилович // Полісся [Зарічне] – 2008 – 19 черв. – С.4.

Про районне свято фольклору «З народної криниці», що проходило у с. Локниця та вручення премії імені Євдокії Хоружої.

САРНЕНСЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ

ПРЕМІЯ ІМЕНІ ЛЕОНІДА КУЛІША-ЗІНЬКІВА В ГАЛУЗІ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Літературна премія заснована у 2009 р. згідно наказу голови Сарненської районної державної адміністрації «Про районну програму пропагування творчої спадщини Л. З. Куліша у 2016–2020 роках».

Метою є увіковічення пам'яті, збереження та пропагування творчої спадщини письменника та гумориста Леоніда Куліша.

Присуджується раз у два роки поетам, письменникам у галузі дитячої літератури, які своєю творчістю популяризують українську книгу, сприяють національно-патріотичному вихованню молодого покоління, любові до рідної землі.

Куліш-Зіньків Леонід Зіновійович (1942–2007) – український поет-гуморист, прозаїк. Уродженець с. Кричильськ Сарненського району Рівненської області. У 1960 р. закінчив місцеву середню школу, а в 1968 р. – історичний факультет Луцького педагогічного інституту ім. Лесі Українки. Учителював у рідному селі. Перші вірші опублікував у райгазеті в 1959 р., а потім часто публікувався у різних газетах і колективних збірниках. Автор близько 30 книг

Член Національних спілок письменників і журналістів України, лауреат премії імені В. Кобилянського, дипломант Всеукраїнського конкурсу «Байка – 2001», лауреат премії республіканської газети «Веселі вісті». Твори автора перекладені російською, білоруською, казахською, молдавською, словацькою, польською, башкирською мовами.

ПОЛОЖЕННЯ

про премію в галузі дитячої літератури імені Леоніда Куліша-Зіньківа

1. Премія імені Леоніда Куліша-Зіньківа (далі – Премія) заснована з метою увіковічення пам'яті українського поета й прозаїка, творчість якого номінувалась на здобуття Всеукраїнської літературної премії імені Лесі Українки, члена Національної спілки письменників і журналістів України, присуджується один раз у два роки поетам, письменникам у галузі дитячої літератури, які своєю творчістю популяризують українську книгу, сприяють вихованню патріотизму, любові до рідного краю в дітей і підлітків.

2. Вручення Премії відбувається до дня народження Леоніда Куліша-Зіньківа в листопаді 2010 року, а в подальших роках – у травні на творчому літературному вечорі в с. Кричильськ Сарненського району.

3. Пропозиції щодо претендентів на здобуття Премії подаються до відділу культури й туризму райдержадміністрації.

4. Творчий доробок претендентів має бути з трьох примірників книг у галузі дитячої літератури (проза, поезія, драматургія), які подає відділ культури й туризму райдержадміністрації на розгляд журі не пізніше ніж за чотири місяці до дня вручення Премії з листом-клопотанням установи, організації, творчої спілки, громадської організації про висунення роботи на присудження Премії.

5. Днем висунення претендента на здобуття Премії вважається день реєстрації у відділі культури й туризму Сарненської райдержадміністрації листа-клопотання.

6. Подані, матеріали, що входять до книги претендента, мають мати основні критерії, за якими здійснюється відбір: художній рівень твору, суспільна значимість.

7. Для розгляду наданих примірників книг, визначення та нагородження лауреатів створюється журі з присудження Премії в галузі дитячої літератури імені Леоніда Куліша-Зіньківа (далі – журі) в складі 10 чоловік, у тому числі відповідального секретаря, який бере участь у засіданнях без права голосу. Журі очолює голова. До його складу за згодою включаються члени Національної спілки письменників України, лауреати премії імені

Лесі Українки, дитячі письменники, секретар обласної організації Національної спілки журналістів України. Персональний склад затверджується розпорядженням голови райдержадміністрації. Основною формою роботи журі є засідання. Їх веде голова або за його дорученням заступник. Засідання є правомочним, якщо на ньому присутні не менш як дві третини його складу. Рішення про присудження Премії приймається відкритим голосуванням простою більшістю голосів присутніх членів журі.

У разі, якщо при голосуванні результати розподілилися порівну, то голос головуючого на засіданні є ухвальним. Премія може бути й не присуджена жодному автору-претенденту в разі невідповідності конкурсним вимогам. Засідання журі проводиться за 15 днів до вручення премії в галузі дитячої літератури імені Леоніда Куліша-Зіньківа.

8. Організаційне забезпечення роботи журі, у тому числі приймання та підготовку документів, здійснює відповідальний секретар.

9. Повторна Премія може присуджуватись не раніше ніж через шість років після попереднього присудження.

10. Особам, яким присуджується Премія, присвоюється звання лауреатів премії в галузі дитячої літератури імені Леоніда Куліша-Зіньківа та вручається диплом і грошова винагорода.

Література

Берега Ю. Премія імені Леоніда Куліша-Зіньківа / Ю. Берега // Вільне слово [Рівне]. – 2008. – 19 лют. – С. 7.

Премія імені Леоніда Куліша-Зіньківа в галузі дитячої літератури // Сучасні письменники Рівненщини : іст. біобібліогр. довід., контакти / Рівнен. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; упоряд. : Б. Боровець, А. Лимич, Л. Рибенко. – Рівне : Письмен. робітня «Оповідач», 2016. – С. 183–186.

Лауреати районної премії імені Леоніда Куліша-Зіньківа в галузі дитячої літератури

2009

Шморгун Євген Іванович (1940 р. н.)

(за багаторічну працю на ниві дитячої літератури)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2006 р.

Література

«В усі віки найважча ноша – Слово»: до 70-річчя від дня народж. Є. І. Шморгуна : біобібліогр. покажч. / Рівнен. держ. обл. б-ка, Рівнен. обл. б-ка для дітей ; уклад.: Л. А. Костильова, З. Б. Мартинюк ; наук. ред., відп.

за вип.: В. П. Ярощук ; ред.: Л. Г. Сахнюк, З. М. Тирак. – Рівне : Волин. обереги, 2010. – 52 с. : фотоіл. – (Серія «Славетні земляки»).

2010

Солоневський Ростислав Тимофійович (1930-2016)

(за багаторічну працю на ниві дитячої літератури)

Див. Рівненська обласна просвітянська премія імені Г. Чубая 1999 р.

Література

Солоневський Р. Знай наших : гуморески / Р. Солоневський. – Рівне : Рівнен. друк., 2007. – 60 с.

Солоневський Р. Оженили журавля: вірші. Книжечка-розмальовка / Р. Солоневський. – Рівне : Азалія, 2006. – 28 с.

Солоневський Р. Рядочки-заморочки : загадки / Р. Солоневський. – Рівне : Азалія, 2007. – 40 с.

Солоневський Р. Фарбували гномики гриба : книжка-розмальовка / Р. Солоневський. – Рівне : Азалія, 2007. – 28 с.

Солоневський Р. Хитрий внук / Р. Солоневський. – Рівне : Азалія, 2003. – 31 с.

Конопелько В. Вдруге названо лауреата [обласної літературної премії імені Леоніда Куліша-Зіньківа письменника Ростислава Солоневського] / В. Конопелько // Вільне слово [Рівне]. – 2010. – 1 черв. – С. 8.

2012

Титечко Василь Григорович (1982 р. н.)

(за внесок у розвиток української дитячої літератури)

Український поет-гуморист, уродженець с. Мале Вербче Сарненського району Рівненської області. У 1998 р. закінчив місцеву дев'ятирічку. З 1998 по 2000 рр. навчався в сусідньому селі Корост. Після закінчення Коростської загальноосвітньої школи продовжив навчання у Рівненському державному гуманітарному університеті на факультеті української філології. Заочно навчався у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті ім. Степана Дем'янчука на факультеті «Здоров'я та фізична реабілітація». Працює вчителем у Коростській ЗОШ І–ІІІ ст.

Писати почав з тринадцятирічного віку. Перші свої гумористичні твори опублікував у 1998 р. в районній газеті «Сарненські новини». З того часу систематично друкується у багатьох обласних і всеукраїнських виданнях.

Член багатьох літературних об'єднань, Всеукраїнської спілки краєзнавців, Національної спілки журналістів України.

У 2016 р. став лауреатом літературної премії «Кобзарик».

Література

Титечко В. Г. Бегемоти вчили ноти : книжка-розмальовка / В. Г. Титечко ; худож. О. Рудика. – Рівне : Овід, 2009. – 24 с.

Титечко В. Г. Горде левеня : казки для дітей дошк. та мол. шк. віку / В. Г. Титечко ; ред. П. Велесик ; худож. Т. Рубель. – Костопіль : Роса, 2011. – 40 с.

Титечко В. Під дощем вмивався котик : вірші для дітей / В. Титечко. – Костопіль : Роса, 2004. – 30 с.

Титечко В. Плакав гірко крокодил : книжка-розмальовка / В. Титечко; худож. Р. Шидула ; ред. М. Корнійчук. – Рівне : Овід, 2008. – 16 с.

Титечко В. Цирк у нашому селі / В. Титечко. – Костопіль : Роса, 2007. – 64 с.

Берега Ю. Талант, який повторити неможливо [Текст] / Ю. Берега // Вісті Рівненщини. – 2012. – 25 трав. – С. 13.

Премію імені Леоніда Куліша-Зіньківа вручено молодому письменнику із Сарненщини Василю Титечку в Кричильську на літературному вечорі, присвяченому його пам'яті.

2017

Велесик Петро Якович (1944 р. н.)

(за внесок у розвиток української дитячої літератури)

Див. Рівненська обласна літературна премія імені Світочів 2017 р.

Література

Велесик П. Гніздо в кишені : оповідання / П. Велесик. – Рівне : Рівнен. друк., 2008. – 88 с.

Велесик П. Сорочачий ярмарок. Пташина абетка. – Рівне : Волин. обереги, 2009. – 36 с.

Велесик П. Що пише бусьок? : книжка-розмальовка / П. Велесик ; ред. Є. Шморгун ; худож. Д. Харчук. – Рівне : Азалія, 2000. – 16 с. : ілюстр.

Іскрометне слово Куліша... [Електронний ресурс] // Сарненська районна рада : сайт. – Режим доступу: <http://sarnyrrada.gov.ua/node/9209> (дата звернення: 22.02.2019). – Назва з екрана.

ДОПОМІЖНИЙ АПАРАТ

Іменний покажчик⁴

А

Аксюк Т. П. – 246
Андрійчук В. Г. – 24
Андрощук В. С. – 53
Андрухов А. П. – 30
Андрухов П. З. – 46
Ансамбль народних інструментів (Гоща)
– 189

Б

Бабій С. О. – 64, 101, 104, 123
Бабінець А. І. – 216
Баковецька І. В. – 11, 68
Баранова О. М. – 52
Басараба В. Н. – 46, 65, 131, 160
Баталов В. Г. – 64
«Берегиня», літературно-краєзнавче
об'єднання – 214
Береза М. П. – 65
Береза Ю. П. – 103, 128
Бикова Т. В. – 81
Більчук Т. М. – 251
Бондарчук М. П. – 55
Бондючна Ю. І. – 66
Борейко М. С. – 100
Боровець Б. Т. – 99
Бохонко В. М. – 40
Брижицька З. Д. – 194
Буркалець Н. С8
Бухало Г. В. – 46, 78

В

Ваккаус К. – 168
Вакулка А. Ф. – 81
Велесик П. Я. – 64, 97, 130, 159, 199, 276
«Вербиченька», ансамбль народних
інструментів (Гоща) – 188
«Веснянка», дитячий фольклорний
ансамбль (м. Рівне) – 110
Викладацький ансамбль народних
інструментів (Гоща) – 190

«Вишеньки-черешеньки»,
хореографічний колектив (Гоща) – 190,
191
Вишневський П. С. – 118
Владичук М. М. – 179
«Вовчицькі півні», дитячий фольклорно-
етнографічний колектив – 270
Войтюк О. П. – 85
Волощук Є. І. – 234
Волощук М. М. – 235
«Воскресіння» – камерний хор
(Тарасенко О. Л.) – 32

Г

Гаврилович Г. С. – 266
Галайчук О. М. – 204
Гелетій Я. Г. – 237, 259
Герасимчук В. Г. – 212
Гіроль Н. М. – 57
Гладка Н. Я. – 262
Гнатюк Г. О. – 17
Годун М. П. – 138
Голуб І. Г. – 24
Гольонко Л. М. – 72
Гончарова М. П. – 39
Горик Н. П. – 106
«Горина», фольклорний ансамбль – 149
Гощук Ф. В. – 36
Грибчук Д. В. – 180
Гринбокий Л. П. – 59
Грицай А. Ю. – 125
Гришко В. І. – 239
Гулюк І. – 169
Гуля С. І. – 93
Гуменюк П. М. – 174, 201, 217,
Гурістюк О. П. – 140

Д

Давидюк Ю. – 169
Дворницька Н. М. – 69
Демедюк Н. В. – 12

⁴До іменного покажчика увійшли прізвища лауреатів премій Рівненщини. Подано номери сторінок, на яких вміщено інформацію про лауреата.

Демянова І. В. – 21
 Дем'янчук Г. С. – 47, 64, 232
 Дем'янчук С. – 168
 Денисюк М. Г. – 247
 «Джерельце», дитяча капела бандуристів
 (м. Здолбунів) – 111
 Диб'як Н. А. – 65
 «Домісолька», вокальний ансамбль
 (Гоща) – 170, 190, 229
 Дребот Н. В. – 58, 144
 «Древляни», ансамбль народної музики –
 39

Є

Євдокимов Г. А. – 245
 Євтушок О. В. – 98
 Єрмійчук І. М. – 263
 Єфимець В. С. – 263

Ж

Жакун М. В. – 182, 196
 Жакун М. Г. – 176, 199, 208
 Женевський В. Т. – 257
 Жилка І. С. – 115
 Жулинський М. Г. – 64

З

Зеленковський В. – 268
 Зельська І. І. – 238
 Зубкевич П. П. – 216
 Зразковий дитячий духовий оркестр
 центру народної творчості та дозвілєвої
 роботи с. Тучин – 187

І

Іванишин Л. І. – 223
 Івченко Г. А. – 41
 Історико-етнографічний комплекс
 Липківської ЗОШ – 209
 Історико-краєзнавчий музей Бочаницької
 ЗОШ – 221
 Історико-краєзнавчий музей
 Бугринського агротехнічного
 ліцею – 219

К

«Калинонька», дитячий
 фольклорний ансамбль (Гоща) – 192
 Калюжна Г. Ю. – 241
 Калюх Ю. Я. – 218
 Кардаш А. П. – 217

Карп'юк А. М. – 47
 Катеринич П. В. – 18
 Квітка Г. – 117
 Кир'янчук І. Б. – 109
 Кічатий Л. С. – 86
 Климентовська В. М. – 65
 Ковальський М. П. – 46
 Ковальчук А. П. – 153
 Ковальчук В. П. – 42, 150
 Ковальчук Ю. В. – 153
 Коломиєць Ж. – 255
 Коломиєць Т. – 255
 «Колорит», ансамбль народних
 інструментів (Гоща) – 190
 Комісарова О. С. – 19
 Комісарук Є. С. – 259
 Кондратюк В. О. – 239
 «Контрасти» – інструментальне тріо
 (Іванів М. І., Бортнік А. С., Вернюк Р. С.)
 – 31
 Корейчук М. П. – 29
 Коробчук Ю. – 169
 Косановська Л. Р. – 265
 Костриця М. Ю. – 46
 Кот У. П. – 49, 109
 Кравець Д. В. – 119
 Кравчук О. С. – 211
 Кравчук С. Г. – 47, 177, 198, 211, 228
 Кралюк П. М. – 94
 Красюк П. Х. – 64
 Криворученко І. П. – 41
 Криловець А. О. – 66
 Криловець В. – 16
 Криловець Н. В. – 24
 Кричевський П. З. 1 208, 221
 Курінний С. Г. – 97

Л

Лаворик О. Р. – 120
 Лавренюк М. П. – 110
 Лановець Є. А. – 217
 Левечко А. – 268
 Лимич (Войнарович) А. А. – 65
 Литвин К. М. – 110, 134
 «Літописець», історико-краєзнавчий
 гурток «Малятинської ЗОШ» – 212
 Лозов'юк І. Д. – 118
 Лотоцький П. Я. – 77
 Луц В. Д. – 84
 Луцкова С. С. – 20
 Люліч В. А. – 8, 69

Лящук В. К. – 73

Лящук Л. – 168

М

Мазаний В. С. – 90, 250

Малінська-Шмідтова І. – 253

Маркусь О. – 268

Мартиненко А. І. – 136

Мартиненко І. А. – 145

Марчук М. М. – 179

Матвійчук О. Т. – 241

Матвійчук Ю. Л. – 23

Матяш Н. Й. – 242

Медведєва О. А. – 16, 163

Мейта С. М. – 67

Мельник А. І. – 255

Мельник І. С. – 70

Мельничук А. Г. – 218, 229

Мельничук М. – 169

Мельничук С. Ф. – 34

Миколайчук Н. Ф. – 129

Мізерний А. В. – 110

«Молитва», кліросний хор Свято-Воскресенського собору м. Рівне – 127

Мосійчук Г. В. – 252

Н

Народний фольклорний колектив
с. Вичівка – 271

Народний фольклорний колектив
с. Локниця – 272

Народний фольклорний колектив
с. Сенчиці – 270

Ничипорук А. – 170

Ничипорук Л. Г. – 214

Ничипорук Т. – 202

Нікольченко Ю. М. – 111

Німкович Р. – 167

О

Огородник М. С. – 53

Одерако І. В. – 11, 162

Онищук П. Ф. – 56

Опанасик М. – 268

Опанасюк О. М. – 200

«Оріана», народне вокальне тріо (Гоща)
– 191

Осейчук О. Г. – 243

Осипчук С. М. – 196

Оттов М. М. – 256

П

Павлюк В. М. – 110

Павлюк І. М. – 227

Паливода П. – 262

Панченко М. О. – 164

Пащук І. Г. – 46

«Перевесло» – народний фольклорний
ансамбль – 62

Переходько Я. – 167

Пінчук М. К. – 46

Піяр Т. С. – 125

Подолець П. М. – 121

Позіховський О. Л. – 83

«Полісянка», заслужений народний
ансамбль танцю (м. Рівне) – 110

Поліщук М. – 66

Пономарьова Т. О. – 80

«Пошук», краєзнавчо-пошуковий загін
Липківської ЗОШ – 225

Праск С. Б. – 91, 126

Приймачук К. А. – 60, 154

Приходько Д. – 170

Прищепа Б. А. – 82, 111

Прокопюк М. В. – 183

«Пролісок», фольклорний ансамбль
(Гоща) – 188

Проходько О. П. – 15

Птуха А. – 268

Пшенична Л. А. – 65, 126

Пшеничний М. І. – 65, 102, 110

Пясецька М. – 168

Пясецька Т. В. – 226

Р

Рабчевська Н. М. – 54

Рачинець С. П. – 203, 248

Рибенко Л. Г. – 95, 129

Рокунець Л. М. – 213, 227

Рябунець О. І. – 51

С

Савчук В. А. – 14

Савчук П. О. – 47

Сад В. І. – 249

Сай Л. І. – 264

Саковська Н. – 267

Сапальчук М. А. – 222

Саханчук В. М. – 219

Свищевська Н. М. – 265

Силюк А. М. – 46

Сивіцький М. К. – 233

Сівак М. С. – 141
 Сітовський Л. П. – 42
 Скоробагата І. – 225
 Сладковська Т. А. (Тата Рівна) – 20, 74
 Слободенюк Р. С. – 65
 Смик Н. В. – 71
 Смолін П. П. – 79
 Солдатюк М. С. – 258
 Солоневський Р. Т. – 65, 123, 275
 Солтис М. Т. – 254
 Сондак С. М. – 225
 «Срібна терція» – вокально-інструментальне тріо (Забута Б. І., Бенедюк Т. А., Дьомушкіна (Косих) Л. О.) – 33
 Стасюк В. І. – 122
 Степанишин Б. І. – 124
 Степанюк М. І. – 71
 Столярчук Б. Й. – 35, 46, 101, 111, 129, 177, 189, 195, 220, 240
 Стрілець Т. А. – 145
 «Сурма» – молодіжний духовий оркестр (Кібіта А. М.) – 35
 Суходуб З. П. – 64

Т

Тарасюк Д. В. – 197
 Творчий колектив Рівненської дитячої художньої школи – 143
 Терешко (Тишкевич) Р. К. – 110
 Тимошук К. А. – 87
 Тимчак М. М. – 64, 128, 246
 Титечко В. Г. – 275
 Тишкевич Р. К. – 46
 Товтин В. – 170
 Товтик М. – 268
 Топоровська Г. М. – 38
 Торчик В. Г. – 29
 Трофимчук О. П. – 32
 Трохлюк Н. О. – 87
 Трубілко М. Л. – 14

У

Учнівський інструментальний ансамбль (с. Тучин) – 189

Ф

Фарина М. П. – 37

Федоренко Є. В. – 248
 Федоришин М. В. – 46
 Фесай П. М. – 28
 Фольклорний ансамбль с. Залав'я Рокитнівського району – 110
 Фольклорно-етнографічний ансамбль с. Здовбиця Здолбунівського району – 111
 Форманчук О. С. – 173, 203, 228
 Формачук Т. – 167

Х

Хвесь Р. П. – 142

Ц

Цапун Р. В. – 152
 Циганчук К. А. – 22
 Цимбалюк Є. П. – 65, 96, 253
 Цюлюпа С. Д. – 44

Ч

Чорний Є. В. – 114
 Чорнобай Ю. М. – 37
 «Чорнобривці», народний аматорський хор – 186, 189
 Чуприна М. С. – 145
 Чуприна О. В. – 182

Ш

Швидків Г. Р. – 45
 Швидків М. Л. – 40
 Шишко Н. І. – 209, 223, 225
 Шморгун Є. І. – 64, 92, 124, 157, 274
 Шолота С. – 268
 Шпилевська А. Г. – 13
 Шум-Стебельська А. – 236

Щ

Щур А. В. – 264

Ю

Юозапавічюте-Мельникене Д. – 244

Я

Яноші В. М. – 47
 Янчук Н. В. – 175, 200
 Ящук В. І. – 46

ЗМІСТ

Малишева Л. Від укладачів	3
Столярчук Б. Винагорода за працю	5
	7
РІВНЕНСЬКІ ОБЛАСНІ ПРЕМІЇ	
Літературна премія імені Михайла Дубова	7
Мистецька премія імені Германа Жуковського	25
Регіональна краєзнавча премія «За відродження Волині»	45
Премія імені Ганни Леончук за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини	47
Літературна премія імені Валер'яна Поліщука	63
Премія імені Ігоря Свешнікова в галузі охорони культурної спадщини	74
Літературна премія імені Світочів	88
Літературна премія імені Олекси Стефановича	105
Літературно-мистецька премія імені Бориса Тена	107
Премія в галузі образотворчого мистецтва імені Ніла Хасевича	111
Просвітянська премія імені Григорія Чубая	116
	131
РІВНЕНСЬКІ МІСЬКІ ПРЕМІЇ	
Мистецька премія імені Георгія Косміаді	131
Премія імені Василя Павлюка в галузі народного мистецтва	146
Премія імені Уласа Самчука в галузі літератури	155
	165
ГОЩАНСЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ	
Літературно-мистецька премія імені В. І. Гуменюка	165
Літературна премія імені Р. І. Журомського	171
Літературно-мистецька премія імені Я. А. Калюха	184
Літературно-мистецька премія імені Миколи Шакури	192
Краєзнавча премія імені І. Ф. Шишка	205
	229
ДУБЕНСЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ	
Міжнародна літературно-мистецька премія імені Авеніра Коломийця	229
Краєзнавча премія імені Ігоря Лозов'юка	257
Премія в галузі публіцистики імені Миколи Сивіцького	259
	260
ДУБРОВИЦЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ	
Літературна премія імені Петра Красюка	260
Літературна премія «Поліська надія»	266
	269
ЗАРІЧНЕНСЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ	
Премія за збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини імені Євдокії Хоружої	269
	272
САРНЕНСЬКІ РАЙОННІ ПРЕМІЇ	
Премія імені Леоніда Куліша-Зінківка в галузі дитячої літератури	272

Наукове видання
Інформаційне видання

Премії Рівненщини за досягнення
у сфері літератури, культури і мистецтва

Біобібліографічний покажчик

Укладачі:

Л. М. Малишева, Т. В. Матушевська, В. П. Гуріна

Науковий редактор:

О. Л. Промська

Редактор:

З. М. Тирак

Відповідальна за випуск:

В. П. Ярошук

Підп. до др. 23.12.2019.

Формат 60х84 1/16.

Папір офсетний.

Друк цифровий.

Гарнітура Таймс.

Ум. друк. арк. 16,4

Обл. вид. арк. 16,4

Наклад 100 прим.

Видавець: Олег Зень

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

серія РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.

вул. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022,

068-025-067-4; olegzen@ukr.net